

EY ΝΑΠΙΟΥ

ΤΟΥ ΣΑΡΔΙΑΝΟΥ ΒΙΟΥ

φιλοσόφων καὶ σοφιστῶν.

Eunapius Sardianus

DE VITIS PHILOSOPHORVM
ET SOPHISTARVM,

Hadriano Junio Hornano interprete.

Gracacum mss. Palatinis comparata, aucta,
& emendata

HIERONYMI COMELINI OPERA.

Nunc recens accedunt eiusdem Autoris
LEGATIONES, è bibliotheca

ANDREÆ SCHOTTI ANTVERPIANI.

OLIVA PAULI STEPHANI.

ANNO M. DC. XVI.

H. COMMELINVS

IACOBO MONAVIO
VIRO NOBILI
S. P. D.

910

V M forte in Serenissimi Principis nostri
 Bibliotheca duo sese mihi Eunapij de Phi-
 losophorum ac Sophistarum ritu manu-
 scripta exemplaria Graeca obtulissent, vir
 praestantissime; memorque essent non paucas
 in eo quem è Sambuci V. C. bibliotheca Hadrianus Iunius
 Latinum fecerat, lacunas apparere: rem non ingratam
 Gracarum literarum studiois facturum me existimauit, si
 Eunapio ita misere affecto opus aliquid asserrem. Id autem,
 lectis obiter Iunij annotationibus, opera nostra prestari
 posse, spes mea non parua tenebat: quod unico, eoque nullo,
 nec optima nota libro ipsum usum esse animaduerterem.
 quam enim lubricum & parum tutum sit vni, & vt pla-
 rim, in docto credere scriba, norunt docti qui in eruen-
 dis vulgantisque veterum scriptis opera aliquid posuerunt.
 Collatis itaque Palatinis duobus cum editione Iunij, qua
 tuto potuere, correxi, supplicui: quin & corollarij loco è
 magno illo ἐπεισωται πολυτελεστάτης εὐρυκούς volumi-
 ne A. Schotti, viri de Rep. literaria optime meriti, Fra-
 gmenta quedam è libris historiarum Eunapij descripsi, v-
 naque typis mandaui. Quicquid autem in hunc auctorem
 impendi laboris, id tibi & amico veteri & adprime docti
 DD. volui, ut aliquod extaret amicitiae nostra, quam miri-
 fice semper coluisti, monumentum, tibi, ut spero, minime in-
 gratum. Δένεται δέ τοι φίλος σύμβολον τούτον τον Φίλων, inquit rates Syracusanus. Vale.
 A. ij.

AD CANDIDVM LEC- TOREM INTERPRES.

EX anteactis exemplis potendam esse saluberrimam atque optimam doctrinam, Cyrus Xenophonticus, iam morti vicinus, liberos suos admonuit: ea vero non aliunde, quam ex historia (quam recte vita magistrorum & veritatis animam quidam dixerat) sincerius deponi possunt: ubi enim singularium personarum res & facta, tum vniuersalia, ob oculos, ceu in speculo, proposita leguntur. Huic labori totus addictus, dum historiam patriæ pertexo, ad præsentis ævi & posteritatis institutionem, Eunapium Græcum scriprorem, è tenebris erutum, per orium vertendum suscepimus, tametsi mutulum locis plerisque, & maculosum, & quo nihil obscurius sit, ob coacismam dicendi & facili illius genio peculiarem phrasim; eodem tamen pellacius nihil, quando altiorem quandam doctrinæ Sirenum mentibus instillat, & rerum aliis scriptoribus omissarum, aut etiam ignoratarum, cognitionem tradit. Proinde etiam sententiam, quam filum dumquaque verborum magis exprimere, atque appendere auribus placuit, quam ieiunie nimis easdem radere. Quod autem in Monachos, in quotum ascetis religionis Christianæ fundamenta, temporibus Constantini magni, iacebantur, & tradebantur quoque, acerbius paulo inuehatur; quis in pagano, & fidei veritatisque hoste non ferat; quando & Porphyrium Christianismi perduellem. Lucianum obstinatum Seruatoris nostri irisforem, & Julianum parabaten Galilæorum (ita Christianum professos vocabat) persecutorem, atque exterminatorem, si diuturnior obtigisset vita, toleremus, legamus, circumferamus, & manibus nocturni diurnique teramus. Itaque dictatam à communī nominis Christiani hoste iniuriam, pro non dicta boni omnes habebunt, despiciunt, pensiq; non facient, in moludibrium in gloriam potius suam conuertent.

Vale & fruere.

E V N A P I I V I T A, E SCRIPTIS POTISSIMVM ipſius, ab interprete collecta.

EVNAPIVS Sardibus Lydia regia oririundus fuit, Chrysanthij Sardiani Sophia & per Lydiam sacrorum antisitis, affinis sui (is enim consobrinam Eunapij vxorem duxerat, Melitam nomine) à pucro auditor, cuius impulsu in commentarium retulit philosophorum aliquot, & professorum medicorumque vitas, preceptoris sui auctoritatem nolens defugere. Traiecit ex Asia Athenas, vt animum doctrina excoleret, decimum sextum etatis annum agens, quo tempore crispium ac densum frisse sibi capillium commemorat, crebris interlucentibus canis albicans, ad modum spumantis maris, argenti candorem imitantans. In eo traieclu febre vehementi corruptus fuit, è maris iactatione, vt verisimile est, orta, que vires adolescentis breui ita deiecit ac profligauit, vt pedibus officium suum haud facientibus, manibus popularium suorum, quos itineris socios habuerat, exceptus, è Pireo Athenarum portu in urbem deportatus fuerit ad Procrefii (cuius virtus eum excirebat) ades, ubi inualescente morbi serititia, ad extreum repane desperata, Aeschines quidam Chius patria, ex eo hominum numero atque ordine, qui experimenta per mortes agunt, diducto ferramentis quibusdam adolescentis ore, medicamentū insudit, quo copiose alius descendit, & paulatim ager respirare coepit: que omnia ignorante Procrefio actitata felicis, quam sperabatur, cessere quamvis patet allia mox & increbescente valetudinis restituto fama, cognitum: ma-

gna spei adolescentem publice in celebri auditorio laudarit Procerius, & legitimi filij loco habuerit charum dum visit, quemadmodum ille vici sim hunc admiratione virtutis summeque eruditio, maximi semper fecit, actatum non pro deo coluit. Adolescentiam ingressum se ait alicubi, quo anno extinctu in Parthica expeditione Iuliano Imp. Valens & Valentinianus Imperij habenas rexere. Quinto denum postquam Athenas venerat anno, iter in Ægyptum, Platonis & Eudoxi exemplo, parantem, prohibitum atque in Lydiam parentum imperio revocatum, & redire coactum intellexisse mihi videor. Medicæ artis non obscure peritus, vel ipsius testimonio, fuit; adeo ut etiam primum locum in ea ordine tenuerit, dum seni Chrysanthio vena incideretur, antea quam Oribasius medicea artis fama illustris ad eum evocatus accederet. Scriptis & Chronogramm, siue Annales quo opere Casarum historiam, ab Herodianu usque temporibus exorsus ad sua pertexit, quod intelligo in Veneta bibliotheca monumentum asseruari. Glorie, ut appareat, modicus fuit, quippe qui nusquam se nominet, contentus se ipsum commentarij huiusc scriptorem vocitare Gentilium secta addidior fuit, Christianus infestus: id quod, veluti sorex suo manifestus indicio, paucim prodit, praesertim ubi Constantinum Imp. surgillat, ob eversa toto orbe nobilia deorum fauna, & erecta Christianorum domicilia: rursus ubi deplorat à dirutis deorum templis, Monachos in sacra loca introductos, ac Martyrum divisorumque salita (uti nugatur) capita pro diis ostentui haberri ac colli. Videtur & arcans Eleusinarum dearum mysteriis silentij religione claris, initiatus fuisse, atque ab antisite loci (cuius nomen maluit silencio praeterire, quam per nos prodere) in album Eumolpidarum relatius, imo antisite (hicropantam appellabant) munus ipsum obiuisse, tametsi indigena non esset, præter Eumolpi legem, qua id verbatur. Dicendi genus non Asiaticum, quod

redundante verborum copia luxuriat, sed nitidum & picturatum. Sophistarum genti tunc peculiare, videtur secutus, quod res non adumbrat, sed viuis potius coloribus exprimit, at pœta ob oculos exponit, ut coram cernere videaris, concisius tamen: adde quod & flosculos eruditos undeunque e poetis & philosophis delibat, orationique, ceu stellæ aspergit. Porro quod ad Epigraphen attinet, Sophistarum nomine quod ingenti flagranti insidia, censentur viri quatuor in arte, praesertim oratoria, egregie docti, qui publice professionis molem sustinere cum laude poterant, cuiusmodi ferme nunc magisterij titulo & honore clari vocantur, ut Philosophi sint quos Sapientie doctores Tacitus, professores Fabius nuncupat: Sophiste vero liberalium artium aut aliqui magni nominis professores.

ΕΙΣ ΕΥΝΑΙΩΝ ΜΕΘΕΡΜΗΝΕΥΟΝΤΑ
ΡΩΜΑΙΚΩΣ ΥΠΟ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΙΟΥΝΙΟΥ.

Πολλῶν φιλόσφων, ἵνα πάντες οὐδὲ σοφίσθων

Γραφαρτ' αἰρεσίου Εὐνάπιον βιβλίον;

Ιχε σιώτ Θηρόν τεν τεῦ Σαιμεύκ Θηρίτης

Επιστοτε θεόφρων ἡγαγήρ εἰς τὸ φάρον

Αλλ' ἐρύεωδέ τος πάντεσσιν ἔθηκε γεντον

Ιενί οικοφίλος τούτος.

Μεζού οικοφίλος τούτος επί Σισινίου οικοφίλος,

Η οικοφίλος βιβλον, η οικοφίλος;

Τεσσερής Φιλοτεπυρχείς
Νερμαρέως.

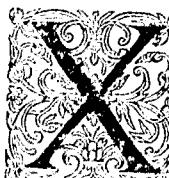

ΕΥ ΝΑΠΙΟΥ ΒΙΟΙ ΦΙΔΟ·
σύφρων καὶ Σοφιστῶν.

EVNAPII PHILOSOPHORVM
AC SOPHISTARVM VITE.

ΕΝ ΣΦΩΝ
ι φιλόσοφος,
αὐτὸς μὲν Θ-
ητεῖς αὐτάντων
φιλοσοφῶν
ἐλόγιος τε καὶ ἔργοις φιλοσο-
φῶν κακίας τελέσει λόγοις,
ἐπιτελεῖς ἀγάμημα, ἢ πε-
πλεῖς ἀρετεῖς γενόφερος τὸ δὲ ἐν
πρᾶξι τὸν δὲ φίλον οὐδὲν
μὴ ἐγένετο τραπεζῆς τὸν ιστο-
ρείους τὸν ὁμοίων μέτας Α-
λέξανδρος ἐπὶ τὸν ἐθνότον μέ-
τας, εἰ μὲν οὐφάντης τὸν πά-
ρηγα φυσικὸν τὸν τοπικὸν
ἀνθρώπων καὶ αγάθων. εὖν δὲ τὸ
εἰς τὰ πάρηγα τὸν σπουδαῖον
οἱ λόγοι φέναι τὸν γεράφιον,
εἴλοτε εἰς τὰ πάρηγας γὰρ τὸ πα-
τρίας αἱ λόγοι τοῦ πατέρος τοῦ πα-
τρὸς τοῦ πατέρος τοῦ πατέρος τοῦ πα-

ΕΝ Ο-
ΡΗΟΝ
philoso-
phus, qui
vir solus
ex omni
philoso-
phorum numero, cum scri-
ptis, tum factis sapientiae
studium expressit, moralem
virtutem libris commenta-
riisque consignavit: idem
in rebus gerendis facile
præstantissimus dux, qui-
que preceundo exemplis du-
ces & imperatores exerci-
tus genuit. Neque vero
magius ille Alexander, mag-
ni cognomen adeptus
fuisse, ni Xenophon viro-
rum fortium res etiam per-
functorie & quasi aliud ag-
gentibus facilitatas, memo-
ria ac litteris prodendas esse, non visset. Meus autem fert
animus virorum excellentium facta, non autem accessio-
nia in litteras referre: nam si virtus periodum ac ludum

EVNAPII PRO O E M I V M .

γενον τὸς δρεπῆς ἀξίου λόγου,
στειρότον δὲ πάντας τὸν απο-
δεξόμενον σωτάγματον. σφα-
λεχθήσεται δὲ λόγος τοῖς
ἐπιτυχεῖσιν βελομένοις, οὐτε
αὐτοὶ πάντας παροδῆσις (οὐ γὰρ
τοιτα διερεύνειν αὐτοὺς γενέσθαι)
ἔπειτα ποτε νωραλλήλων φι-
λοσόφους ἀρίστους καὶ ὄντωρας.
ἄλλα δικτυάσθεταις ἔκαστοι πό-
λειτίνων μακρούς τὸν δὲ φίλον οὐτε
οὐδὲ εἰς ἄκρην ὁ γεράφιον οὐτε
νῦν τὸν λόγον, τῷ βιολικέναι
τῶντα δικαίους ἐπὶ τῷ ιστο-
ρείους τομεῖσιν καθελιμ-
πάται. βούλεται δὲ τὸ τάβ-
γάφων, καὶ οὐτομηνίων α-
πεισθίουν ἐντεύχονται, δι' οὐν η
διεγράφαντας τὸν διηγέτειαν, εἰρ-
έποισις αὐτοφύος τὸ αὐτόρη-
μα, οὐ τῷ ἀλαζόντι μαρτυ-
τὸν κακῶν τεπυχήκας διδα-
σκάλων ποιητηρείαν εἰργάζειν
ἔχοι, καὶ τούς ἡγεμονέοντας αξίες
διδικτάς. λογοτεχνούς τὸν ἔρ-
γον αὐτοῖς καθαρούς εἴη καὶ α-
μούσιον ἀκολυθίσαστας τοῖς
ἀκολυθεῖσιν φευγόντας. διπλεῖ δὲ
οὐλίσσετε τὸ πατελῶν γεράφιον
ποτε ποτε οἱ αὐτοὶ πάνταν γεά-

eos sequitur, quorum infistere vestigiis æquum fuerat.
Ceterum quia rari ac perpauci adeo hisce de rebus scri-

φοργεις. Ήταν δέ τις μάτη τίς μόνος, εἰς τε τὸ κτόνον οὐδὲ τερευ
γεαφέντων λίστην τούτην της γειτο-
νήν πατέει, εἰς τὸ δέ αὐτὸν εἶς
πόλεις καθίσταται ἐκδύονται λλά,
ἀμφοτέροις Καρδιακήν ταῖς το-
μέροις τοῦ οἴδη μὲν τερευμένων
καταδεῖται μετέπειτα δέ τοι μάτη
εἰκόνης ψωδὸς τὸ δρόμου πεζο-
στόμενα τοῦ μεταβολῆντος, δέκα-
πτυχα καὶ τοιεῖται τῇ γεαφῇ
περιεις τὸ σύστρον καὶ ποιημέ-
τερον.

ΟΙ ΤΙΝΕΣ ΤΗΝ

Φιλόσοφον ισοείδας
τριήγερτος.

ΤΗΝ φιλοσόφου ισο-
ριαν, οὐ τις τῇ φιλοσόφῳ
αἰδέσθεντι βίσει, Πορφύριον η
Σωτίων αἴδεξάντος ἀλλ οὐ
μη Πορφύριον, ἵτα συμβαν,
εἰς πόλατον εἰπελέπιται, οὐ τις
ἔκεινος λέγοντος. Σωτίων δὲ,
οὐ κατεβαῖς φάμεται καὶ τοι
οὐ οὐ Πορφύριον οὐδὲ γεώτε-
ρον. οὐδὲ οὐ τῷ μέσῳ φορᾶς,
φιλοσόφων τε αἰθρῶν η σφρ-
εστὸν ἀδιηγήσου γρονθάντος οὐ
τὸ μέχεσθος η ποικίλον τῆς
ἀρετῆς, φιλόσερατον οὐδὲ
οὐ Δημητρίου τε τῇ φιλο-

pererunt, ut solum istud
pro se quis dicat, neque
vteriora, quæ de super-
rioris ætatis viris prædi-
cantur, lectores celabuntur,
nec que in hunc usque diem
auribus accepimus, sed v-
trobique seruabitur deco-
rum, ne scriptorum fidei
quidquam derogetur, & vt
audita, quæ temporis ratio
concurere solet atque in-
uertere, nunc stabiluntur
& scripto confirmantur, ac
sic perpetuitatem æternitati-
temque quandam induant.

*Qui scriptores historiam
philosophorum col-
legerint.*

HISTORIAM & vitam eorum qui veri minimeque fucati existerunt philosophi, vnde cumque collegere Porphyrius & Solutionem: inter quos ille in Platonem eiusque tempora, quod sic illi visum fuerit, desistit hic quamvis Porphyrio aetate prior, citeriora quoque scripto persequeatur est. Cum autem intermedij temporis historia, qua ad philosophos ac sophistas pertinet, pro magnitudine ac ratione virtutis explicata non esset, Philostratus Lemnius, primi nominis

σων ἐξ ὑπεροργῆς μητὸς χα-
λεύειται παρέβασις βίαιος· φί-
λονόφων δὲ οὐδεὶς αἰκεῖως
αἴτησιν· εἰς δὲ Αμυνήσας τε
ἔνθα ἐξ Αἰγύπτου, Πλαντιφράν
τὸ θεοπόλινον γεοργώς διδεσποκα-
λοῦ· Πλάτανός τε αἵρετος ή
φιλοσοφίας αἴτησις αἴφε-
δητη ἡ νύρα Εὐρράτης τε δέ
ἐξ Αἰγύπτου· ὑπὸ Διὸν δὲ εἰς Βι-
θυνίας, ὃν ὑπενεκλωπὸν Χρι-
στούσον· Απολλάνιός τε οὐδὲ
Τυάρων, ἀλλὰ φιλόσοφοῦ,
αλλὰ λέγεται θεῶν τε ἡ αἱρέ-
πτη μίσθιον· ταῦτα δὲ Φυλαχτόριον
φιλοσοφίαν γιγλάστης, τολου-
τὸ θεόπερον ἐνέργειαν κατέπι-
στιν ὑπερειλέκτον· αλλὰ τὸ μὲν
τύπον οὐ Λάινον· ὑπετέλευτη
πλάτανός τοις θητηραῖς
Απολλωνία τὰ βιθυνία, δέον
ὑπερηφάνιαν ἐσ αἴραπτος θεός
αἰτητή· Καρνεάδης δὲ τὸν καὶ
Εὐθύνην τοὺς χρόνους, ἡ τοῦ καὶ
κυνισμὸν ἐπιστητὸς, εἶτα τα-
κτὴ κυνισμοῦ μὲν λόγου
ποιεῖ θεόν, τῷδε δὲ οὐδὲ Λευ-
στον· οὐ δημιούρος· οὐ τε
Μένιντος· οὐδὲ τὸν καὶ τα-
γεῖς ποιεῖν· οὐτοὶ δὲ οὐτοις
οὐδὲ διατελεῖν τὸ λεῖον αἰδη-
πεῖον· ταῦτα δὲ συφεῖς
μὲν γίγαντεσσι τὸ λεῖον αἰδηπεῖον
τοῖς βίνταις, μὲν γιγαντίδαις ἐγένε-

χραφότος, ὃσα γε μηδέ εἰδεναι, ικανοὶ δὲ αὐτὸι οἵστε τε δεῖσι βίοι τὰ γεράματα, ποσθίτης αἰδίανα παγδέιας ἡς Σταρίας, εἰς τὸν δικτύον ἀρέτω, καὶ ὅτι φεύγει τὸν δικτύον φύσιν, τὸν ἄγνοιαν τὴν δικαιομένων ἀκολυθῶν, ὡς αὐτὸι λιώντα σκεπάσσουσα. αὐτὸι οὐδὲ οἱ διαστόντες Πλάτωνος, πότε εἴσιν τοῖς βίον απαλεῖσθεντοῖς βιβλίοις ἐγκατέστηρινται, καὶ τὸν τὸν διδασκοῦντον καὶ ἔτι τὸν Διογένην, καὶ Στείρων εἰπεῖνται οὐ βίον φεύγονταν καὶ τοὺς γένεταις τὸν καλλίστον αὐτὸς τῷ οὐρανῷ μαστοῖς εἰσὶν οἱ καλλίμονοι αὐλέλληλοι βίοι τὴν αρίστων καὶ ἔργα καὶ φρεγάτες εἰδότες αὐλαδούς ποιῶντες τὸν διδασκάλον καὶ τὸν εἰκαστον τὴν βιβλίων τὸν κατέστηρον ὕστε, εἴ τις δύσκολον τοῦτο θέλει, καὶ αὐχεῖται τὸν ποτε φανέρων, καὶ σωρόγυας τὰ καὶ μέσον αὐτούρων, αὐτούρων τὸν πλεῖστα τὴν βεστιαρίαν αὐτοῖς εἰδίδειον· Λικιανὸς δὲ ἐπὶ Σαμοσατῶν, αὐτὸς απουδέσθετο εἰς τὸν χλαδῶντα, Δημόκρινον Φιλο-

quod equidem sciām, nēmine, haberi nequievit; vitæ tamen locum abundē supplebunt eorum libri tanta eruditione referti, tantaque obseruationum, in scientiis, quæ mores rerūmque naturam inuestigant, copia scatentes, ut ex illorum animis qui sectatores esse possunt, ignorationem cœu caliginem quandam facile expellere valeant. Itaque magnus ille & diuinus vir Plutarchus, cum suam, tum præceptoris sui vitam sparsim libris inscriuit, non præterita silentio Ammonij morte, quem Arhenis vitam finiuisse scribit. Et quanquam præcipuum inter omnia eius viti monumenta locum tuentur Vitæ, quibus præstantium inter fevirorum res gestas & opera composuit, seorsum tamē & suas & magistrorum res singulis fere, libris aspersit: ut si quis oculos acris hanc in rem intendat, ac singulatim ut quidque occurrit, peruestigando sagaciter indaget, & in unum particularum dicta colligat, is pleraque ab ipsis dum viuerent actitata per nosse queat. Lucianus Samosatensis, vir ad concitandum risum factus, Demonactis sua ætate philo-

σοφοὶ καὶ ἐπίγενοι τοὺς τοὺς χρόνους
βίον αὐτὸγενεῖν· εἰς ἐπιτήρη την
τριβιβελίων καὶ ἄλλοις γένεσιν
τοῖς δὲ ὅλου απουδέσθετο· δὲ
τοῦτο γε εἰς μηδένα ἔργον τινά
θέματα, τέτοια σωτερῶν δὲ τὰ
μόρια εἰλαβούστος οὐκαρίστης, τὰ δὲ τοῦ
εἰλαβούσκεντος καὶ τοῦ πολλὴν ποιούμενος Φροντίδα καὶ
πονοῦσις, τὰ σωτερῆ τὰ πετεγεία
γεγαμένα εἰς αἰρίσεις ίστοις τὰ
τὰ λαβεῖν τὰ φιλοσόφους καὶ ἑπτακοσίους βίου τὴν
ἀρίστων αὐτράντην εἰς τὸν τομήν
χακάνων τὸν διπλωμάτα, ταῦτη
τὰ τοῖς ερῶσιν ερματῶν καὶ
περιφερέστατων εἴπασθε. καὶ γὰρ
ἐκεῖνοι, καὶ μὲν γενέντες αὐτὸν
ερῶστες, καὶ ποτε φίλοιν αὐτοῖς
τοῦ φαινομένου καλλίθεοι, καὶ
τανθράστοις, [οἱ Κυπρίνοι] εἰδὼν
εἰδανενούστες, καὶ περιλαμπτόμενοι εἰσὶ τὸ πόλιον αὐτοῖς
ηπόλιον ηγέλασιν ιδωσιν,
ἐπίγειας καὶ ταρταροῦσι τοις, τῶν
ψυχῶν τε τοῦ ὅψι τηροφορίδετο,
καὶ κατατίκονται τοῖς τῷ
Θεάτρῳ, τῷ σύμβολῳ τῷ καθίλοις
μερόντος τὸν καθόλον θράστον
εἰδεχόμενοι, καὶ τοῦτον τοις κα-
τηρτοῖς τοῖς ταῦτα τέλεσιν οὐ
γενέσθαι, ὃσα οὐκέτι ἀκολύτη, οὐ
γενέσθαι, ὃσα οὐκέτι ἀκολύτη,

sophi vitam in litteras retulit, atque eo in libro, ut per paucis aliis seriam operam consumpsit. Atque ista quidem memoria recolo, conscius nonnulla fortasse nos fugisse, quædam non potuisse: in quo cum magna adhibuerim curam & diligentiam, ut excellentiū in philosophia & arte oratoria virorum continua, sūssique exactè circumscripta fūribus, historia haberetur, neque tamen voti compos exiterim, idem mihi vñuenire compereo, quod amatoribus qui ardenter & importente amore depereuat amicam, quam vbi aspectant, & cxiām oris speciem contemplantur, vultum demittunt, obtutum figere non valentes, & tanquam iubare circumfulgentē prestricti, sūa calceum, aut monile, aut inaurem asperxint, sumpto animo, ea ornamenta oculis admovent, in cōque spectaculo fēse consumunt ætatēcinq̄e attenuat, formæ adiumenta ac symbola, quam pulchritudinem ipsam aspicere præoprant̄es, magisque illa obseruantes. Eodem modo ad hoc scripti genus impetuū conuerti, ut quæ

καὶ ἀνάγωστος, οὐ καὶ ἴσοποιοί κατ' ἔμαντον αὐτῶν πολὺ περιθεῖν σωτῆρος καὶ βασιλεύος· αλλὰ εἰς ὅσους οἰόρτους οὗ δημοσίεις ταρφέντα καὶ πύλας ταφεσκανθίσαντα περιθεῖν τοῖς μεταβολαῖς οὐ βελοφέντος αἰνόντος, οὐ διαναγκαῖον αἰναλιθεῖν φέρεις η̄ καλλιτοῖσον· ἐδεῖ μὲν οὐδὲ σφραγίδων τενάκης ἢ ρῦξιν οὐ γενος οὐδὲ ταῖς κοντάσις συμφοράς τείτης οὐ αὐτοφάνης ἐγένετο φερά. οὐδὲ διθύτερον μετέπειτα Πλατώνος πάσσον ἀφανίσαις αἰσκακήσυκτος, οὐτικαὶ τοῖς Κλαυδίους καὶ Νέρωνος· τοιχῷδε αὐτοῖς καὶ εὐταυτόν τους οὐ καὶ γέραψαν· οὐτοὶ δὲ οὐδὲ οἱ τοῖς Γάλβᾳ, Βιτέλλιον, Θέων, Οὐεσπασιανὸς οὐδὲ τούτοις οὐ Τίτῳ, οὐδὲ οὖσι μετέπειτα θρησκευτοῖς φιλοσόφων γῆρᾳ οὐδὲ τοῖς συνουδαῖσιν διζημονοῖς τοῖς περισχούσιν καὶ οὐ συνελόντις εἰπεῖν, οὐ τοῦδε δρίσων φιλοσόφων γῆρᾳ οὐδὲ εἰς Σέλινον διέτενε, αλλὰ διτυχεῖς οὐδὲ παρέχοντας τοῖς συνγραφίους οὗτοι ποτὲ αρπετοὶ οὐδὲ τοῖς γραμματεῖσιν περιττοῖς τοῖς τούτοις.

historia se coniuxxit, amplissima fortuna digna censeri debet;

vel legendo didici, vel occultata fide comperi de viris quos nostra nouit aetas, non prateritem silentio & malevolentiae studio, sed quantum in me erit, veritatis vestibulum ac portam veneratus, posteris tradicerem, qui ea vel audire cuperent, vel infistere vestigis illorum ad virtutem possent. Hiulcum igitur fuit & intercicum quodammodo tempus, propter communes calamitates: siquidem ingens fuit primo doctorum virorum afflentia, deinde post Platonis etatem sterilitas magna opium scriptis diuulgata est: cuiusmodi etiam in Claudi & Nero-nis tempora incidit. (neque enim infelices illi & anniculi Imperatores in scripta referri merentur, qui suere Galba, Vitellius, Otho) post quos Vespasianus ac Titus eosque secuti alij Imperio praefuerunt. Ceterum ne hic diligentiam otiosae affectare videar, utque id solum compendio ac summatum dicam, praestantissimum philosophorum natio ad Seueri usque tempora se extredit, cumque Imperatorum scriptis prodita est: ex argu-

mentisq[ue]των ἡ μηδὲ εἴτε εἴτε καὶ μηδὲ οὐποτας αὐγαράφαμον τοῖς χρόνοις, αφ' οὗ γε τοῦ διωνατον σωτεικησιάς θεατὴν τοῦ περιθεῖν τοῖς περιθεῖν τοῖς δρκλων, οὐποταντον εἰς τὸν λόγον ὑπέβιθομενα.

PLO T I N V S.

PLOTINVS ex Aegypto oriundus fuit philosophus, sed qui Aegyptium nunc nōmino, quid cesso etiam patriam eius adiicere, cui Lycopolis nomen fuit quamuis diuinus ille Porphyrius istud non prodiderit, qui se tamen virti discipulum, vitamque omnem aut certe potiorē eius parrem cum eo exegisse profiteretur. Plotini aræ etiamnum calent, & libri non à doctis, modo, plus quam Platonici, manibus teruntur: quinetiam bona vulgi pars, si minus placitis eius obtemperat; vite tamen cursum ad eorum normam moderatur atque iustituit. Vitam illius Porphyrius ita explicavit, ut nemo copiosius dicere aut plura adferre possit: quid, quod plurimos eius libros interpretatus fuisse videatur. Sed Porphyrii vita à nomine, quod equidem sciam, ad hęc vsq; tempora scriptis prodita est: ex argu- eis ημᾶς εἰδίνας αὐτούς-

μένω δὲ ἐκ τοῦ δοθέντος γε
τῶν ἀγάγουσιν σημεῖαν, πο-
λὺ τὸ ὑπῆρχε τὰ τοῖς αὐτοῖς.

ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ.

Πορφυρίῳ Τύρῳ μὲν τῷ
πατεῖς ή τερψτῷ τῷ αρχαῖον
Φοινίκεων ή πόλεις ἡ πατέρες
δὲ τοις αὐτοῖς. τοχών δὲ τῆς
θεοποιούσης παρδειλας, αὐτό-
τε ἐδραμεις ποστοις ἢ διδέ-
δακτοις, οἷς Δογγύνας τῷδε
ἀπεργάτης καὶ ἔκβορεις τὸ δι-
δακτηγόντος ὅτι ἴσιον χρόνον.
Δεξιῷ Θεῷ τῷ δέκτηντος
βιβλιοθήκην τὸν εἴμινον
χρήστην καὶ πατέρα τοις
εἰπεῖνον πολλοῖς τινεστέραις.
ἡ δὲ Κερίας Διονύσῳ
πατέρων αρέσκειτε Θεῷ· Μάλ-
χος δὲ καὶ τῶν Σύρων πόλιν
οἱ Πορφύρεις αὐτοῖς τὰ
τερψτά. πότε δὲ διδύσκοις
εἰπεῖσθαι λέγει· Πορφύρειν διοι-
πον ἀνέναπτο Λογῆν Θεόν, εἴ τοι
βασιλέων τῆς εἴδης περιβόλων
τὸ περσιζερίους διδέδειλας. παρ' ἐμεῖν τοῦ θεοῦ πάρειν,
επιειδύειν παρδειλας, τερψ-
ταλέοις τε εἰς ἄκρου αἰσθα-

mentis tamen quæ lectio-
ne didici atque perrima-
tus sum, huiusmodi fermè
de illo comperti.

PORPHYRIVS.

PORPHYRIO patria fuit
Tyros, prisorum Phœnicum
primaria ciuitas, maiores non obscuri, is
liberaliter ab ineunte æ-
tate doctrina institutus,
intantum adoleuit, ut
Longini factus discipu-
lus breui præceptoris or-
namento fuerit. Ea tem-
pestate erat Longinus,
spirans quædam bibliotheca,
ac viuum mu-
seum, cui de veteribus
iudicandi potestas per-
missa erat: quo munere
ante illum, ut alij noui
pauci, ita & Dionysius ē
Caria cunctis illustrior
perfunctus fuerat. Porphy-
rio nomen initio fuerat
Malchus, quod Syrorum
lingua regem sonat, sed
detorta appellatione ad
purpura, regium in ve-
stimento insigne, Porphy-
rium veluti purpu-
reum nominavit Longinus,
apud quem subli-
nibus studiis erudithe-
atur; quippe qui Gramma-
ticae artis & Rhetoricae
cognitionem non inferiore
ωστα

ας τῷ ἐκεῖνῷ Θεῷ φιλομένῳ
καὶ ῥιποεκτῆς πλινθούσῃ ἐκ-
δηλούσῃ τοις ἐνθεοῖς φιλο-
σοφίας παῖς εἰς Θεόν ἐκ-
μαθόμενοι. οὐδὲ οὐδὲ Λογῆ-
νῷ θεῷ αὐτῷ τῷτε αὐδράν
τὰ τοις αἴρεις Θεῷ καὶ τῷ
βιβλίων τεωτίῳ πολὺ πλη-
θῷ Θεῷ φέρεται οὐ τῷ φερόμε-
νον θεωμάζεται. οὐδὲ τοις κατέ-
τηντο πολὺς οὐδὲ παλαιῶν, οὐ
τὸν διξανθεῖν ἀκράτεις περιτε-
τεν, οὐδὲ οὐδείν τοις πατέραις
ἐκράτεις κρίνεται. οὐτοῦ δέ αἰχθεῖς
τοις περστοῖς παρδειλας καὶ
οὐτοῦ πάντων ἀποβλεπομέ-
νῷ, τοις μεγίστων Ρώμων
ιδεῖν διπλωμάτης, ηντα κατέ-
χει δέ τοις θεοῖς τοις πάλιν εἴ-
πειδη τόλμας εἰς αὐτοὺς αἴθι-
κης, οὐ τοις μεγίστων Πλωτίνων
οικιλθεις εἰς οἰωνίαν, πα-
πτων εἴπειδην τοῦτον αὐτοὺς, οὐ
τωφούσθιον φέρειν θεωτὸν εἰ-
πεῖνον εἰκόνεστος δὲ τοῦ πα-
ρδειλας αἴριφορέμενῷ, οὐ τῷ
πηγαῖνον ἐκεῖνον καὶ τετια-
σμένων λόγουν, χρόνον μὲν τι-
νας εἰς τοὺς ἀκρόστον τρίκτερον,
οὐ αὐτὸς φονόν. εἴ ταῦτα τῷ
μεγίστων οὐδὲ λόγουν γειθε-
νῷ, τῷ τε σωματὶ τῷ αὐ-
τρωπος οὐδὲ εἰμοντος οὐ δε-
κτονεῖς τε εἰς ἄκρου αἰσθα-

πλέοντας εἰς Σικελίαν, ἣ προθυμοὶ [ιγὶ πλῶ] Χάρυβδην, ἥδη
Οὐδεωδήσιον παλαιόν σα-
λέζαται, πλέον δὲ γέ τε ιδεῖν
ὑπέμενος, εἴ τε αὐτούς παν-
ακοῦσῃ φωνής, πάντα πού-
ρεν αὐτῷ γέ οὐδείσιον αἴτι-
στην σωτείρας δεῖ έπιτι-
λαβαί τον εἰπούντον τον
τελεῖον αἰραντοις οὐ τῆς Σικε-
λίας πάντες λιβύου πα-
τεῖνον γέ οὐδών,) εἴπει πα-
τεῖσθαι πατεῖσταρτον, Θό-
φιος τον μέν περιστρέψας, γέ
αλφιστον αἰλεῖντον πάτον γέ
αλησποντίου ὁ μέγας εἴχε
Πλοτίνος θεῖον ξύνιον, καὶ
λαλᾷ γέ πόδες εἰπέντος, π
τον [περθύοντος εραϊονος] γη-
νήθη, οὐτούτου τε κατέστη
λέγοντες τοσούς αὐτὸν] πάτηριν
τοις φυγεῖσιν αἰνατηνά-
ντων δέρη διπλασίαν πά σώμα-
τος μῆληστα, καὶ πά σῆμα
ερρωσεῖς καπνοῖσι τῆς φο-
γῆς γέ οἱ μέν εἴπιστος τε λιγῖ γέ
εξανίστητο γέ τοις ἤδηντας
λόγεις εἰς βιβλίον πατέσθητο
γραμμάτων. οὐδὲ γέ παλισθέντων
τοις λεπτοῖσι πανθήτειν α-
ναφέται, πανθῆτος οὐδὲ πο-
νητῶν μάθεις, είς Περούσιον Θό-
φιον φαίναντος πά πα-

in Siciliam, traecto freto ad Charybdis, qui Ulysses enauigalisse perhibetur, quod neque Romani iam in oculis ferrebat, neque voces hominum amplius admittebat. Ita simul & delicias suas dereliquerit, & excruciatem se aggritudinem exuit. Inde Lilybaea contendit, quod unum est tribus. Siciliæ promotoris Africæ versus porrectum, eamq; respiciens: ubi iacuit in suspiriis vitam trahens, india se macerans, cibique nihil admittens: præterea humanæ cōsitionem & accessum proflus declinans. Neq; vero cœcuit, animive fallus fuit eam re magnus ille Plotinus, qui siue vestigiis consecutus, siue profugū iuuenem inquirēs, decumbenti superuenit, ac locuplete verborum copia, euolaturū iamiam corpore animū à mortis limine reuocauit, ipsumq; adeo corpus animauit vegetumque reddidit. Itaq; moribundus ille respirauit, atq; è morbo astutrexit, & sermones inter ipsos habitos in scripta retulit. Ceterū philosophores, qui arcana sua obscuritatis latebra, sicut poetae fabulis, inuoluerunt, scriptis cōmentariis illustrauit Porphyrius, postquam laudatum perspicuitatis remedium

φιλεῖς εἰς περγάμος, καὶ δέ
τελεῖς κανονά μνος, μαθημα-
τικά γενίτας, εἰς φωνής πορφύ-
ρων μὲν οὐδὲ έπιτι-
λαβεῖσθαι, τον δὲ πάτερα λόγεις
εἰχετο παντας, οὐτε παρεῖται,
καὶ εἰς τὸ δικαστήριον κατέθε-
λεῖσθαι. τὸ δὲ Πορφύριον καὶ Θό-
φιον Πλωποντος πάσαι μάρτυρες,
πάσαι δὲ πληθεῖς αὐτοῖς φρεστοί
γέ Πλωπόντος τον πά τον ψήσιον ε-
ραϊφι γέ πελούχον γέ μητρα-
πόδει τολμήσαντον βαρεῖσθαι εἰς
μούσιον γέ το Πορφύρεος οὐτοῦ
Ερμαϊκή τις σθέτοι, τοι
ποτέ αὐθόρη πελούριον δέσμον
ποτιλίας παρθείας, πατεραίς εἰς
τον μάρτυρον γέ καθαρόν εἰς με-
γελλον, αὐτοῖς μὲν δέ φοτούτοις
δέ αὐτοῖς ταῦτα εἰργασαί εἰς
επικον, διτη τον λεπτούντον
μινθεῖ το μηλιστών. Εἰ δέ αὐτοῖς
τον βιβλίον κατατεχεῖσθαι τοι
πατέσθητα δίητα πραγματίδεται
πολλαπλά, ἵπας δέ τεταν πολφ-
θεῖ η διπλωμέναιεν. φοτούτοις
δεκινόντον θανάτουν δέποτε λε-
πτον πινες διατάξαι γέ εἰκόνεῖτο.
κανονίθα πάντα μέλον οι διπλω-
μέναιοι. συμφοιτάπιλον μέν (οὐτούς
αὐτοὺς μελαγχανεῖσθαι) πράτισθαι
τον εἰστηρχον θεογλύφιον τον Α-
μένην τον Ακωληνόν,

ηγι' συντελέματον γε αὐτῷ
πεπλούστηκεν· λόγῳ δὲ οὐ-
αἴδη οὐδὲ εἰς· τοιούτῳ πά-
νων θηρευεῖ καὶ τὸ μέγα μαλακόν
καλῶς καὶ ὑπέβεβλεῖς λό-
γοις· ὀλλήσκει πορφύριος· οὐ-
ταρεῖ τὸν αἴθρας τῆς φύ-
της, πάσαις μὲν αὐτὸς αὐτοφέ-
ρων χάρακεν· μόνος δὲ αὐτοῦντος
καὶ καρύπηλον τὸ μελάνον, καὶ
δεῖν δὲ παγετίας εἶδος καρυ-
ληστός. Εἴτιοι μὲν ἄποροι
καθ' ἔαντον καὶ θειμώνας
τὸ πλεῖον ἔστι τὸ επανυπομέ-
ναν ποτε τοῦτο εἰς ὅλων πολύ-
ειδῶν τείχον, οὐδὲ εἰς γρα-
μματικὸν ἀπίσχει φύσισθαι· οὐ
δέ τοι πάριθεν μητρόπολις, οὐδὲ
νίκαιας καρυπετεῖαι, οὐδὲ
τοῖς μουνοτοῖς πέντε. τοῦτο δὲ εἰς
φιλοσοφίαν, οὐδὲ τὸ τοῦτο λό-
γους ιστελεύσθων, οὐπετοῖς εἰ-
σφιντὸν. λόγον· τὸ δὲ φιλοτὸν
καὶ θειρεργὸν τὸ γενέτοντον
καὶ μαστιρίν. ὅποι τοι Γερμῆς
[τι] τερεῖς ἀποστολέρειν δέ
αντος αὐτὸς ζεῦπα. Οὐ γέροντος
τὸ ηδόνος αὐτοῦ οὐδὲ λόγουν αὐ-
τοῖς μούνον οὐδὲ δόματα
πλέον εἰς αὐτὰ τάπιδεν,
οὐ πλὴν διώσαντα τὸ λόγον·

et nitorem, an placita, an

quorum extant quidem vo-
lumina, sed existimatio pro-
pe nulla est, quod nulla ad-
sist dicendi veneres, quam-
uis dogmata pulchre ha-
beant, scitque orationi in-
texta sint. Laudat tamen eos
viroς Porphyrius de styli
acumine & gravitate, om-
nem ipse assecurus gratiam,
solusque preceptoris sui lau-
dum demonstrator atque
buccinator, & qui nullum
disciplinæ genus intactum
reliquit. Ambigat autem
non immittere & secum ex-
pendat aliquis quam par-
tem diligentius excoluerit,
materiæ ne oratoria propria,
an qua ad exactam illam
grammatices normam
spectant, vel qua de numeris
pendent, vel qua ad rel-
lutiis dimensionem tendunt,
sive ad Musicam artem ver-
gunt: nam Philosophica &
qua in Scientiis tradidit, ca-
ptum humanum superant,
maioraque sunt quam ut
suis ea verbis enunciatæ
possit. Quæ vero ad naturæ
indagationem magiaque
operationem pertinent, mis-
sa facio, & ad sacra myste-
riaque relego. Usque adeo
vir ille in omni virtutum
genere volutatus promiscue-
fuit, vt nescias quid laudes
magis, sermonis elegantiam
vero dicendi acrimoniam.

γάμος τε οὐμάνος φάγεται.
καὶ τοῦτο Μαρκελλοῦ γε ἀπὸ
γυναικεία φύρομέντων, βιβλίον
φρεστατῶν φυσὶν ἀγαγέσθη, καὶ
τοῦτο τὸτε πέντε μητέρα τέ-
κνων, καὶ ξύνα παιδεῖς δέ αὐτῆς
ποιήσαντας, ὀλλήσκει οἱ γυ-
ναικείτεροι παγετίας τύχων. Τοῦτο
φίλος γέλωντος τῇ γυναικὶ¹
τὰ τέκνα περιπάτησαν. φα-
γεται δέ αὐτούμονος· δέ τοι γῆ-
ρας βασιν. Σφολλας γεννᾷ ποτὲ
ηδονὴ παρεγγιατευμένος
βιβλίοις θεωρίαις ὄντας κα-
τέλιπται, φελεῖσθαι οὐκέτι τούτον
δεδεξάγειν, οὐδὲ τοι παρεῖσθαι ἐπερε-
σθεῖσαν. Καὶ Ρόμην δέ λέγει αὐ-
τερογενεῖς τὸ βιον· Καὶ πόνος
ηδονῆς κρόνος γέλωντος τοῦτον
καὶ οἱ οὐδὲ Αδήνησος παρεζητεῖ-
πεις Παῦλος τε καὶ Ανδρόμαχος
καὶ Συρίας· Ιουτεῖς τε κρόνοις εἰς
Γρηγορίον γέλωντος εἰκόνει
σωματεῖαν, Τακτού τε γέλωντος
Αιρηπλαστὸν γέλωντος πρόσοντος· οὐδὲ
τοῦ Δέξιτος οὐδὲ λεπτούτου
ιστορίαν συγράψεις, αὐτῷ πατέ-
ρος παρεῖας τοῦ διεράμενος
λογικῆς αἰδίσκεως.

I A M B L I X O S.

M E T A τούτους οὐγέμενο-
τες ὄντες φιλόσοφοι

I A M B L I C H V S.

Hic successit Iamblichus,
et clarissimi nominis philo-
B. ii.

Ιαμβλιχος, ὁς τῶν γράμμων
τὸν ὄπισθιν, καὶ [τὸν] αὐτοῦ
εἶπεν καὶ οὐδὲν πιστόν. τα-
πεῖς δέ τοι εἴτε Χρυσός· καὶ δύ^{τη}
Χοίλης περισσότερον μόνον
ζεῖν οὐ πόλις. εἴ τοι λαπτίδη
καὶ τὸ Πονθεύον τὸ δέ τοι τε-
ρα φεγγέμενον συγχριτόνος,
τολμήσει εἰς τεράστιους
φιλοσόφους ἵκμασον· εἴτε
μετ' αὐτοῖς Πρόφυτοι
περισσότεροι εἴησθε· εἴ τοι δέ
Πονθεύον διέλεγον, τόλμη
δύει τὸ πολύπολον καὶ
διαδραμεῖ τὸ λόγον. εἴ τοι δύει
τὸ φρεστότερον αἵτινας καὶ γε-
τεύον τὸ λεγόμενα βούτην· εἴ τοι
δύει τὸ λεύκωμα τοῦ αὐτοῦ, καὶ
τοῦ καθαίροντος καλωσότερον· εἴ
μένος οὐδὲ ποιητὴ πονθεύοντος
τυργχάνει, εὐδέλει αὐτὸν
τυρδοτυμένα, ἀλλὰ ὡς φρεστόν
τοῦτο· πονερότερον οὐ πλάνον
ταῖς τοιμαίοις εἴ τε πονθεύοντος
εἴσιται. ἐποῦ τοτεχή τὸ εἰ-
κεστὸν καὶ γενέθλιον τοῦτος· τόλ-
μητοντον, τολμήσοτερόν τοῦ
πονθεύοντος· εἴτε οὐτοις ἔσται
τον περισσότερον τὸ ζωτικόν.
Ζωτικός ἔσται τοῦτο τοποθετηθείς,
εἴ τοι πλήθες μὲν ὑπόστοις οὐτοις
εἰσιν τε, περισσότερον δέ τὸ φίλ-
των οἴτησίς πονθεύοντος

sophus, ita & illustris gene-
re, natus familia amplissima
& locuplete. Patria illi Chal-
cis, Syriæ quam Cœlen no-
minant, ciuitas Hic cum A-
natolio qui à Porphyrio
secundum locum obtinuit,
coniusculinem aluit, sed
multis eum modis supera-
vit & ad summum philoso-
phiæ gradum ascendit. Ab
eo coniunctus se Porphyrio,
quo nulla in re fuit infer-
ior, præterquam in con-
cina orationis structura,
dicendique facultate: ne-
que enim pari vencere &
gratia ab eo dicta, instructa
fuerit: neque candorem
habebat & perspicuita-
rem: neque puritate sermo-
nis exornare scripta labora-
bat, quanquam non omni-
no obscuritate involuta sit,
aut virtutē habeat oratio: sed
(quod de Xenocrate dicti-
tabat Plato) non sacrificauit
Mercurialibus gratiis. Ita-
que lectorum non detinet,
non obrepit illeccbris qui-
busdā, & ad lectioñem initiat,
qui potius avertore &
obtundere aures videtur. Ob-
iustitia cultum, facilem ad
deorum aures accessum ha-
buita itaque plurimos nactus
est contubernales & disci-
pulos, qui unde unque gen-
tium ad eum affluerant, ad
hautiendum animi cultum,

τοῖς δέ τοι αἰνοῖς τὸ κατάλιπον
διποιεῖται Σάπαντος γόνιον
εἰς Συρεας αὐτῷ εἰτεῖ τε γόνιον
τελετῆς θεούσεσ, Αἰδίσιος τε
τελετῆς οὐκαπατανίας,
εἰς δέ της Ελλάδος Θεόδω-
ρος τε καὶ Εὐφράτος οἱ κατέ-
θρεπτίν θεοφόροις ἀλλοι τε
πλήθες οὐ πολὺ λεπτώμενοι
καὶ πέπλοι ἐν λόγοις δεινοίσιν,
ὡς τε θειαὶ δι τῶν ὅπι τῶν πον-
θεύοντος γόνιον τοῖς απαν-
ταῖς ἀφορούσι· οὐτοίς οὐδεις
χωρεῖται εἴρεται τοῖς απαν-
ταῖς τοῖς εἴταιοις συντίτιον πέπλοι
μηδέποτε οὐδὲ θεοίσιν γόνιον τοῖς
τελετῆς· τοῦτο δέ τοντον οὐρ-
λίζει, τοῦτο παρόντας καθηδί-
νων καὶ διεπιπλασίας ωτοφ-
ρέπεσσι· οἱ δέ διγένετοι τοῖς
τελετῆς, καὶ αἰκαρέστως τοῖς θεολογι-
κοῖς, ἢντοις ἀντὶ σωτη-
ρῶν· καὶ περιστοιχοί γα τοῖς
αἰξίοις λόγου τοῖς αἰτίοις εἴ-
φρασκούται οὐτοῖς μόνον διδά-
σκολας θεοτατεῖς καθ' εἰσην τι-
νι τοῖς πονθεύοντος, καὶ μεταδιδού-
σι τελετῶρες θεοίς ηὔνται;
καὶ ποιητοῖς φέρεται τοῖς νι-
μαῖς λόγοις οὐ ποτοῦντον διδασκό-
σων, οὐδὲ λόγοις τοῖς θεοῖς,
τοῖς λόγοις τοῖς θεοῖς τοῖς θεοῖς,

μετεωρίζει τον θόρυβον της γῆς
πλέον δέ τοι πάχεις εἰσερχεσθαι
τὸ σῶμα τοῦ οἴκου οὐ εἰδόθε εἰς
χρυσούντες τὰ καθήματα. Καὶ μετεί-
ταξεν παντού τοῖς ψήσισι, σῶ-
μα τε γέγενε τοῦ τοῦ πορειῶν οὐ-
χεδεῖ οὐδαίον· γένεται δὲ τοῦ θόρυ-
βου τῆς γῆς, οὐ τοῦ πατέρος τοῦ θεοῦ
πουκούσας ἔτει πάλαι γελασείων
ἔγγενος θεοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ λό-
γος Ιάμβλιχος· οὐδὲ εἰπών
πολὺς αὐτούς, οὐδὲ οὐδεποτέ πόνος
τοῦ πατέρος τοῦ θεοῦ τοῦ λόγου δεῖ
οὐδὲ οὐτας εἶχε, τοῦ ποτοῦ τοῦ θεοῦ
δὲ τοῦ θεοῦ τοῦ λόγου τοῦ θεοῦ τοῦ λόγου
πολὺν θέτει Χρυσανθόν τοῦ θεοῦ
Σαρδεών. Εἰς δὲ τὸν θεόν Αι-
δεσίον μαρτύριον, Αιδεσίον τοῦ αἰτί-
αντοῦ περιέλει τὸν Ιάμβλιχον,
καὶ τὸν Γεννητανόν εἰρη-
κόπον. Εἰ λεγεῖν οὐδὲ τοῦτον εἴτε
αὐτῷ μεχάλας τῆς θεοῦ τοῦ ποτοῦ
χρυσούντος τοῦ θεοῦ τοῦ λόγου τοῦ
θεοῦ τοῦ ποτοῦ οὐδὲ οὐτας
σέα εἰπεῖσθαι συναντήσεις τοῦ
καλουμένου ποτοῦ, παγκαταστά-
κηρεῖς λοιποὶ δὲ τοῦ ποτοῦ
θεοῦ εἰπεῖν περιέστων. οὐδὲ δὲ
τοῦ ποτοῦ εἰπεῖν ποτοῦ, δέποτε τοῦ
ποτοῦ θεοῦ τοῦ ποτοῦ, βασίλειον
καὶ χολαργίων περιέστων.

ποῦ πλεονέκτημα· βιβλεδων ἦ
δέσπιζεν τὸν λαβεῖν ἐπειδὴ με-
γάριος ὁ δὲ περὶ αὐτοὺς, ἀλλὰ
ἐκ δὴ οὐκέτι ποτὲ εἰπεῖν, δῆ
τοτε καρός ἦν μετέ δὲ γρό-
νυν τινὰ δόξαν αὐτοῖς δὴ τὸ
Γάδειρὲν, θερμὸν δὲ οὐκέτι ποτὲ
τίς Συρίας, οὐδὲ μεταπλεύσας
Ρωμαϊκὸν ἐν Βαισισ διέτε-
ρα σκέπτοντο δὲ ἡκέστην ἐπειδὴ^{το}
τοιχοβίλλας θεοῦ πορθήτην
δὲ οὐδὲ προτερεῖς εἰς τὸ Γά-
δειραν ἐπεισ, οὐδὲ εἰπούσιον
λέγοντες, οἱ δὲ καὶ οὐσιούσιοι, οὐ
ποτὲ τοῦτο μεταπλεύσαντες. μετ-
βλήσαντες δὲ οἱ Ιαμβλίχος, ἀλλὰ
ἐκ δύστερος [λόγου] ἐφι τοῦτο
τοιχοβίλλας, οὐδὲν [λόγον]
περιβάλλεται, τὸ θερμὸν κρυπτῶν
δινό τοὺς [λόγου] κυκλοπέρας, τοῦ
δὲ ἄλλων χαρεστῶν οὐκέπιστον
οὐδὲν ποιεῖται οὐκέπιστον
τοιχού τὸν εἰπεῖν οὐκέπιστον
παλαιὸν τοιχονομάδητον οὐ
τὸν τοιχονομάδητον τὸν εἰπεῖν
ἀλλὰ τὸν εἰπεῖν τὸν εἰπεῖν
εἶπεν. οὐδὲ αὐτὸν οὐρανού ιδεῖ-
ται τὸν τοιχονομάδητον δὲ Αντε-
ρας οὐρανος, οὐδὲ τὸν εἰπεῖν
τοιχονομάδητον, εἰπούσιοι
δὲ οὐκέτι τοὺς πρητίδες οὐδὲ
τὸν οὐπέριαν ποιεῖν ποιεῖν,
τὸν crepidine fontis, vbi depletur ac superfunditur alueus)

καὶ βράχεα τινὰ περιστάν, ε-
πεικαλούσιν διότι τὸν κρήνην μετ-
τάθησαν πατέρων λαμπρὸν λευκὸν
πατέρων καὶ μετέπειτα δύμαζα-
σθεις, καὶ γενεσίδεις οὐταλ κό-
μης τὸ μεταφρόνας βρα τοξι-
στικόν, καὶ οὐλον εὐθεῖα λαυ-
ριών τε καὶ ληκυνεών. καὶ τα-
πειρύτας δὲ τὸ ταῖρα, δηλ
τὸν εἰχαντας ιπποκριτέων
τοιχού, καὶ ιγέτε πάπαν καὶ οὐ-
ρος λευκού. εἴτα καὶ τὸν ποτό^{την}
δράπανον. Επεικαλούσιν ἐπεισ οὐ-
ρατα τοῦ ποτεστόνων πορευόμε-
νον τὰ πατάκια πάπλων ὅστιν αἱ κό-
μης μελαίνητεραι τε καὶ ηλιαῖσην
κατεκένυτο. Καὶ πλευταλέκτη
καὶ ἀμφοτέρα αἵτην τὰ πατ-
άκια καὶ παθαίδην γυναικί τινος
πατέρος εἰμιφιλα, τοσιαὶ γένε. οὐ
δὲ ἐκεῖνα ταῖς οἰκιαῖς αἱ α-
πόδικες λαζίσσονται. καὶ τετελέ-
γων τῷ εἰπούσῳ, οὐκέτι λαυτό-
μενος οὐδὲν μετέπειτα εἰπεῖν
οὐδὲ οὐκέπιστον ταλανθάνει, εἰ-
λαττὸν τὸ φρεστήτων δυμά-
των, οὐτῷ οὐτὸν αρρώντων
ρύπησες εἰλαττον. καὶ ταῦτα ε-
πιστάντον. Βέβηλος δὲ καὶ αβύσσο-
τητερα τοιχονομάδητα τε αποτίσε-
ται. οὐρανοὶ δὲ τὸ ποτόν αἱ γένε-
φοι οὐδὲ οὐρανοὶ τοιχονομάδητοι
τοιχονομάδητοι τοιχονομάδητοι,

εις συν εχ φίλος ασματον και
πεπιζω αε επιστάχη εικονι
διεφθαρμάντων η ρέουσαν οδή-
λη και των τρέφαντα διδο-
κώς ανοικώσαν, πλω ο θεός γε
ε πυρι, ανθράσιν, οι τείς άλ-
λοις απτοσούσιν, ταχές την
η φανήτη Θεού αγαπησαν συνε-
κέριφθησαν· καὶ δέ τις δι' αὐτού-
ς ήταί τους ανέζευξεν, ο στο-
γανής ειδένειν. Κανον δε ει-
πειν μετέσις, Αιδεσίου φίσα-
τος μήτε αιώνιον γεγραφέναι,
κιντες ὅλον θυντα τετολεκτι-
και, εἰς τοὺς Ιακώβους καγ-
ρεὺς ιδοκαὶ οἱ φιλελεκτικάτα-
τος Αλύπτος, ος ει τυχερον σύ-
ματος μηκετάπι, καὶ τὸ σῶμα
πομαδον παρεβανον ει λαζ-
γον· ἐκινδυνεύει δι' τὸ φα-
γούμενον σῶμα, φυχὴ ή νοῦς
τοι εἴ) οὐ πα τὸ φθίσει φθονει ει-
δωκει εις μέμενος, δικτυη-
θεν εις τὸ ζεοτείνεσσεν. οὐ-
τῷ οὐδὲ οἱ μέμενοι Πλάτων
φησι τὸ θεῖαν σύματα πο ειδό-
τατιν εἴχην εἰκείμενα τοις
ψυχαῖς· οὐ τοις αὐτοῖς τις εἴπε-
κει μένον ει βεβιηνα τη με-
γάλη η συνέχειας η κρατεύει,
η τορβή τη πρετόνος. Σπλα-
νκνει μη οι ειχει τολλοις ο
Αλύπτης· αλλ' η περιδιδυσις

si quis historiæ veræ & solida fide nixæ, fabulas inaneis, commentrias, ac fluxas inserat. Quid, quod & hæc ipsa scribo non sine religione quadam, metuens ne rumores sint & fictæ auditiones, nisi quod viros sequor, qui fidem non adhibentes aliis, rei visæ sensu permoti fuerunt. quicquid sit, nemo omnium eius æqualium, quod equidem sciam, istud quod dixi, prodidit, referente modestè Ædesio, nec ipsum scripsisse, nec alium quempiam eo audacia processisse. Ætate Iamblichii vixit Alypius in dialecticis exercitatisimis, corpusculo exiguo admodum, pauloque, quam cubitale aut Pygmaei, maiore: quod intuitenti videri poterat anima spiritusve esse, vñque adeo quod corruptiōni obnoxium erat, nihil adolescebat, sed in diuinam quandam naturam consumebatur. Ut igitur magnus ille Plato diuina corpora ait esse diuersa ab iis quæ sunt animalis circumfusa, ita dixerit non absurdè aliquis etiam illi in anima immigrasse, à qua detineatur possideat tñque, velut à Deo. Hic Alypius multos habuit sectatores, sed eius

institutio intra colloquij & priuatæ disputationis terminos stabat, librumque nemo proferebat: quapropter suumva alacritate animi ad Iamblichum desupererunt illi, tanquam è pennis fontis exundante nec intra aliuum se cōtinente scatibra exatiatur se & satisfatim hausturi. Gliscente autem utriusque fama, euenit ut casu obuij mutuo sibi occurserent, veluti stellæ quæpiam, circuissimq; adeo spillo theatro & auditorum cœtu, ut ingentis musei vicem repræsentaret, tenerentur. Itaque dum Iamblichus cunctatur interrogari, quam prior quæstionem intentare, magis expectans; Alypius præter omnem expectationem, postpositis philosophicis quæstionibus, corona hominum septum se videns, ad Iamblichum conuersus, Dic mihi philosophæ, inquit, verumne sit annos, Dives aut iniustus, aut iniustilares, nihil enim hic medium. Ille quæstionis aculeum perosus, Aelianus, inquit, à nostra ratione iste disputationis modus est, vir eximie, si quis in rebus externis præter alias excellat: philosophum propriè ornatum esse decet, copiis circumfluat atque abundet.

καὶ ἔμενοι τόποις τοῖς οὐ συλλογοῖς. αἱ πελτὰ δὲ γράμματος εἴ φέσαις καὶ τῶν οὐ ξύντη θεωρίας ταῖς, πολλαῖς τείδια σωθεῖσιν χίπα, καὶ ἡ ταῖς νοστηθεῖσι τοῖς οὐδρα τῆς ἀκεισίας καὶ σωθεῖσιν, ἀστε καὶ ἀπλαθοῦσι βίον σωθεῖσι. καὶ σύντοχον οὐ ταῖτα γεφύρων τοῖς γεγεννήσιν· τὸν γερεμένον εἰς ὑπὸ τῆς σωθηκτῆς εὔπλοιν, ἢ νέφος αἵ τις επιτρέπει βασιν, αὕτη διὶ αὐτοφεναι τῷ λεγομένῳ, ἀλλὰ μεθόποιο· εἶχε τὸν Αλυπίου λόγον μετρούντας, καὶ ἔβλεψεν οὐ τοσοῦτον μήνυμα λόγου εἰρηνῶν. Ξποδημίας τε εἰς τὸν Ρωμαῖον εὐφράζε τὸ βιβλίον, εἰς οὐτε αἵτια περιστῶ, οὐ τε τὸ τῆς διῆστος σωθεῖσιν γεφύρων μετέχος· αὐλά ὅτι οὐδὲ εἴτην πολλοὶ περιπτεῖται τὸν οὐδρα παραδηλοῦται. ὅτι δέ εἰ τὸν οὐτοφενέα αἰχθόλογον, ἐπιτρέπειται· αὐλά ἡ αἰκια οὐ Σεμιδότος Ιαμβλίχος ταῦτα πεπονθένται τοῖς γεφύρων, οὐ τοὺς εἰς οὐδρα γε συντεῖς, ταῦτα γεφύρων τοῖς γεφύρων εἰς αἴσια τοῖς πολλοῖς, εὐλογίσσονται,

Quae verba locutus discessit, sumulque cum assurgentem, confessus omnis difflixit. Post discessum, se ipsum colligens ac quæstionis acumen secum admiratus, frequenter in eius congressum colloquiumque priuatim venit supra modum admiratione ac laudibus virum prosecutus ob iudicij subtilitatem & ingenij sagacitatem: defunctique vitam historicē absoluīt: nam qui ista scribit, eum librum nactus fuit, multa caligine de industria obrectum, & quasi alta nube perfusum, non tam propter dictorum obscuritatem, quam quod prolixum contineat Alypij magisterium exercentis disputationem: cum rerum disceptatarum quatenus ratione nitantur nulla extet memoria. Loquebatur idem liber profectiones Romanam versus incredibiles, quibus causa nulla suberat, nec animi par magnitudo respondebat: ostendit tamen multos fuisse viri illius admiratores: sed nullum illic testimonium facti dictive memorabilis adseritur. Videtur certè præclarus ille Iamblichus eodem labore malo, quo pictores, qui formulos in atris flore constitutos dū pingunt,

πάπι εἶδος τῆς ὁμοιώσεως διεφεύγει· τοτε ὥστε ἀματεῖ τὴν φιλοσοφίαν τοῦ μηδροποντίου καὶ τὴν καταλλοιαν, εἰ ταῖνεται περιφέρειον, πάπι πλὴν αἰλίθηας, πάπι μετεστοσέμενοι τοῦ μηδροποντίου εἰς τοὺς στρατηγεῖν καλάσσαν καὶ ἀτοχημάτων· αἰτιαὶ γε διττοῖς ποτοῖς ηγεμονίας, οὐτε περιφέρειος οὐτε περιφέρειον, τὰ πάντα χαρακτῆρα σωθεῖσαν τὸ βίον μόλις πέπον καταληπτῶν τῆς οὐδεροκύνης Συλλαβεῖν, οὐτε τὸν αὐδρα εἰδεναιτεῖ, εἰ διεφεύγει τοις αὖτις παῖς [τε] καθοδοῖ, τὰ δύνα καρποτρίας, καὶ τὰ αἴσιαταλπάν, τῶν τε εἰς τῆς λόγων οὐδεντα καὶ τοις κατατομούσις εἰσεῖσθαι Αλέκαρδον· αὐτὸν εἰς τὸν οὐδρα εἰς Αλυπίου, ταῦτα γε εἰπελθεῖται γε εἰς Αλέκαρδοντα γηρασές· Ιαμβλίχος τε δέ τοις αἴσιας, πολλαῖς ρίζαις τε γε πυχάς φιλοσοφίας αἴσιες· Κατόπιν οὐ ταῦτα γεφύρων τῆς φορᾶς εἰπούστον αὐλάς οὐδὲ γε αἴλασσος πλησίον εἰσεκπειθεῖται· ταῦτα εἰς αἴσια τοῖς Ρωμαϊκοῖς ἐπιπρέπεται·

Αἰδίστος δὲ κατέλαβε τὸ Μύ-
στον Πρόγαμον.

ΑΙΔΕΣΙΟΣ.

Ειδέχεται δὲ οὐ Ιαμβλί-
χον ἀφεπειλῆται ὡς ὄμηλον εἴ-
τες ἔταξεις Αἰδίστος οὐ εἰς
Καππαδοκίας· τοῦ δέ οὐδὲ
γεγονότων εἰς ἀκέραιον πλήν
δε οὐχ ὑπὲπι τῷ μέντοι πολιτείᾳ
οὐ καὶ πατέρα αὐτὸν ἀπέμικτας
οὐδὲ πατέρα εἴας γενιατικῶς εἰς
Καππαδοκίας, οὐδὲ τὴν γῆλά-
δα εἰς οὐκέτι χρύσον, αἱ θυ-
σιαροῦ οὐδὲ πατέρα θύρων
των. ἐπειδὴ ποτε εἰπεὶ θύρων
της, φιλοθρόνου τοῦ θεοῦ, οὐ
κίναις, οὐς αὔξενον, αὐτόντανεν ή
ἐπιδιάκονον, τοῦ δὲ εἴφη φιλοθρό-
φια ᾧ φίλει; οὐδὲ οὐ ποτερα-
φεῖς, οὐ μικρὰ πάτερ, οὐ φη-
πατέρα καὶ διάκονον τοφε-
κιών, καὶ ποτὲ σύνοντας οὐ
πατέρα, οὐδὲ τε ἀνδρόποτον τὸν
παῖδα, οὐ τὸν θεόν εἰς θεού-
ματος ή οὐ λος οὐ πάτερς εἰς αὐτὸν
αὐτόντικε φέρων εἰς τὸν εἶτι
λεπτομέλειν πατέρα αὐτὸν ή οὐ μ
[τ] πατέρα τοφεκιών δὲ θύ-
μος οὗ, οὐ ποτεραχειρον, οὐ διά-

in quibus Aedesius Perga-
num Myśia sedem sibi de-
legit.

AEDESIVS.

AEDESIVS gente Cap-
padoce, Iambliche schola-
lam & in contubernio do-
cendi munus suscepit, ge-
neris nobilitate inter suos
facile princeps, sed censu
exiguo; quem pater à se
procul in Græciam aman-
darat, addiscendæ lucrosæ
alicuius artis gratia: sed
reducem, dum sperat in
filio thesaurum se inuen-
turum, postquam philo-
sophiæ operatum co-
gnovit, domo ut inuti-
lem nulliusque bonæ fru-
gis, exegit; fugientemque
longius persecutus est,
cum his verbis, Ec-
quid tandem emolumen-
ti adfert philosophia? quando
conuersus ille, Non parum, inquit, mi-
pater: Simulque supplex
patri se persequenti ad
genua accedit. quo audi-
to pater filium reuocauit,
mirificamque virtutis
indolem admiratus,
totum se illi impendit, &
intermissu dicendi stu-
dio dicauit, alacréque &
supra modum laetus fi-
lium abeuntem prosecutus est, velut qui Deum,

γεγο-

γεγονὼς μηδον ή αἴθρωτη πα-
τηρ. οὐ δὲ τοις ἀλλοις ἀπαντας
αὐτὸς θραψον οὐσι τῷ πότε η-
σαν ἀκλεέσεσθαι, οὐδὲ εἰπο Γ-
λανον αἰκηνως, οὐ πτίχαι τὴν
οὐφίαν συλλέξαμεν, οὐδὲ
οὐ εἰκενόστον Ιαμβλίχον καὶ
μακραὶ οὐδὲ εἰς Καππαδο-
κίας εἰς Συνεῖται σωτείτε τὸ
διάνοιαν δε τοῦτο περιεπειπάτει, οὐδὲ
αφρα, καὶ ηὔκουσε λέγουσας, οὐδὲ
εκρέματο τῷ λόγῳ, καὶ τὴν
ἀκεράσιως ἐπὶ ἀπεπικατάσθετο
οὐ τολμοῦσι Αἰδίστοις τε εὑ-
ρέσθαι μηκρὸν ἀποδίον Ιαμ-
βλίχου, πλισσοῦσα γε εἰς θεά-
τρον Ιαμβλίχου φέρει. πότεν
οὐδὲν εἰχειρι αἰνιγμάφεν,
οὐτε τὸ μὴ διέκρινετο
σας Αἰδίστοις οὐδὲ τὸν κρό-
νον. Κωνσταντίνῳ δὲ ε-
σανθάνει, τό τε τῷ ιδον διη-
φανεῖσα κατερρέφων, καὶ
τὸ τῷ Χεισιανῷ ἀρχι-
ριῳ σύνηκατο. τὸ δὲ ιερόν η
τὸ τῷ οὐρανῷ δρίσαν τοφε-
κιών τοπειδην τὸ
ιερόφαγητοι εἰκασίαι διπλό-
ρεπτος τοῦ η συνεκτικῶν. οὐδὲ
τοῦτα γενέσθαι εἰς πατέρα η-
κεστος Χρυσοῦν γρύματα,
στις historiæ scriptor à puero Chrysanthij discipulus,

C. j.

μόλις εἰς εἰκοσὸν ἐπὶ τὸν ἡγέτην
τὴν δύνατον θεῶν, εὐ περ μέχι τε
δεῦται εἰς τρίτην τῆς Ιαπωνί-
κου φιλοσοφίας διετάθη, καὶ
συμπαρέτην τῷ λόγῳ Φ. Ιαπω-
νίου ἐν καταληπτίσει τὸν αὐ-
θωτεῖν, ἀλλοι δὲ ἀλλαγῇ
διεστάροσιν ἢ οὐδεὶς λέγει
φύκεις καὶ ἄγνωστος. Σώπανος
ἔνδιον στιλτων δημότερος δέ τοι
φύσεως υἱος καὶ φυλής μέγεθος,
ἐπειδεὶς καὶ τοῖς ἀλλοισιν αὐθω-
τοις ὄμηταιν, ἔπειτας βασιλε-
ικοὶ αὐλαὶ ἔθραις οὖσται, οὐδὲ
Κωνσατίνος πολέμωσιν τε καὶ
Φορᾶν πυραινήσαν καὶ μετεπί-
θεν τοῦ λόγου καὶ εἰς ποταμού-
να ἔβατον σοφίας καὶ διωδή-
μως, αἵσιοις διατάξεσιν εἰσ-
λόντης πεντάτετρα, καὶ Διονυ-
σίᾳ σπεύδερον εἶχεν εἰς τὸ δε-
ξιὸν καθίσαν ποτονού οὐ καὶ α-
κοῦσην ἢ ιδεῖν ἀπίστον οἱ δέ
καρδιῶντας θύμοντες ρύγματα
τοῖς τρόφοις φέρειν πεπονι-
κατέλεισαν φιλοσοφεῖν μετα-
μεταθάνατον τὸν Κριούπον
επιτίθεσιν κατέστητο, οὐ δὲ Ηρα-
κλέαν κατεύθυνθεν μόνον, ἀλλατ
καὶ τὸν δόμονον εγγεροῦσαν πί-
γλων, καὶ συλλόγοις πελαθεί-
σιν επιτίθεστο, καὶ δὲ εἴτε κατί-
στη μέρος τὸν καταδύμαν Θ. Λαζαρενῆς πημέλοντο.

Ἄστρος διὸ δόπιον τὸ παλαιόν καὶ
μετάλου Σωκράτης αἰσθα-
τῶν Αθηναῖον, διὰ δῆμον Θ.
ποτα, ἐπειδεὶς τοῖς επόλιμοις κα-
τηρεῖται καὶ γεωπόλοι, ὃν καὶ
ἄνοικα πατέταις Αθηναῖοι φεύ-
γαντεις ἀγαλμα σοφίας τυγ-
χάνειν, εἰ μὴ μάγη τοις φίλοις
φεύγοντο, καὶ τὸν διορυστὸν δέ
εργότης καὶ πανυχίδιον α-
νθράκεν, ὃντος γέλωτος οὐκ
οὐλογορίας, καὶ τοῖς δικόλοις
καὶ σφραγῶν παθῶν δόπιον
τοῦς αὐθωτοὺς οὐδερημένου,
περιθότος Αεισοφαίης δόπιον
διεφθαρμένης φυλαῖς τὸ γέ-
λωτον διηγουμένην, καὶ τὰ δύο
τῆς σκληρῆς κινήσις ὑπορχί-
ματα, τὸ τε δέδειγνον αἴεπιστος,
δόπιος αστράψη τοφία, φυλλάδια
πηδήματα καθεμορκόνδιον Θ.,
καὶ νεφελῶν φέρεται φων εἴση-
και γάμιατα, καὶ τὰλατα δύο
καρμαδία ληρεῖν εἴσθεταις γέ-
λωτος κίνητοι. οὐ δέ εἴση-
καικατεκός περὶ τῶν ἱδοντῶν
τὸ δέδειγνον, κατηγορίας πάντων
τινές, καὶ τὰλατα διατάθεταις
εἰς εἰκάσιας επόλιμοις. καὶ
δῆμον Θ. δόλοθος δόπιος αὐθωτού
τοῦ ζεφύρου εἴσι γέλωτος τοις
uitati calamitatem attulit. Etenim qui temporum
C. ij.

γων λογίζομενων συλλαβεῖν, ὅτι Σωκράτης ἀπλάδοντος βιώντως, οὐδὲν ἔτι λαμπεστέν Αθηναῖοις ἐποράχθησαν ἡ τε πόλις ὑπίδωσι, καὶ δῆθε τινω πόλιν, τὰ δὲ γῆλαδος ὁ ἄπαντα συνερχόμενος. ὅπου καὶ τὸ τε σωματοῦ ἔξιν, τὸ καὶ Σωταρησού ὑπεβάλλεται. οὐ μόνον Κωνσταντίνου πολεμούσας θρόνοις, Αθηναῖοις παρέχεται ποτε πεπτεῖν, καὶ πεπτοῦντο εἰκόνεις θεῶν αἴρεταιν. οὐ δὲ τοῖς καθ' οὐδεὶς καγέταις, οὐ δὲ πάπα Αἰγαίου πλήθης τοῦ οἰκουμένου, οὐδὲ πόλεις Ασίας απόστοις, Συρίας τε καὶ Φορίκης, οὐδὲ τοῦ ἀλλού τοῦ Ινδῶν συρφρόνερον πλήθος αὐτοῦ, καὶ απαγγεύειν. φόρεται μητρίαις καὶ παρέστη τοις μετανοεῖσθαι σωτηρίαις, οὐδὲ Κωνσταντίνοις τοῖς δόγας χράσαις πόλεις αἰδηρόπτων, οὐδὲ τοῦ Βυζαντίου μετέστητε, καὶ [τοῖς] τοῖς ἐν τοῖς θρησκείαις πρόποτε τοῖς εἰρηνεύοντας προστάταις αἰδηρόπτων καρδιάς αἰδηρόπτων εἰσαγόνταις, σφραγίζονται [αὐτοῖς] πατέσταις εἰς Γκάμια, καὶ μηδὲν ὀνόματος τοῦ κόλας ὑποστηθεῖς φεργομένων πολούχων συκεῖσθαι τὴν τῆς Σεργίου

rationem ad calculos vocat, haud difficulter intelliger, à sublato violenta necesse Socrate, nullum postea egregium facinus ab Atheniensibus fuisse editum: nam & ciuitas illa pessum abiit, & per eam cuncta Graecia simul concidit. Idem etiam tunc augurari licebat εἰς παραστάσιον Sopatru insidiis. Constantinopolis, vetero nomine Byzantium, antiquitus stipendiabat Atheniensibus annuam, fidemque omnem excedebat frumenti inde aduecti vis: at nostro seculo neque onerariae naues, quas Αἴγυπτος mittit, totaque Asia cum Syria, & Phoenice, neque frumentariae copiae ex aliis prouinciis vegetalibus comportatae, explere valent aut satiare circumfluentem & copiosam populi multitudinem, quam Constantinus εἰς debellatis viribus Byzantium transfutur, ac circum se habere voluit, ad captandos in theatro à temulenta & crupulam reiectantibus, plausus: ambiens scilicet à titubante populo laudari, nominarique ab his qui difficulter nomen sonant, nisi ex voto. Accidit forte ut cum

Βυζαντίου μηδὲ εἰς πλοιαῖς αρμόζειν τοῦ καταφερεμένων πλοίου, αὐτὸν καταπλόσιον νότος ἀκραντὸς καὶ αὔρικτος καὶ πότε δὴ τὸ πολλακις εἰς μετανοτοῦς καὶ τὸ ὄρον φύσικη συγκεκριτός, τοῖς δῆμοις ὑπὸ λιμοῦ αθλούντες, φωνεῖσθαι τοῦ θεάτρου, καὶ πολύτιμος λόγος τοῦ μεθόντος εἰς πάντας, καὶ τὸ βασιλέα κατεΐχειν καὶ θυμούσιον. οὐδὲν πάλαι βασιλεὺντες, Αύραντας καὶ σὸν ιδεμένοις κατατίνοντες, αὐλαῖς Σάπταῖς γε, εὐφράδῃ, δὲ τοῦτο τοῦ τιμοφόρου Κατεδάνης τοῖς αὐλαῖς δὲ τοῦ Σολεῖος φεύγειν, λόγῳ αὐτοῖς εἴπειν τοῖς, καὶ δὲ λόγοτε τοῖς βασιλέοις ἐγκαθίτων θρόνοις. καὶ [οἱ] Κωνσταντῖνοι Κατεδάνης αὐτοῖς, καὶ συμποτεῖδες, καταπότημα κελύθει τὸν αὐλράτον καὶ τὸν κακόν τοῦ πολεμίου τοῦτον τοῦ θεάτρου τὸν ζεύγειον. δὲ τὸ τοῦ κακοῦν αἰσθαντον αὐτοῖς τοῦ Λαζαρίου, εἰς παραχώρη μὲν τοῦ βασιλικοῦ αὐλᾶς, ὑπὸ Σάπταῖου πάρθενον μητράντες οὐδὲν τοῦτον τοῦ ποτε πατέσταις εἰς πάντας παραχώρης τοῦ αὐλής. εἴη δὲ τοῦ πατέσταις περιπέτητα, πεπτυχθεμένων αὐθαύδων εἰς πάντας παραχώρης αὐλαῖς φοιτησίας, τοῖς δέ τοις Ηέρων αὐτοῖς τοις ζόμενοι, δὲ σφρόσουν οὐδὲν. εἰ δὲ τοῖς αὐτοῖς εἰς ημιδρυτικῶν

Θραχία τινά ὑπεδράμοιμοι.
Αἰγαλίων τε τὸ φόνον βραχέ-
μένω, οὐθὲ λιπεῖσθαι,
καὶ τὸ ἐπι πατέρων, πειραίου
ἡ φωλούς θαυμανώπερ. καὶ
λόγος τε ὡρὴ αὐτὸς ποιῶντος
θεωτίας επει, καὶ οὐδὲ τοῖς
λεγομένοις αὐτέλεγον· τῷος οὐ
Αἰγύπτιον οὐδὲ πολιού-
μενον μητὸν μηδεποτελεί-
ναν, παρθένον εἰς πληπόλιν,
ἔκανεν δὲ τὸν Αἰγύπτιον καὶ
μαστίχα μετ' ὀλιγορείας εἰς τὴν
ἀποδημίαν αἴρειν εἶνας
ἢ πτωτὸς καὶ οἰωθειοῦ πατρο-
ύδειαν. περθέντων τὸν οὐρανόν
εἰς τὸ πατεράζεεν ὁδη-
γητὸν καπτηνίον· καὶ ἔργος
τοῦ πολλὰ διάφορα σόδαν
ἐφάπτει, γένος διψήσιον
καὶ μίλια ἀποτητήξει, καὶ
Γιγαντὶ πρωμένον ἐγένετο
καλύπτει τὸ οὐρανόν, καὶ περιέπει
τὸ θρύλον. οὐδὲ περιστερέεν
καπτηλός τὸ πέρδος ἀρθρού,
εἰς τὸν ὄπισθιον περιποιεῖται
περιποιεῖται παρεπιδι-
ῆλτος καὶ διεγέραται· οὐδὲ τοῦ
ζεύτη μετανοίη καὶ μηδέποτε
Γιγαντας δέσποινται λεγετεθει,
περιθεμένος αὐτὸς τοιούτου
λίκα περι Αἰγύπτιον, καὶ τὸ πρω-
μένον αὐτὸς κατεγραφέντες,

περιθεμένος τοιούτου

paucis percurram. Abla-
bio cædis architecto &
machinatori genus fuit ob-
scurissimum, & quoad
paternam originem, in-
fra mediocritatem abie-
ctum ac humile: viuit
que in animis hominum
huiusmodi fabula, cui à
nemine contradicitur. Αἴ-
γυπτius quidam è tractu
qui Mendesius vocatur,
Constantinopolim hospes
veniens, opiparam caupo-
nam irrumpit, suorunt e-
nim Αἴγυπτιον etiam in pu-
blico quoties peregrinan-
tur turpiter se dare, qui-
bus eos moribus domi-
imbiui verisimilis fit) ie-
diuus, etiam magno con-
fecto itinere, ac præ-
fiti prope enectus, iussit
vinum molle ac conditum
aromatibus misceti sibi
adnumerata pecunia. Ca-
ponaria viso præsenti ar-
gento, ministerio se ac-
cingebat, & discursabat
satagando; (erat autem
ea mulier artis quoque ob-
stetriciae in puerperis peri-
ta) dumque Αἴγυπτio pocu-
lum apponit, & deprop-
tum vinum defundit, ec-
ce è vicinia accurrens vna,

των, ἀλλὰ κανδειανές οἱ εἴπει,
λέγουσα τοὺς τὸ οἰκεῖον, δέσποιντες
πόλισσαν οὐ φίλη καὶ συγχρόνις· τῷ
τῷ οὐτας εἶχον, εἰ μὲν θεοῖς
αἴφιοισι, καὶ οὐδὲ τελείωσαν
τὸν πολιούσαν τὸν οἰκεῖον,
Αἰγύπτιον, περὶ τὸ Σερπὸν ὅ-
δωρ ὑπεδειγμένη κελεύσε, καὶ
κείνων Στολέσαντο τὸν οἰκεῖον,
καὶ ουταπέντετον καὶ οὐτα-
πέτη τοὺς λοχίους γίνεται, πα-
ρέλιον οὐτίκα δέσποιντες
τοὺς χίρας τοὺς τὸν ξένον. οὐτοὶ
τὸν αἰγανεῖον τὸν κατέλαβε
καὶ τὸν θυμαῖον αἰγαλέοντα, η
αἴτιον αἴπηγματον οὐ γεννιούσι
βρειλυτήθ. οὐτοὶ τὸν θυμαῖον
βρειλυτήθ Αἰγύπτιοι· τῷ τοῦτο
τοῦ θυμαῖον εἰ δεν οὔτεως, μοδή-
λον εἴδιψοις οἰκεῖοι τὸ πα-
ραπλανήθειν θεῶν, οὐ τὸν
οὐθαπέντετον παρεπιδι-
ῆλτος οὐτίκα φθειρόμενοι Θ.,
καὶ λλά αἴπει τὸν οὐθαπέντετον
φθειρότητον οὐτίκα βα-
σιλέα πάτερε· τῷ πέποντιον τοιούτοις
τοιούτοις εἰπιέρωσιν αἴφοντας
τὸν οὐλικόν, καὶ τὸν μαδετόν
εἰπιέρωσιν τῷ καρδιανὶ εἰδέ-
νται· τῷ οὐτερθείον οὐ Αἰγαλίος·
καὶ ποιοῦντο εἴρητο πατέρων
τοιούτοις εἴπατε γεωτειλέον-
τοις τούτοις, οὐτε τοιαύτα τοιαύτας οὐ πατέρων.

C. iiiij.

ώστε καὶ Σωτῆρν ἀπίκετον, αἵτινας ὑπερέκει τὸν Σωκράτην τὸν θύεταν, ἀστροφός αὐτοῦ τοῦ ποτε βασιλεύοντος. Κανταρτίν Θεόν μὲν οὐκ Αβλαβίον τοῦτον ἐνολλέετο, ἀλλὰ οὐ ποτὲ γέτελθε, εἰ τοῖς αὐτοῖς εἴπειν γέγενεται. Αβλαβίον δὲ τὸ παῖδα, κατέλιπτον Κανταρτίον συμβασιλέωσαν τὸν αὐτόν, Λαζαρέουν τοῦ ἀρχέων τὴν πατέρεων οὐκ Κανταρτίνον κατέλιπτον τοῖς αὐτοῖς φίσι, εἰ τοῖς αὐτοῖς τὸν θεότατον Ιερολόγον ακεβέσεσθεν τοῦτον εἴρηται. Λαζαρέουν Θεόν οὐ οὐ Κανταρτίνον τοῦ Βασιλέων, καὶ οὐ καληράθει, ὅπου γε ἐνηρώθη, τῶν τοῦτον τοῦτον Ιαλυσεῶν τοῖς ποτε ρεβίαιν καθίκεντα, οὐδὲ Αβλαβίον αὐτοῖς καθέξαντας τὸν ἀρχέων τοῦ ἀρχέων ἀλλού τοῦ ποτε αὐτοῦ εἴσπειν τοις εἰσήσθε. οὐδὲ οὐ Αβλαβίον τοῦ ποτε Βίθυντα πάλαι παρεσκεδασμένα, βασιλικάς τε καθηύγεις καὶ ηραρχίας εἴχοντα, Μεγάλουν εἰς αὐτοῖς νοίσοντος, πάλιν πάλιν ποτε τοντον Σωμαζότων ὅπις βασιλέων καὶ βύλετων. οὐδὲ Κανταρτίνον εἴρηθεν εἰς τοὺς τοῦ πατέρος πολέων ξεφυφόροις τηναὶ

quare & Sopatrum tollendum curauit, caussam necis, futilem & Socratica vaniorem, populo indomito tunc imperium quodam obtinenter adferens. Itaque Constantinus ob cunctum ad amplos honores Ablabium noxam incurrit, vecordiaque poenas dedit: de cuius obitu in historia ipsius proditum est. Reliquit is filium Constantium Ablabio: qui cum imperium aequo iure regeret, postquam paternum successionis iure imperium cum Constante & Constantino fratribus suscepisset, de quibus in diuinissimo illo Iuliano exactius dictum est. Proinde Constantius imperium adeptus, ac sortem cuique fratrum suam partitus, obtinuit quicquid ab Illyrico ad Nisibin usque extenditur. mox Ablabium imperio exuit, aliisque administratores surrogat. Ille apud extructam sibi olim in Bithynia villam, locum regali otio & secessui dicatum, omnibus rebus affluis substitut, cunctis administribus, quod imperare noller. Paulo post ex urbe patris nomen præference, percussores non

ποτέ αὐτὸν ἐκπίμψασι ἢ οὐλίσσει, τοῖς μὲν περφύσις ἐνθύμασι οὐ ποτείσθενται γείμασσα, ἡ δὲ περιπετειώσα τὸν αὐτὸν ὡς αρνοῦμενος Ρωμαῖοι βασιλέα περφύσιαι, οἱ πάντες γείμασσαν εἰχούσιοι, οὐδὲ μάλιστα Γεράρδος δεξαύρου Θεοῦ τὴν γείμασσαν καὶ πατέρος Απόλυτον φόρους ποτὲ εἰς αἰλαργόδοις τοῖς γένοντας απίτην, βαρύτερον οὐδὲ γενέσθηκεν Θεός, οὐδὲ φοβερός λοτοῖς ὥρωδόροις. οἱ δὲ εἴφατο ποτὲ αὐτὸν, αὐτῷ μὲν τὴν γείμασσαν κομίζειν ποτε διηρέων δὲ τοῦ τοῦτον τοῦτον πεισθεμένοις καὶ οὐ μὲν εἰναις ἐνδέη μέτρα περιπλῶν, οὐ τῇ γαμήλῃ διηρημένοι. οἱ δὲ εἰχωριδίτες, καὶ αὐτὶς τὸ αἰλαργόδοις ὑπῆρχεν αὐτὸν τὸ ποτφύρεον θέματον περιργυδόν, ὃντερ τι τὸν τοῦτον ποτε οὐδὲν καταπονήσατε. Εἰ τοῦτο τοῖς Σωτήροις δίκιων οὐ πάτετα διδάσκων Αβλαβίον. τοῦτο δὲ ἂν εἴη καχορικόταν, καὶ δὲ περούσας ἢ αὔρειόν τὸ αἰθέρωπον, οὐδὲν ποτε λειφάντων ἐνδέξασθεν Αἰδητοῦ κατείπετο. καταφυγοῦ, δὲ διῆτην παρατεινει διῆδησις οὐδὲ διέσθε μούσα

αὐτὸν δὲ τῷ οὐρανῷ περιπατεῖν; οὐδὲ
εἰδὼς ἐφίστατο πρὸς τὸν
ἄλμαν, καὶ εἶχεν εἰς θεάσιαν
τόντων ταῦτα· οὐδὲ οὐκανέ-
θεντὸς εἴ τι [τοῦ] βλέφαρος,
καὶ φύσερός Θεοῦ εἴ τοι, τοῦτοι
οικιαὶ εἰμένων τοῦ εἰρημένου
τοῦ δὲ ζωφροῦς καὶ ἑρακλευκοῦς
οὐδὲ εἴπων πολὺς φύσις σύντον-
καὶ μολιθαρεῖς, τόντοι οικι-
σμέναις καλεῖται, τοῦ δὲ φύσις καὶ
τὸ φύσιον τοῦ ποσειθοῦ τοῦ
ὑπάποτοῦ Θεοῦ· καὶ οὐ περί-
τον ποτέ αὐτὸν εἶπεν, ἀλλὰ
νῦν θριστερά γε καὶ οὐκέτι κα-
τάπτεις οὐδὲ γεγαμέτων καὶ
οὐδὲ εἴδε, καὶ πλευράματος θεον
οὐδὲ συνεφαρόντας ήτος σκο-
νήσας τοῦ εἰσαγόντος χήρα, καὶ ταῦ-
τα περιεργάμενος, οὐδὲ τὸ θεοντος
οὐδὲ τῆς γέροντος γεγενέμενον.
ἔται δὲ τοσοῦτο.

Διοῖων παιράντων οὐδὲ γύμνασ-
τι ματα τεῖται,
Εἴνεται τοῖς βιοτοῖς, οὐδὲ μάθο-
λιεσπρόστατοῖσι,
Αὐτοῖς τοῖς φυτοῖς, καὶ σοι
κλέθρος αὐτοῖς,
Αὐτοῖς τοῖς φύτοις, καὶ σοι
κλέθρος αὐτοῖς,
Αὐτοῖς τοῖς φύτοις, καὶ σοι
κλέθρος αὐτοῖς,

Θεούπελον οὐδενός.

Ην δὲ παιμανός μηλῶν γορέων ηδὲ εἴ τι τιμώμων,
Διὸς τότε σωτὴρ εἴη παιδιάρα τοῦ πατέρας τοῦ
μηλοντού αὐτοῦ πατέραν. οὐ δέ εἰσι φύτα, οὐδὲ τοῦτοι

ea siebat per insomnium.

Descenderat ad preces
Deus, & hexametris versifi-
bus oraculū ediderit, quādo
diductis ille palpebris, ad-
huc metu cōterritus, dicto-
rū etiam memor (quippe in-
enarrabilis ille & cælicus
versuum contextus, memo-
ria dilapsus exciderat) pue-
rū vocat, qui limpidadem a-
quād, ad extergendam faciem
& oculos, adferret. Puer læ-
uam eius manum plenam
eile extrinsecus litterarum
admonet: inspicit ille, idq;
diuinitus factum deprehendit,
manumq; suam venera-
tus, huiusmodi oraculum
mantu inscripturn reperit:

Parcarum in genibus fatalia
pensa trahentur
Sorti tibi stat vitæ: si degero in
urbibus, ing;

Cætibus est animus fama su-
per ethera vires,
Quando voles inveniū dini-
nas pascere mentes.
Sint enos ouimq; greges tibi
pascere cura eis,
Sic quoq; te auteturum coelestis
numina spersa.

Hic potiorem, quam se-
qui deceat, viam insistens,

τοῦτο τοῦ κριτοῦ σὸν οὐ-
τικάγαντο. καὶ χωρίδιον τε τοῦ
φειδεούτου, καὶ τοῦ αἰτηθού-
του θεοῦ εὐτελεῖον τοῦ εἰ-
λεύθερου αἰτηθού τοῦ εὐ-
θείαν τοῦ θεοῦ τοῦ αἰτηθού
τοῦ θεοῦ τοῦ εὐτελεῖον τοῦ εἰ-
λεύθερου αἰτηθού τοῦ εὐ-
θείαν τοῦ αἰτηθού τοῦ εὐ-

κού εἰρεθεὶς οὐδὲ προβλεπτεῖ τοῦ εἰρηθεὶς φέρεται.

πάντες πάτησαν δύο συνωμολογίαν τὸν αὐτόν, τὸν οὐ φένναν καὶ τὸν εὐθύναν, καὶ εἰς περιφέρειαν, ἐλαστὸν μήδονταν, π. τε ὅπῃ τῇ Γλώσσῃ καὶ τοῖς χίλεσιν αἴματαν ἢ τὸν εὖων ποτίσσεις ἀδίκησαν, καὶ τὸν μείζοναν ἔπι τοῖς λεγομένοις ἀπέτισθαι, καὶ συνέβησεν τοσοῦτον, ὥστε οἱ τῆς φωνῆς ἀκούσαντες καὶ τὴν λόγουν, τοσοῦτον τε αὐτὸς καὶ θάρσοι τῷ λαποῦ γνωστούσι, τῆς φωνῆς ἐξεκρέμαστε καὶ τὴν λόγουν, ψυχὴν δὲ πολὺ τε τὴν ματοκανὸν ἢ αὐτῆς Σερπίων. ὥστε οἱ βασιλεῖς αἰώναν, καὶ τὸν τεῦθινον Χειρωνίων ἐγχόμενον Θεοβασίον, τεκνὸν θερυνόνταν κατεῖχε, καὶ περὶ τὸν Προτόν θεωρεῖσθαι παῖδες ἀκητίες εἴπειστο, καὶ τὸν Αὐγούστον ἔχαρ ἄδην φεύγοντας οὐκέτι συντέλεοντο. δέ τοι τὸν αὔρατον [τὸν] ιστρινούντων τὸ θεάσαν κατέλαβον αἱ δοκίτες καὶ Καπιτανοί, π. πολὺ τολμηθότοις τῷ θεωμένων συνεπέξθιστοι διεφέροντο εὐθύναν τοιαύτην τινὰ ἐλλαστικήν.

Cuncti enim uno ore contentur, cum & fuisse & visum esse virum optimum, qui experientia teste ostenderit quid in dicendi facultate valeret: quippe linguae facundia labilisque insidens lepori, quiddam magicis prefigiis simile obtinebant, sermo efforescebat suavis & placidus, tantaque cum gratia effundebatur, ut qui vocem hominis audirent, oblitii sui, tanquam qui Lutum degustassent, à verbis illius penderent, adeo non multum aberat à cantricibus illis Sirenibus. Quapropter Imperator, eti Christianorum scriptis legendis implicitus, ipsum accersendum curauit. Hic in repentinam rerum turbationem coniectus fuit, quod impenderet illi graue bellum a Persarum Rege, qui Antiochiam circumsidebat, & funditoribus tela iaculantibus premebat, & imminentे theatro arce repeatino atq; improviso insultu occupata potitus, immensam spectatorum multititudinem sagittis confecerat. Quo rerum statu delecti euocatique vniuersi aderant, de mittendo ad Regem legato acturi: nemoq;

ἀδρωπων εἰς τὸν ἄτα τὸν βασιλέως τοιούτους εἶπεν· καὶ τοι γέ εἰδηστοι ποστέροι οἱ βασιλεύοντες τοὺς καὶ σπουδαῖς εἰπαγμένους ἔπι τοῖς πρεσβεῖς τοῖς Χριστονέτοις· οὐ τοι γέ σπαντιδέρχεσθαι, οὐ οὐσιού μετ' ἑκαὶ νοῦς εἰς τὸν αὐτὸν ξενιπρωτόν, πότε καὶ αἴσακος παρεγένετο, οὐ φρονισθεῖς αἰτάντων ποστέρων τοῦ οὐσίου μολοχίνον Βούσανθος. μετεκλήθη τε εἰς ὅπῃ τὸν βασιλέως, καὶ αὐτίκαις περίλαβεν, καὶ ποστητή τοις ἔπι τοῖς αἴφεστοις τοῖς χίλεσιν, ὡς τε οἱ συμβουλευοντες ή πρεσβεῖαις δὲ Εὐσταθίου πυρφόνησι, αἴγαμάτων [τε] εἴτηχον τοῦ βασιλέως μαζίζων· καὶ ποστεπλούσιος οὐγοιας αὐτοῖς βασιλεῖς ἀπεκλίνεται. Τόπον μὲν οὐσίαν τοὺς αὐτοὺς δὲ εἰδοντας οὐσιώμαρτον ἔπι τὸν πρεσβεῖαν, μετίσαν διάποτε τοις λαζανοῖς, εἰ καὶ ποστεπλούσιος τοῖς Βαρσαροῖς εἴχει τὸ αὐτὸν διάκτησον εἰς αὐθωπότοις· οὐτοὶ δὲ εἰς τοὺς Προτόν αἴφικοι τοις λαζανοῖς, καὶ τοι ποστεπλούσιος οὐγοιος τοῖς Σαπαΐνοις εἴποις ποστεπλούσιοις, λέπτη τοις αἴφικοι καὶ ζηγραλλετοί αἱλλαγμοὶ εἴποις εἴπει

ωφεσσος Εύσατιθι καὶ οὐ πονητὸς παρεσθίαν εἰς γένετο τοῖς; ἡ βασιλέα, πέντε τε ἵστοι μηνὶς τὴν ποὺς ὄμματα καὶ τὸ μετέχοντες θεάματα. ἢ τοὶ γε πολλαὶ τε κατόπιν τῆς αἴθρας μηχανοῖσιν Θ., ἡνῶς ηὔμερας καὶ σύντας [βέλτιονέν] τὸ φανῆς ἀκούει, ἢ τοὺς ὅπιτρεχουσαν κορμίας καὶ κόλων ἀποδέξαι, τοῦ δεῖνιν μὲν αὐτοὺς καλεῖται ἢ τοῦ ζεύς λογίων τούτων εἰσινάλει. ἢ τοφές τῷ ὑπακούονται Θ., ἐφίκει γὰρ πηφικέναι ποὺς ἀρτῆς ρόπτης, απολύτους ἔπι τοὺς θοίνιους, ἢ ὑποτρόπη Θ. εἰς γένετον ἡ κατεκράτει τῷ λόγῳ Σοῦνον, ἢ τε μικρὸς πινδὲ εἴδησε τὸ Πρᾶτον βασιλέα, πέντε τε ὄρθεος μεταβείνειν Καρίην, ἢ πέντε πεντηροφύεις καὶ λιθοκολλήτις ἀπολύτου κόσμους, ἢ τὸ τελείων Εύσατιν μεταμφισθεῖν. πονητὸς τῆς τύχης τηνίσατε κακάδροις, ἢ τοὺς τοῦ σῶματος μεγάλους εἰς πονητὸν κακοδημονίας ποὺς φιλοσομίας μέτασεν. αἴθρας τῷ βέβαιολυγῷ οἱ τοῦτοι καὶ τοῦ γάρον τοῦτα τοῖς πελειῶς τῆς αἴθρας φάσκοντες,

Eustathio accessus ad Regē patuit, deictionem oculorum vultumque placidum demiratus fuit, tametsi variis artibus percellere paurore hominem machinatus fuerit: verū vbi facili atque aqua aure viri dicta pariter & argumenta modeste argue expedite percursa acceptit, foribus illum excedere paulisperiussit: quod & fecit, verbis captio tyraanni animo. mox per cubicularios ad communem mensam Rex illum intro vocat: patet ille, & (vti natura videbatur factus ad obsequii momenta) ad epulum regale accedit, mensæ consors, vbi tanta eius inluxit eloquentia, vt parum abfuerit quin Rex iatram rectam abicerit, & cum purpureo paludamēto gemmata monilia deposita, cum Eustathii penula commutarit. Tantum ille inuexit fortunæ regiae & ornamentorum fastidium, vt corporis cultui studioque deditos, infelicitatis damnare sit visus. At fieri illud prohibuerunt affinitate Regi coniuncti, qui merum præstigiatorem esse dictitabant.

τοὺς ἡ βασιλία συμπειστες πεπονιραθεῖ τῷ βασιλεῖ πρωμαῖσιν, τι ποτὶ σ' αἷς εἴτε χαῖτες ποιούνται, τι πάτρισταιν αὐθερπότεροι ποτῶν οὐσώντων καὶ διεφροντας. τοῦ δὲ καὶ πορεοῖς ἀποταταῖς τοῖς τούτοις οὐσίαις θύμισις, τοῖς αὐτοῖς διελέγεσθαι ποὺς τὸ μέτρον Εύσατιον τοῖς δηποταῖς δηποταῖς τοῖς τοῖς οὐσιεσσοῖς τὸ διεγένεται διπλήτησον. ὃ δὲ αἰκίδιος καὶ τοὺς οὐσιασσοῖς ἐπ' ἐκείνοις καὶ πολυμητίοις αἰαθαρῶν καὶ διεγένεται εὐσατίζει κακομητρῶν, τε μέγετος καὶ διαχοιαν καὶ τὸ γῆμα αἵδη ποιεῖται εἴτε μετέβοται οὐσίας ποὺς αὐτοὺς οὐσίας πάντας τὸν γένος μέτρον ποιεῖθαι τοῖς τούτοις φύεσσοις καὶ λόγους ισαται.

ειλλα τωσα γε ειπεν ουλος
την δε οντοδημαριαν ην εμα-
τεντο. και της τη βιον αρχη
τη αιθριοτειν, και τη γε ειμι
ε φειδεσσαν κειτον. απκεινα-
τη ρων μηκετερα λιν και
βριδυτερα την ειρηνη καιλων
τη φυλακητα σημεια. αντων
Ευσταθιου ε ποσοντος Σωσ-
την πρεσβυτην, η τη αιθρι-
αν εαυτης οι οιχαρχησσεις ση-
φιας, καιτην την ιχνη μηρον
απειδηξε, αδει τωντος ην αι-
δρων συφων καταλογοις και
οικια μητριετερων ειπεν αρ-
μεζει. ποθεντον κλεισθησεν
ην την εγερσιτησον. λιν ρων
της αει Εφεσον Ασσυριαν
Καινρου πολεμος ζητων η
θερρετων γεων την επανυρισην
αφει εαυτην την πεδια διδωσ.
πατησον δε λιν ιχνην θε-
ματικον δε τη και οιδιβιον παγ-
διον δε επιτη γηπειν επι, α-
πωτη εποιει οιδιβιον παρα.
πατησον την τη και θεματικην
αλικιαν κατειλασητ. ην ιη εις
πηνειτη σπωτην θρόνον ην
τηθει φρεσβιτην πινες δοσο,
ειμιφω λιν οικουλον παρηλ-
λάσσων. ο ιη επιτρου. λιν α-
φιλικιερου. πηρας βα-
σιεις εχοντες. και δηρυατα δηλον
γωτων ειπεινον,

τωσεις τη χωειων σωστωιω-
την την γρειων η Σωστη-
πρεστης, η τη οντοδημαριανην την
πειθησον ραδιον η λιν αιτησ
την ποτησην, απειλιων οντομε-
λετων αυτων πιστωσα. αις η ο
καρπησσαντων, αρχηγεις η γη-
πιδη, και οι διαστην παρηιας, η
η παγδιον η Σωστην πρε-
στην παρηιας ην ιδεικα απει-
σην λιν, και της ιπανοντα
ε φρεστησομηνος η ουτη χω-
ρης διαστην οικουριστης
αιτησ επινειση, η ποιλησ
οντημετεις ιπεισ, ποιεισ συγγεωρ-
γησον τη χωειων καταγεμφο-
μασον, η τημη τηλωτη περιτ-
τωσην. οι ιη φρεσβιτην Σωστην τη
ειλλικην και πρεστης την το-
χητης, τη παγδιον τη Σωσ-
τη πρεστης, τη τη αιτησης κα-
λων και λαμπρων οιχαρχητες
και διοντες, αλλ ιημεις η
ε φασις, τη μη οιλλα κρι πισ-
η ποιορητη τωσεις ε αιτησ ε-
χουσ. η Σωστη πησ επαγ-
γεμηνης λινοντας, ε ειγιλως
και παγιδων η μετοιδιαφε-
ρει ας την παρηιας ιημην πειθη-
σητηματων. ειδε τη βελει ιη η
ρωτησης τωντης ην οιχειναν διαδηλωση παρηιας ιημην δηλωση
ην εις θειητησης και πεφτημετων χασισον. αλλ
οι οι ιερης σε τη βελη και την σην βιον, διεγεν εισθιτησας
D. j.

καὶ τὴν ἀσφάρτην ἐφικούμενον,
ἄφεις πάρεις ἡγέρων τῶν Σωτηρί-
πρων ταῖς τοῖς θεοῖς οὐ μα-
τρόδαν δημόσιον εἶται τὸν γε
πάτριον ἐπιθετικόν τοις τοῖς το-
τῆς πατριδίσκην φοβίλης, μη
δεῖπνον, ἀλλὰ πατρός εἴσοδον
εἰκαπόδες· μάζετα δὲ σοι μη
πατέσσον [π] χωρίου μέρεις
ἢ τὸ πάτμον εἴσοδον, πειθό-
λορικάνων τῷ πλανήτῃ κα-
κλων, δικτυάτων. ἢ, πλούσιος τῷ
σοι αὐτόντος ἔστο τῷ χωρίου
φύσεσται καὶ αὐτοῦ πλούσιος ἢ
διηγάπτει εὐχὴν ψυχαρικαὶ καὶ
ἀνθρωπον εἰς αὐτούς, οὐλα-
ῆς εὐθὺς ὑπελαμψεῖ τὸ πάτριον
πατριδίσκους πλέον. εἰ μὴ οὐκ
ἀγαδοῖ εἰς τοὺς δύον, οὐδὲν
χρεῖσθαι τῷ λεγομένῳ εἰ-
δὲ των πατρούς τοὺς αὐτούντος,
οὐδὲν ἡγέρων εἴπει, τοὺς τελεί-
των Γλώσσαν οὐδακάντι τῷ πλη-
ξει τοῦ πατέρος, τῷ πατριδίσκῳ
Χειρὶ ζειτούσῃ καθηδεῖσθαι τῷ πλη-
ξειν τοὺς αὐτούς εἴπει, οὐδὲ
οἱ προφήται βούλονται, ἢ
πολυπλοκούσι μηδέποτε τοῦ
τοῦ εἴπειν, πάτον δὲ εἴσιν πάτεραι
τοὺς δέκαντα καθαρούς οὐδὲν τῷ
τῷ διατάρτῃ τῷ πληξειν. οἱ
δὲ πλούσιοι τοῦ πατριδίσκου εἴτε ἕρωες, εἴτε δαίμονες

visque perringeret, in te ac sub-
stantiam tuam vis confundi,
permittit nobis istam So-
spitram alumnis & veni-
patribus futuris in quintum
visque annum: neque de
puellæ morte sis sollicitus
quidquam, quin te animo
liquido esse ac fimo iube-
mus, neque cures pede cal-
care agrum, donec consti-
to solis curriculo quintus
annus circumactus fuerit,
opésque tibi è fundo vito
cunnulatè se effundent &
vcluti pullulabunt: & filia
non feminine modo, aut
quale reliquorum morali-
lum est, ingeuium præ se
feret, imo longe maiora de
puella opinabere. Si igitur
bonum habes animum, ob-
niis manibus arripe que di-
ximus: at si suspicioni lo-
cuendas, nihil à nobis di-
ctum puta. Ad hæc patet
linguis comp̄mēns, &
perculsus pauro, filiolam
illam in manus tradit: voca-
toque ad se villico manda
benigne senibus prelati
quicquid vellent, neque
curiose rerum satagere.
Quibus imperatis ante lu-
cis exortum, velut indi-
cto sibi ipsi exilio, filiam
ac fundum deserit. At illi
sive heroes, sive genii,

εἴ τι θότερον θοανθύμος, τι-
ον μὲν σωτερέων αὐτῶν μη-
στηρίος εἰγίνωσκον οὐ δέ εἴσο-
δε περέσ τι πλεῖστη μέση-
τελεῖσ, αὐτοῖς τοῦτον τὸν πάτερον
πάτην· βελομένοις εἰδένεται. οὐ
δέ χρονος ηδονή περισσεῖ, τῷ το-
τε οὐδὲ παῖδες σωτερέων
περισσόδεν τοῖς τῷ χωρίῳ τῷ
οὐ πατέρος τῆς πατριδίσκου πατέρον
εἰς τὸν αὐτόν. οὐδὲ οὐ τῷ με-
τερός εἰπεῖν τὸ πατριδίσκον τὸ τε
κόλλως εἰ τεροῖον αὐτὸν κατε-
φανεῖσθαι. τὸ δὲ πατέρος χρόνον
τῷ τοῦτον οὐδὲ πατέρος περι-
κοντας αὐτοῖς τὸ πατέρος
τινα ὁ πάτερ εἴδετο. οὐ δέ οὐ τῷ
πατέρος πατέρος πατέρος, καὶ οὐ
πρότερος πατέρος πατέρος, οὐδὲ
εἰ φασται, βάτα οὐ, τοι βάτει τῷ
πατέρον. οὐ δέ οὐ πέλεσθαι, δη-
λα δύστον γε πατέρος τῷ σοι
περισσότερον καὶ πλεῖστον οὐδὲν. τῷ
δέ εἰ πεντεπτηροφαντον
δέλα δέ οὐδακάντιον δέλα τε-
τρακοντάκιον οὐδὲν οὐδὲν
πατέρος πατέρος οὐδὲν απόγει-
τε φανται τοι καὶ απέκειται τῷ
φορούσι, οὐδὲν αὐτοῖς σωτερ-
ιούσιον, τῷ εἰς πολὺδε περι-
πετεινται τοι καὶ οὐδὲν πατέρος
πατέρος πατέρος απόγειται τοι

ώρτε ἐκ Ἐπίμαχον, ἀλλα
κατεπικάσει, καὶ θεὸν ἐπὶ τῷ
παιδεῖ εἰπέτε. αφεποιῶν δὲ
τοῖς διδράσαι μέτενεν εἰπεῖν οἱ
τινες εἰς οἱ δὲ μόλις καὶ βρα-
δέων (διέγειτο τοις ἔτοις καὶ
θεοῖς) πρόφυλαν ἐπὶ τοῦ Χρι-
στοῦ καλλομένης σφίας
ἐπὶ αὐτοῖς καὶ τὸ δὲ εἰνι-
γματος ἡ καταγέννησις
δὲ τοῖς Σωτῆρις πατρὶ^ν
αφεποιῶν τοῖς γόνοις ιέ-
θει, δεσπόταις ἐπὶ τῷ χρείων
παρεγκόρισι, καὶ τοῖς πατέρε-
ῖχνι φέσιν, καὶ μετετεί-
τη τριγενερεῖ. οἱ δὲ θεοὶ^ν
οὐτες δὲ τοῦτο ποιεῖσθαι,
πλεῖς εὐφρέταις. δὲ τὸν αὐτὸν
ἔχον ποτέ ζεων περὶ τὸν θεό-
νον, εἰδέρησε καθ' εἰσιον καὶ
ποτὲ τὸ λεπτόν πάντες καὶ
περιπέμψει τὸ Ουμενόν καὶ
γόρχεν, ὃς ταῦθεν τοῖς τριγενε-
σι τηλεμόνον τοῖς αἰνιμή-
σιται,

Καὶ τε θεοὶ Σείνοσιν εο-
κότες αλλαδεκτοῖς,

Παντοῖς τελέθοντες δι-
στρωφάσι τοὺς ληπτούς.

καὶ διατελέσθεντες μὲν
εργάσι, θεοῖς βουτετυλκέναι,
καὶ μέν πεποιημένος διπλα-
πλάσιος θυμῷ κατεῖχεν.

vt obstupuerit primo aspe-
ctu, filiam deam esse perfusa-
sus: itaque accidens ad pe-
des, obsecrat viros, vt ede-
rent quinam essent. Illi cun-
stabundi aegre post ali-
quantam moram (forsan
cuiam quod Deo ita visum
fuerit) se Chaldaicæ sectæ
non alienos esse prodider-
unt, idque velut per an-
gima ac demissso vultu. Tum
vero aduolutus genibus,
suppliciter precatur, vt ve-
lint prædij esse domini, fi-
liamque sub imperio ha-
beant, désque initiatam
pleniū erudiant: quod se
facturos illi nūtu significar-
uant, nullum amplius ver-
bum prolocuti. At ille ve-
luti certus promissi, aut o-
raculo instructus, animo
erat confirmato, quid tan-
tum rei esset signatus: atque
intra se Homerum summis
laudibus ferebat, qui rem
illam admirandam atque
inauditam iam olim de-
cantasse:

*In variis species vertuntur
numina & urbes
Collustrant, alienigenum
simulachra virorum.*

arbitrabatur enim se in
Deos humanam speciem
repræsentantes incidisse: I-
taque gaudio delibutus, ar-
ctiore somno oppressus fuit.

οἱ δὲ Αποχωρήσατες τῇ δέ-
που, καὶ τοῖς πτῆσι τοῦτον
σύντε, πλὸν δισολινοῖς εἰδῆ-
το. Θέα ἡ τετέλεσο μάλα φι-
λοφεύνως αὐτῇ καὶ σωματο-
δεσμίων πρόβοστον, καὶ ἀλ-
λα πτανα περιεντες ὄρχανος καὶ
τοῖς ποτίδε τοῖς Σωτῆρις προ-
κεκοποῦσιν αὐτῷ κελεύσατες,
καὶ περιπλεγμόντες τηνά βι-
βλια καὶ οἱ μὲν τερεζάντων τοῖς
αἴρας τὸ πατέρος τὸν ἔλαστον.
οἱ δὲ ἐώς τὸ πέραν τοῦ αἰρε-
γματοθύρας, καὶ περὶ τὴν
εὐχόρεων αἴρωνται, καὶ κύ-
ροι τοῖς ἄλλοις σωκρέσιοις
καὶ τὸ ειδότος. οἱ δὲ πτῆσι πα-
τεῖσι τὸν πατέρος εἴρανθεν
αἴρεισια φρέσκον καὶ τὸ ποτίδε
τοῖς θεραπεύτρων εὑρόμενον
οἱ δὲ πλοῦτον τοῦ δὲ εἴχεσθαι
τροφοτυχόν, καὶ τοῦτο τοῖς οἰ-
κονόμοις οὖσον τοῦ αἰσθανού-
σιν αἴτοις, μετεκόλα τοῖς
αἴρας. οἱ δὲ εἴρανθεν καὶ δι-
καΐον καὶ περὶ τὸ Σωτῆρις προ-
εῖπετο οἱ πέποντες τὸ τέκνον;
οἱ δὲ δηλοῦσα μηρόν, ἀλλὰ
γινόμενοι εἴ φη σωρῷ πλευθέν.
οἱ δὲ τῶντα εἴ μοι δικρύον-
τες εὐεχέσθαι, ποιήσει φα-
στον τὸ τέκνον, οἵμεις δὲ δηλοῦ-
σι τοτελεούσιαν εὐεχθέντες,

εὐτίκα ὑπανέξουσα. Τοῦτο συμφανέστα δέιμονας ἐγί τοι φαίνεται ἀπήνεχε. Καὶ οἱ εἴδη αἰπόντες ψύχεντο οὐ ποιήσησι καὶ αἴπεραν, οὐ τὴν τὴν πάτην τολμήσειν τεθέντων καὶ συφρόνως εὔθουσιών, συνεχόμενη τε γέλων ἀποβλέπεται, καὶ τωνεγράψεων καὶ κατ' ἔκεινον οὐδὲν, τὰς οὖτα μετέβληται τὰς πατεῖν αἰτήσις ἐδυνέργασμα. Εἰ τοισούταις εἰς μέρους ἀκριμός, διδασκάλων τε ἀλλων καὶ τυχούσι, πατεῖν παντὶς βιβλίοις σύμβολοντο εἰς ζωήν, καὶ φιλοσοφῶν καὶ ῥητόρων. Καὶ ὅτα γε τῆς πατητικότερη τελελευτηρικού μόλις ὑπῆρχε καὶ σωματράσεινται, ταῦτα ἐν τῇ μετ' οἱ λιγερίας εἴρηται, θύμοις καὶ σκύπασίσι τοισισι. Εὐστάθιον οὐτοὺς ιδεῖτον, οὐδὲν τὸν αἰσθέτοντας εἰς τὸ οὐρανόν θητεῖχονται, εἴδετε γεων μητῆρας εἰδούσι των θεών. Εὐστάθιον οὐδὲν τὸν αἰσθέτοντας εἰς τὸ οὐρανόν θητεῖχονται, εἴδετε γεων μητῆρας εἰδούσι των θεών.

sinum sibi perfectionem esse, mox reuersuris. id quod manifeste loquitur eos esse genios, atque ita, quo cum que tandem abiens, à me discenderunt. Pater filiam sibi associans initiatam diuinoque moderate afflata numine, ad suum arbitrium vivere permisit, minime curiosus aut sagiens eius rerum, nisi quod taciturae ipsius non nihil offendiceret. Ipsa iam florentis aetatis limen ingressa, nullisque aliis visa magistris, non poetarum modo, sed & philosophorum atq[ue] oratorum scripta in ore habebat, & quae ceteri difficulter atq[ue] obscure poterant percipere, neque nisi cum magno molimine & ingeniorum tormento, hac illa otiose citra laborem explicabat prompteque declarabat. Decreuit itaque marito se coniungere: eratque extra controvencionem solum ex omnibus Eustathium et matrimonio dignum videi. illum igitur ac prasentes hunc in modum allocuta est: Audi me Eustathi, vosque qui adestis, mihi testes esse volo, meternos ex te libelos parituram, qui in fortuitis qua habentur inter mortales homines omnes infeliciter acturi sunt:

Deo autem resistere & repugnare nemo potest. Aut praeclarum teque non indignum sedem ante me occupabis, nec inferiorem fortassis & ego nanciscar: nam tibi ad lunarem globum secessus fato debetur, nec à quinto anno diutius diuino cultui operaberis aut etiam philosophabere, id enim loquitur mihi tua effigies, imo sublunarem orbem superuenientes facilis & moderatus motu. De meis verò rebus plura esse dictura, nisi incus me prohiberet genius. Quæ verba priusquam finiret, aliquanto tempore sermonem suspenserat: dein è vestigio in manum Eustathio conuenit: ita namque fatalibus deabus placitum fuit. Neque disperparunt quidquam eius verba ab immutabili oraculorum sorte: subsecurus enim est euentus non aliis, quam si antea facta fuissent. Illud euentis insuper adiudendum necessarium fuerit, quod Sosipatra à marii morte ad hæredium suum regressa, apud Pergamum veles in Asia minore considerit: quodquænam magne pere coluerit & benevolentia prosecutus fuerit magnus ille Aedesius,

συνεστάσια, παρ' ἐκείνην φορ-
μήσις, ἣν ἔστιν οἵτις ἡ μηρὸν
λόγοις ἀπειλεῖσθαι Αἰδεσίν
πενηντάπτει σὺ συνεδέω μαζεῖ·
ἢ τὸ γυναικὸν ἀπονοστα-
μοντος πενηντών εἶσιν
πενηντάπτει σὺ συνεδέω μαζεῖ·
Πιλομήτηρ γραμμῆτες αὐτὸν
εἴπεισθανεῖν, ποτὲ καὶ δύος ὑπη-
ρεσίας ἦν λόγου, εἰς ἕρατα
ἀφίσεις· καὶ τότε γυναικαίς εἰ-
δας θυτέραν, ἔρως ἢ καὶ συν-
ιδύκας· καὶ κατεβαίζεται· καὶ
οἱ μὲν ἄρματα τοῦτα τοῦ πολεμού·
καὶ οὐκανθάτερον δὲ πε-
ρατοῦ ποτε πονομάχον· οὐ-
τος δὲ αὐτὸν παρέβατο δύμ-
ατος εἰς φρέσκον Αἰδεσίν, καὶ
καὶ συνγένειας πενηντών αὐτοῦ
καὶ κατέβασθε γε ὃ Μάξιμος,
πάντη ποστίσατε τὸν ζωόν·
ἔχωτε ποτε εἰς μὲν πάτον ε-
στι. πᾶς δὲ πολαρόντος, τιγρέ-
βοτι πάτον, αὐτὸν γένηται πο-
λομήτωρ εἰς φυτεύσις αὐτῷ, Φι-
λομήτωρ γε οὗτος, ἢ μέσοφος τοῦ
πολλῶν οὐδεὶς οὐδὲν αὐτῷ ἀπο-
γενεῖται βιώσας, οὐδὲν
ταῦτα καὶ στρατηγούς ποτε
ποτεντατος·

Mator si, certe is ipse est, neque vel tantillum à vobis plemente discrepi, vobis aliis similis: verum ubi discedens si quando à me egreditur, videndum tamen tibi est,

qui etiam proles eius insti-
tuit, quamvis & ipsa domi-
sua in philosophia praece-
ptis easdem eruditur. Post-
quam vero Aedesius ea fa-
miliariter uti coepit, ne-
mo omnium qui domum il-
lam frequentabat; Aedes-
ius accuratum in differen-
do cultum fastidiumque a-
mare aut admirari potuit;
cuncti vero mulieris diu-
num feruorem exoscula-
bantur atque obstupescer-
bant. Porro Philometor
quidam Sosipatrae conso-
brinus, forma venustate &
facundia captus, in amo-
rem eius incidit, diuinius
præ cæteris mulieris inge-
nium contemplatus, ar-
debatque & plane deperi-
bat amore, totus in hoc:
quia & ipsa eandem flam-
main intus conceperat. ita-
que Maximum [qui præci-
pue familiaris cum Aede-
sio domesticam consuetu-
dinem coniunxerat, à co-
gnatione illius non alienus]
edit, & ad eum conversa,
Aduerte, inquit, animum,
qui me morbus affligat, ne
qua molestia afficiar. Illo
sciscirante, quid morbi es-
t, subiccis, quid, si Philo-
metor si, certe is ipse est, neque vel tantillum à vobis plemente discrepi, vobis aliis similis: verum ubi discedens si quando à me egreditur, videndum tamen tibi est,

δια· ἀλλ' ὅπως αὐλαῖσις πε-
τεί ἐμοὶ, λογοθεοφίλες διπλεῖ-
ται τὸ πενηντήκον· καὶ οἱ Μά-
ξιμος οὐκέτι ποιῶνται οὐκοντος,
τερψίδην Θεῶν, οὐδὲν αὐτὸν τοῖς
Θεοῖς ὄμιλάν, ἔτι πόποι ποτεύ-
της γυναικὸς ποιῶνται οὐκεπί-
σθαι. φιλομήτωρ δὲ ποτε
πενηντήκον εὑνέκειτο. Μά-
ξιμος Θεός τε ἐνέκειτο, διφοί-
ριας οὐδικῆς κατεμαρτύρων,
οὐ τοιν κέρατην βιαιοτέρῳ δέ
καὶ δεκατέρῳ κατελύσας πο-
τελατήρῳ. οὐδὲν τοῦτα συπο-
λέγονται οἱ Μάξιμος· εἰδραμε
τοῦτο ποτε Σωστάτρας καὶ
τοῦτο φυλακίου πέντε μάλα
άκειλος εἰς ποτε τὸ λεπτὸν
πενηντατος· οὐδὲν τοῦτο πάριν εἴ-
φη· καὶ ποτε γε ἀλλὰ ἀπογέλε
το Μάξιμος, καὶ ποτε ἀποστολ
πενηντήκον· καὶ τούτο γε ἀπογέλε
το πενηντήκον ὁ ταῦτα σηματεύ-
σας καὶ τοῦτο εἰς πενηντήκον,
καὶ τὸ φρέντα αἴ-
καλύψει σημεῖα. τό δέ πε-
ντητος ἐπὶ ποτε γένεν σημα-
νοῦς, καὶ θεαντητηρίς ηθος
Σωστάτρας ὁμολογεῖτο,
αἵτινα φιλονομεῖ τέλον, θεοί
οι φιλοῦσιν, εὖλον ποτε δικαιο-
νος βλέπεται, οὐ μηρέπτης ἐπὶ
ταῦταις, οὐ διπληραγγήματος.

καὶ ὁῦ τοῦ τὰ ἀκούσια, οὐκ
μεγαλανότερος γεγονώς ἡ
πᾶς καὶ πάντως μαζαὶ καὶ θότης
δι' αὐρηλίας πεπεσμένης. Οὐ
οὐδὲ Φιλομήτωρ φαιδρὸς αἰ-
τοῦντα τῷδε θύρας εὐθὺς με-
τὰ πολλῶν ἐτέραν εἰσεών.
οὐδὲ πόρρωθεν μέχε φει-
δέμενος εἶ περ ὁ Μάξι-
μος θεός τοις φιλομή-
τωρ εἴ περ ἐταῖρος πεπονικού
κατεκαθὼν τὸ ξύλον, συ-
νεπειαὶς τὸ ποιῶντον ἵστας αὐ-
τῆς τοῖς κακουργοῖς ἐφρε-
τεῖ οὐδὲ τὸ Μάξιμον πέφ-
ρυνθεῖσις, θεὸν φίλην, οὐδὲ
βούλουλης ἐπανταπει,
κατε-
ράσας τῆς περιθέσεως, οὐτι
καὶ σφεδερίσσας. οὐδὲ Σωσπά-
τρος γνωστὸς καὶ σφερόν-
τας ἐώρα τὸ λοιπὸν τὸν Φιλο-
μήτωρα, θυμαίσιον αὐτὸν,
οὐτὶ σπέσσει τὸν μάστιχον.
ποτὲ
τοῦ σωθύλυθότων αἰτί-
των πατέρων αὐτῆς, Φιλομήτωρ
ἢ πατέρων, οὐλλαγὴν φέ-
πειστον. οὐδὲ τοῦ μάστιχος
ζόπια τοῖς ψυχήσισι πολλῶν
ἢ κινηταναὶ λόγοι, οὐδὲ τοῦ
Σωσπάτρα λέγοντο μηρόν,
ἢ ζητεῖσιν θερμότητα τὸν
εὐρύμακα εἴτε τὸν τοῦ οὐ-
δόλου ψυχῆς καὶ τὸ καλαίσθεντον, καὶ τὸ παρεπεμπτό-

Quibus auditis, magis et-
iam inflammatus animo,
domo erupit, vt qui iam
certum muliebris diuinita-
tis periculum fecisset. Acci-
dit autem ut Philometora-
lacer sodalium cœtu comi-
tarus, ad fores ædium ob-
uium habuerit Maximum,
qui magna voce eminus ac-
clamans, Cœte, inquit, so-
dalis deos lacessere, & in-
cassum lignis adulere desi-
ne: conscius forsitan vene-
ficij in quo malitiose ille
versabatur. Itaque religione
tactus, Deinde vocem au-
disse ratus, à prauo consilio
destitit, irridens damnans-
que quod aggressus fuerat
propositum. Ab eo tempore
Sosipatra singulari minimē-
que fucato amore Philome-
torem complexa in oculis
ferebat, illius accessa studio,
qui ipsam tantopere ada-
masset. Quodam tempore
coacto vniuerso familiariū
cœtu, cum solus abesse Philo-
metor diuinæ rei opera-
tus, disceptatio & quæstio
exorta est de anima, in qua
post varia argumenta ul-
tro citroque factata, So-
sipatra vbi paulatim obie-
cta demonstrationibus dis-
soluisse, atque incidisse
in disputationem de anima

εἴπεις, ἥματινοι λόγοι, με-
ταξὺ τὸν κοριστασμοῦ ἢ
ἐκβαλλόντως, ὃς τῷ Ληπο-
πῖστα τῷ φωτὶ, ἐσώπι-
σε καὶ βραχὺν λιποῦσα χρό-
νον, τὶ τοῦ εἴσοδου εἰς μέσην
οὐ συζητοῦσι Φιλομήτωρ φρό-
μενος ὅπερ ὄχιμα Θ., π. τε
ἔργα κατὰ τηνα δυνατεῖσαι
τελετέρασι, καὶ εἰς Θ.
καὶ μωβεῖσαι τῷ τοῦ σκλη-
πιλλού θεού τοῦ ιατροῦ οἱ θε-
ράποντες ὑγιαίνοντα, τὰν ὅ-
σα τοῦτο ἀγάπων καὶ χρόνοι
τραϊματεῖλιφε, καὶ τούτα ταῦ-
τα κινδυναῖσι φορεῖς ὃ φε-
ποτιτιθούσι Θ. τοῦτα θέρε,
καὶ εἴηνται τοις ταῦτης ηὔρη
οὐ πατεράχειν τοῖς Σωσπάτρα,
καὶ τοῖς πατέρεσι τοῖς ζανομένοις.
Ἄστορεις οἱ φιλοσόφοι τοῖς θεοῖς
διῶν λέγοσι. καὶ επειδία δε
τοῖς τοῖς πειστοῖς πατέροις οὐ τοῦ μ
δύο τὰ οὐρανά τοῖς δέοντος
μαργάρησιν Αγωνοῖς Θ. οὐ τοῦ
ἄζεροῦ τοῦ πατέρων οὐ τοῦ τοῦ
Κανασικοῦ τὸ Νείλον καβ-
λαβὸν σύμβα, καὶ τοῖς εἴ-
κοις πεισμένοις περιθεῖσι οὐ-
λον ἐστούν, τούτο τε τὸ τοῦ
μητρὸς πεφόρησιν Κελιδ-
ζεῖς καὶ οὐ νεότερον οὐ τοῦ
πατέρων τοῖς ψυχαῖς καὶ

φιλοσοφίας ὑπεριώντων, εἴ φοι πων τεῖχος αὐτός, καὶ τὸ ιδεῖν τελείσκων ἱέτων μετογέννων. αὐτὸς μὲν οὖν εἴ τις ἀφράτος Θεοῦ δοκεῖ, καὶ αὐτοῦ πάτερ οὐκέταις λάλων, πάσον τοῦ οὐκέταις φερούλεργον, αἵτις μετ' ὄμενον εἴ τις πρὸ τοῦ ἔτοιο, μήδε καὶ τὰ μεγάλα καὶ ἄμεσα τὸ Σαραπῖδος Θεοῦ ιδεῖ τεῖχος τὸ σκοτοπεπέλευθρον χωρίου καὶ μεταβληθῆται· καὶ τι μεθόδεις γένεται τὸ θυραγύνον τὸ διπλόν γῆς καλλιστόν. ὁ θεόνος απόπλετος ἀπάντητος, καὶ τὸ φερούλεργον βίᾳ τοῦτον τὸ πέριον, εἰ γένεται τὸς Ηνίουν καλούμενον. Ήταν δὲ τοπεύθυνος θεόφειν, ἀπόρροια τενερέων αἵρεων τοπεύθυνος φήμων, καὶ εἰς φιλοσοφούμενον εἴ τερα ἄπλιτον δίκαιοφροντας καὶ κατεύποντος· οἷς τὸ φιλοσοφεῖν οὐ συγένεταί κέρδεις οὐδὲ τὸ πλεῖστον εἰς δίκαιοπειράτης ἀστροφός ο Σωκράτης τοῖς τῷ βασιλέως τοῖς, ἐκπούντειον. καὶ τὸ φερούλεργον τοῦτος τοῖς τῷ βασιλέως τοῖς, ἐκπούντειον. καὶ τὸ φερούλεργον τοῦτος τοῖς τῷ βασιλέως τοῖς, ἐκπούντειον. καὶ τὸ φερούλεργον τοῦτος τοῖς τῷ βασιλέως τοῖς, ἐκπούντειον. καὶ τὸ φερούλεργον τοῦτος τοῖς τῷ βασιλέως τοῖς, ἐκπούντειον.

sapientia studio dedita frequens commeabat, fano adolescentibus, qui sacris operabantur, pleno. Ipse neque homine maior habitus, & inter mortales vitam degens, iam tum contubernalibus discipulisque prædicerre solebat, à sua morte non exiturum amplius deotum templum: immo magnifica illa & religiosa Sarapidis delubra informi situ obrutum iri & vastitatem passura, quæq; in terris aspectu pulcherrima forent, in ea fabulosum Chaos & spissam caliginē dominatura, suamq; tyrannidem esse exercitura: quæ omnia tempus detexit veraq; comprobauit, vt oraculi vim prædictio obtinuerit. Ex illo genere emanarunt reliquia quædam (non n. in animo mihi est Hesiodi matutinas, quibus Ηνίουνομοῦ indidit, scribere) qua tanquæ efflucuitæ træctiones quædā stellarum dissipatae fuerunt ac disperse in aliud philosophastrorum genus, quibus philosophiaæ affinitas quæstui fuit & emolumēto, qui ferme in foro vti Socrates apud Regiā porticum Athenis periclitatis sunt, atque ea ratione pecunias contemplere & numerorum iactuam fecerunt. Itaque penula, Sosipatra

καὶ τὸν Εὐσταθίον δῆγε σύμματος φίλον· τὸ δὲ οὐ τοῖς ὄρωμένοις σπακίοις τε αἰδρα καὶ υπόμενα βιβλιδιον, καὶ ταῦτα ὡς αἱ ἄχθοις τοῦ κερικλαν πολλῶν καὶ ἔργησισιν τε πάνταν ἀκελεῖον τὸ βιβλίον· καὶ ταῦτα μετὰ εἰς ἀδένα φύσοντα τὴν παλαιῶν φιλοσοφῶν, δημάρχων τε καὶ ἀριστούρων καὶ στατικῶν φύσεων· καὶ ὅσα δικαιοδοξίουν, καὶ εἰς πολὺ πλαισιωνίου τὸ διάκονον ἀπίσταντα διπλά στιλετούρων βιθυνίων· επιγραφὴν εἴσωθεν· τοτε εἰδὲ τοῖς μετὰ τὸ Σωστίγρα τὸν θεούνον ἀπεπούχασε. καὶ πούτων γε τὰ οὐρόματα οὐδὲν δέομαι γεσφέν. ὁ γὰρ λόγος ἐπὶ δηλτὸν τοῖς φύλοις ἀλλ' ἐπὶ τοῖς αἰγαῖοις φύειν συστημένους τηλεῖσθαι εἰς αὐτῆς τῷ πατέρων· Ανταγόνος τοῦ ἀντιδοῦ· οὗτος καὶ τοῦ Βραχέος θεοφύλακας· ὁ διαβόητός τοῖς Αλκανθρεύταις, εἰτα τὸ Καλαβίνον θαυμαστός τε καὶ τεραῖος τὸ Νείλου σῆμα, καὶ τοῖς ὄμενον δεοῖς τοῦ αἵρετος ιδοῖς αὐτοῖς τοῖς προσβοριστοῖς εἴσισται,

τού μίλα τῷς πῶν ἡ θεῖα συγένειαν εἰπόντες σάμαστε τοῦ περιφρονήσας, ὃς τὸν πῶν πόνον ἔπειραν οὐφίας τε ἀγνωστον τῶν πολλοῖς ἐπηκτηθεῖσας αὐτοῖς περισσοτέρους διακριτέρων εἰπεῖν. Οὐδεὶς οὐτοῦ ποτὲ οὐδὲν θεούργον οὐ περιέλεγχος εἰς τὸν φαινομένιον αὐτῶν, τὰς βασιλικὰς ἵστας θρησκείας ὑφορώμενος εἰς τέρπων φρέσκοις πᾶς δὲ τὸν καρπούς οὐ πολλαπλοῖς οὐ πατάσαντον ἐθείμαζον ἀπαντάτες. οὐ καπνίσαις οὐ πάρα ποτὲ δὴ τὸν δασαστανοὶ οὐδὲ Αἰλούδηροι πότε γελάζοντες. οὐ δὲ Αἰλούδηροι, οὐδὲ τοὺς Σεραπίδος ιἱούς, οὐδὲ τοὺς τοῦ Σαραπίδος ιἱούς, οὐδὲ τοὺς τοῦ Σαραπίδος ιἱούς πανερχόθεν φοιτῶντες εἰς οὐτῶν πλῆν οὐ τοὺς πολιούχους πατεσσούμενοι. οὐ μετὸν θεραπεὺς οὐδὲ θεῖα, οὐδὲ τὸν Αντωνίουν εἰρεζον [οἱ μὲν εἰρεζον, οἱ δὲ εἰρεζον] τοῖς δὲ ἕπορει τὰ ποτύματα πλοῖα μετρεσσίνες δῆλοι οὐ πονήσιν ἴστροντες· οὐσαστας δὲ αἴσιωδέστεροις οἱ ποτοὶ πορφύρημα τεφέντες αἴφορῶν τῆς Πλατωνικῆς

ÆDES IVS.

citoque in decorum immortarium contubernium receptus est, neglecta proximus corporis cura, eiusque voluptatibus remisso nuncio, & sapientiae studium profano vulgo incognitum amplectus: de quo longiori contexti orationem par esset: sed is nihil magnopere à communi hominum opinione diversum, quod sciri posset, decorum cultui operabatur, forte quod Imperatoris ingenium & conatus suspectos haberet, alio tendentes: certe cuncti mortales huiusc viri temperantiam, constantiam, & inflecti neciani ridentem demirati fuere: itabantque ad eum in litus qui tum Alexandriae negotiabantur. Erat autem populosa ciuitas Alexandria, & propter Sarapidis fanum alter quidam orbis terrarum, sed sacer, ad quam vndeunque terrarum inumeri confluebant gregatim, agmini similiter, qui salutato prius deo, ad Antoninum cursum detorquebant, fluvia libis inuesti, sicq; pariter & relaxabant animos, & ad seria properabant. Quotquot vere ad colloquium admissi, ratione fultum problema proponebant, Platonica

EVNAPII

ÆDES IVS.

ἐπιφεύγειτε Θείας. οἰδὲ τοῦ θεοτέρων τὸ περιβάλλοντες, αἰδριάντες οὐσιοτόχασον ἐποιῶ ἐφθέγγετο τῷς αἰτήσιν εἰδέναι αὖλλα τὰ οὔκματα σύνοισι, οὐδὲν διαθέρησις οὐδὲ τὸ οὐρανόν, αἷς αὐτοῖς ἐκποτε οὐδεποτε οὐδὲ τις εἶδεν αὐτὸν ποτὲ οὐδὲ τοὺς τούτους ράδίσας εἰς οὐρανίας θύσια τοιχώπων οὐτι, δὲ λοι τὸ θεοτέρων ποκατέ αὐτὸν οὐκ εἰς μακραῖς αποπομπήσαντος οὐδὲ εἴρεται εἰκείη οὐδέρωπων αἰπών, οὐδὲν οὐ τε θεραπεία πολλούτερον οὐδέντες. Χιλιάδες μόνον, αὖλλα οὐ τὸ οἰκοδομήματα οὐδὲ πάντα εὑρίσκεται καθάποτε οὐ ποιητικοῖς μούσοις Τριγάνταν κηρυκτικόταν οὐδὲ τοις Καιώνων ιερά ταῖς τοῦτο επιχειρούν, Θεοδοσίου θρόνοτε βασιλεύοντος, Θεοφίλου δὲ ωρασπιλίστος, οὐδὲν ενεργεῖν αἰδρώπον τούτος Εύρυμέδοντος, οὐδὲ τοῖς οὐδενὶ μεταγένεσιν γιγάντεσιν βασιλεύει. Εὐετίου δὲ τὸν πολιτικὸν αρχοντό. Ρωμανοῦ δὲ τοῖς οὐκτέλος Αἴγυπτον πρατιώτας πεπισθυμένου.

*Late rex tumidos inter se nosq; gigantes
Primatum tenuit:*

Venero tum Virbi prefecto,
& Romano Ægypti legiones cum imperio obtinente:

οῖτινες ἀμα φράζειν μοι τῷ
λίθων ἡ λαβέσσαν Συρού^ν
δὴ τὸν το δήλοντο, πολέ-
μου ἐν μητερόκαλον φίσαί αι-
γοι, τῷ τε Σαραπεῖ φιτε-
λυρικάνθο, ἡ τῆς αιαθήμα-
σον ἔπολεύσινον, αιατεργο-
γεσον ἡ ἀμαλχον τίνιν γι-
νόντατες. τοῖς δεινοῖς αιδρίδαι
ἡ αιαθήμασον εἰς πονέδε
γιναῖσθαις ἐμαλχοσιν, ὥστε
εὐ μόνον σύνειν αἰτά, αἰλι
ἡ ἐκλεπτον ἡ τάξις λει αι-
εῖς πολεμικον τὸν οὐφελόμε-
νον λαθεῖν. οὐ δὲ Σαραπίς
μάρον τὸν εἶδερφον ἐχ ὑψει-
λοντο, εἴτε βρέφον οὐλιθών,
εἴδοντο κατεπινίγοντο γι-
γένετες ἡ ἀπατη τὸν παρά-
ξαντες, οἱ πλεινκωποι ἡ
γιναῖσθαι, ἡ τὸς χερας αια-
μάκτοις εἰδοντο φιλοζημα-
τοι δια ποτείνατες, τοῖς τε
διοῖς ἡ φασι τοικικέναι· ἡ
πτῶν προσοντον ἡ τὰς ασέ-
βαν εἰς ἡ πτυχον σφόδρα
ἡ κατβοτοίζοντο εἰ τὰς πτοι-
χον τοῖς προις πέποντος τοὺς κα-
λουμένους Μοναχούς, αιδρω-
πτοις ἡ τὸν εἰδος, οἱ δὲ βιος
αιεῖς συωθήσι, ἡ ἡ τὸς εἰρω-
νετος εἰπαρχον τε καὶ εἰπον
μετα, καὶ τοι ἡ πρασι.

qui omnes iras aduersus sa-
xa & lapicidas aggerantes,
ea oppugnabant, & qui bel-
lum nunquam auditione
aceperant, Sarapidis ædem
funditus demoliti sunt,
templique donatiis martyris
hostiliter iniecerunt, absque
hoste & citra prælium vi-
ctoriam adepti. Eo pacto
cum simulacris ac dona-
tiis commissa strenue pu-
gna, non denicare modo illa,
verum etiam depeculati
fueri, militarisque inter i-
psos lex erat & tesserla, vi
quod quisque furto subdu-
xerat, lateret occultum.
Mansit tamen area ædis
quam asportare nequie-
runt ob saxonum moles,
qua difficulter loco com-
moueri potuerant. At e-
gregij illi viri & bellicosi,
confusis perturbatisque re-
bus omnibus, debellasse
se deos incruentis quidem,
sed ab atarictæ cri-
mine non impuris mani-
bus gloriabantur, sacrile-
gium & impietatis crimen
laudi sibi assumentes. Idem
postea in sacra loca inue-
xerunt Monachos sic di-
ctos, homines quidem spe-
cie, sed vitam turpe porco-
rum more exigentes, qui in
propatulo infinita atque in-
fanda sceleris committebat,

αλλ'

αλλ' ὅμοις τον μὲν θοῖσι
ἐδίπειτο καταφεγγεῖν τὸ θήρα-
πυραντοῖς γὰρ εἰχον θέουσιν
τὸ τῆς αἰθρωπον, μέλαν-
ται φορῶν εἰσὶν, ἡ δικο-
σο· βι υπόιδρον ἀρχμονεῖν·
εἰς πονέδε φρεπῆς εἴλασε τὸν αἰ-
θρωπον αλλα τοῦ ποντωροῦ
γὰρ τῆς καθολικοῖς τῆς ισο-
ρίας συντράμμασον εἴρηται·
τοῖς δὲ Μοναχοῖς τόντος γὰρ εἰς
τὸ Καίωβον καθίδρυσον, αἰ-
τι δὲ γοντοῦ διεῖν εἰς αἰδρε-
πτὸν θεραπειας, γὰρ δὲ γεν-
τῶν, καταδιστατε τὸν αἰθρω-
πον ὄσεα γὰρ εἰς κεφαλας τὸν
εἰπολοῖς αἰδροπιμασον
ἔδυσθων σωματίσσοντες, οἷς
τὸ πολιτικὸν εἴκολαζε δικα-
στίσιον, θεοῖς τε ἀποδεικνύ-
σαι, γὰρ ποστεπελινδων τὸ το-
• • • • • καὶ κρήσοις
αἰπελάριμον εἴδος πολιωρ-
εδροι ποτε τοῖς πάροις, αἰρό-
τερες γοῦν εἰδομονεῖ γὰρ
κονοι τινες, καὶ προσθετοῖς τὸν
εἰπόντων αἴρετο τὸν θεῶν, αἰ-
δράποδα διδικναντα κα-
κῶν, καὶ μάστερι καταδι-
κητινημένοι καὶ τὸς τῆς
μορθοῖς αἰτειας εἰν τοῖς
εἰδώλοις φέροντες αλλ' ὅ-

E. j.

μηρος ιι γη φέρει τούπτις της
θεας. οὐδὲ γοῦν εἰς μεγάλην
ωφέλισσαν ἡ Αυτογένη σωμα-
τέλεσσιν ὅτε πορεύεται πάντας
εἰ φαντού τῷ θρά τοφεις γη-
νησεῖται ὡς αὐτὸν την ύπερθεραν
χρονού μέγας, οὐδὲ εὖ τοῖς κατ'
ἔκεινον ωφέλισσαν, εἰ-
δρος τηνούς Αιγαίου πόλιν Α-
πόλλων κοινέσσεις, ηδὲ εἰ λα-
δόντης λύκοβασιαν μήτον την
οὐκέτι οὐδὲ παρόντα, παντα-
θεὶ εἴ φη ἐταῖρος θεωμάζον-
τες· μονομαχίσσοντες γῆρα-
δρος δεῖται εἰδελον· οὐτας εἴ-
τερόν τι δεῖ τοῦ νοῦ θεωρεῖν,
καὶ τοῖς τὰ σπάρτινοι· αὐτο-
λοις οὐ μαστιγίου. αὐλλαὶ Ιάμβλι-
χος οὐ τοῦ παρόντα δύναται.
Αυτοῦν Θεοὺς δεῖ τοῦ μέλισσας
ωφέλειαν τοῦ ποτέ γέρεαν
δέσμονον αφικόμενον, καὶ βασι-
κὴ λυστρόν τοῖς νοῦσοῖς εἴχουσι
τοῦ περιεργωσμένον εἰδένειν
τοῦ ποτέ [τελος].

ΜΑΞΙΜΟΣ.

Μαζί μη καὶ τρέπε-
ται εἰκονισθεῖν· οὐδὲ τοῦ
καθαροῦ τὸν λόγον αἰσθά-

eiusmodi tamen deos fert
tellus. Istud itaque proti-
dentiae Antonini existima-
tionem summopere adau-
xit, quod palam apud om-
nes prædixerat templo in
sepulchra conuersum iiri.
Eodem modo admirandus
ille Iamblichus (quemad-
modum in eius vita scri-
ptum reliquimus) cum A-
pollinem exciente quadam
Ægyptio, statim comparui-
set, attonitis viso praesenti-
bus omnibus, Definite, in-
quit, sodales mei, mirari, est
enim gladiatoriis qui singu-
lari cerramine interiit, spe-
ctrum. Usque adeo aliud &
diuersum plane est, animo
aliquid cernete, vel fallaci-
bus oculorum luminibus.
At Iamblichus præsens ma-
lum, Antoninus futurum
præuidit: quæ res & debili-
tatem solum quandam &
ægrimoniam viro attruit,
siquidem vita exitus placi-
dus ipsi quidem accidit, in
senectam valetudine inof-
fensa integrum desinens, ve-
rum grauis & molestus vi-
ris cordatis ob prædictam
ab eo sacrorum locorum
ruinam & profanationem.

ΜΑΞΙΜΟΣ.

Maximi etiam prius me-
minimus, quem huius com-

μέταιρι scriptor vidit olim,
in quem adolescens etiam-
num senem incidit, loquen-
tis vocem audiuit, qualis
Homericæ Palladis aut A-
pollinis perhibetur: oculo-
rum illi pupillæ erant volu-
biles, canam promittebat
barbam, ingenij velocis vi-
goratque agilitas ex oculis
elucebat. Mira autem ade-
rat harmonia & consonan-
tia virtutum, siue audiretur,
siue aspiceretur: nam utraq;
sensus via percellebat com-
mouebatque secum con-
uersantes, dum neque volu-
bilitatem lumen, neque
oūμισταν, οὐ τὸν φρο'μον
οὐ λόγον· αὐλλ' οὐδὲ εἰ τοῖς
τοῖς ἐμπιεροτάτοις πάντινοι
δύνανται διέγενετο πορεύεσθαι
αὐτοὶ λέγοντες εὐόλμα, αὐλλαὶ
οὐχι τοῦδε μόντες αὐτοὶ τοῖς
λεγομένοις, ὡς αὐτὸν τοῦ πε-
πολίτην, ἔποντο ποτεύειν τοῖς α-
φερδίτην τοῖς κατείλεσσιν εἴποι-
θητο. Λοι οὐδὲ οὐδὲ δύνανται
τοῦτον, οὐ ποτεύειν αὐτοὶ τοῖς α-
φερδίτην μόντες αὐτοὶ φοῖται
δε εἰς τοῦ ποτεύειν, οὐδὲ οὐλώνειν
τοῦ ποτεύειν αὐτοὶ, Κλαυ-
δίου τοῦ ποτεύειν κατελαβόντες
τοῦ Αλεξανδρείαν, καὶ καὶ
παραβλησασθαι· καὶ Νυμ-
φιδιον τὸν οὐ Σμύρνη
πεισφεντῶς ουφιεῖσθαι τα.

τῶν δὲ ὁ αὐτὸς οὐτός τοιόσα-
πλησίαν τῆς Αἰδεσίνης σο-
φίας. Ιουλίανοῦ δὲ [τὸν] βασι-
λεῖσσαν Θεόν τε ιεράθη γένεσιν
διδέκομενος, ἐπειδὴ πάτερ
αιρημένον δέξεται Καρνα-
τιον. Σωτὴρ δὲ τὸν μὲν Ιου-
λίανού ἀκεκένευε τὸν δέκα-
την. οὐ φιλαδέλφειον τοῦ γέ-
νος, Ιουλίανος πατελέοφη
μόνον δὲ οὐλικίαν πελεφε-
γίδεις, οὐ παραστάται. Δύνοντος
δὲ ὅμοιος αὐτῷ εἰρηπέται Λαζα-
ραπλικοὶ, καὶ ταχεῖ φυλακεῖ
τινὲς ήσαν, οἵποι εἴη Χεισια-
νος βέβαιοι. οὐδὲ οὐ πεπο-
ταῖσα τὸ μέγεθος τῆς φύσιος
ἐπεδίκινον. πάλιν γεννών οὐ-
τοὺς δέσποινται οὐδὲ τὸ βι-
βλιον, οὐτε τὴν αἰγάλεων ε-
κεῖνοι πεδεῖσθαι βραχύπτυ-
της παραδεῖσαν, οὐδὲ ἔχοντες
οὐτοὺς διδάξασται παραδοῖσον οὐ
δὲ τὴν ἐπένοι παραδέσσειν ε-
χοντες, οὐτε τοὺς Ιουλίανος μαρτι-
νεῖν, οὐδὲ ποστὸν πειρασθεῖ-
ναι· οἱ καὶ ρητο-
εποντεῖσθαι παραστάται οὐ φιλο-
σόφων λόγον· οὐδὲ θεοῦ οὐδεστέ-
τος εἰπέσθει, πατελέοφη βιβλία
πατελέοφη βιβλόφερος αὐτὸν οὐ
αργοῦν μάλλον οὐ τέλεσθαι καὶ
οὐ βιβλογιας οὐτούμην πεποθεῖ.

Vnus fuit eorum quos Aedesij doctrina imbuīt, qui Iuliago Imp. delectus fuit magister solus, ceteris omnibus à Constantio sublati: qua de re in Juliano copiosius & exactius à nobis scriptum est. Decrescente autem ac deficiente Constantini progenie, solus relictus fuit Julianus, ob aetatis teneritudinem & ingenij mollitatem despiciui habitus, quanquam Eunuchi palatini ministeria illius obirent, adhibitusque essent custodes, diligenter obseruatur ne in Christiana fide vacillaret: at ille hic ingenij vim & magnitudinem ostendit: quicquid enim librorum proferebatur, memoria complectebatur, ita ut præcōcem eruditio- nem ægre ferre magistri viderentur, quasi non habituri quod puero instillarent, postquam nec illi quod docerent, nec Julianus haberet quod amplius disceret, rogariunt consobrinum Constantium, ut permitteretur ei oratoria arti ac philosophiae audiēndis vacare, quod ille iubente Deo concessit, in libris volutari eum arque otiani potius cupiens, quam de generis successione atque imperio cogitare.

τὸν δὲ εἰπέσθετο ὑπότιμον πα-
τέρων βασιλίων οὐ βαρυτάτω,
υποκιμένων πτυχιῶν μετά
βασιλικῆς ὑπονοίας οὐ δημο-
φορίας ἐφοίση, καὶ διέσεργε
οὐ περιβοτο. καὶ διὰ τὸ εἰς τὸ
Πράγματον ἀντινεῖ ταῦτα καὶ
τῆς Αἰδεσίνης σοφίας οὐ διῆτη
εἰς μακρῷ τι γῆρας ἀφίσθη,
οὐ ποταπά τοι καμψεῖται οὐ διμη-
λίας μέτρον πεσεύκεσται καὶ
αὐτὸς τοι πεποτεῖ φροντί^{τη}
Μαξίμου τε, καὶ οὐ τάδε
γέρεται, οὐ Χρυσάνθου οὐ
οὐκ Σερβίων· Πείστω τε
οὐ Θεοπρεωτῆς οὐ Μολόσου,
Εὐσέβου τε οὐ εἰς Καρίας
Μιύδου πολέως, καὶ σωματι-
στας ἀγνώστης τῆς Αἰδεσίνης, οὐ
οὐ καὶ εἰς εἰρηπέτης Ιου-
λίανος, τηλίκου αὐτοῦ οὐδὲ
θεοειδεῖς τῆς φυλῆς καταπλα-
γεῖς, οὐ εἰσέλεπτο χρήσεας·
ἀλλὰ οὐτοῦ οἱ καὶ τὸ μέτον
[τὸν] τῆς δικῆρος δημιύλε-
τερον μάλλον οὐ αἴσιοι τὸν μα-
θηταν γίγνεται εἰσέλεπτος· οὐ
δέρα γε τὸν τούτον βασιλέ-
κα διέπεισθε. οὐδὲ οὐδὲ οὐ-
τοῖς περιβοτοῖς καὶ μετακαλέ-
σας τὸν θεατόνον, εἰσπο-
λλατοι μόνι καὶ τὸν φυλέ-
των εὔκλετον αἴροντες τη-

ληπτώτερος ἀκοῦσις ἀκρούμενος τὸ δὲ ὄργανον αὐτῆς συνορᾶς ὅπερας δέξει καὶ τῆς θερμότερος ἡ τῆς πτήσεως δέξια λανθάνειν τὸ μὲν συντετέλετον σὺ δὲ εἴ τε καὶ δρᾶται βούλεται τέλον συφίας ὑπέρτετον πιλάτης γέρον τὰ τῆς φυλής ἵδαλοντα καταμανθάνειν· περὸς τούτοις περίδεις πορθεῖται ὅγειρας γηπούσις, ἀκείθεν δέ τοι διαδίκτης μάρτιος, αἰχμὴν τοῦ μαρτινίου, αἰχμῶντος τάντος ὅτι εἴρηται ἐπὶ ἐκλήνης αἰθροπότος· εἰσβούλημα εἴδησιν οὐδὲ παρεῖναι ἢ Μάζεμον· ἀλλ' ὅπεραν περιεσύνης ἔσθιται. καὶ τοῦτο Πρίσκος τὸ ὄμοιον πληρέχθησεν· ἀλλὰ κατέκεινος ὅπεραν τῆς Ελλήσης περιθύμητο λογιστὴ διῆτη εἴληφις εἰς τάραντα Εὐσέβιος· τε ύπερΧρυσανθίου, ὃν αἰκενώδην Θάνατον τὸ έργον ἀνοχήντης [γῆρας]. ὡς δὲ τῶν τε πάνουσι Ιουλιανούς, τῷ φιλοσόφῳ μὲν ὡς αἱρέσιστο· παρέκειτο δὲ καὶ τὸ πολιούχον Εὐσέβιον περὶ Χρυσανθίου. τοῦ Χρυσανθίου διάβολος Μαζίκης τὸ στέφανον παρείχειν· καὶ οὐ φέλκειν εἴσαγεντος αὐτῷ δι

qui toties docentem audieris, non nescis tamē atque oculis cernis, ut sedes animi sit affecta, compage eius & commissura dissolumente scilicet in id quod compositum sit. At siquid velis efficerre, fac ut tu (quæ amabilem sapientiam filium nominio, quod te eiusmodi è minime obscuris animi tui simulachris agnosco) genuinos meos liberos accedes, illine satia te affatim omnigenae eruditio[n]is & disciplinarum succo. quod si mysteria quoque haurire cotigerit, pudebit te omnino mortalitatis, quod natus sis, quodq; homo dicaris. Velle equidē ad esset Maximus, at is Ephesum est ablegatus: idem de Prisco dicturus essem, nisi etiam ille in Græcia abnauigasset. reliqui super sunt ē meis coniuctorib; quotidiani Eusebius & Chrysanthius, quos vbi audieris, minus mihi molestiarū ac negotij faciles. His auditis Julianus ne sic quidem philosophum deseruit, maiorem tamē temporis partē Eusebium Chrysanthioque adhæcere instituit. Erat autē vnaminiſis cū Maximo Chrysanthius, cumque eo simul in edendis miradis rebus per diuini affectus speciem occupatus, in disciplinis tamē liberalibus

subtrahebat se, ne tantundem sibi sumebat, diuerso præditus ingenio. Eusebius vero præsente Maximo, exactam partitionem disputationis, & dialecticas captiones, nexus, & labyrinthos subterfugiebat, absente vero tanquam solari iubare, ipse veluti stella quæpiam resplendebat: tanta facilitas & gratia emicabat in verbis. Laudabat cum in præsencia Chrysanthius, & assentiebatur, neque sine stupore demirabatur viri dicta Julianus. adiecit Eusebius ad calcem expositionis, illa esse quæ reuera existant: at imposturas, quæ sensus ludificatur ac decipiunt, præstigiatorum esse opera, & eorum qui lubricè vacillent & insana ratione declinent ad terrenas materialaque addictas artes. Hanc illius exclamationem seu cipiphonema cum non semel audisset Julianus, abductum in secreto ab arbitriis Chrysanthium rogarat his verbis: Siquidem veritatis studio afficeris chare Chrysanthi, declarata mihi quis iste sit epilogus & peroratio factæ expositionis. Tū ille grauerter admodum & sapienter se reuocans, Prudenter, inquit, facies, si me præterito, ab ipso auctore ista didiceris;

καὶ μαῖδες πῦνηκουσε καὶ
ἐπίνοιτε, θεύ τινα γούνισσαν
Χρυσοτίτιον ἐπὶ ταῦλον. κα-
νομένης ὑπὸ σωμούσας, οἱ μὲν
τὰς τὰ πεστρίνας, οἱ δὲ Ι-
αλαῖς ταραχέως ἥρεται, τι-
νῶν αὐτὴν βούλεται σωθῆσ-
θῆτερόνθιον. ἐπέδειον Ευ-
σέβιον. τὸν ἔκατον πτύσσεται
Μίλωντιτική τὸν εὔσομον ἐπὶ
τὸ φράξειν ἀκόλυτον ἀφεῖ-
φρέζων, Μάξιμον. οἱ τοι, τοῖς
τοῖς τῷ περιβούτερον ἀκεκά-
θικαὶ πολλαὶ ἀποπαρθύ-
μένων· οὐτοῖς δέ τοι μέγανθο-
φίσσως καὶ [λόγον] ἴστρο-
χειν, κακέφρενόςσι τοῖς ἐν
τούτοις ἀποδείξεσσι, ἐπὶ μα-
χητικοῖς ὄρμοῖς, τῷ δρό-
μῳ, πακέφρενόςσι τοῖς ἐν
τούτοις ἀποδείξεσσι, ἐπὶ μα-
χητικοῖς τοῖς παρόντας εἰς
τὸ Εκκένιον· ἡ πολλοὶ εἴ-
δεινοὶ τοῖς καθ' ἔκατον πλέο-
τυραι· οἷς δὲ ἀποτινόποιοι
καὶ τοῖς θεύτασσιν πανταχό-
τεροι, καθεῖσθαι μὲν εἰς τοὺς
μῆτρας, οἱ φίλαστοι εἴπεροι, ἢ
τῷ μηδὲν ὁράτῃ, καὶ εἰ τι
διεφέρω τῷ πολλῷ εἴρητο· τοῦ
τοῦ εἰσπον, τῷ καθεδεῖν τον ή-
μῶν σώματαν, χόνδρον κατα-
εῖσπε λειτεωθῆντος τούτος εἰ-
πον ὅτι οὐ ποτε ἵψεν τῷ

id quod fecit postea, Chry-
santhium ob hanc admonitionem pro deo quopiam
habitum magnificiens. V-
bi denuo conuenere, Eu-
sebius eadem dictoria non
dilexit aspergere: Julianus
vicissim confirmato animo
percutiēstari, quid sibi velle
repetitus tories & continue
epilogus. Hic Eusebius eloquentia sua retia expandens,
ac suauiloquentiae laxas immittens habetas,
Maximus, inquit, unus est
e doctoribus & antiquioribus auditoribus, qui propter ingenij acumen & ex-
cellentiam, demonstratio-
nes istas penitus non facit, a-
nimūm totum appellens ad
insana deliramenta, qui non
ita pridem accurrens, aliquorē nobis, qui simul era-
mus ad Hecates aēdem con-
uocanit, multosque stultitiae
suas citauit testes: nam cum
eo ventum esset, deamque
salutassemus, ille ad nos
conuersus, Desideret, ait,
charissimi sodales, & quod
euenturum est contempla-
mini, ut intelligatis ecquid
ego vulgo hominum pro-
miscuo præstem. A quibus
verbis cum humi consedissemus omnes, ipse emun-
data thuris mica, admiraturaque apud se ad finem
usque hymno nescio quo,

εἰρων. εἰς πονέδε ταρπίλθε
θητελέξεως, ὡς τε πο μετρο-
τον ἐμειδια πο ἀγαλμα, εἰς το
γέλως λι πο φανόμενον. Θο-
ρυβουμένων ὃ πολλοὶ πο δέ
φωνε, ἀλλα τεραχθνῶν γε υ-
μᾶς πο πο πονειδεῖστοι
τοῖς τούτοις λογοις εἴ-
φθανε το φῶν τοῖς λαμπτον
τεσιφλογέμενον. Ησεῖστοις
τὸν Σεανθρικὸν ἐκεῖνον Σεα-
νηποτονον ποεσ το περον
καταπλαγήστε, αἰεχωρί-
στειδη. οὐ δὲ πούτων μηδὲν
θεωράσσοντοσ οὐδὲ τούτοις
[ποι] δέλοντο λόγον κατέταρ-
σον, ησεῖστοις τοῦμα ιστολαιρ
εισθον ὃ δὲ Στοάτος Ιουλιανὸς
τοῦτο ακούντει, οὐλα εἴρρωστο
το ἡ πεφτηση τοῖς βιβλίοις,
εἰσοι δὲ εὐλειποντας οὐ εἴρη-
ται. η λογοτείπον, η Χρυ-
σανθία καταφίλησσα τοῖς πε-
φαλινοῖς, θοτο τοῦ Εφεσον
βέαριπον. σωτηρῶν δέ
εκεῖ Μάξιμο, ησειρέμα
το το τούτοις, καὶ εἰ-
σποτος τοῖς δόλοις οφίας εἴρη-
ται. ο δέ Μάξιμον οφία-
ται αὐτῷ καὶ τοῦ θεοτοπού
μετακελέσου Χρυσοτίτιον.

καὶ θυμόροιν ὅτας, μόλις ἡρ-
χουσι [εἶμφα] τῇ τῷ παιδὸς
εἰς τὰς επαγῆσις ἀρχωμένα.
ώς δὲ καὶ ταῖς εἰχε κηδίας,
ἀκούσας τὴν πλέοντα [τὸν]
γέλασθαντά τῷ ταῦτῃ θεῶν
ἱροφράτη, καὶ τοὺς σκένεντο
ὅξει ἔδρασε. τῇ δὲ ἱροφράτην
κατέτινεν τὸν τοῦ ζεύρον ὃς τις
ἴως Βασιλομά, εἰς μόνης λέ-
γεν. εἴτελεν γὰρ τὸ ταῦτα γρά-
ψαντας εἰς Εὐμαλπίδες ἡγε-
μονὸν καὶ ιωνὸν καὶ πλωτὸν
τερρῶν κατεσφρίω, καὶ τὸ γέ-
λαδόν οὐ πάλαις αἴπαντος
τεργινοῖς, τῷ συγκριφέω πα-
ρόντος καὶ φαρζῶν θερμοτρι-
ρίμανθον, εἰς μετ' αὐτὸν ιερο-
φαῖτος γένοντος, ως μὲν θέρμη
ιεροφαντικὸν ἀγαθὸν θρόνων.
ὅπερ δὲ δεοῖς ἐτέσεις καθί-
ρωται, καὶ αἰδόμενοι εἰς ἄρρενος
στροφὴν τέτερον [ιερῶν] μητή-
ρεις παρέδωκαν. τοιστοις δὲ τοῖς
εἰλεγμοῖς αὐτὸς μηδὲ Αγη-
ναῖον ὄντες καὶ εἰς ποιόντες τερ-
γονας ἦσαν τοῦτο, εἴφερον τὸ
ιεροῦ κατεσκαφήσασθεν καὶ
διωδηπότερον ἔφασκεν κα-
κεῖνον ζῶντες τούτο τὸ ποιό-
ντος μηδὲ φιλοτιμίαν φεύγε-
τεν αἰτημαζόμενος καὶ

potuerunt pares esse ac suf-
ficiere capacitati puerilis
ingenij in perdiscendis
liberalibus disciplinis. I-
sthetic pulchre instru-
ctus, intellecto plus ali-
quanto latere in Græcia a-
pud Eleusiniarum dearum
antistitem, velociter illuc
accurrit: nomen vero anti-
stitis, qui tunc temporis fa-
no præserat, fas non est mihi
effari, quod huiusc libri
auctorem sacrorum arcanis
initiavit, atque inter Eu-
molpidas retulerit. Hic sac-
rorum interitum & cla-
dem, totiusque Græciae rui-
nam, præsente huins libri
scriptore, præsicerat, pa-
lamque testatus est illum
à sua morte Antistitem fo-
re, tametsi nefas esset Anti-
stitis folium conscendere,
quisquis alienigenis diis de-
votorus fuerat & initiatius, illi
que sacrofancie iurarat non
inseruire: aiebat tamen pre-
sidem sacrorum futurum,
quamvis Athenarum indi-
gena non esset. Ad id vero
perspicientia venerat ille,
quod templū & sacrorum
ritus sua aestate eversum
profligatūnque iri prædi-
xerat, eumque viuum ha-
iustice cladis inspectorem fo-
re, sed contemptum igno-
miniaque affectum propter
nimiam obstinationem:

περιπλεύθησεν καὶ ἀπέδειπνός
θεραπειαν τῷ τρόπῳ θεῶν. τὸ δὲ τὸ
πηγῆς ἀποερηθέντα, μάντε ποὺ
ιεροφάντων μάντε ποὺ γη-
ραιόν βιον ἔχον, καὶ τοῦτα
γένεταις. αἷμα τε γένεταις δι-
πλωμά τούτων εὔφεβος, παπύρος δὲ τὸ Μι-
θριακὸς τελετῆς. καὶ τὸν εἰς
μακρὰ πολλῶν ὑπάπειρον
τοπικαὶ τελέται τοικῶν, ὃν
τὰ μόρια ἐν τοῖς διάδοσιν τῆς
ιεροτελείας εἴρηται τὰ δέ, εὖλοι
διπληρέπη τὸ θεῖον, λαζαρέται.
ὅτε οὐδέποτε εἴχεν τοὺς
θεραπεῖοὺς δέρματα πολλῶν πα-
ρόλιθων, ἀς τῷ δέρματι τοῦ
ιεροποιεύτη τε πεδίου πρέχον,
τελείωταις αὐτῷ τοῖς πόλιας αἴτι-
δικεῖς τὸ ελλαδόν. ὅτε τὸν
τὸ φαγαὶ ιμάτια εχόντων α-
κρούντως παρεπεισθεῖσιν
τὸν αἰτεῖσθαι καὶ δέρματα
τοπικῶν θεῶν εἰσερχεταις νο-
μος καὶ σωματομόν. οὐλαί
ταῦτα μὲν εἰς ὑπερεργούς εἰσερ-
χονταις καὶ οἱ λόγοι δέρματα παρε-
γωσαν παρεισέκεντα τὰ δέ, εὖ-
λοι Ιουλειαὶ τοῦ Θεοτάτω
ιεροφάντων συγχρόμενοι. καὶ
τὸ εὐεῖδεν Θεοφίας α-
ριστόμονος θεοῦ κανεῖται, οὐ εὖλοι
τοῦ Καρυστίου

απήγειον προσθός, οὐτούς
βασιλέως ὡς εἰς τὸν καταστρεψεν.
Μάζημ^Θ ὃ λιῶ καὶ τελεί Α-
στα. Αἰδησεν δὲ μετρικά-
ζεντ^Θ πολιχειρίαν τῆς πο-
νησιαν αὐτόν μετ^Θ, ὡς τε
οὐδὲ Ιουλιανὸς ἐποχὴν
τὴν ἐποχὴν ιδεῖ, αλλὰ Ιουλι-
ανῆστο. πηγαδεῖς δὲ κατέρρεψεν
τὴν Γραμματικήν, οὐχί μητε
λαβόντες τὴν ἐποχὴν τούτην, αλλὰ
τὴν τὴν βασιλείαν θεοφραστοῦ,
αὐτῷ δέξας ἀπαντώντες
τὴν τὴν θεῶν περιοίας αἴθ-
ρεικην, πάτερα ιδεῖ λαοδι-
κῶν ὅτι δεσποτεῖος θεός ἡ
τὸν τὴν Ρώμην ἐπίβασιν, τὴν
πατέρα ὅτι τοῦ ἐκείνου ἐ-
πινθάνεται πονησίαν, καὶ
λαοδικεῖον πονησίαν, καὶ συ-
λαοδικεῖον, πολλῶν διπλε-
λῶν καὶ μικρημάτων τολε-
νημάτων ἀποτελεῖ, αὐτὸς τοι
αφεῖ ἐκείνων αἰτιάζεται, τὸ
ιερόφαντον μετακαλέσας
ἢ Ἐλλάδος, καὶ τοι ἐκείνῳ θε-
να μόνοις γενέσια σημειο-
ρέαμεν^Θ, διπλῶν πανθεο-
ντον τὴν τὴν Κανταρικήν το-
νεντιθεῖ^Θ. Τοῦτο δὲ πονη-
σίαν Οειδάσ^Θ ἐπὶ τὴν πο-
νησίαν, καὶ τοις τοῖς ἐπὶ Λι-
γύης, τὴν Αφρικήν καλοῦσιν πο-
νησίαν καὶ ποτειον τῆς Γλωτ-

vt Imperij consors magnis
itineribus expeditionem
mouit, qua tempestate Maxi-
mus in Graecia degebat,
iam extinto Aedesio per
cubitum (quod dicitur) in om-
ni genere doctrina incre-
mentum capiens. Interim
Iulianus non quod voluit,
sed quo necessitate fuit ad-
actus, id obtinuit. nam in
Galliam ablegatus, non tam
ut imperium illuc agitaret,
quam ut in imperio caderet
morte absimus, præ-
ter omnem expectationem.
Deorum beneficio ac vo-
luntate, vniuersa Gallia
potitus est, ab omnibus i-
gnoratus, quod deorum
cultui addictus esset. Tra-
iecit & Rhenum amicem,
recepit in dedicationem aut
subactis interioris Germaniae
populis, sospicque vari-
as insidias & machinatio-
nes ipsi nexas evasit, ut in
eius historia prescriptum
nobis est. Idem accito ē
Graecia antistite, postquam
cum remotis arbitris non-
nulla solis ipsis cognita
peregerat, ad abolendam
Constantij tyrannidem se-
se accinxit. Horum conciij
fuerant soli Oribasius Per-
gamenus, & Euemerus Ly-
bya (quam patria lingua
Africam Romanii nominat)

της, Εὐάνθημο^Θ ταῦτα δὲ πά-
λιν ἐν τοῖς ιχθύσι Ιουλιανὸν βε-
γάλιον αἰκενέτον εἴρηται, οὐτος
δὲ οὐκ εἰς Σειρά την ποταμού-
νηδα Κανταρικήν, καὶ τὸ ιρο-
φάτιον αἰπέμενον ἐπὶ την
Ελλάδα, κατάτορπερ θεόν πο-
νησίαν οὐτοπέμπων φωτείνει, καὶ
τοῦ θεοφραστοῦ αὐτούντοντον
βασιλείαν γε ἀπότολμα θε-
ραπεταῖς σωτεριμοφέρεις την
διπλελῶν τῆς Ελλάδ^Θ
Ιστᾶν. τὸ Μάζημον δέ θεος με-
τεπέμπετο εἰς Χρυσανθίον^Θ
καὶ μισος γε τῶν διπλῶν
η κηποτος. τοῖς δὲ διπλῶν πο-
νησίοις κατέφθασεν εἰδότες^Θ
τὸν αὐτὸς οὐτων πρατηγειον τὴν πο-
νησίαν ἐχρύτες, καὶ σωτερεύοντος
τοῖς εἰς ταῦτα την ποταμούν
τὸν διπλῶν τοῦ ζευδομίλιαν
διέπρηστον τῆς ψυχῆς αἰεγει-
ρωτες, καὶ συντοπεισαντο, ση-
μιοῖσιν διέπρηστον αἰπελε-
το εἰς αἴγιοις^Θ ἐκεῖνοι οὐδεστον
τὸν ποταμόν τα ουτειδον, οὐδὲ οὐδὲ
Χρυσανθίον δέ θεος κατεπλα-
γεῖται, καὶ ποτες την διπλήν πο-
νησίαν^Θ, τὸ διπλοτον εὐδακνών,
εἰς οὐρανὸν εἶπεν οὐδὲ μόνον
ἐνταῦθα εἰς Μάζημον φίλοπα-
τε, οὐδὲ καὶ φωλιστόν. οὐ δὲ εἰ-
ταν οὐδεὶς ταῦτα, αλλὰ διπλῆς οὐδεις μάκαρες εἰπεν τὸ Χρυσανθίον^Θ

παγδίας ιώ επαγδύημον·
ως τῇ ἀκρων γε ὅτι ελ-
λισσων καὶ τῶν παπαγάδων,
καὶ πάντας εἰκανοῖς
περφότας ἀπαντόσαν, αὐλαί-
ειναιζεντα τῷ τοῖς φύ-
σιν ἀλιστροῖς περφέ-
τον θεραπεύοντα· Χρυσανθίος
ἐπολαβόντος, ἵστος συταῦ-
τα περιπλένειν εἶ δῆρος ἡ πλη-
μπρόστιλα ἐπειδόντος εἰκανοῖς
μεταξὺ τοῖς ομηρίοις· ἢ
μεταξὺ τοῖς λόγοις Αποχορί-
σιοῦ Θ., ὁ μὲν Μάξιμος εἰ-
πέμενον αἴπατε περφένων,
ἔτε τε ἐπειχεν ὃν εἴβούλετο
καὶ κατεπειθόμενος· ὁ δὲ Χρυ-
σανθίος αἰμηντότερος εἰπέμε-
νον αἰδριάτος, Τούτος δὲ χρήσ-
πεπηρότας παρ' εἴσιτοι λο-
γομοις μηδὲ κατηνούσης θλι-
πουρύους. πάντες οὖν εἴ-
δεσσοι περφένων τὸν Μάξιμον ἦ-
δη σωτερόχειρον καὶ τῷ Α-
στατῷ ὅπειτοιον εὐ όρχεστος,
ἡ σοι τούτον Απολύμαντον,
τε κρείτον τὴν βουλευ-
τηρίων, ἡ δῆμος Θ. εἰσηγόρητε
τοῖς περφόσιν τῷ Μάξιμῳ,
μεταξὺ βοῦς πιθῶντες. οὐδὲ
μοσοῦται τὰ θεραπεύοντα
πλλῆταιδηπότερος, αὐτεργ-
γῆτες περφέντες τῷ πλαγίᾳ θύρᾳ περφεισχόντες,

τὸν ἀδεικνοῖσαν θεραπέου-
σαν· καὶ μερικῶν σφῶν ἀ-
ξιούσαν. οὐδὲ φιλοσοφίας εὐ-
νέον Μάξιμον, οὐ τε γεάριμα-
ται εἰδότα απέφαγεν. οὐδὲ
οὐδὲν Μάξιμος οὐτὸν τῆς Αστα-
τας περφέντος θλιπόντος, οὐτὶ τοῦ
σωτούχι αὐτοῖς τοῖς βασιλέως.
Χρυσανθίος ἐπειδόντος καὶ χω-
ραν· ἔλειτο θεοῦ κατ' οὐδέροις,
οὐ περφέντος τῷ ταῦτα γεάριμον
εἰλεγμόντος οὐδὲν εἰπόντος,

Οὐ καὶ θεοῖς ἐπιπειθόμενοι
μάλλα τ' ἔκανον αὐτόν· οὐ δὲ

ἡ [οἱ] Μάξιμος μεταπο-
στάντες περφέντος οὐτοῦ Κων-
σταντίνουτον ἀρινότερον τε, η
δέ τοι περφένων εἰς αὐτοῖς παρθύ-
θεντὸς εἰς γαμψίνον ὁ τε γοῦ βασι-
λεὺς καὶ οἰ βασιλόμονοι πάν-
τες οὐσαντοῦ Μάξιμον, νῦν
ημέρα μέσοφρον αὐτοῖς οὐδὲν,
καὶ τοις τέσσερος τῷ περδρόντων οὐτοῦ
τοῖς θεοῖς αἴπατε εἰς φερεν. οὐ-
τῶντας οὐδὲν Μάξιμος βα-
ρύς οὐδὲν τῷ περιπλένει τῷ βασι-
λεῖα, σολίνι τε αἴρεστεραι η
καὶ φιλόσοφον περιγράμμοντος, η
περφέντος οὐτούτους εἰς χαλε-
πότερος η δυσχερέστερος· οὐδὲ
βασιλέας οὐγός τῷ περιπλένει-
ται. μεταπεινασθεντας γε τοῖς αὐτοῖς· εἰκαστούμενος τῷ βασιλέως,

Aure Deus prona exaudit,
fiduciam in ipso
Qui locat.

Postquam cum ingenti co-
mitatu Constantinopolim
Maximus appulit, breui-
que illuc emicuit. affidui
illi aderant Imperator &
Palatina officia, dici no-
ctisque confuso discrinine.
ita præsentem rerum felici-
tatem diis acceptam fere-
bant. Res deinde eo venit,
quod in regia insolescere
cepit Maximus, elegantio-
re ac molliore quam philo-
sophum deceret vestitu cir-
cumfusus, alloquis moro-
sus ac difficilis, ignaro quid
rerum ageretur Imperatore.
Placuit ergo Priscū per litteras
euocari, vrgēte Iuliano:

μέρες καὶ τὸ Πρίσκον ὁ δὲ
Μάξιμος ἀπῆγει φευγεῖσας
καὶ οὐκ ἦν τὸ Χρυσανθίνον· καὶ
ἄμφω γε πότε μετέπειπον
οἱ Ἀπείροι· εἰ τὸ Ελ-
λάδος, Χρυσανθίνος δὲ τὸ
Λυδίας ἢ Σαρδίων, οὐ τοῦ
ηὔκερμον τῆς Εἰδούσας
σωματίας οἱ Σταύροι· Ιου-
λιανὸς, ὡς τοῖς μὲν φί-
λοις ὅπερ γέλει, καθαύθῳ θεοῖς
μετεπένθισεν καὶ σωτεῖναι·
τῷ δὲ Χρυσανθίῳ ηὔκαι-
ρος τοῦδε μετόποιος, Μήγαρος
οὐδεὶς ἔχοντας, οὐτὸς αὐτὸς
θεαμαζομένων δέσφρόν-
τος, τῷ δὲ τῶν τοῦ πατέρος
οἰκεῖαι, ιδίᾳ τῷ καθίστασι
εἰσπάτον, καὶ τοὺς γέραφων, οὐ-
δένος εἰδίστος· καὶ πατέριας
εἴφερος φωνας τὸν αἴρειαν πι-
στὸν μιδαμένης ἀπαγγελεῖση
τὸν ξέδον, καὶ τῷ τοῦ
Χρυσανθίου εἰπομένῳ πολι-
λίβῳ εἴπασθεντῷ ἐκεῖνων,
ηὔπραγμοι, εἴρητοροι εἴ-
ποδεῖσι, οὐδὲ ποὺ μίαν τοῖς
εὔνοτας εἴσθιοι, πολλὰ καὶ
πολὺ σόματοι φράσεις
καὶ κόποια εἰσερχομένων
τῷ Ρωμαῖος ποτίσιν μοχύλας φέρεις Αἰανίδει.

οἱ μὲν

οἱ Πρίσκοι· οὐδὲ, οὐδὲν εἰσαφένει· καὶ τοι γε τοῦ
εἰλάτη·

MAXIMVS.

at Maximus instans requie-
rebat & Chrysanthium.
quo factum est, ut ambo
seorsum acciti fuerint, Pri-
scus ē Græcia, & Chrysan-
thius Lydia Sardibus: ita
namque pendebat à Maxi-
mi consuetudine diuinus
Iulianus, ut ad vitrumque
ceu necessarium & amicum
scriberet, obsecrans suppli-
citer perinde ac Deos, ut ad
se venirent. cumque inau-
disset Chrysanthio vxorem
esse Melitam nomine, vnic
ab eo adamata, huius li-
bri scriptori confobrinam,
subducens se, priuatim quo-
que litteras ad illius ux-
orem exarauit manu pro-
pria, conscio nemine, blan-
dis eam verbis orans, ut
marito suaderet ne abnue-
ret profectionem: deinde
poscens epistolam ad Chry-
santhium dicitatam, ei al-
teram inseruit, & sigillum
utrique impressit, & quasi
unicam per nuntium misit,
mandans nonnulla quae pu-
tabat utilia atque in rem
fore,

*Magnissimi quibus Λαζ-
αροῖς mens viciā fathiscat.*
Priscus igitur venit, mode-
stique se gessit, & quam-
quam non defuere qui

EVNAPII MAXIMVS.

γενέσιος πόσαι αὐτῷ οἱ Θεα-
πόνοργες· αὐλὴ ἔθνος αἰνιγ-
μος, οὐχ ὥπο τῆς βασιλείας εἴ-
παρόμονος, ἀλλὰ τοῦ βασι-
λείαν κατεβόσιον ἢ ὄρδον τῶν
εἰς τὸ φιλοσοφάτερον. οἱ δὲ
Χρυσανθίος ἐδὲ ταῦτα εἴ-
λω τοὺς δρῦκοις ηὔπλακοις,
ἀλλὰ τοῖς θεοῖς εὐτοχοῖς, οἷς
τὸ φιλοσοφάτερον οὐ αἰματά-
βλιτα, καὶ αὐτὸς εἴπει τοῖς
θεοῖς· οὐ τοσὲ τὸν βασιλέα
εἴπερ γέλοι, οἷς τοσὶ τὸ βασι-
λεῖος, οὐτὶ Λυδίας ταῦτα αὐτὸς
γίνοι μόνον, οὐτὶ θεοὶ ταῦτα
εἴρησον. οἱ δὲ ὑπότιθεντοι μόνοι
τοῖς θεοτοκοῖς αὐτῆς ηὔπλακοις·
δρῦκες δὲ ἐποδεῖξαν τὸν τε
αἴρετα καὶ τοὺς εὐαγκεῖς τῆς
Λυδίας, οὐτὸς εἴρησος ὅπη-
τρέψας εἴτε τῷ αὐλῶν πέδῳ
αἴρεται, εἰπὼν δὲ τὸν Πρίσκον
σωτήσει τὸ λευκον. Μάξιμος
δὲ οἱ Πρίσκοι σωτηρίαν,
οὐτὸς δὲ τίνες συμπάρω-
μετροιαν εἰς πλήθος σωτε-
ροῖτες, εἴσωται εἰς Κορινθί-
ον δὲ αἴρεται οὐχ Θαύρος, οὐ
στρόφειος ηὔπλακοις ηὔπλακοις
οὐτὸς βασιλές εἴφοις αὐτοῖς σω-
τηρικαῖσιν· οἷς δὲ τὰ προσώ-
γματα σωτήρων δὲ τοῦ με-
τάλλων ἐκείνων ηὔπλακοις

έλπιδων, εσ πο αφαίες και ἄμφορον κατέρρά- γη και διωλιόθους· οις εν τοις διεξ δικοῖς τοῖς καὶ Ιου- λιανοῦ εἴρηται. ο, τε Ιούλιο- νος εὐαντίθυσε, και τιλοῦ έτες αὔρας διετέλεσσεν. εἰ- ται μάλα ξεχώριση σφράγις σωματικῆς της περιβαστιθυ- σαντος, εγγα μη ανθεῖ της πλείονας ου τας απόπλει Βα- λεντίνιος της καὶ Βάλεντη- σηστος τοῖς φράγμασιν. οντι αὐ- θα σωματικῶνται ειδη Μά- ξιμος· η Πρίσκος, πολὺς καλέσσων δέχθησεν ο τε Ιου- λιανος αὐδοίει· οὐειη μη γέρ- τις των πανηγυρικῶν και τοῖς Τιμιών αθλητῶν διελέμπον- σατεύοντος ο της διατέρας, τοσούτην ελπίζουμεν, η τη φανούμονον κατέδωσεν· ου, ε- τοις αὐτοῖς της αρδα καὶ π- ειρατής κατεκένει οι μορ- μένων. αλλα δικαίων Πεισκό- ριδέν υπερασθένειαν, οιλα και τεσσαροτυριπέτεις αγαθοῖς ει) και γερμανοῖς και πον κα- ρούς οκείνον, επικαθιθεν εις την Βλαδίκη. η ο θεος γερδεων επαγγέλμενος καιτ' ε- καινίεις της ζωντος, παῖς αν, η εις εφίσιος αρτι τελῶν.

expectationem adducta repente concidit ac pro- brosam ruinam dedit [ut in historia Iuliani fuisus dictum est] Iouinianus Imp. effectus, non destitit illos viros debitibus prosegu honoribus, cum Iuliano, cui successerat, breuem admodum & deplorandum si- nem sortitus, nisi pluribus idem accidisset. Inde Valentinianus & Valens eius frater rerum potiti sunt, quo tempore Maximus & Priscus simul in custodiā abripiantur, diuersa longe- que alia vocatione acciti, quam cum à Iuliano fuerant accessiti. illa enim erat thea- tralis quodammodo, & ad amplus honores facem pre- fererebat: sed in secunda hac periculum primiore facie, nedum spes aliqua bonio ostendebatur: vsque adeo magna & insignis cuiusdam ignominiae terror oculis of- fundebat se. Porro Priscus nihil passus mali, & publi- co testimonio vir bonus declaratus in Græciam re- diit: quo tempore huiuscem- commētarii scriptor, adhuc puer, in pubertatislimine co- stitutus, litteriserudiebatur.

ο, ο Μάξιμος, πολλοὶ μη γδ- ἀπει κατεβόντων μημοσίχ τε οι Εἰς Σταθμούς, η ιδία ψεψ τὸν βασιλέα. Σανμασος δι της η της πατος, ο της πατος πασαγές ανέθεσε συμφοράς πλικόες πο- βασιστον αὐτὸν της τημορίας πενταγετον ποστόν τημορίας της ζημιάτων, ο σα μη τε αγ- γυρά ακούειν εδίνατο φιλοσο- φῶν οπάπλιμον γδ αὐτὸν τη πάντων ηχην η μετεγνω- σιον, η ολίγου πιμοσαπτες αὐτῷ η ανεπιμφηνη εις η. Ασταν δητι κατεβολή ηθη ζημιάτων, και ο σα μη επαγγε, ηφορ πάσην οτι πραγμάτων η ουδεις αν ειν μεγαλό φω- θος, ου δε ιδίκου η κα- κονής, αντε ζελαγέλλειν αι- θρούς ποστόν πηλικανάς οικυ- φοράς μικρα γδ η η Πρίσκον λεγομένην πατριθυσες και οι ζωμακοῖς οι μεταπέρων α- λισμοι, τοσούς δητι φερεμά- τες οδειας τη σόμιστη η Σανμασα τη χων [η] παρέω οικητήριας οι δι της απεισης, και η πετείνετο, πεια, διόν, φη- σιν, οι γωνιει, φριμακον οπίδιος, και η γενθέρωση.

Maximus vero cum & pu- blicè in theatris & priuatim apud Imp. traduceretur va- lidis clamoribus à populo, admirationi etiam sic erat, quod tantas erecto animo periferret crūrias, atque in- commoda: grauissimos in- terim illi cruciatus admo- uerunt, tantam irrogantes mulctam pecuniariam, cuiusmodi summā homo philo- sophia deditus nunquam audisse potuit. suscipiatur namque illum cunctorum opes ac fortunas obtinere, sed mutata sententia poste- rius exigua multa ei suit imposita: dimissusque in Af- siam, ut pecuniam, in quam damnatus erat, dissolueret. Quanta vero si passus, tra- gœdia modum excedit. ne- que temere inuenias aliquē voce bona, & alienis malis gaudētem, qui tanti viri mi- serias & incommoda verbis explicare possit. Nam Sca- phisimus, supplicium Persis vfitatum, prætormētis huic allatis paruum fuerit: raccio muliebria & procacia torto- rum ludibria, dum exquisitis pœnis corpus differunt, & v- xor primaria fœmina, qua præfens erat, mariti sortem miseratur. cumque modus supplicii nullus esset, eaq; incrementis augeſcerent, o- rauit uxorem, ut medicatam sibi potionem emeret,

η ἦ καὶ ἐποίων καὶ παρέλαβεν οὐσιαν. ἐπεῖδη δὲ οὐ μὴ τε πᾶν οὐδὲ τοῦτον αὐτούς τὸν καθηκόνταν, ηδὲ αὐτίκα γε ἀπολαμψεῖν, ηδὲ οἱ πατεροκοντεῖς ἔταπιον. οὐ δέ Μαζέμους ἐπειγεῖν πάντας εὐταῦρον διατάξεις λέγεται θάσιων, ηδὲ πάντας οὐτοὺς [αὐτοὺς] πατοπικῶν ομήνοις φύσις ποθεῖ τοὺς Κλεδερχοὺς οὐ Θεοπατῶν, [αὐτοὺς] οὐδεμίαν, ηδὲ διαφερόντων τοῖς δόξαις καθέοις γνούμενος, οὐδὲ παριμάτων ηδὲ μετεβιλημένων, ηδὲ Βαλεντινίους οὐ εἰς τοὺς εὐστρεπτούς καρπούς τούς θεοτελέας Βάλεντος πυρωνούς τούς ἐρέποις εὐρετελήνος, ηδὲ οὐ τὸν βασιλεῖαν, οὐδὲ τὸ πάτερ σωτηρίους ἀγράνην πρέχεντος οὐδὲ Πεντάθλων αντανακτέας τολλαῖς [ηδὲ] αἵτεις δεινόμεστροι πατροχρήστεις τὸν θεοτελέας εἰς τὸ σωματεῖον τοῦ οὐδὲ Ασίας αὐτοῖς εἰστιν εἰς τὸν καρπούν οὐ Κλεδερχοὺς ἐπιστάτη, οὐ σκῆπτρον οὐδουσιαστέοντες διέλειταις ιανδίας καὶ Πιστοδίας δηλοῦται. Παμφυλίαν αὐτοφέρεται· πολλαῖς εἰς τὰ παράματα σπάσει φέρει οὐνοισι. τοῦ τε σώματος τοῦ περιβολούμενος εἰς τοὺς περιφέρεις κινδυνεῖ, ηδὲ τοὺς ποντῖς αὐλῆς ἐπαρχονταντικριτές διέφρομενος.

qua porrecta à malis eripere nec ea vero emit, secumque allatum, cum ille posceret, bibere preoccupat: quam mox examinata necessest et genere proximi sepultura afficiunt: sed Maximus bibere supersedit. Hic mihi omnis eloquentia, & quicquid laudum natio poetarum canere possit, inferior fuit factis Clearchi. Is fuit et Thesprotis oriundus, opulento genere, illustri & secunda fama, qui mutatis iam rebus, Valentiniiano ad Occidentis imperium translato, Valente extremis inuoluto periculis, nec de imperio iam, sed de capite & vita periclitante (nam Procopius rebellans cum innumeris copiis undecunque vires illius ita carpebat, ut ad pactiones descendere eum compulerit) toti tunc Asia cum imperio presuit, qua ab Helleponio per Lydiacae Pisidię fines in Pamphiliam excurrit, multumque rebus bene gerendis contulit, primis quibusque periculis corpus obiectans, & ex professo inimicitias cum Pratorij praefecto gerens,

ωστε οὐδὲ οὐ βασιλεὺς ηδὲ φοραὶ ηγούειται τοι γε τοῦ επαρχος Σαμύτιος, αὖτε ηδὲ οὐδὲ θεοτελέας κορυφῆς τούς εἰστιν πολέμων, οὐ μηδὲ πολέμων αὐτοῖς ηδὲ Νικίαν απέκαλει ηδὲ γένεται αὐταὶ ηδὲ τὸ καρπόν εἰσενον, μοχλέων ηδὲ ράννιών τούς λύχνων, ηδὲ ἀναγνώσθετο τοῦ τῆς ισοεκκής εἰστιν ιασ. χωροσάντων ηδὲ καλῶς οὐδὲ φορμάτων, οὐ Βούτην Ταρητηάση ηδὲ Κλεδερχούν, ηδὲ εἰς αἴπειν αρχῆς, αὐτὸς εἰς αρχῶν μετέσησε μείζονα, αὐδύπατον οὐδὲ οὐδεποτέ τῆς γυναικὸς ιδίως Ασίας καλουμένης αὐτῷ δὲ Σοντί Πράσινον ηδὲ Ιητόνες εἰπέχουσα ποθεῖ τῆς οὐρανούμενού ηπειρον αἴτε Κεράτιον οὐτούσινετο ηδὲ οὐ Τημόλος αὐτῆς πολέμαρτει ποθεῖ Αυδίαν. εἰς ηδὲ ἀρχῶν ενδιδοτάτη, ηδὲ εἰ κατηπάσι τῆς αὐλῆς εἰπαρχούν πολέμου οὐσια τοῦ πατέλιν εἰς ηδὲ γεωτερον Τυπονί θόρυβον αἴπαλα συρτιπούσηται ηδὲ αναπτύγακται πότε δὲ τούς οὐδείσιν Ασίαν διπλασιῶν οὐ Κλεδερχούς δηρέ εἰσει τούς Μαζέμους κα-

Επεινόμοντι βασιλίσσοις, [καὶ μόλις ἀρέχονται.] Θέον δὴ τὸ μετὰ ταῦτα δεῖ εἰπεῖν ἐργον. οὐ γάρ τις ὡς τῶς πὸν παράλογον ἐσθίον τινὰ αἰα-Φρόνδικεν ὡς θεον. ποτὲ τῷ δῷ σπριτώτας ἀπάντης οἱ ταῦτας ἐφεύκεισαν αἰλίκτως τὰς κολαόσεις, μείζονι βίᾳ φυγῆν ἀπλιπάκεσσε, καὶ τὸ Μαζίμου αἴρητο τῷ δισκόβολῳ ἀπομένειν τε ἐποκό-στην τὸν σωματος, καὶ ὁ μο-ρφαπέον ἐθέον· καὶ τοὺς τὸ βασιλέου ποστάτηκοτε λεγόντες παρρήσα, οἵτε οἱ βασιλές ἄλλη καὶ μαθητεῖ πῶν ψυχήν, καὶ πάντοι τὸ σωμαχρόνον, οὐαὶ Κλέαρχος ἐπίθε. τὸ γαῖα Σεβατίων πῶν αρχίων τοσφύλιοις, πέροντον διένοντα-στησίς τῷ αὐλῆς ρύσις. οὐδὲ Κλέαρχος τοῖς τε κολατῆ-ρας ἐκείνοις σρατιάτας, καὶ δὲ τὸν τάναχτον ἀργον ἐμε-γνον ἥδη ὑφερπίκον τὸ καὶ ὑ-εῖσαι τοις τοῖς μὲν ὑψιώσεις, τοῖς δὲ εἰσαγόντιον· καὶ παν-τες τοῦ δῆμος σύμμετον εἰς τὴν, οὐ εἴσιν οὔτε τεις Ιερατονος τῷ Μαζίμων. ταῦτα δὲ τῷ θηρο-στατῃ, καὶ τὸ διέξις [οἱ Μα-ζίμους] διέποντα. ἀλλ' οὐ γάρ εἰπεύκει τοὺς θεοὺς,

τοὺς δόξας εἰς γάλιξον λέω-κεν· οὐδὲ φέρειν αὐτὸν διγελε-γύμνον· πάλιν· πολλὰ γοῦν οὐδὲ τε κημάταν κατεκομί-ζετο, καὶ τῷ εἰτέρῳ πῶν δι-καιοφυμένων· καὶ τοῦ πατέ-λοβον· καὶ οὐδὲ αρτιπα-ειων εἰς τὸν Ιερατὸν βασ-τείαν· τὸ δὲ εἰς τὸν Καριστί-ναν πόλιν περιφερόντος ἦν διτε-λίκησος· καὶ πατέτες αὐτὸν εἰδε-δίκεσσαν τὸν τε τόχων αὐτ-οισαντελεῖν ὄρωντες, καὶ τῆς ασ-τονόποις τὸν θεούργιας, ἐπι-φύλον πεπειραμένον· τὸν δὲ τὸν διπλὸν ἔδοξελεῖσθαι. ὅτι-τείχα τὸν ἀντρὸν παλιν οὐδὲ τὸ πολὺ κλέφτητερον αἰρεφύ-πάθον. οἱ γάρ τοι τὰ βασι-λεῖα τοῖς βασιαῖς· · · Συ-γχατοισιν δὲ τὸν πατέλον τοῦ πατέλοντον ιδύωτικὸν, καὶ πατέτες δέδη κατεμαθεῖν δὲ λέ-γον· ξηπομοῦ τονός ἐκποσθός ἀσφετέεσσιν, πὼν ξηπομονέ-πτη τὸν Μαζίμον αὐλῶντεκαν· πὸ φύλακας τὸν οὐσιολογη-στητεσσούς δὲ τὸν αὐτὸν ξηπομα-τον· [καὶ αὐλόντος] τὸν πα-φέρειον βασιλέμονι μαθεῖν διδεῖται τῷ πτέρῳ τοῦ θεῶν, Μαζίμοντι [μη] μονον [τοῦ] οὐδὲ θεῶν εἰδέται, καὶ διπληκοδυμένα, τοὺς τοὺς γάλλους φύλατα.

οὐδὲ τὸν οὐδὲ πίστον, καὶ ἐγένετο τὸ λεγόμενον τὸ κεκομιμένον ἐπὶ τῷ τοῖς λόγοις, ὃν ἐπὶ διηθῶς, εἰδούς οἶστες, καὶ μαρτεῖον διηθέσεσθαι λέσχαις, οἷς τὸν τελευτήν λέγον ἔστω τὸν αἴσθατον καὶ τὰς μάρτιους εἰδότας, οὐ τὸν μόνον ταρσητικούς. αἱλλα καὶ τὸν κολαστούμενον αἴσθατον αἴσθειν τε, αὐτὸν τὸν δέπιπτον ὅπει μετὸν τοῦ αἴσθατον κανένα καὶ τολμητὸν φθοραῖς, οὐ τὸν φύσιον φρασσαμένον, οὐ βασιλός ζέτον τοῦτο ἄμφι φθερόποτι Στρατοῖς, οὐδὲ ταῦθις αἴσθατος οὐδὲ ἀνέβοντος τοφε. Καὶ τοῦτο ἐχει σύντος· καὶ τοῖς διεξιδικοῖς αἰκελέσεσθαι γίγαντι. εἴδομεντος μὲν δὲ αὐτοῖς οἱ τοισικούμενοι καὶ διεβιβασθεῖστες πάντα τοῦ πατεράρχον αρπαζομένων καὶ κατακατομένων, ὡς πρὸ διεκοπῆς δαρεὶς ἐπορτῇ καὶ οὐκιστικοὶ κανένα διώσασθαι ἐχοντες, οὐδὲ τὸν τοῦ Μαξίμου συμπράσθαι μὲν καὶ εἰς τὸν Αιγαίον θάλασσαν, εἰνθεὶς δὲ βασιλοῦ διεπειπτεῖσθαι αἰγαῖον θέρετος ὃντος τὸν φόνον, οἷς πάντα τοῦτο τὸν καὶ σειστὸν πλέοντας, καὶ ὅτε

Itaque mentem aduertens, & dicta perpendens, coleriter perspexit, quod in verbis abstrusi latebat, imo veritatem ipsam, idque ira protulit, ut oraculis ipsis verius esset, dicens quid & se proununtiantem perdidissent, neque solum eos omnes qui instituti consciij erant adiunxit, sed plures quoque iniuste mortem aduleros ostendit, atque ex adyris adeo depropensi. Imperatorum post promiscuum & multiformem omnium caderem, nouo & iustitiam mortis genere extinguisse, inhumatum & sepulchri honore carentem. Atque hæc ita euenerunt, ut de his accuratius in uniuscada historia scriptum est: mox etenim comprehensi sunt coniurati, qui socioratois coierant: cumque ad supplicium rapti vndeconq; obtuncarentur (ut solent pulli in festum solletere aut epulum quod populo datum) in certa turba etiam Maximus abreptus fuit. & Antiochiam, qua in urbe Imp. degebat, transmissus: Pudore autem deterrit à necādi eius consilio, quod in iudicio confutata essent omni falsitatis eos à quibus erat comprehensus conuicisset,

καὶ τὸν τοφεῖται αἰκελέσεις αποτελεῖσθαι οὐ τῷ Μαξίμῳ σώματι, θεόν τηνα κακούσιας φονικλί τηνα κακοφράδια μυχά, οὐ τῷ Φεστον ὃντι τῷ Αστραίῳ αἴθριον ταρσητικούς, πλειστούς τοις τοῖς αἴσθατοντες. οὐ διαδεχθείσι μετόπῳ, πλειστούς τοις τοῖς αἴσθατοντες, καὶ πάρεστον εἰς τοῦ πατεράρχου, ἀφθονόν τι χορηγήσαι τῷ συώδῃ καὶ λημωνιότι τῆς μυχῆς νέμεσον πολλοὺς γόνους τοῦ πατεράρχου αἴσθατοντες τῷ αἴσθατον, καὶ πάντα μέρη τοῦ Μαξίμου αἴσθατος εἴπερ πράξει, κακένον οὐδὲ εἴχει καὶ μανιάτελος. αἰπέσαι τοῦ πάτερομερα. οὐτε γόνον βασιλός εὐ μεγάλην οὐδὲ Σκυθῶν, μαχητῶν τιναὶ ήφαντίδην Στρατοῦ, αἴτε εὖδος εἴσοδος εἰς αἰγαρέαν θύρην. ταρσηπτίσθαι δὲ ὁ διάρχοντι ἐπερθοπειζοντος οὐ γόνον Φεστον οὐκεῖ. οὐτοῦ τοῦτο τοῦ αἰκελέσεος γενέθαι πάροις τοφεῖται σωματίσασθαι. αἰδελούθεις οὐδὲ δράχης, καὶ διπληρίσσεις τοφεῖται νεαστοὶ βασιλεύοντα Θεοδόσιον εἴσαι εἰς παντούς, ἐγεγαμένης γόνον οὐ Αστραίου πάροιν τοφεῖται πρόποντα, καὶ τὸν βυφίῳ ὄπιδημον με-

νΘ·, ἡ τὸ διαπεφύγων τὰ
εἰκανίατα, ἐρπει τε εἰπή-
γέλλε παυταῖς τοῖς ἐν αἴχναι-
ματι καὶ καὶ βιβλίοντα πεσε-
τηκόν. οὐτέπι δὲ τῶν ἡμέρα-
ῶν Καραδόν, αὐτοῦ τας Ια-
νουάριας ἡμέρας Παρασκε-
τεωσονομάζοντο ἡ πεσετη-
κόντας πατέτες αὐτῶν ὑπέ-
ζεντο τὸν διάρχοντας ὃ δὲ πα-
πῆλθε μὴ εἰς τὸν θεῖον Νεμέον
ἵστον καὶ τοι γε τὸ δέ ποτε φύ-
σας θεραπόντας θεοὺς ἀλλ' οὐ
ἔκατον ἀπατᾶς οὐδὲ τὸν
αὐτηρικόν· περὶ θεῶν δέ οἵας
αὐτοῖς ὅντας αἴπητες [καὶ]
κατεδάκρυε τὸν δύψιν διηγέ-
μεν Θ. ποτὲ διεγένετο μά-
τικον ἐφασκε πραγματίζειν
διπλαῖς μανοῖς, γεννών αὐτὸν
εἰς τὸ φύλον, αὐτὸς δικαστή-
νον ὅποι τὸν Πλατείαν. οἱ δὲ πα-
τρίτες καὶ τῷ δεδιότες, καὶ
πορεῖται ὁ οἶνος τῷ αἰδρῷς αἰ-
φρόντες βίον, τά τε δάκρυα
αἰπεῖν χειρὶς θεῖος Θ., ἡ ταῦ-
ταιν ἔκελθουν δικαίων· δέ δὲ
διπλεῖς θεοί, τὸν πολεῖτα, δικιόντι τὸ
ἄντοι, τὸν ποδαῖν αἴροντιν
πανεγέρντον τὸν τὸν πόλεις ε-
ξορεύειν τὸν σώματα, καὶ αὐ-
τούς εἴκειτο· καὶ αἰπε-
τερχεῖσις αἰτίας εἰτελθητο.

MAXIMVS.

Itaque ut luxum ostenta-
ret, iniuriasque obliteraret,
epulum magnificentum de-
nuntiat atque indicit his,
qui nobilitate antestabant,
aut honoribus amplis fun-
gebantur. Tertius illuxerat
dies à Calendis Ianuariis,
quas ita Romani nuncupant,
quando omnes Festo
gratulantes convivium ad-
dicunt; ipse vero Eumenidum
delubrum accedit, haud temere vnguam deos
colere suetus: quippe qui o-
mnes à se supplicio affectos
hanc potissimum ob cau-
sam de medio sustulerit:
ingressus ad eas, narrat vi-
sum sibi somnum, atque
inter narrandum lachry-
mis vulnus respergit. id
autem eiusmodi erat. Di-
cebat Maximum numella
collo iniecta vi sum fuisse
ipsum ad Orcum pertra-
here fistendum Plutonis
iudicio. Qui aderant con-
terricti, vitamque viri totam
recolentes, pro se lachry-
mas quisque profusa sicca-
bant, iubebantque veniam
& pacem à Deabus precari:
ille dictis audiens vota fa-
cit: sed dum egreditur ipse
concidithumi, duob. pueris
in terga delatis, vocisq; vnu-
defectus iacuit: ac domum
relatus confessim expirauit.

EVNAPII PRISCVS.

καὶ τὸ δέσμενον τῆς πε-
νοιας εργον αἴρετον.

91

Ea res visa est à diuina Pro-
videntia procurata.

PRISCVS.

Περὶ τὸν Πειπόνην, τὸν οὐρανὸν
πολλὰ καὶ τὸν πεπονισμένον
εἰδάγειν, καὶ πεπτερεῖν εἰ-
ρηται, οὗθεν γε τὸν ίδιον τὸν καὶ τὸ
πέπτον αὐτὸν ποιοῦντα πολυτελεῖον
νηθετικόν πρυτανίας τε λοιπόν
τὸ βασινγάμον, μηνόν τε
εἰς ἄκρην ἀφίμενον Θ., τὸν πόλεμον
οινηρηκόν ἡ διπλή σόματα Θ.
ἔχων καὶ λατές Θ. τὸν καὶ μέ-
γαστρὸν Στέναιν, τὸν ἀπαγένετο Θ.
αὶ θεόδοξον τὸν διπλόν τὸ μόνην χω-
ραν τὸν θεόλεπτον ἀλλ' αὐτὸς η-
σπερόν γε τινὰς ἐφύλαξε τὰ
δόμους καὶ τὰ δικόλων πολεῖ-
ματα τοῦτον τὸν πολεῖταν εἰδημα-
τεῖν τοῖς δικαίοις τοῖς δικαιο-
τεῖν μαλλοντοῖς φασκεν, αἴ-
λλα τοῖς πολεῖταν εἰδημα-
τεῖν τοῖς δικαίοις τοῖς δικαιο-
τεῖν μαλλοντοῖς φασκεν, τοῖς δι-
καιοῖς καὶ τοῖς φιλοσοφικά-
τοι κατακλαύδιον αἴγιον
διηγεῖ καὶ μισθούσον πάμια
καὶ μισθοφόρον πολυτε-
λέσθη καὶ διεπεφεύσεται,

Ἄριστος οὐκέπειται επίχειρα παλλαῖ, ἡ βραδὺς εἴη καὶ οἰκεῖται καὶ τὸ θόρυβον [έφυλαται] εἰς μόνον ὅτε ἔταιέ εἰς τὴν οἰκίαν τοῖς οὐσίαις, ἀλλὰ ἐκ νεότητος αἴσθεται σύνεισις· οὐ γε Χρυσανθίος τεῖχος ταῖς γραφογράφοις φεύγει, οὐδὲ οἱ Αἰδενίου Σύγκριτοι τοῖς τοῖς αὐτοῖς θεοῖς εἰναι, οὐδὲ μετά της τοῦ θεοῦ θεοῦ πειλάριος θεοῖς, ταῖς φεύγοντοι, οὐδέποτε τοῖς Πρέμοντοι τοῖς εἰταρων περιπτώσαις οἱ τηλετεῖς. οὐδὲ διδοτέροις θρησκείαι τινα, ταῖς θεοῖς εἶναι ταῖς πολεικρίποντοι μηδένων τοῖς μαθηταῖς, οὐδὲ αὐτοῖς φάλοις αἰσθέτους εἴρωνται διὰ αὔγρωχον τῆς θεομητῶν τοῖς φεύγει, ταῖς πολιτεαῖς μαχρότεραι τὸν αἰσθαλώτερον τὸν Ικαρίον, κατασεισθεῖσαν αὐτοῖς ἐπὶ τοῦτο τὸ πόνον, ἀλλὰ τοῦτο πέντε καὶ τὸ τὸν αἰδρώπονον. αὐτὸς δὲ τοῖς θεοῖς μεθετακτούς, λαζαρεοπωλήτης αἰτητοῦς ηδίων αὖθε, ταῖς πολεικρίποντος τοῖς φεύγοντοι τοῖς πολιτεαῖς περιπτώσαις περιπολεῖται, τοῖς πολιτεαῖς τοῖς φεύγοντοι τοῖς πολιτεαῖς τοῖς αἰτητοῖς, ταῖς πολιτεαῖς τοῖς φεύγοντοι τοῖς πολιτεαῖς τοῖς αἰτητοῖς, ταῖς πολιτεαῖς τοῖς φεύγοντοι τοῖς πολιτεαῖς τοῖς αἰτητοῖς.

Moribus erat grauis & fastidiosus, quos non in congreſſu ſolum apud ſodales & contubernalis retinebat, ſed à iuuentute ea existimatio & auctoritas cum eo conſentit. Proinde Chryſanthius olim ad huius auctorem libri dicebat, *Aedēſum expoſito & populariſuſe ingenio, & poſt concertationib⁹ consumptas apud Pergamum prodeambulare ſolitum, ſodaliibus honoratioribus comitatū: quodquacidem doctořis diſcipulis, quos rudes & tardos videbat, harmoniam quandam & ſolertia inſerbebat, quantum vires humanae patiebantur: rurſus quos glorioſos obdeſtitum inſolentiam animaduertebat, & pennas extendere maiores fragilioresque quam Icari fuerint, eos ſenſim ex alto deducebat non ad mare, ſed ad humum & humanitatis modulum. Ipſe qui haec docebat, olerum venditrici obuius non illubens eam adſpectabat, imo quo iret percutientis colloquebatur, de qua prelio ſermonem miſcebat, quod lucrum cauponam efficit atque exornat: ſimil recenſebat apud eam oleris cultraram.*

καὶ τεῖχος ὑφάντης ποιοῦτον εἴ τι θητοῖσιν εἰς τεῖχον καὶ τοῖς χαλκίᾳ; τῷ τέκνονα. οἱ εἱρί οὐδὲ ποφενεῖτεροι τῷ εἰπεῖται, τῷ ματίᾳ Χρυſanθίῳ. τῷ εἴ τις τῷ εἰκεῖται τῆς ἁγίας Χρυſanθίᾳ τῷ πολιτοῦ Θεοῖ, τῷ οὐ Πειθοῖς τοῦτο παρόντος εἴ φειδετο τὸ θιδωκός ἀλλὰ περιβόλιον τοῦ οὐδείται τῆς φιλοσοφίας αἰγιωνατῷ, τῷ αὐτοῖσιν τοῖς λογίσιαι εἰδόται, οἱ δὲ Λορναὶ τοῖς φυχήσις αἰνιγματοῖς, οὐ φυλακήμονες δὲ τοῦτο τῇ οὐρανῷ. ἀλλὰ ἄμφος Βιοῦταις οἵ, τὸ οὐτό τὸν Ιελακίαν βασιλείαν, αὐτοῖσιν τὸν εἰμενεῖ, τῷ πολλοῖς τοῦ γεωτείου ποιεῖταιν καρυβαστίων τῷ βούτῃ οὐριαμετεριών, τῷ βούτῃ πάσο τῷ βασιοῦ πλανατίσθιον τὸ θεοῦ. ταῖς γελῶν τοῖς αὐτοῖσιν τοῖς τοῦ θεοῦ πολιτεαῖς αἰθένται, τοῖς τοῖς Ελλαδός ιδίοις εἰς μακρού τοῖς γῆσις αἴνουσι, οἱ ταῖς τοῖς εὐαγήποτοι ποιαπολέται πολλῶν ταῖς ἀλλοῖς οὐ πόδες τοῦ θεού, τοῖς εἱρί οὐδὲ λύπτων ποτειεμέναι τῷ βίον οἰδὲ ταῖς υπὲ τοῖς βαρύποδαν κατεύθυντο· οὐ οἰδὲ Περιστέρης τοῖς τῷ οὐ Κεφαλείας τῆς γῆς.

του, καὶ εὐδογηρέτη πειδός ἡ
άγαθος Εβ. Ιλαίενον δὲ καὶ σύ-
λιτα γράφων ἡ πίστη, ἀ-
δρα Βιθυνὸν ἢ πόλιν Θ., Α-
θηνῶν δὲ κατεγγράψαντα.
τεῖλες δὲ τοῦ καθηρώτη ἀλλιπ
παρθέας καὶ γεφυκίου σύντο-
φιλοσοφίαν, αὕτη δὲ εἰπε-
θῆκεν εἰ ταῦτα εἴδε να χεροῦ σ
Εὐφράτωρ δὲ ὁ ταῦτα γράφων
δέλτῳ αὐτον ἐδέσεν καλὸν ε-
θαύμαζε καὶ τορηάτα. ἀλλ
όμοιος δὲ Ιλαίεν Θ. τῷ Σπο-
λαιοποταῖον τῷ τῆς κοινῆς συγ-
φορᾶς. Καὶ εὖρι θύρεσθις τῇ
Αθηνῶν πλησιόν γέρου Κο-
ρινθίου διέπεσεν κατεκοπεῖς
δὲ τοῦτο τῷ βαρβαρὸν ἀπα-
ποιούσις. Καὶ ταῦτα εἰ τοῖς
διεξόδοισι, ἀλλα τῷ διαμοιρώ-
σῃ, γραψόντας, οὐ πάντα εἰ-
καστον ἔχοντες, ἀλλα τὸ κοινὸν
τοῦ Θεοφέρον λόγον ζεπτα. γειτ
οῦ δὲ οὐ πέπλει τὸ καθέκε-
στον, ικανῶς εἰς ἀφίγνοντο εἴ-
ρηται.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ.

Ιουλιανός [ο] ὁ Καπ-
παδοκίας σοφίνες, εἰς τρίς
Αἰδεσίς Αγρίνιος πάντας, καὶ
ἐπεργάσει γε τῷ Αθηνῶν.

insula oriundus, vir bonus
& confessione illius qui pro-
bus. Hilarium quoque no-
uit istius scripti auctor Bi-
thynium natione, qui A-
thenis consenit, & in arte
pingendis aduersus liberalium
artium vacuos ita philo-
sophatus est, ut appareat
in illius manibus non esse
extinctum Euphranorem.
ob hoc scriptor huius operis
illum admirari solebat in
exprimendi hominum vul-
tibus egregium, & singula-
ri amore complecti. non po-
tuit tamen publice calamiti-
tatis exsors esse Hilarius,
qui extra Athenas depre-
hensus (nam proximè Cori-
intho ruri agebat) cum fa-
milia simul obruncatus
fuit a barbaris: quae res in
opere historico, si Deo vi-
sum fuerit, fusius enarrabitur:
vbi non tam singulari-
rum hominum, quam pu-
blici cumentis & acta planius
explicabuntur: hic vero a-
bunde satis expositum est,
quod singularitas suggestit.

IVLIANVS.

IVLIANVS Cappadox
sophista ad Ηδεσι tempor-
ra floruit, & regnum quadam
Athenis obtinuit:

Ἐ τοῦδε τῶν δὲ πάπα γε
της πανταχόθεν ἐχόμει, φίλο-
εικῆς ἔγενεν τὸν δρα καὶ μεγά-
λος φύτεως, σεβαζόμενος. Πά-
της μὲν δὲ καὶ ταῦτα ἔπει-
σε τοὺς πολεμανούτες το-
καλούς καὶ ποτέ πολεμεῖν δο-
ξαν Σταύρομενον, Αγίους τεο
εἰς Δακοπέμυο Θ., διέταξε
τὸν τεχνικὸν τύπον καὶ ἐπι-
γράψαντες την θεωρίαν
τοῦ πατέρος την θεωρίαν
τοῦ φύτεως απειπάντων κατε-
κρίσεις. Καὶ τὸ εἰλατίον, μα-
κρῷ τινὶ μελέτην. οὐ μητρί-
ας δὲ αὐτές πολλοὶ εἴρηται
πανταχόθεν αἱ εἰπίνι εἰς πα-
τεράς οὐκαπέρτες ηγετούσαι
μασθέντες, οἵ τοι πειρά-
ται. Σπόλεντες δὲ τῷρι οὐλῶι
αἰτάτων οἱ τε Νικόπολις Πε-
ρσιοί Θ. καὶ Ηφαίσιον, Επι-
φανίος τε οἱ εἰς Συρίας, καὶ
Διόφαντός Θ. οἱ Αράβες Θ. Τε-
πούλαν δὲ μανθάνει καὶ μετρίη,
δὲ τοῖς εἰπεῖν μετέχει τῆς ο-
μιλίας. Οὗτοι τούτων εἴρη-
ται τοῖς καὶ Ιουλιανὸν ἐμπρ-
ηστήρι μετέβατοι· Ιουλια-
νοῦ δὲ καὶ τοῖς οἰκιαῖς οὐσ-
χεφόδες Αθηνῶν ἐώρα,
ικρατήσαντες τὴν Τιρανόν, Εριτ-
ρίους καὶ Μεσοτῶν τελεπέντες οἵτε τετρακόσια μέρη φέρειν.

Περιφρεσθ' δὲ αὐτὸν καλλιγόπτην ἢ εἰκόνας [ἥ] οὐδὲν τὸ αὐτὸν θαυμαθέντων ἐτάραν αἰέκαντο ἡ τοιούτη θεά. Τοιοῦτον ξεσόντιον, οὐδὲ μημόνων θεάτρου εἰς μίκησμαν ἀλλὰ ἐλαπῖνον ἦν δον ψευτοῖς οἰκίᾳ. ποσεῖτο δὲ λιγότερον ηὔτη Αἰγαγησιν η σέσσας τὸ πότον αἴρωπτον ἦν τέλον, καθάπτον τὸ πότελον εἰς τῷ παλαιῷ σκηνῶν πολεμέσθον, τὸν ἐντὸς τείχους ἀποκύπτοντες κίνδυνον ὥστε οὐδεὶς ἐπόμενος τοιούτου σφριών θηκοσίας κατεῖται διστάλει γένεται, ἀλλὰ ἐν τοῖς ιδιωτικοῖς θεάτροις οπολαβύντες τὸ φωναζεῖν οὐδὲν μαρτύρια εἰλέγοντες, οὐδὲν τὸν πολεμόντας θεάτρος, ἀλλὰ τὸν τοῦ κρέπου ἦν φωνής αὐγονίζομέννες. πολλάδιν δὲ σαπομένων, τὴν αὐτὴν τοῦτην ἀπὸ κατεύθεν ἦν σωματεῖσθεν εἰς τὸν λόγον δεῖξαν τὸν οὐλικὸν τὸν αἰδρὸς παγκέας ἢ σωμέσσεας. ἔπιχον τοιούτοις τοῖς θρασοῦσι τοῖς Αἰγίνιοις μαθητῇσι ταῖς χερσὶ κρατήσαστες τὸν Ιουλιανὸν ἥκινθεν τὸν εἰρηφύλιον ἀπεῖνον πολεμόν χερσὶ δὲ βαρεῖσις ἦν λασιγυνικῆς θυμότητος, τὸ πονηρότατον τοῦτον τὸν σώματον θεάτρον κατεύθεντος,

ἀξέρω

quam Proæstrio reliquit post mortem, visebantur illic dedicatae familiarium, quos studiosius coluerat, effigies & signa: habebat theatrum ē leui marmore, in faciem publici theatri extructum, sed minus & domicilio proportione respondens. Porro tanta erat tunc temporis facio Athenis inter ciues & adolescentes, velut ciuitate reliquis bellorum intestinum fouente periculum, vt sophistarum nemo publice in concionem descendere fuerit ausus, sed in priuatis theatris adolescentulos sua verba excepturos adsciscerabat, non de vita pericitatari, sed de plausu vocisque certamine. Cum plerique altum agerent silentium (neccesse est enim adducere & quasi deponere istud eruditioris & prudentiarum viri testimoniūm forte ex Apsinen discipulis aliquot audaculi ferocioresque manus iniecerant Julianο in ciuili isto dissidio, & qui violentis Laconicisque vi fuerant inanibus, in ius vocabant tanquam iniuriām passi, eos quos ipsi male mulcērānt, & qui de vita pericitabantur.

Caussæ cognitione ad Proconsulē remissa est, qui seuerum ac formidabilem se ostendens vindicem, doctorem comprehendendi vinciri que mandat, cum vniuerso grege eorum qui accusati fuerant, vt homicidij reos [videbatur autem Proconsul vt Romanus haud esse indoctus aut enitiutus rusticana & illiberali sorte] adfuit Julianus & quo id ita iussus esset, simulque etiam Apsinen, quanquam iniussus, sed patrocinatus accusatoribus. Iam instituta erat questio, actoribusque patebat introitus: & praefidebar Spartæ inordinatae ac confusa Themistocles quidam Atheniensis, malorum omnium auctor, qui temerarius atque animi præceps petulanter cognomine suo ferociebat. Quare Proconsul confestim torue intuitus Apsinen, Quis te, inquit, venire iussit? respondit ille se venisse anxium de periculo filii suis comparato. Tum praefide mentem suam dissimilante silentio, iterum ingressi sunt vineti & veiberibus affecti, cumque iis doctor, τῆς στοσῆς κρύψαντος πλοῦ ἔργον τὸν ἀρχόντας, εἰσήσαντον οἱ διοργάνωται τοιούτοις αἰγαίοις οὐπούθην. ἦν τὴν στοσὴν κρύψαντος πλοῦ ἔργον τὸν ἀρχόντας, εἰσήσαντον οἱ διοργάνωται τοιούτοις αἰγαίοις οὐπούθην. G. j.

μετ' αὐτοῖς, καὶ μὲν ἐχόντες, καὶ τὰ σώματα κεκακυριωταὶ λίαν, ὡς τε οἰκεῖος εἴποις φεγγῶσιν την καὶ γεννάτην. δοθέντες δὲ τὸ λόγον τοῦτον, γρούσον, πρέξατο μὲν οἱ Αἰγίνιοι τὸ λόγον· ἀλλ᾽ οἱ αἰθύπατος ὑπολαβὼν, ἀλλ᾽ οὐ τόπον γενέτην Περιπολοὶ δομιμάζονται· ἀλλ᾽ οἱ τοῦ πατρότος εἰών κατηγορεῖσθαι, κινδυνεύεται τοῖς τοῖς διδύτεροις. οὐδέντα τορχουμένην τὸν λόγον τὸν τοῦτον τὸν τῆς περισσεως οἰκεῖον· τοῦ δὲ οἱ Θεμιστοκλῆς κατηγοροῦσκοις, καὶ λέγονται αἰακταῖοι θεοὶ· οὐδὲν τοῦ πλλοῦτος καὶ τὸ χείλον δέδακτον ξεπορέψαντο· καὶ τοὺς εἰταράς οὐτε βλέπετε λύ παρεφέρετε τὸν περιστερόν. εἰ οὐλινόθεατοργήσεις δὲ τοῦ τοῦ πανηγυρεούσης καὶ τοῦ διδάσκαλού μόνον πεντράξιοι θεοὶ λύ βιβούσιοι. πολλῆς οὐδὲν ποτῆς καὶ τεραχῆς οὐτοις πεποντῆς μὲν καθ' οὐλον τὸ δικείστελον τεραχῆς δὲ περὶ τὸν τοῦ πλλοῦτον περιπολοῦσσον. εἰλευσούν τι τορχοφεγγάζαμεν οἱ Ιουλιανοὶ, ἀλλ᾽ εἴπεις εἰπεῖν εἴ φη κέλβυσσον. οἱ δὲ αἰθύπατος ἀνατοῦσαι, ἀλλ᾽ οὐδὲν οὐδὲν τὸν λόγον τοῦτον, οὐδὲν κροτίσσης τὸν τοῦ πλλοῦτον λέγοντα,

πλαuder, moxque scietis cuiusmodi & quam sanctum ius apud Romanos obseruetur: proinde Themistocles accusationem absoluat & periclitat: quem vero tu optimum defensorem iudicatis, apologiam instituat. Hic nemo oblocutus fuit, sed Themistocles nomen erat disteris, ludibrioque expositum. Julianus vero sophista contra priorem accusationem (vt Praeses iusserat) propugnator ac defensor. Tu inquit, οἱ Proconsul eximia & præstantia tua aequitate effecisti, vt Pythagoras Apelles serius conticuerit, quamuis id summo iure olim didicisse par sit, qui nimirum suos Pythagorismum & taciturnitatem docuerit: quin si defensionem iubes institui, præcipe meorum è numero vinculis eximi Prooresium, tuque ipse astima, Atticismum an Pythagorismum magis à puero sit edoctus. Postquam hoc indulxit Proconsul & quidem comiter ac benigne (vti Tuscanus, qui iudicio interfuit, huius commentarij scriptori liquide narravit) mox inter delatos Prooresius in medium processit, vinculis absolutus, doctore plena atque

σφιδρόν τε ἡ μέτανον, ὡς εἰρ
ῆται τὸν σφαλμὸν οἱ φωνεῖ-
λαβόμενοι ἡ τοποθέτοντες.
Ἐμβοήσατες δὲ οὖτας τῷ,
Δέντε Περαιέσσε, τινὶ κυροῖς
τῷ λέγουν. οὐ μὲν τοφοίρῳ τῷ τι,
Ἐφίππῳ τῷ πάτιστῳ γε αὐτῷ Τε-
σσαρίῳ· τῷ δὲ νοτῷ ἡ φραζεύ.
Σχέδιοις καὶ τε σκηνῇσι ἡ ε-
πτονήσεοις ρέποντες ἡ μεμι-
γμένον τινὰ εἰχε τοφοί-
μον ἐπιγραφὴν τῷ διδασκαλίᾳ.
καὶ τους ἡ μέλισσας μασ-
θεῖσι τοῖς εἰκαστούσι τοῦ
τοφούμιῳ, τοφοτέται εἴρ-
φαινοσσ τῆς αἰδηστικῆς
ἀρχῆς, οἷς κατοικοῦσιν εἰσίσ-
ειδε μετα τοὺς βέτχοις πο-
λῶνται τοῖς λόγοις καὶ παθεῖν.
καί τοι, τῷ αἰδηστού γέλον-
το, ἡ πάντα τοῦ λεγομέ-
νων καλεσπλαγχνούν, ἡ τῷ
βάθος τοῦ λόγου, καὶ τοῖς
λοιποῖς ἡ τὸ πρότον [καὶ]
παντῶν μὲν βουλομένων εἰπεῖ-
ναι, καὶ επιτίχανταν δὲ ὡς εἰρ-
διομένοις, ἡ ποτῆς καταπι-
χμένης μυστειόδης, εἰς
ἡλύτερον τοφούμιον διΠεραι-
έσσοντες ἐπιτίχων τῷ λόγῳ, τοῖς
τῷ εἰκαστον Τεσσαρίοις, ἀ-
σύρδε πρέσβετοι μὲν ἡ θέση τοῖς
αδικοῦ ἀπαλαχούσιν τοφοφείν,

contenta voce, quali vtun-
tūr qui athletas ad certa-
men animant atque excita-
nt, altum proclamante,
Age dic Proæresi, nunc di-
cendi tempus est. Tum ille
procœnium præfatus fuit
[cuius memoriam non re-
tinuerat Tuscianus, senten-
tiam tamen recensabar] quod ad commiserationem
eorum quæ sustinuerant
tendebat, coniunctam ha-
bens præceptoris laudem,
aspera quoque erat repre-
hensio nelcio quæ dicti vi-
nius siue sententia, qua te-
meritatem Proconsularis
imperij demostriauit, quod-
que iniquum esset iplos
post habitam quastionem
talia subire & pati. Demis-
it caput Proconsul, & atto-
nitus dictorum sententiam
& pondus atque acumen
obstupuit, præterea morum
& conitatem, & aptam
manuum plauisionem, tum
paratis omnibus cum col-
laudare, sed interdictum
proconsulare non aliter
quam Iouis fulmen ver-
titibus, ac mystico quodam
silentio perfusis, Proæresius
alterum orditur procœ-
nium, cuius istud initium
memoriter mihi narravit
Tuscianus. Siquidem igi-
tū impune iniuriam li-
cet inferre ac calumniari,

ἡ λέγοντα πισθεσαῖς τοφοῖς
ἔπολογίας, ἔτω, γινέσσω Θε-
μιστοκλέας οὐ πόλις. ἐνταῦθα
αὐτὸς τε ἐπένθησον οὐ αἰδόπο-
τος ἢ τῷ θρόνῳ, ἢ τοῖς ἀθλ-
τοφρεσιν αἰσθατοις ἐθῆται,
πίσσον τοῖς πρωταρχοῖς ηγε-
λοῦσσιν, ὡς εἰρημένον οὐ βα-
ρεῖς ἐκεῖνος. ἡ ἀρχὴ λιπτος,
ἐκρότει τὸ Περαιέσσον σω-
κρότει δὲ οὐ Αἴγινος, ὃ τι ἔκανε,
ἄλλα εἰκόνια βιβλιστεγοῦ ἀ-
δέν. οὐδεὶς τοῦ Ιουλιανοῦ
[εἰδανηρεμόνον] οὐ δὲ αἰδόπα-
τος τῷ μῷ διακοπέσσον] μέρες
ἐξῆγεν καλύπτεσσος, τῷ δὲ διώ-
κοντος τὸ διδάσκαλον μογον.
εἴτε σπολασθὼν τὸ Θεμιστοκλέα
ἢ τοὺς Λάκωνας, οὐδὲ λατ-
εῖσαντα μαστίχῃ υπέμυνε,
τοφοῖς ἀνθοῖς ἡ τῷ Αγ-
ναλων οὐδοντοῦ δὲ οὐδὸς
ἀγανάκτησε τὸ ικινητὸν Αθηνῆ-
ον ἐπελθετο μέχεντος ποτί-
φιον ἀρχῆται τοῖς ἐσαντο πα-
ραδεῖσιν ἐτάχεσσι.

ΠΡΟΑΡΕΣΙΟΣ.

PROAERESIUS.

Πρεσβεῖτον ἡ τοφο-
αλύτην, ἵκανας εἴρηται, ἡ τοῖς
τοῖς ισοειδοῖς καὶ Ηλέργησιν

DE Proæresio abunde
satis in superioribus dixi-
mus, & fusius in historicis

χαρμονίασι. ἡνὶν δὲ οὐδεῖς
ζεῦ [κυρός] εἰς τὸ ἀκε-
λέσθιον, εἰδὼν τε ἀσφάλως καὶ
αἴσιωθεν τῆς ἐκείνη Γλώσσης
χύματας ὑπὸ τοῖς καὶ εἰς πά-
νυπέραν τὸν ἔργον μόνην τοῖς
χάρεν εἰς διάστολον Θ. ἀλλά
οὐρανος πολλῷ τοῖς καὶ μακρῷ
τῆς εἰς τὸν συγγεγρέος φίλοις
ἔφεγκοσαν αἱ ποσεῖται καὶ
αἱ θυμοὶ χρέοτες διέβησε μὲν
δὲ τὰῦτα σωμάτεις οὐκ οὐκ
στασίας εἴποι. ἡνὶν τῶν οὐλι-
νικούντων δὲ τοῦ τε λινοῦ
χύματον σωματικὸν καὶ
δέσμοντὸς πολιοῦ τείχουν α-
φεῖται ταλασσὴν περιφε-
ρῆς καὶ ὑπεργενεῖσαν οὐδὲ
Προάρπεσι Θ. περιπλάνηθε μὲν
δὲ τὸ ἔθεμον δῆλον τοῖς οἴ-
δοις οὐτοῦ εἴτε ποιητῇ, οὐτοῖς
λεγεῖν. ἵκιμος δὲ ἡ οὔστη τοῖς εἰ-
λόγοις τῇ γεωπτῇ περὶ ψυχῆς
τὸ σῶμα κεκυπόσι σωματικό-
τον ὅστε δὲ τοῦτα συγχρόφων
ἀγήρω τοῖς καὶ αἰσθηταν
εἰσὶν ἐνόμιζε, καὶ τοσοῦτον
ὡς αἱ αἰσθητά τοῦ ἀδελφοῦ
Θ. περιπλανήσας φαίνε-
ται θεᾶς ποιητῆς ἐχοντας εἰς
τὴν Περάμα τοῦ περίπλου.

commentariis: at nunc quoque exactius differere cū-
pido incessit, vt qui plenē
eum cognorim, ad consuetudinem & colloquium e-
ius admissus. Eloquentia
viri & in differendo præ-
stantia permagna est & fa-
ma super æthera nota: ne-
que vero loquor ad gratiam
præceptoris, tametsi in-
narrabilis beneficiorum cu-
mulus cum longa & per-
ampla amicitia scriptorem
illi deuinxerit. Is scriptor
ex Asia in Europam traie-
cerat & circa decimum
sextum ætatis annum Ath-
enas appulerat, qua ex-
tate crispum habebat &
spissum capillitum, & pro-
pter canos, qui frequentes
insperfi erant, argenti in-
star albicans, ac spumanti
æquori assimile. Tum ve-
ro Proæresius ad septimum
supra octogesimum annum
accelerat, vt ipse prædicabat:
Faciliter orationis
pollebat ille, corpusque
affectionem inuenta animi vi-
gebat & sustentabatur, vi-
que adeo ut huius libri scri-
ptor eum senij exsorte &
immortalem quempiam ex-
istimat, & tanquam Deo
vulno invitanti, & qui citra
negotii sibi apparuerit, ad-
hæserit. Hic appulerat in
Piræum portum circa pri-

μαν noctis vigiliam, in-
ter nauigandum febre ver-
kementi correptus: ade-
rant nauigationis socij non
pauci ē propinquis ac ne-
cessariis. Circa illud noctis
tempus, antequam aliquid
ē consuetis ministeriis fie-
ret, nauclerus (erat enim At-
tici ciuis propria nauis, &
multi ex his qui in hunc
quam illum litterarium lu-
dum studio propensiore fer-
runtur, in portu stabant,
iuxta pilam quā sit descen-
sio) recta Athenas conten-
dit, ceteris vectoribas vna
euntibus: ipse scriptor pedi-
bus insistere inualidus, per
manus sublatus in urbem
deportatur. erat iam nox
concupis, quo tempore sol
ad austrinam plagam inclinatior
longiorē facit no-
ctem, quippe qui Libram
subierat, nocturnaque vigi-
liae protractiores erant. Na-
uiculator vetus olim Pro-
æresiou παλαιός, πονοῦσον οὐ-
χλεν οὐκινηθέν, δροῦξας τοὺς
δύρους, εἰσήχαρη εἰς τοὺς οἰ-
κίας, ὥστε λικη πάλεμοι τι-
νεῖσθαι νοτον τοῦτον ἐνὸς μετρα-
κίου καὶ δυοῖν πλήρωμα θε-
ταῖς ὅλοις Θείσικης τοὺς
βίην θεταῖς φανεῖσθαι τοντον οἰ-
λαῖς σωμάτων δικλιδέττοισι,
οἱ δὲ τοῦτον πονεῖκρόποτον

ποτε εἰχειν αὐτα μείζων δὲ συγ-
χραφεῖς θεραπεύμενοι,
τὸν πλεῖστον δὲ ἀρρεγεῖν εἶπε
τέλειος οὐ εἶχε μάνιον βιβλίοι.
Ἄλλος μὲν χαρμονίᾳ τε λι-
κεῖν ποὺς οἰκίας οὐ διέφρεγει
τεῖνες εἰδρύαι τε τοῦ γυμνασίου.
οὐ οἴστε εἰχειν, οἱ δὲ ἔχοντες
οἰστον δὲ Περσαρέων οὐ γε-
νεῖς ιδίους τοὺς ὄφεις οὐκε-
ντος μεταπτυχόμενοι, πα-
ρηγανθεῖν τούς ξύδοντας καὶ λέβητα.
τοῦ δὲ αὐτοῦ τε τῆς Αρμενίας,
οντούσιν Αρρηνίας Πέρσους εἰς
τὴν Βασιλείαν συναπέμενον,
[οὐ] Αρανθλίος οὐ τοι τῷ Με-
ξικῷ ἐνδροῦσιν οὐ οἴστε εἰ-
πεῖν οὐδὲν τοὺς ξύδοντας οὐ οἴ-
στος εἰς γαργεῖν, οὐ ποὺς ταλα-
γράματες πάσιν οὐδεὶς ξέως,
οὐ πότε νεκρός, εἰς αἴσιον αὐτο-
δικευτον, οὐ χαλωσάπον οὐ γέ-
λωσιν οὐ οἴνον τοντον ποτε α-
πηλλαγονταν απάξιασινδροτο.
οὐ δὲ οὐ γεγασθεῖς ἀντείναι? ο-
ντηροῦν νοσήσασιν, θεραψε-
τηρο, μήτε Περσαρέων, μήτε
τος Αθηνέων ιδών, αὐλαὶ ἀγρ-
ράζεις δοκῶντας εἰπεῖν τοντον
θύματον οὐ δὲ οὐδεσθεῖς οὐ εἰ-
λυδίας βερετούς εἰσεν· καὶ
ἄσωτος οὐτε ποὺς δὲ ποὺς οὐ-
λκίαν αποιοῦντο εἴποι τοντον εἰπεῖν τοντον

pleraque pars medio loco
erant: at scriptori qui gravi
conflictabatur morbo, ve-
terum scripta solum in la-
bris versabantur. Itaque do-
mus letitia perstrepere, viri
pariter ac feminæ vistro ci-
troque discursare, hi risum
edere, illi salibus iocisque
indulgere. Ea hora Proære-
sivus consanguineos suos A-
natolium & Maximum ad
se euocatos iubet aduenas
excipere (erat autem ipse
ex Armenia interiori, qua
Persarum regioni est contigu-
a, oriundus) qui ut habi-
tabant in vicinia, mox im-
perata facete & hospites ex-
cipere. at inuenis in balneo
cum omni ostentatione hil-
laritatis in sales rufisque sol-
uebatur, lotique senil abiba-
tur: sed scriptor animi eger
gliscente vi morbi con-
sumebatur interim, quod nec
Proæresivus nec urbis aspectu
frui posset, quasi per som-
nium ea cernere, quorum te-
nebatur desiderio, visus. In-
terea gentiles eius εἰς Lydia
oriundi moleste id ferre,
& [sicuti solemus plerique
omnes aliquanto esse a-
quiores adolescentiam æ-
tatis florem inuentibus]

πολλὰ τινα οὐ μεγάλα τοῖν
αὐτῷ καταψυσάμενοι οὐ συμ-
φορήσασις εἰς περιθέσιν οὐ
πένθος κατείχετον πόλει πα-
ράλογον, οὐ εἰ δὲ μεγάλη
συμφορά. Λιόντινος δὲ οὐ τοντον
Θεσσαλίος, αὐλαὶ οὐ Χίος οὐ
αὐτῷ πατέταις, πολλοὶ αὐγού-
νας οὐχ οὖτε διηγείλατο
διπαραθένταν, αὐλαὶ καὶ οὗτος
εἰδεῖ κανον, οὐς μέτοις αὐθον-
τος τοντον περιθέσιν, οὐς με-
τα τοντον εἰλέντες φαρβός, οὐ-
λαὶ συγχρησταῖς οὐ εἰ πα-
νερβός [οὐ] οὐδεὶς αὐ φρέ-
νασιν οὐ δὲ συνεχάρονται Λι-
όντινος φαρβός οὐ ποὺς οὐ πο-
λωλότας οὐ δὲ οὐτινὸν εἰλέντες
οὐράνιος ποτοντον πόμπην οὐρά-
νος, μεταπένθιτο οὐτινὸν οὐ δέ
θεός πολλοῖς οὐτινὸν εἰ μερ-
τύρων γένονται. εἰ μερόντον οὐ οὐ-
μερος, τοντον οὐ γενναῖος οὐ θρώνος
απολυμανθόντον ποτοντον αἴσιον εἰδεῖ,
καὶ οὐτινόν τοντον οἰκεῖτο. οὐ δὲ
Αἰγαίνος εἰν τοντον γε βρύσω
τοντον πατέταις οὐτινόν τοντον
οὐράνιος ποτοντον, οὐτινόν τοντον
οὐράνιος ποτοντον, καὶ
οὐτινόν οὐδορέων δὲ τοντον
οὐτινόν τοντον οὐτινόν τοντον
οὐτινόν τοντον οὐτινόν τοντον
οὐτινόν τοντον οὐτινόν τοντον

πάλιν δοκει τα πρόσωπα εἰς
ἡρών τῷ σώματῷ περιέ-
δοκε πάλιν τῆς διωδίως
τῇ φρουρᾷν. καὶ πότε συ-
ῆλθε ἀκεῖθεν ὁ οὐρανός τῷ
σάστητο διανέκτης. Προστά-
ρεστος οὖπα τὸ συγχρόφετε-
τεῖμενός, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς οὐ-
στη ἐν ἡπτακαταρρόμενός,
ὡς ἐπέθετο τῷ ἄλογῳ τῷ
πλει πλάνηταν στητεῖαι,
μετακελεύσας τοῖς πρατήσοις
καὶ ψυχοπότεροις τῷ οὐρα-
νῷ, ἡ πατὴρ οἰς ὑπερηφεντὸν χα-
ρῶν δικῆς ἔρχονται πάντα τα-
κεῖσιν αὐτοῖς εἰ περὶ τοῦ πατρο-
θεντοῦ πατέρος, καὶ ποιεῖ οὐ-
πο τετελέμονός, ἀλλ' ὅμοιος
ἄπαξ τοῖς πάπλωντος. εἴ τι
δι βούλεαδε χαρίσεται μο-
τῷ δημοσιῷ λατρεῖ τῷ τοῦ κα-
θηρατε πάσις χλωριασσας φρ-
οσιώμοις ἢ πατέροις, ἀστρ
εμόν τινα παῖδες φυγεύσατε;
ἢ ταῦτα δὲ ἐχειν οὐτας; καὶ
ἀκεῖσθον εἰ τοῖς κατ' ἀνε-
νον λεόνοις λαζατεῖαι. ὅμοιος δὲ
οἱ συγχρόφετοι ὁμολογοῦν τῷ
τοῦ αὐτοῦ θεοῦ τοῦτος περιποιεῖς
τετυχόντας ἐκ τῆς Προστά-
ρεστος επανδέσι, ἀλλὰ δὲ τῷ
καθόλου τοῦτο τὸ εἰδόποτε
πατρότητα τῆς αὐτούτου,

manens tantisper dum ob-
ducta vi pharmaci corporis
vires recollegisset: qui tunc
cum suo conseruatorē se-
spes firmam amicitiam coluit.
Porro diuinus ille
Proæresius qui scriptorem
historie nunquam vide-
rat, vicem tamen eius de-
plorarat antea, postquam
de insperata atque incredibili
salute certior factus est,
conuocatis ad se præ-
cipui nominis & eruditio-
nis discipulis, laudare a-
pud eos institit opus vir-
tutis & præstantiarū manu-
um. Evidet videor
michi, inquit, accepisse be-
neficiū restituīt huic adoleſcenti
quem tamen nondum o-
culis sum intuitus: uhe-
menterque fui commo-
tus quum ita contabesceret.
quod si gratificari mihi
velitis, publico eum bal-
neo expiate, dicteriorū
ſalibusque parcentes, pro-
que filio meo habete. Hac
ita actitata fuere, deque
his diligenter in Annalium
historia dicerunt, quanquam
scriptor iste ea omnia qua-
sibi Proæresii studio ac-
ciderunt, diuino nutu
euenisse profiteretur, neque
tamen quicquam de re-
do deflester, quod ad
virum illum attinet.

τὴν περιφερεῖον τοῦ Πλάτωνος
λόγους οὐδὲ διγένεια πάρτων ἐστὶ
ἀριθμῶν θεοῖς, πάντων δὲ οἰ-
κεῖσθαι τὸ γένος Προστάρεστον
ἢ, φέρεται δὲ διάτονον ὃ λό-
γος, τὸ μὲν ιδίον τοῦ τοῦ σώ-
ματος ποιοῦντον, καὶ τοῦ μη-
ραρχοῦ τοῦ, ὃς τε θεορεῖ τε εἰ-
τις εὐφρόνιος αὐτῷ γέροντα
καλέσκει τοῦ θεοράτου τοῦ τοῦ
καλούς διεύθυντον, τοῦ τοῦ
ποιοῦντον πάντα δέ τοι πάντων τοῦ
τοῦ δρόσιον πάνταν οὐδὲ οὐκείτε
πάντα μάργαρος τοῦ ηλιού αὐ-
τοῖς οὐ πισθύσας, ἀλλὰ εἰ κατέ-
στη μόλις αἰσθατήν γόνδεις
εἶναι τὸν πάντα κατεφαίνεται,
ὅτε τοῦ ιππολοτος, εἰδόντα τοῦ
τοῦ μεγίστους οὐρανού τοῦ καθε-
σαντον αὐτούρωπαν. καὶ οὐδὲ τοῦ
τοῦ Αριδητας αἰνιστόντος τοῦ
δέσμωνος, ἡ τοῦ πολεού Αρ-
τούρχας διαβάλλοντος, οὐ γάρ
επιθύμησε πάθος τοῦ Αρι-
γάνην, τε τοῦδε παρθύσατε τοῦ
Ἄρημάτων τερενάς γόνδα-
σεν καρδιῶν, τοῦτο τοῦ πολεού
τοῦ Οὐλπιαστού πρατητοῦ τῆς
Αντιοχείας διάτονος αὐτοῖς,
καὶ παρθύσαν δύσθος αὐτοῖς τοῖς
προσθετοῖς τοῦ τοῦ ζεύντον τοῦ διά-
τον οὐ μάλιστας ἐπείναι, σωτήτερον δὲ τὰς Αθηναῖς καὶ τὸν
ικαλιανὸν προσθρᾶς καὶ πάλιν Αθηναῖς περὶ τοῦ

Ηφαεσίων ὃ ἀντὶ σωμάτων.
φιλοτάρτες μὲν ἀλλήλοις
ἀμφοι ὑπάγουν, φιλοτεκοῦ-
τες δὲ ἀλλήλους εἰς πονίαν, ἢ
τοῦτο τὸν ἐλόγον ταχυτεῖον.
Ἐπειδὴ δὲ τούτοις οὐκέτι
ὑπεισέρχεται, ὡς τὸν πόνον
τερα, τῶν οἰκείων βαθύτε-
ρα ταχύτητος ἔχειν
ἀπαγόρευντα τοις οὐκέτι
εὐτῆς εἴναι τε αἱρέσπαν καὶ
διενείηται, ὡς τὸν πόνον
οι μόνοι φασὶν οὐκ τελῶν συ-
ντελεῖν αὐτοῖς καὶ καίνοις δύνα-
σθαι ὑπερβαίνει. Περιφερεῖσθαι
δημοσίᾳ φαίνεται, Ηφα-
σίων δὲ αφαίνεται τοῖς τρέ-
μασιν κατεπειρευτοῦ, ὡς σω-
στικῶν εἴσιν τοῖς λόγοις.
Ταῦτα δὲ καὶ Προαιρέσιον σω-
στικῶν Ηφαεσίων Θ. Φα-
νέγοτος, ποσεῖται τὸς εἰς χρήσιμον
τοῖς ἔνδικοις αλλά ὄμηρος Ιανε-
τοῖς διῆται Ερευνήστον ἐπί-
κλινει τὸν ψυχήν, ὡς τοὺς ε-
κεῖνον ἀπό τοῦ ὅπεραίς αἰτεῖ-
νει, καὶ τὸ μέγεθος κατεδει-
μαντεῖς φύσεων ὡς δὲ πελ-
εόντος Ιουλιανοῦ τὸς Αἰθιούς
εἶχεν ἐρωτὸς διδύσκολος διῆ-
ται λόγοις πλευρικάστων,
καθεύδεις ἀλλοιοῖς διῆται τοῖς Κορινθίοῖς τοις λόγοις,

sequente cum Hephaestio-
ne: mutuum enim hi duo
se amabant, ambitione tam-
en egestatis inter se α-
muli, ut & de eloquentia
principatu. Erat utriusque
penula, præterea nihil, &
tria quatuorve stragula,
quæ cum domestica tint-
tura crassitatem facile te-
stabantur præ vetustate: su-
perabat igitur hoc illis,
quod & bini essent & vnuis,
quomodo tricorporem fa-
bulæ Geryonem loquuntur,
ita & illi duo erant pa-
riter & vnuis: nam Proære-
sio in publicura prodeunte,
Hephaestion delitescebat
domi stragulis iauoluit-
tis, seque in dicendo exer-
cens: idem Proæresio vnu-
ciebat, egrediente in pu-
blicum Hephaestione, tanta
utique egestate premebar-
tur. Julianus tamen ani-
mum in Proæresio magis
inclinarat, illi aures arrige-
bat, illius magnitudinem
ingenij stupebat. quo ex-
tinguo postquam ciuitas A-
thenarum incensa fuit stu-
dio deligendi successorem,
qui in docendo prærogatiā
referret, plurimi docenda
Sophistices manus ambien-
tes, nomen suū professi sunt:

ὧτε δὲ ἔχει τοῦ καὶ τοῦ
γενένεαν χειροποιῶντας δὲ
κηδεῖταις αποστολοῖς κρίστο-
ι, Γεωργίος τε ὑπερβαίνει Θ.,
Diophantus: accessit ad νι-
μεροῦ & Sopolis, clædestinο
& despecto supplemento, &
Parnasiο qdām ē viliorē etiā:
opportebat. n. ex instituto
Romanorū Athenis vicissim
alios dicere, alios auditores
esse. His ergo p suffragia c re-
atis, vna pars Minorū ḡtū vocabatur & Simplicior, cu-
ius potestas finiebatur tri-
bunalū subselliis & sugge-
sto in quod adscendebatur.
mox in Maiorū gentium &
præstatiōes sophistas diuisa
fuit ciuitas, nece ea modo,
quia cūcta nationes Roma-
no nomini subditæ: neq; dis-
fensio erat inter illos de elo-
quentia, sed de rotis natio-
nibus propter eloquentiæ fa-
cultatē cui cederet: si quidem
totus Oriēs seu magistratus
quispiam aut honorarium.
Epiphanio in delectum abiit haud obscure: Diophan-
tus Arabiā fortitus est: He-
phaestion reuerentia Proære-
sii pariter & reliquit Atheneas, & ex hominibus ex-
cessit: Proæresio Pontus v-
niuersus ac finitima gentes
discipulos submisere, virū il-
lum tanquā vernaculū bonū
& apud se natū admirantes:

περιστέρην ἢ καὶ Βιθυνίαν πάσαν,
καὶ Ελλησπόντος ὁ οὐ τε χωρὶς
Ασίας δέδει τὸν αὐγεμένον νῦν
Ασίαν, δέποτε Καείαν καὶ Δυνιάν
τείνοντα, τοὺς Ποσιφούλιαν ἢ
τη Ταῦρουν αὐτοῖς φέρεται. Αἰγυ-
πτίος τε πάσσα, τῆς δὲ τοῖς
λόγοις αρχῆς, καὶ κλήρος λο-
οικίος ἀντα. ἡ δὲ ταῖς Αἰ-
γυπτίοις τοῖς Αἰγυπτίοις αὐτοῖς
μερισμα, πότε ἀγιαστὸν τέλος ἔχει
ἡ τὸ σικελικὸν. Σεβλία δὲ τὸ
δὲποτε πάσσον εἴρηται ἐπειδὴ τὸ
ἀκεραιότερον, τοῦ δέδει φροντίδος ἔχει
τὰ ἐπιτελέα λίγια τοις μερι-
κοῖς, ἢ μεταναστῶν παρ-
έπειται, ἢ που τι καὶ κατ'
αρχαὶ καταπέπειται, εἰτέρω περ-
σηλθει. τοὺς δὲ πάντας τοὺς
Προαιρετὸν φύσεως, συστάσεως
νεανικῆς καὶ μάρτιας προσδρομῆς
θρομένους, τῷ ἀλλων αἰσθα-
τῶν εἰς τούτην τὴν θεραπείαν,
ώστε τὸν ἄνδρα θέσεισον τοῦ
Αἰθωνὸν εἰργάσοντο, δεκτούσα-
τε τὸν αἰδίνιον, καὶ τὸν
δὲποτε λόγοις βασιλείαν εἰχειν
αῦτον. οἱ δὲ καὶ τοὺς τὴν
φυγὴν μετὰ τονίας ισχυ-
ροῖς ὥστε οἱ Πεισίστρατος ἐπι-
τοσὸν, κατέβαθμον δὲποτε γεν-
άλλοις εἰδὲ δέδει πλοῦτον. Προ-
αιρετῷ δὲ εἰς λόγος οὐρανούς

adiunxit se illi cum tota Bi-
thynia Hellespontus, &
quicquid terrarum supra
Lydiam per Asiam nunc di-
ctam excurrit ad Cariam
usque & Lyciam ac Pam-
phyliam, quicquid etiam
Tauri includitur: quin &
Ægyptus vniuersa ob cele-
britatem in dicendo, cetero
peculium illi obuenierat, &
qua plaga supra Ægyptum
ad Lybiām extrahitur, & in-
cognitis finibus, sed tamen
habitatis, circumscribitur.
Ista pluribus exposita sunt,
quod reuera populi illi aut
corrumpi aliquot suos ad-
olescentes, aut alios des-
cere viderint, qui initio
decepti, post aliis se adiun-
xere. Ceterum coorto
ingenti ac graui dissidio
propter ingenij quod in
Proæresio erat prestantiam,
usque eo inualuit reliquo-
rum coniuratio & factio,
vt eum Athenis exceedere
compulerint, corrupto lar-
gitionibus Proconfule: qua-
ratione factum est, vt re-
gnum in dicendo obtainue-
rint: nihilominus exulans
in grauissima inopia atque
egestate, vti Pisistratus, re-
diit postliminio. Sed vt ce-
teros diuitias sustentabant,
ita Proæresio sola lingua
facundia sufficit abunde:

ὥστε οἱ Ομηρικὸς Ερμῆς τοῦ
την σκληρὰ την Αχλ-
άνειαν, καὶ τοῖς πλεύσιοι παρέ-
πιμπον δὲ Πειραιῶν. σωτειλὸν δὲ
τοῖς αὐτοῖς καὶ άλλαζον τὸ χριστο-
τερεγνυν αἰδίνιον καὶ φύμιλον
άγανκτον ταῦτα τοῖς τοῖς γι-
νομένοις διπλισθανον τοῖς
περιελματον ἦν οἱ μοντες βα-
σιλικές διπλητερέστερος, καὶ με-
ταπούσιος οὐρανού, κατέπιεν τὸ
δέποτε γενεράλλον εἰς τὸν Αἰθωνό. οἱ
δὲ οἱ άλλοι τὸ δέποτε πολεῖς
εἰλαχθεῖται τὸ συστηραστικόν
τοις καθ' εἰς αὐτοὺς, μέσαντον ἢ
τοὺς τοῦ φύλουν εἰς Τρίας δέποτε
πολυπολιτευόμενος ἦν οἱ εἰδὼν τὸ
πότερον ποστερέντες τοῖς κα-
τεροῖς διπλαῖς οὐτανταν την κα-
ρδιαν, κατέβαθμον δὲ Προαιρέ-
τον. Τοῦτο δὲ αἰκελῶς οἱ
Αυδῆς παρὸν Τευκτραῖος,
Κείσιγχλλεψ, οἱ οἱ Προαιρέτος
οἱ λοιποὶ οἱ Προαιρέτος λο-
κατέβαθμοι δὲ οἱ μεσοὶ δεξεροὶ πο-
τεροὶ τοῖς Οδυσσεῖς δέδει με-
κροῦ τοῦτο γένος μενος, λίγους
τὸ τείχον, εὖ οἰς καὶ οἱ Τυνικα-
νοὶ λιμνογενεῖς νοτας, καὶ διπλαῖς
αἵμιστοι διεύματος τοὺς τοὺς
ἐκεῖνον βλέποντας διπλῶν δὲ
καὶ πληρωθεῖς αἰγαθῶν γύναιδεσ,
τοικεδονέστεροι φυσιοὶ δὲ αἰθεράλει.

οί δέ οὐκίστησαν πάλιν γεπίδες Θ.
αφικόμοις Θ. δέ Αθηναῖς,
σωκεῖσθαι τε τοῖς Εφισταῖς, καὶ
μετερράπτοι ἀπίπτει· οἱ δέ μο-
λις μὲν καὶ βαθύσιν συνέστουσι·
[καὶ] αὐτίκης δέ οὐδεὶς οὐσίας
παρεῖληματά τε αὐτοῖς παρε-
εῖλήπη, καὶ μηδὲ αὖτις αὐτῷ
ἐκεῖς Θ. μεχεβέντες οὖν πα-
ρακλίσεως καὶ τελέσθεις οὗτος
τὸ κρότον συντελεσμένον, α-
πιλλάγουσαν· καὶ οὐ περι-
ρεψάς Κέανινας εἰσιηγεῖ· οι
δέ περιτταὶ ἀγνοοῦσι ταῦ-
τα μῆλον τοιούτῳ δέ οὐδεὶς παντος, βέ-
λομα, αἴτιον εἰχε, πᾶσιν οὐρανό-
ν εἰς ζύγημα παρεβογόν πάντων
νικῶν ἀκεσάσασας σήμασεν.
ἔρει δέ μεθ' ὑμᾶς, οὐδὲ πατεί-
ατε Βούλαθε, καὶ Προσφέρει Θ.
τὸ δέ πολεῖται φεντάν
παραγγειφένειναν καὶ οὐδὲ Αε-
στίδιν μετὰ πολλῆς σκηνίσας
καὶ πόνου, οὐδὲ γὰρ μιδέν ίδον
αὐτοῖς λέγειν, παρεγεικόντων
δέ ὄμοις ως ἐν εἰσιτήρῳ εἰ-
μοιστών, διέταξεν αὐτοῖς εἰκενοι-
τον, τὸ δέδετερον εἰμίθοισι τούς
οὐδεῖστας, λέγει φησιν ὁ
Προσφέρεσσος δέ εἴπει τῆς κα-
θηδρᾶς εἰς περιστρέψαντα
εἰσελεγθεῖσις ἦν αὐτοῖς εἰσιστος, καὶ τό-
τε δέ τοις οὐσιοῖς εἰσερχεταις λόγοι,

qui opinione citius adfuit, vrbemque ingressus conuocauit sophistarum cetur, omniaque illorum consilia turbauit. Illi oriose & letis paf-
fibus conuenere, vbi neceſſitate ita flagitate quæſtiones ac problemata fuere propo-
ſitæ ad quæ cum singuli pro
ſuo captu, vt euocati aut in-
ſtructi venerant, plausu edito, respondiſſent, difceſſum
fuit. Tum dereum Prox-
efki ſectatores introuo-
ati, & quamuis ignari quid futurum eſſe, ingressi
ſunt. Hic Proconsul alta
voce, Volo, inquit, vos
omnes quæſtionem vnam
propositam decidere hodie,
deque ea iudicium veſtrum
audire cupio: respondiſſit
poſt vos aut pro arbitriatu
veſtro, Proxefki. cumque
illi palam depoſcerent eam
rem, & de industria cū ino-
limine proferrent verba illa
Aristidis (decebat enim ni-
hil proprium eos loqui)
Quod non eſſent women-
tium numero, ſed elabora-
te aliiquid eritentium: ite-
rum exclamans Proconsul,
Dic, inquit, Proxefki. at is
de ſede ſua non ſine gratia
locutus quædam ceu in pu-
gnæ præludiū, & extēpo-
ralem illæ quantacunq; fuit
orationem vbi profu diſſer-

ἀνέτη θαρρότερος ἐπὶ τὴν α-
ἴρων. ἀπάνθιστος ἡ μὲν αἰγά-
πης ἡρώς τινα περιβολεῖν
ἔτιμος ἦν. οὐ δέ αὐγεῖκον
πολέμουσιν φέλειτελεπικού-
κλω πολέμου. ὡς δέ τολμή-
ιδη εἴρηται πολέμους, πολέμη-
φίλειον μηκροῦ γένεσιαντανον,
εὔχριστον μηδὲ κατέχειν αἰγα-
μοτερος. οὐ στοιχεῖ δέ τοι συγχρή-
μαντης αὐτοῖς διέμαντος, πε-
ποντὸν ἀπαντά, συγχειλημα-
μένοις [οἱ δέ] πελεῖται εργά-
τιν αὐτοῖς τοῦτον διοτί οὐ το-
νας τούτοις τοῦτον πολεμη-
κίων τετελεμένων, καὶ ὑφ' αὐτῶν
επεπονθεῖ τὸ πλεῖστα τοῦτον κα-
κῶν γένεσιοντας, οὐ δεοτι,
φισσόν. ἀπάνθιστοι οἱ βεβίτιοι καὶ
ποφοι, τούτοις εἴμιοι καλεύσην
αἰθόπατε περιβολεῖν τούτοις γέ-
στι τούτοις πολεμοῦνται οἱ
μηδὲν αὐτῷ ταῦτα ἀκεντοῦτες,
οἱ δέ οὐ χλον τετράντην περιμέ-
νων κατεπεινόσι, οὐδὲ γέλασι-
δάνειν εἰσαθέσθων. οὐ δέ αἴ-
δηπάτης δημιουργός τινας τούτους
σπατιωτῆς, εἰς μέτον αὐτοὺς πε-
ειναγένετο κατασκήνωσε εἴ τι-
νος πολέμους τοῦτον πολέμου.
καλέσασθαι οὐρών. οὐδὲν τούτοις
βραχύτην τινα γένοντας περιμέ-
νοι, οὐ πολέμους διήλητος δηλε-

χέντες, τὸν αὐτὸν δὲ γῆραν
ηγεινότεον θέμιεσκαν, μήδω
ζεύν· καὶ πέτερον γενόντεον
ρήθεική πομπία, ταυροῖσι
μὲν αὐτοῖς ὑπέλειψε· τοφες δὲ
τὸν αἰδούπαντον, λατεῖς τὸν αἴρο-
νος αἵτον δίκαια, ταῦτα σε-
κιθύνων δουλεῖαν, τὸ δὲ εἰπόντες
αὐτὸν διέρρος αὐτούχοις δικαῖον·
αἴτιον φησὶ διάθεια μαρτυρί-
ας τοῖς χρόνοις, ταῦτα σῶμα
καὶ τὸ μέρον οἱ καθ' οὐρανού-
μὲν τὰς θερμόδος βλαστα-
στομακαντοντα. Θύμερον δὲ
τοῖς οὐκετέροις ὑπερτείχιται
λόγουσι. τὸ δὲ παρθένον τοὺς
ἄκροις τῷ γεράφεων διπλεῖ-
σαντος, σειρὴν εἰκαστέρων εἴ-
σινοι εἰς τὰς γεράφιαν εἰπο-
μον· καὶ τὸ λόγον θεοῖς οὐπιστι-
ατο· τὸ δὲ εἰπόντος, οἷς καὶ εἴτε
τοῖς αἰτίοις βραύτερον· εἴτε
κελθούσιντος εἴτεν, προτεί-
το με φησὶ μηδὲ εἰς· ωὶ δὲ
καὶ Σε μετὰ πολλοῖς πάσιν ε-
πιτέλει φύσει, δρόχεται φύσις
Προσφέτος λέγειν ρύθμον, καὶ
τὸν κρότον αἰσπατίουν ἐκάλιπ-
τεσθεῖν· τὸ δὲ αὐτοκαίας πι-
ταρεσκόν θεάσεγνύτο τὸ διεύ-
ματος κατερρήσημενον, εκπι-
θεῖσιν καὶ σῶμα διάζεισον τοῦ.

propositionem ē vulgo pe-
titam; qua nullam salebro-
sam magis aut ieiunam nor-
rant, & eam ab apparatu
ornatūque oratorio prorsus
alienam protulerunt. Prox-
resius toruo eos vultu in-
tuitus ad Proconsulem se
conuertit postulans suppli-
citer, ut obtinere posset id
iuris quod ante inceptam
actionem poposcerat, cum
que respondisset ille se non
fraudaturum ipsum æquo
& bono, Cupio, inquit, dari
mihi notarios qui celeriter
scribant, eoque in medio
statui, qui hodierna die
Themidis dicta notis exci-
piant, nostrisq; verbis opera
commident. Permittente
id fieri Proconsule, prestanti-
ssimi quique scribæ acces-
sere propius, & utrinque illi
astitere parati scribere, sed in
quem finem sciebat nemo.
Cū grauius aliud se postu-
laturum dixisset Proxresius,
loqui iussus, petuit uti nemo
plausū daret postquam & hoc
magno iniecto omnib. ter-
rore obtinuit, Proxresius
orditur flumen quoddam or-
ationis, singulas periodos
pulsu manuum finiens. Iam
confessus auditorum, qui
necessario silentium Pythag-
oriciū tenuerat, pte stupore
corrupto silentio, plenus er-
at strepitus & suspriorum.

E V N A P I I P R O A E R E S I V S . 115
ως δὲ ὁ λόγος εἰπεῖσθαι, καὶ οὐ
αὐτὴν ταῦτα εἰφέτοντα
γον, καὶ πᾶσαν δίξαντα αὐτο-
πίνια, τοφεστοῦσαν δὲ τὸ πατέρον
μένεσ, καὶ συμπληροῦσαν τὸν κα-
τέραστον ἀντοῖσιν δὲ τὸ πατέρον
ἀστρον τὸν αὐτοτούρητον τὸν λε-
πόδηρον αὐτοῖς μέρος, εἰς δὲ
ἐνεργεῖαν οὐπόθεσιν εἰπαρχία
τὸ λόγον. καὶ οἱ γεράφοντες μό-
λις εἰποντες καὶ τὸ Στάθηρ μό-
λις σωταῖν τὸν εἰπόντος καὶ παῖ-
δος τὸν τοῦ φρυγενῶν. Ζητη-
στρέψας δὲ τοὺς γεράφοντας
τὸ πρόσωπον, οἱ πάτεραι κε-
ρῶσι, εἴφη, εἰ πάντα ταῦτα αὐ-
τονταλαβάνειν εἰσαν, μέμνημα.
καὶ μηδὲ τοῖς μίαν λόγουν σφα-
λεῖσ, τὸν αὐτὸν διάτερον απογί-
γαλεν· τὸ δὲ αὐτοῦ πατέρος σταθ-
ητὸν τοῖς εἰαυτοῖς νόμοις εἰφέ-
λασθαι, τὸπον Στάθηρ ταῦτα
πειλαῖς εἴρησθαι· καὶ τὰς τρί-
τας τοῦ Κρισινοῦ πειλαῖχμοναίνε-
ται κατάστροφα αἰχλαματος ἔ-
σθε τάντας οἱ παρθύντες· οἱ
μὲν πόδας, οἱ δὲ καὶ χεῖρας πει-
στικώσιν· οἱ δὲ Σε διέρρει εἴφα-
σαν, οἱ δὲ Βριοῦ λογίας τού-
τον· οἱ δὲ ἀντίτεροι διέρ-
ρεθνον παρεθύντες εἴκαντο,
τοφες δὲ εἰποῦσι οὐδὲ κείμε-
νοι τὸν εἴπειραν οὐμέλοισι.
metsti fracti, non parcebant cumulare eum laudibus.

οὐδὲ αἰδύπατος ἢ μόρυφορῶν
μετὰ πάντων οὐδὲ δινδυμῶν,
οὐδὲ τοῦ προτέρου πρεμένον.
τὸ ταῦτα οὐδίς αἰτία εχεῖ,
ἀλλ᾽ ὡς αρεὶς ὑπὸ σκηνῆσθαι πλη-
γμένος ἀπαντεῖ, σωματώρων
εἰς τὸ ἔτι κρεπίδοι. Κροκόρες δὲ
ὑπὸ βασιλέων τετράρχες, ὡς αρεὶς οὐδὲ
ὑδραὶ καρφομέναι, τοῦτος τὸ οἰ-
κιον αἰωρωμένος ἢ μητρό-
ρων ἢ τρεπτήδις τε τολυ-
τήσεις ἢ δεραπηγένειος καρ-
ψοῖς, τίνας τὸν αἰματόγενον
διλειτέοντες, ὡς αρεὶς οὐτὸν βα-
σπλεωνένομον ἢ οὐδὲ μά-
χων γνητημένου, ἢ [αὐτὸν] τὸν
εὐτόπορον εἰς τὸ ἔργον σωμα-
δύοντες ὅπλη φύλοις ἢ σφρυν-
νήταις ἢ γυμνήταις, ἢ τὸ δί-
τελες ὅπλονεινον καταφεύ-
γοντες, ἢ αὐτοῖς μηδὲ τεῖχος δρ-
χῆς, ὁ μορς δὲ δὲ αἰαγήνια
ταῦτα τιμέτες, τὸ καὶ καὶ-
νοι τρεπταὶ αἰαγήνοι συρραγ-
μοὶ εἰπομένοι, ποιάντες ὅπλη-
σούλαις ἤρπον, αἴρας ἵππον,
επίφονοι δὲ πόσαι, εἰ τις
εἰπεῖν καὶ ικανός φιλεῖ. εἰ-
χον γοινὸν τετρων πλῆθος, ἢ
ἀπλώτην τὸ σύφιον καὶ
λόγον εἰποῖς. πὸ δὲ Προσφε-
σίς, πυράντες εἰδόκει τὸν ἔτι.

Proconsul vero cum omni
satellitio sine copiis suis co-
mitatum ē theatro honorifi-
cē deduxit. Ab eo tempore
nemo aduersus illum mu-
tire ausus est: quin omnes
ceu fulminis iactū percussi,
principatum tali viro detu-
lere. Aliquanto post tempore
resumptis viribus, tan-
quam Hydræ capita, ad in-
genium redierunt pristinum,
nonnullos ē primoribus & ætate florentibus in-
escantes mensis magnifici
operis, & scitis ancillulis,
non aliter quam Reges fa-
ciunt, qui iusto prælio pro-
fligati, in perditis ac desperatis
rebus ad extrema redacti,
confingunt ad ferentarios,
leuis armaturæ militiam:
aut ad funditores auxiliarésque cotempta
militia copias, quas etiā ab ini-
tio non magni fecere, in
necessitate tamen aliquo in
numero habere coguntur.
Similiter & isti exterriti ad
necessaria auxilia perfugi-
do, insidias struebant, sed
flagitiosas & turpes, care-
bantq; inuidia, si quis sci-
plum potest odisse. habe-
bant itaq; multos affectato-
res & socios, eorumque fal-
lacia pro voto succedebat.
Proæresij vero res possidere
quoddam regū videtur,

καὶ λοποχεῖν ἢ αρεὶς τῷ λό-
ρῳ εἰδόκει καρφος, ἢ γοῖ νοῦ
ἔχον τὸν ἄπαντες αὐτὸν ἥρωι-
ντο, ἢ οἱ ταφελάθοντες λόφοις
κούσι εἰχον ὅτι Πρεμέρσον
μέλινον. Κατὰ δὲ τὸν τόπον τοὺς
χρονοὺς, λωβέλον βασιλικὸς
τῆς αὐλῆς ὑματοῦ, αὐτῷ δὲ
σδέξιον βασιλικὸν ἢ λόρων· λωβόν
γοῖ Βηρυτοῦ πολεως, ἢ Α'-
νατολίον· εἰδοῦλον. οἱ δὲ βα-
σιλέμοντες αὐτοῖς, ἢ αἴζεντείων
τοῦτον λόφον εἰργον· ἢ οὐ τι
εἰδοντὸς ὅνομα σημαίνειν βαύ-
λεται, ὃ κακοδαιμόνιον τοῦ
θυμαλῶν χρόνος δέξιον ἢ εὐ-
στῆς ὁ Ανατολίον ἢ λόρων
γλύπομενον, αἱ μοτέρων τὸ πο-
λεῖον τε νομικῆς τελεμένης
παραγένειας εἰς ἀκρον ἡφίσιον
μεγάλον, ὃς εἰπατεῖται εἰχον
τοῦ Βηρυτοῦ, ἢ τὸν τοιάντος μητρὸν
ποιοκορητας παγδόλιαν. ἢ
βεγκαλίσσας εἰς τὸν Ράμεων,
ἢ φερογήματος εἰπιληδέος, ἢ
λέγουσιν ὑποτελεῖον ἢ βαρός,
ἢ σφρίσας τε εἰς τὰ βαστάτα,
ταχινά μάλα τεφρτοῦ λωβούς,
ἄλλοι πάσις γῆτων αρχῆς, ἢ
πολλαῖς τε αρχῆς μάδον-
μητος· ἢ γοῖ οἱ μοισιότες αὐ-
τοῦ διαμαρτυρονται τοῦτον γείστη-
τον παραγόν τῆς αὐλῆς πλαστον, ἢ τὸ αρχὴν βασιλείας τοῦτον γείστητον.

τούχων ὃ καὶ πλεῖστον εἴσαι φιλο-
ζηματος τύχης αἰχνέας, τὸ γὰρ ια-
λένικον Ιλλυρικὸν δῆμοντε-
πρωτότονος ἡ φιλοθύτης ἦν καὶ
διαφρόντως βούλων· καὶ τοι γα-
νή ποινὴ μητοῖς πορεῖται τέρας
ἔφερον ποταμούς διέποι πορεῖ-
ται καί επαττῆς ἀρχῆς βούλην, τῇ
διοικεῖν ἔκαστη πορεῖται οὐ βου-
λούσε. ὃ δὲ χρονῖς λιγὸς αὐτὸν
μαρίας ἴστολασθεὶς ἰδεῖν
πλεῖστον βούλασθε, τῷ τὸν λόγου
εἰδώλῳ διέργει τῆς παρθένους
ἔπειταν ἀπόθνησε, μεθ' οὐ ποιεῖ-
θριαρεποτοῖς αἰχνέαστος φρό-
μονθε, συλλαβεῖν, καὶ τὸ
νούμερον εἰς τὸν ἀρχέων ιν-
διλλατῶν φεύγοντα διέπειται
ὅμην πάσῃ πορεῖται βούλασθε
εἰσενοτεῖται περιβληματού τι-
νοῖς περιφερεῖται πορεῖματα.
εἰτεδη τοιν δὲ εἰσόντες οὐ βούλασ-
τότε φρόμοντα ποιοῦνται, καὶ
τοὺς πορεύεταις, ὃ δὲ τὸν αὐτο-
νόμοντὸν αἴσθασθεντος, εἰ-
κάλυψεν αἴπαντας ηλίου με-
λεπταν περιβληματού τοῦ δὲ τοῦ
αἰσθασθεντού τοντος, οὐ καὶ πλε-
ιστούς περιέραπτον ιαλένιον εἴ-
πιστουλαθούσες, δόμος, αἰνίην
ηδὲ σκέλεις, σωματοποιητικούς
τοῖς πολεμούσιν εἰπεῖν.

sed purpuræ trabeæve vñ
mutilata, nactusque pro in-
nata ambitione fortunam
prosperam & se dignam (si-
quidem Illyrici limitis pre-
fectura illi fuit commissa)
cumq; esset natura frorum
ritibus & superstitioni dedi-
tus, & mirum in modū gen-
tilitatis studiosus, tametsi
reipub. studium ad alia re-
rū momenta trahebat, quip-
pe penes quē esset potissima
Imperiū loca adire, eāq; pro
suo arbitratu regere atque
administrare, aurea quadā
infanía visenda Graciam a-
etius, vt eruditio nō ope, sensu
perciperet disputationū
ideas, vtque simulachrum ē
veteribus speciebus animo
conceptum oculis præsens
cerneret, in Graciām pro-
perauit, cum grauissima au-
toritate accedens; præmis-
soque ad sophistas proble-
mate quodam, iussit omnes
ingenij neruos in eo con-
tendere. Tora vero Gracia
virum stupebat, cum inau-
disset de eius prudentia &
eruditione, quodque integer & incorruptus neutrō
nutaret: at illi indu-
stria in ea in re suam exer-
centes & quotidie alter alteri
insidiantes, tandem cogente necessitate conuen-
erunt, ac de statu proble-
matiſ, quem ita nominant,

πολλοῖς ἐν οὐλακήοις νόχοις
εἰτε πχρίσασταις. (ἐκεῖνων
πόλεων τῷ περιγράμμῳ γιλού-
πεσιν οὐ συγγενόδει) διεκεί-
η πανταὶ πάλληλον ἔκαστος,
διέρη πελοτικόν, ἔκαστος εἰ-
παγκῶν πλεῖστον δόξαν, καὶ
πορεῖται περιάνθια φιλοτι-
μώματος. οὐδὲ βαρύτερος
ἴσης προτίς ἔκειται ἢ πο-
λυμητεράτοις, ὅπει πλεῖ-
βούλασθε κατειδοῦ Ἀναπόλεος,
καὶ οὐ κίνδυνος οὐδὲ πό-
δες, εἰ τοῖς βούλησθε, πάλληλον
φεύγονταν· ἐνταῦθα εἰρηνή
διέλλοι πάντες, περιστερόντων
οὐδοῦς καὶ Ιμέρεος τοῖς θε-
φιστοῖς εἰς Βιθυνίας, εἰς δέ τοι
πόλεων οὐ συγγενόδει; πλεῖ-
στα γέ διέρη πορεύεται τοντοῦ
εἰπαντες, ὃ πολλῷ καματεῖ
περιβεταίνοντο πλεῖστον ἔκασ-
τος φιλοτιμώματος εἰπαντες.
οὐδὲ προσερέπονθε περιστερόντων
τῇ φύσει βαρύς οὐδὲ τε φιλο-
τιμώματος, εἰς τοὺς φίλων πο-
λεύοντος οὐδὲ πάντας, οὐ
δεουτέρος οὐδὲ τοῖς περιγράμ-
ματος φιλοτιμώματος, διέκα-
λυτος τοῖς περιγράμματος.

H. iiiij.

χειρόντες εκασθοτοῦσιν τοῖς
τοῖς τοῖς διπλῶν πεπιγόνοις
τοῖς φίλων τοῖς χειρούσιν αὐτοῖς
δρωτοῖς ὃς ἦν Ανατόλιος καὶ
τοῖς κερτοῦσι τοῖς μηράκια
εὔλα, καὶ τοῖς πατέρες τοῖς εἴλετοι
τοῖς παιδῶν πατέρεις τοῖς πατέρεις
παγκύνοντας, ἐκδίκειος ὁ Περι-
ερίσιος, μήτρος γῆς θυτοῦ γεν-
θεός ὃς ἦν θεοπόμπους τοῖς αὖτε
οἰκιών αὐτοῖς, καὶ πάντας ἔξε-
δότων μαθήτων τοῖς σάσιν λο-
τόπυρνες, τοῖς γὰρ οὐκέτε φράσ-
ει φηι γελοῖον ἐν τοῖς αὖται λό-
γοις· καὶ τοῖς γε οὐδένος λοτό-
πυρνεούσιον τοῖς Ανατόλιοι εἴ-
δος τοῖς τοῖς νικαῖς ὅμοις περές
τοῖς παιδῶν πατέρεις αὐτοῖς
θρόνως, καὶ τοῖς ἀκείνων τοῖς
τοῖς σάσιν διεθέρβητοι τοῖς αὖτε, α-
πει τοῖς ποσόντες πρεσβύτεροι τοῖς
καθηγοῦσι τοῖς λογίοις, ὥστε διπλῶν
τοῖς Ανατόλιοι, καὶ τοῖς θεοῖς
βοῶν τοῖς ερρόητοις τοῖς οὐδένοις τοῖς
οἷς εἴγε θεοὺς ἵπταμενοις. Ι-
ρυκόσις οὐδὲ εἰκόνην διεφύοντας
φράγματα, καὶ τοῖς γε τοῖς διηγεί-
μόλιστας αἴροντας τοῖς εἰσιτοῖς βα-
ττεῖσιν. ὃς Ανατόλιος σοφιστὸς
τοῖς ἐν τοῖς κατ' ἄλλοις καὶ
τοῖς συμπτωτοῖς τοῖς τοῖς συμπτω-
τοῖς οὐδὲν αἴροντας τοῖς τοῖς

Illi certatim pro se quisque
alius alium praeuertere studiebat
ostentandi ingenij
causa: visque adeo cæcum a-
nimo & sui amans est ho-
mo. Ridebat Anatolius istos
qui applausu adolescentul-
los excipiebat, dolebatque
vicem parentum, quorum
liberi ab eiusmodi præcep-
toribus institueretur: tan-
dem proæresium exciri ius-
sit, qui solus erat reliquus. Is
conciliata sibi familiarium
Anatolijs benevolentia, qui
omnia pernoverant, ab iis
edoctus statum, quem ille
laudādum susceperebat istud
est quod paulo ante ridicu-
lum vocauit scriptor] et si
nullius momenti res erat,
neque certaminis istius vi-
ctoria penes Anatolium cō-
stituta fuerat, citatus tamen
per nomen, illico obtempe-
ravit, & ad illius statum in-
formans ac dirigens contet-
tionis totius caput, tata ser-
monis elegātia exuberavit,
vt & Anatolius folio exili-
ret, & confessus clamoribus
disfrumperetur, nemoq; ad-
eo esset, quin pro Dœ illum
haberet: quapropter eximio
& pene singulari eū honore
affecit Anatolius, ceteros
vix mēsa dignatus. Erat au-
tē argutus cauillator in cō-
uiuiis & symposiis, quæ non
erant aut muta aut indocta.

εἶλλα τοῖς μὲν εἰδίστοις πολλῶν χρήνων τοῖς εἰπούν-
τοις τοῖς δικοῖς ὃ συμβα-
φάστος ὃς Ανατόλιος τοῖς πον-
τικοῖς θεοῖς θεοῖς τοῖς τοῖς
λοιποῖς τοῖς Σμύρνης τοῖς Ιω-
νικοῖς, φύστοις ὃ δρίσις τοῖς τοῖς,
τοῖς ἀφιλοτυπικοῖς τοῖς καὶ χο-
λαστικοῖς τοῖς τοῖς εὐμεγάρων βιον
τοῖς τοῖς τοῖς λοιποῖς τοῖς, καὶ γάρδον
τοῖς τοῖς ποιόντοις τοῖς απαστο-
τοῖς μέλος θεοῖς ποντικοῖς τοῖς ποιό-
ντοις οὐσον εἰπαγοῦσαν χάρετε.
τοῖς τοῖς εἴλη τοῖς Ανατόλιοι,
τοῖς τοῖς χρυσοῦσαν εἰπάλει τοῖς αὖ-
θρωποι. Επιφανίς τοῖς τοῖς σοφι-
στῶντας τοῖς ζητήματα διαμ-
ρέσσει φράσκει, εἰς μηκελο-
γίαι καὶ τοῖς τοῖς αὐτοῖς βεβαι-
κομιδῶν τοῖς πατέρωντα πε-
τει τοῖς τοῖς διεφρονίας εἰπάλει τοῖς
καθηγοῦσιν εἴληντοις, εἴπειος εἴ φη τοῖς
διεκατεῖσται τοῖς τοῖς οἰ σο-
φιστῶντας, τοῖς αὖτε εἴτε σχετικοῖς
τοῖς πολλῶν τοῖς τοῖς, ιγαντο-
φόρως εἴ τοῖς τοῖς πολλῆμα εἰπάλει-
σι. Περιφέρειον τοῖς πατέρωντα εἴ-
πει καὶ μάρτιον θεοπέταιμα-
ζον. εἴ τοῖς τοῖς οἰ Περιφέρειος
τοῖς πολλῶν τοῖς τοῖς πολλῆμα
τοῖς τοῖς τοῖς βατταλίαντες γερ-
νάς Καΐσαρες εἰς τοῖς Γαγγαῖς,

ηγ πραπίους τὸ βυσιλέοντος
εἰς τὸ θύτον, ὃς τοῦ οὐρανοῦ ἐπ-
ζόθαι τοῖς Κεραυνοῖς λῶ
άντη. Καὶ ἦν γε τοῦ ἔκεινην πό-
τε αἴκεντας ἐν ἔξινοι πό-
τε τοὺς λόγιος αἰδεῖσθεντον
τὰ σπόρια τῆς φύσης θεω-
μένην, τοὺς τὴν ὄψιν, τὴν τοῦ
φαινόμενα μεταφέροντες τῶν
ἔκπτωτῶν, τὸ τοσούματος
αὐτὸς τὸ καλλόθεον τὸ εἶναι θεό-
τεπέθησσον, οὐσιοῦ [εἰς] αἰ-
δεῖσθαι ταῦτα τὸ κολοσσὸν μό-
λις αἰσθέσθητες· εἴ τοι τὰ
πάντα λιοντάριον αἴρωστον. τοι
γε μὲν καρπέταις ὄφαντες,
ὅταν αἷματι τινὰ τὸ οὐδί-
ρον ὑπελάμβανον, οὐτε λε-
πίον ἔχον πειρώνιον, οὐν-
τόδηπος, τηγφῆς σκεπαστόν
επιθεῖ τοις γαλατικοῖς χ-
λλήσις· τὸ πεπτοῦν τρέσσον τοῦ
Πίλων ἐπιτελεῖ· τὸ τὸν γε ὁλὸν
οὐπια διετέλεστον. Βίον, ἀπίστο-
τος θερμοῦ γρόνιον Θεόν.
ἀπέστητε γεννὶ αὐτὸν ὁ βασι-
λεὺς εἰς τὴν μερχλίνην πά-
μιν, φιλοτιμούμενόθεον, οἵτινες
βασιλεῖσιν ἔλαζον. οἱ δὲ εἴ-
χον ὅτι Σανδαλίσταν, οὐ το
πάντα λιοντάριον τὸν αἴρωντο
τὸν φύσιν· πολλοὶ δὲ οὗτοι πε-
λοῖς αἰγαλεῖν τοις, καὶ τυρότες

tantaque in existimatione
habitus, ut inter purpuratos
& honoratissimum quēque
conuictor illi ad mēlām ad-
hiberetur. Sed cum homi-
nes illius celi nō possent pe-
nitius inspiciondo dissertationes
eius assequi, nec oculi
metiri aut admirari men-
tis arcana, ad obtutū & oculi
subiecta admirationem
transferentes, pulchritudinē
corporis & staturam eminē-
tem stupebant. veluti colos-
sum & statuam quamplam
augustiorem & gre suspectā-
tes, vsque adeo supra homi-
nem cuncta erat. Illi qui tē-
perantia viri cōtemplabantur,
iudicabant illum affecti-
bus orbūas ferreū prosus,
quod lacerna extuta & ob-
soleta viens, atque in calceau-
tus Gallicas hyemes & fri-
gora in delitias conuerteret.
Rhenūq; tantū non glaciatū
biberet, qua certatione totū
vitæ curriculū exegit, cal-
de: potionē nūquā expertus.
Illū idcirco Romā ablegavit
Caesar ambitione quadā du-
ctus, ut viderent cuiusmodi
homines imperio subditū
pareret. at Romani quod ad-
mirarentur singulatiter, ni-
hil habebant: adeo cuncta
mortalem naturam exce-
debat. Tandem cum varias
ob dores virum commendata-
re & honorare decretissent,

επαγγεῖλον, αὐτοῖς τα κατα-
στολαῖς θρονοῖς λουκίαι
τροπῶν, αὐτοῖς θηρίαι, θεογόναι
τε, Ηβραιαῖς τε Ρώμην, τε
βασιλεύοντα λόγον. οἱ δὲ βασι-
λοὶ αὐτοῖς τελεῖν αἴτην εἰδούσι.
οἱ δὲ τῆς εἰσαγόμενης ζητού-
μενος, γηστοῖς τὸν θεόν, ας εὐθύ-
μηρας· εἰς αἰπεισηγέλην φίρε,
καὶ στηρέσθαι ὃν ταῖς Αθη-
ναῖς. οἱ δὲ [καὶ] τερπνόν εἴδοκεν
τὸ περιθέμα τὸ μέγιστον τὸν
αἴγαρουτον, σραποπέδηρειν
τοποτρέψας ικανοῖς θεοῖς· οἵποι
γερεοῖς μηδεῖς εἰς περιθέ-
μα τὸν πολεμόν προσέπειν
τὸν τῆς αἰλῆς εἰς παραχώρεις·
γόντοις εἰς Γερατίας οἱ ζ-
παρχος, οἱ μετα τοῖς δοτὶ τῆς
λόγων ἔκεινοις αἴγαροι, πα-
τεοὶ τὸν Αράβηλον θεούς, γένειον
βασιλοῦ πολλοῖς κατέλαβον, τὸ σωμα-
τίας εὐθύτερον κατέλαβον, αὐλαῖ-
αρχόν τοι πάντας τοῖς πεπαγ-
γενεοῖς εἰς τὸν Ελαΐδηθεον·
πάντας γόντοις Αθηνῶν δο-
τὸν διπληγμάτον. οἱ δὲ ἐπιπλα-
ράγητοι θεοῖν, οἱ δὲ Περσαρ-
τοθεοί· οὐδὲν τοῖς σωματοῖς λε-
γαντοῖς, τοῦτο μεροῦς τοις αὐτοῖς
τοῖς δέ, μετα τοῖς εἴσαρχοις,

καὶ βασιλίων ἡ Προαιρέσιον
εἰς τὸ χέδιον, λέγε φυσιῶς
Προαιρέσιον μίζον δεῖται καὶ
λέγειν καὶ βασιλέα εἶποντες
οὐ παρόντος εἴπορον αἰσθάνται
οἱ Προαιρέσιοι. ἀστροπτόποι
εἰς πεδίον καλθεῖσι, τοῖς δὲ τῷ
τῇ διώρεξ λόγοις, τὸν τε Κε-
λεοντὸν καὶ Τεττάλεμον, καὶ τὸν
Δίκυμπρος ὑπότιμημα, δὲ τῷ
τῇ στοὺς διώρεξ παρίχαχε,
καὶ τὸν τὸ βασιλέως χάρει
οὐδὲν τοποθετοῦντος διη-
γόντας, ταχὺ μάλα μετέπιστον
εἰς τὸ δρόσον ὃ Γκον τὰ γυνά-
ματα, καὶ τοῖς λεγομένοις εἴπε-
χόρισυ, ὑπότιμημα. οἱ εἰς
τὸν ὑπόθεσιον καὶ οἱ διηλόγοι
ἔλεγχοι τῷ λόγῳ φιλοτε-
μαρχίας οὐδὲν σωστού πεσουν
ἐκ διάσπεις Τραλλιανῶν πό-
λεων· καὶ Αἰμφίκλεια οὐδὲ
νοματὴ κακῶν. Συγχέπεται
αὐτοῖς εἴρηται ποστον πα-
ρημάτησα καὶ τὸν ιλικία
χρόνον, οἵτις εἰς τὸν κακὸν καὶ
τεράσιον κακολικεται· τοσού-
τοντα δὲ τὸν ἄρα εἰς τὸν κακόν
τοι ταχὺ καὶ μακά-
ειον, πατέον, εἰς τὸν τὸ πε-
ῖσθιν ψυχῶν ὑπὸ νόσοντος αἰα-
στοντα, εἰς ὅλης τῆς μέ-
ρας ἄμφω τοῖς πατέοντας

experiri volens quid ex
tempore posset. Dicit inquit,
προætesi, nam turpe fuerit
ut alius rex quam qui præ-
fens est Imperatorem lau-
det. Tum ille, ceu equus in
campum prouocatus, ver-
ba fecit de Donatione,
hucque protulit Celeum
Triptolemum, & Cereris
accessum quo mortalibus
fruges impertiretur: deinde
huic narrationi adiungens
atque componens Impera-
toris liberalitatem subito
ad antiquum splendorem
& amplitudinem, beneficij
collati magnitudinem træ-
tulit: demum exiliuit v-
bi perorasset, posteaquam
arrepto themate specimen
sui exhibuisset: iimo oratio
ipsa facile prodebat eius
ambitionem ac gloriæ stu-
dium. Vxorem duxit A-
siaticam foeminaν, Trallis
ciuitate ortam, Amphicleam nomine. Natae his
fuerunt due filiolæ, quæ
tantum emensis temporis
fuerant ætate, quantum
à primis natalibus ad pa-
riendi usque tempus con-
sumitur: quo progressis sci-
tus atque elegans editus illi-
lis est puer: at illæ patris
animum lætitia delibuti-
um commouere tunc
quidem, sed paucos in-
tra dies utraque parentes

ἀπλίπει ὁ στεικέν τὸ πά-
θος ἢ τὸ τεραπόντων εἰσα-
λεῖν λογοτεῦν ἡ Προαιρέσιον.
διλατῶσθε τὸν εἷδον ἕρκε-
σον οὐδὲν μοῦσα, τὸς δρ-
μονικας αἰαφαμάνηχεστας·
καὶ πολλαὶ περίσσου μετ' ἀ-
φροδίτης ἢ τὸ λογοτόνον εἰδο-
κομενήν τοις δι Ρωμαίοις α-
ξιωτον ὄμιλονται οὐδὲν ἀπο-
πίπτειν, οἱ Προαιρέσιοι τὸν
Εὐόσιον οὐέπιπτεν, οἱς λι-
μῷ οὐδὲν οὐδὲν διαφέρειας, εὐαρ-
μόσην ἀλλας εἰδένει τῷ πο-
λεον κολακάνθειν τε εἰδένεις καὶ
σαγηνεῖ τὸ ὑπέρχον τασσώ-
δης οὐδὲν τὸς Αἰθωαῖς εφα-
γενεῖ, καὶ αὖται εὐούλεπτο μετίστην
τὸ καθ' οὐδὲν τοιεῖν, αὐδρα
πίπτειν πολιτικῆς κακοπο-
χίας οὐδὲν οὐδὲν· εἰπεὶ τὰ γα-
κτρά ρήπτεικα, οὐδὲρι τοῦ
τοι εἰπεῖν οὐδὲν Αἰγύπτιος τὸ
οὐδὲν διπλοῦ τοιεικῆς μαρβ-
ρα μανόνται, οἱ δὲ απο-
δύος Ερμῆς αὐτῆς ἀποκε-
χώρηκεν εἰπάντοι δὲ αὐτῷ οἱ
Μουσαῖοι, εἰς τοφεικοὺς
οὐδὲντος οὐδὲν αὐτῷ τοῖς
πολλαὶ διηγεῖ ταῖς ἀλλας οὐ
τοῖς διεκδοκοῖς γέρεσπιν.
καὶ ὅτε γε αὐτῷ τοιειαν
περὶ τοῖς εὖχε τὸ αἴσθητον,

Εγέρθη μάλα δόπι τέως πολιτική κατεπείδησον. Ιελιανός
οὐ βιωτιόντος, τόπου τῆς
παρθενίας Καιρόμασθος, εἰ-
δόντος γὰρ ἐπὶ Χεισιανὸς, συν-
ορῶν τὸν ιδιοφύτευτον αὐτῷ
διελθιόντον τηνα περιπολον τοῦτον
τὸν περιόντος τελείωντα πα-
στοῖς διορθώσεις απαντιένειν,
συφίζει τοὺς φελλούς τοῦτον
τοφεύτωντος εἰμέντειν τῷ πό-
βασιν δὲ τέως γένεται οὐκον
εἰς τὸν φόρον, ὅπας μη βα-
ρυπόντων. οὐδὲ Προσερέσθο-
τιζούσειν αὐτόν. ἐκπατέντην τοῦτο
οὐδὲ θεῶν, εἰ δὲ Βασιλεὺς τοῦ
τῆς φιλανθρωπίας αὐτὸν ἀπ-
φονεῖ, οὐδὲ γεωπόνον προσχθι-
σθεῖν, οὐδὲ θειμότερον.
οὐδὲ συγγενεῖς καὶ πουτοὶ πν-
ιζόντον, εἰς διέλεγον τοὺς δέκα-
τοις ἔποις τελεῖν, παρηγένετο [τε]
εἰς Τάς Αθήνας, οὐδὲ διμί-
λητοῖς εἰκαπτρύγην οὐδὲ γα-
πηδεῖς ὑπέρ τοις κατεπείδη-
παις γνήσιοι. οὐπείχετο με-
τὰ πέμπτον ἔποις εἰς τὸν Αί-
γαντον οἰδεῖ πατέρες καλούσ-
τες δόπι Δυσίας Κεισερούτῳ.
κακείνων οὐδὲ φίσικὴ περι-
κατοῦ οὐ πορεύεται οὐδὲ πε-
λοις απαντεῖς. Ρεξαρέ-

ad politicam cuestigio de-
fultorem egit. Idem Julianus
imperante exclusus à doc-
cendi munere (quod Christia-
nus haberetur) cernens
Hierophantam tanquam
Delphicum tripodem, om-
nibus futura praescire optā-
tibus esse expositum, mira
quadam & noua arte co-
gnitionem eiusque rei frau-
duleter intercepit. Imp-
namque ductis hominibus
agros tributarios & vici-
gales admetiebat, ut im-
munes onerum essent. Pro-
xerius autem obsecravit,
vti de diis disceret, manu-
rare esset constans ea libe-
ralitas: illo inficiante,
hic quid eventurum esset
speculator, animum induit
tranquilliorē. Ea tempe-
state scriptor decimum sex-
tum circiter annum ingre-
sus, Athenas peruenit, ac
discipulorum numero a-
scriptus, & vice filij adamatus
fuit: qui exacto demum
quinto postanno Aegyptum
versus properabat: sed à
parentibus ipsum in Ly-
diām retocantibus redire
compulsus est, eique Sophi-
sticæ studium propositum,
ad quod cuncti eum in-
uitabant. Proxerius paucis
post diebus vita decepsit,

Ἐθύμησεν διατίθεντος θρόνον
ἡ δημοπλήσιας τοῦ εἰσιτήριου
τοῦ καὶ οὐκαντέλλοντος οἰκου-
μένου.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ.

Οὐδέποτε λέπεται Συρίας.
δημότων δὲ ἐπὶ τοῖς ποι-
δημάριοις διέξας τοῦ Κυπρια-
τῶν τὸν λόγον αἰνιώτερον.
οὔφεστος τοις διατίθεντος τοῖς Περι-
αρεστοῖς καὶ εἰς τούς δοξάς εἴ-
χαριστούς καὶ γέρων περιά-
πτοντος θεαματίζειν, ἀλλὰ
ἐγκεκλικός καὶ ηὔπομπον τοῦτο
φέροντος τοῖς πολυκατεῖσθος καὶ
ιασθρέστος, τελευταῖς
ποιησάντος αὐτοῖς φίσικῆς τοῦ δρό-
μου εἰς τὴν ἐναγρίαν λαμβά-
νοντες. εἰ τελεύταις δὲ εἰς βι-
θοῦ γῆρας αὐτοῖς φίσικον, τὸ αἴ-
μα νοσήσας καὶ οὐκονή ταῦθι
τοῦτο εἴπει. Σε καρδιάν τοσοῦ γε-
νορρόην, καὶ παγδίσοντες λέπεται
τοῦτον οὐδὲτε γέρων φαντάσει
εἴγων, πολὺ περιπληθύσαται τοῦ
βιτημάτιας.

ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ.

Καὶ Διοφαντός λέπεται
οὐδὲ Αραβίας, καὶ εἰς τοῖς τε-
χνικοῖς εἰσαγένεται δὲ αὐτῷ δέ-
ξατοις αὐθεντικῶν Περιαρεστο-

vir talis ac tantus, quod totum
terrarum orbem fama no-
minis sui & discipulis im-
plevit.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ.

EPIPHANIVS ē Syria o-
riundus, in diiudicandis
quaestionibus peritissimus
habitus fuit, sed in dicendo
remissus ac languidus. hic
similis cum Proxerio in
professione sophistices magna-
nam adeptus est gloriam:
Ita enim cum hominibus
comparatum est, quod v-
num solum nequeant admirari, quin prouī ad male-
volentiam & inuidia agita-
ti, precharis ac præcellentibus
ingeniis alium oppo-
nunt, principia (vt in Physi-
cis sit) pugnantibus conſi-
tuentes. Diem obiit non ad-
modum senex ē sanguinis
profluuo: quomodo etiam
vix illius, formosissima fe-
mina, interiit. Nulla illis proles
fuit. Hunc scriptor non
nouit, quippe qui longo
tempore præcesserit iphius
peregrinationem.

DIOPHANTVS.

DIOPHANTVS Arabs fuit,
qui inter liberalium arti-
cum professores ingessit se.
Hunc etiam Proxerio,

καὶ κίνησιν αὐτήρον, ὡς τὸ Καλλίμαχον Ομήρω τῆς μάστιξ φέγγει. αλλὰ ἐγένεται τοῦ Προαιρέσος ἡ τοῖς μηδέποτε διείσποντες εἶχεν [εὖ] μέντοι πάντας γίνωσκεν οὐ συγγενέστερος, ἢ τὴν παρόδουν γε πολλάκις θυμοσίᾳ λέγοντος. τοσούτοις δὲ τῇ χειρῷ τῇ δεχθέντων ἡ μητρούλη δέντων, οὐδὲν εἴδεκει καρδιῶς εἶχεν μητρικὴν αἵσιολόγην αὐθαίρων, ἢ χαλινάσμος ή χειροφύτων, αλλ᾽ οὔτε δημιαφύτων τε εἰποῦν τινὰ τῷ Προαιρέσοι λέγονται· τοσούτην δὲ τὸ Προαιρέσον οὐ Προαιρέσος εἴτε τοῖς τοῦτον δημιουργούσιν Σαλαμίνις ἡ τοῖς Μηδικοῖς, ἡ Μαραθῶν ἡ Σαλαμίνη, ταῦτα σεαγύρες εἶται στάπησιν τῷ μέσητέρων Σαποίων Στόλωλακοτε. τοῖς ἀπέλαπτοις οἱ παιδεῖς δηλοῦσιν τρυφών ἡ πλεύτον ὄρμοστασις.

ΣΩΠΟΔΙΣ.

Καὶ Σωπόλιδος παρόδησις πολλάκις οὐ τελταγένει φωνὴ οὐδεῖτη εἴτε τὸ αρχέγονον χαρακτήρες τὸ λόγον αἴνει φερεντούς θεραπεύει, καὶ τῆς οὐγωνίας μετανοίας φαύλον οὐγράφεις· αλλὰ ἐκρούει μέρη τῶν

οἰεικείται εαὐτοῦ inuidorum maligna opinio: veluti si quis Homero Callimachū opponat, sed eam hominum existimationem risit Proæresius, & pro ludo iocoque habuit. Scriptori notus fuit, quippe quem saepe publice declamantem ille audierit: eumque in historiam prædictorum, quos superius memorauimus, referre, improbum vīsum est & absurdum: siquidem illustrium virorum memoria scriptorū monumentis consignanda est, haud ludibrio expōnenda. Orationem tamen funebrem in mortuum Proæresium, qui mortem prior oppetierat, habuisse dicitur, eiūmodiq; elegiū addidisse, conuerso ad Salaminem & Medorum res sermones: Nunc silentio obruta iacetis Salamin atque Marathō: quanta etenim vestris tropaeis atque victoriis tuba interrit? Duos reliquit filios luxui & augendis opibus deditos.

SOPOLIS.

SOPOLIDIS quoque frequens auditor fuit qui hæc scribit. Dicendi genus ad prisci seculi characterem & formulam adinxus est effingere, sanioris Musæ diligens affectator, qui haud temere aut otiosè dearum

SOPOLIS

θύρας ισαγόως μεσίκητο δέ τοι πολλάκις, διὰ τὸ εἴπει τὸ ἡ ψοφίσσει εἰπεῖτε λεπτὸν τι καὶ αὐθεντεῖς, παραλιθάργυροι εἰσπάντες τὸ θέατρον εἰκασίας ημέρας τοῦ [δια] θεάτρου εἰκασίας, υπὲρ τοῦ πεποιημένου παντούτου Καστρίου φέροντες. Τούτων πολὺς εἴθεντος ἡ δημόσια γένεσις, πολλοὶ τὸν παιδεῖαν φάσκουσιν. πολλοὶ δὲ τοῦ παιδεῖαν φάσκουσιν.

I M E R I O S.

Τοῦ γαῖαρα τοῦ ποντοῦ λεβήτης μηδὲ Βιθυνία· οὐδὲ ἔγινον δέ εἰπον οὐδὲ ταχέα φάντα· καὶ τοιούτοις οὐδὲ τοιούτοις τοῖς χρόνοις· αλλὰ τοῖς τὸ μέτεκπαρεργασίαις Ιελιανοῖς, καὶ τοῦ πολιτεύσιν, εἰ μὲν τοῖς Περιαρέσον αὐχινδόνα, τὸ βασταλέως μαστόν, οὐ φθίσσομεν, Ιελιανοῦ κατελεπτούσες τὸ αιθράπινον, εὐδίπετα τὴν Στολημίαν· ἡ Περιαρέσος τελεστήσατος, Αθηναῖς εἰπιτελεῖσθαι. Θεολόγος δέ αὐτὸς εἰπεῖν ἡ σωματικοσμόν· κρότον δέ εἴχει ἡ χορηγὸν η σωματικην πολιτικόν· καὶ τοὺς απάντους ἡ ράβδος τὸ Σείον Αετοειδῆν ισαπαῖ. Επὶ δὲ τοιούτῳ διπλανοῦται τὸ ιρδεῖον τοῦ Σείου τοῦ πολεμού μακρῷ καταλαβούσις αὐτοῖς.

ΠΑΡΝΑΣΙΟΣ.

Ἐτῶν τούτων τοῖς οὐρανοῖς
ἡ Παρνάσσος, ὅπου τὸ παγεύ-
πιοῦ Σπίνα, ὁ μιληταὶ ἀσφι-
θμήτος ἔχων· ὡς τὸ γε στό-
ματος ἐκάτειρανέος.

ΛΙΒΑΝΙΟΣ.

Αἰγαῖον δὲ, Αντιόχεια μὲν
τοῦτο γένος οὐ τῆς κοίλης καλυ-
μένης Σύριας περιθετὸν πο-
λεων· Σθήνου τὸ Νικάτω-
ρες διπλανοῦντος ἔργον. Ήδη
δὲ τὸ δέ γε τερότατον, καὶ εἰς
τοὺς ἄκρους ἐτέλει τέος δὲ ὡς
ἔτι γε καὶ εἰος ἐστιν, πατέρων
Χαπλούσιον τὸν, αὐτούργεος
Αθηναῖον, ἕπετος ἐκ Σύριας
Επιφανίᾳ περιστῆτο μετά-
στις ἔχον δέξια, ἕπετος δέ
Προαιρέσιον ἐφοίτησι, ώς ἐν
τῷ πάνθετῷ δέ μιλητῷ ἡ με-
γάλη τῆς δέξιας τὸν διδεκά-
λων καλυφθόμενος· σε-
ραβούσις δὲ ὑπὸ τῆς Διοφτη-
τεῖαν, Διοφάντῳ περισσεύ-
μον εἰσιν· γε τὸ οἰ πάντα τὸν
ἄνθρακα πατημειασθετές ἐ-
φασκον, τοῖς δὲ ὁ μιληταὶ καὶ
οικεσταῖς τὸ γεγονός συμ-
μενόν, βάσκαν παρεγένετο.
ἡ τὸ διδεκάλωτος, ὁ γάλ-
ρος τὸν τοῦ οἴ πάντα δὲ ταῦτα
ἐπὶ τοῖς μέρεσιν συνεῖχε,

PARNASIVS.

HAC tempestate Parnasius doctoris munus impleuit incenso folio, quamvis paucos, quorum facile iniiri poterat numerus, discipulos habuerit, nominis tamen non incelebris.

LIBANIVS.

LIBANIVM Antiochia tu-
lit, Syriae, quam Cauam no-
minauit, primaria vrbs; Se-
leuci cognomento Victoris
opus, ex illustri familia, &
inter primores & capita ci-
uitatis recensitus. Hic iuuen-
nis iamque sua tutelæ fa-
ctus, parentibus orbus, A-
thenas profectus, neque E-
piphanium ut popularem,
magni ipse nominis accesi-
fit, neq; ad Proæfesum im-
migravit, tanquam in tanto
discipulorum numero, &
præceptorum claritate furu-
rus obscurior: sed insidiis
exceptus quas Diophanti
audidores illi compararant,
huic se se adiunxit: Verum
(vti memorabantqui virum
optimè norant) intellecto
dolo ē familiari consuetu-
dine & vsu domestico,
non diu ibi mansit: ne-
que præceptoris grauis fuit
aut importunus, verum
suapte sponte in decla-
mandi studio immoratus,

καὶ τοῖς τὸν αρχαῖον ἔτει-
σαζεῖ τόπον, τὸν φυλεῖν δέ-
πλατην ἡ τὸν λόγον. ὡς τῷ
οἷς τοιλάκις περιπούτες,
ἔτιν ὅτε καὶ τογχάνοντες τῷ
ποτοποῖ, ἡ τὸ σωματεῖς τῆς με-
λέτης αὐτοῖς διῃ τὸν γυμνα-
σίας τὴν ὥρανων αἱ δημο-
τεῖς τὸν διασχίειν τὸν
τοῦ Λαζαρίου πηγαδίουν α-
ριστοῖς [τοῖς ἀρχαῖοις,] ἡ οἵ-
εχεῖν ἐπιρρεῖ, ἡ θεά τε ἀ-
εισαν διέβανε, ἡ απίλαυσε δ-
οῦ δοῦ εἰκότε. Ταρσίας δὲ δημο-
τὴ τὸν λέγει, ἡ πειστὸς εἰσαντὸν αἱ
ενδιμαλλοῦ ἐπὶ τῆς δημοτι-
τῶν μεταλοφεροῦσιν, νῦν εἴ-
λεπο τοῖς μικραῖς πόλιν κρι-
θεῖσιν, ἡ σωματεῖτεν τα-
ῦ πόλεων αἰχνάματον· ἀλλ
δημοτὸν Κωνσταντίνου πόλεν
διελεγούσι αἱ τοισιδύντες εἰς
μέγεθος ἡ ἀκμάζουσα, καὶ
δεομέτων ἔργον τε ἐμοῖς, καὶ
λόγον, οἱ κατακομβοῖς, τα-
χὺ μάλα ἡ κατ' αὐτὸν ἔ-
λαμψιν [εἰς σωματεῖς τε δέ-
σος καχειεσθεῖσις φαῖται, καὶ
δημοτὴν τὸν πολλοντα πρόσδιος.

διεβολίος δὲ τηνότι ἀπό την
νομάνιαν πολὺ τὰ μετεγκατά,
[τὸν] θερμὸν ἐν λιό εἶποι γράψαν
φεν, ἐσ μηνύειν αἰξολόγουν
αἴτιτα πλέοντα φίλουν ὄντων
τῆς Καισαριανῆς λέων, κα-
τέρες τῶν Νικομήδων πα-
κεῖδεν τὸ φίλουν ὑπαπαντή-
ντος ἡ τοποθεσίου αὐτῷ, διά
περέων ἀπομενόσιες, μετὰ
χρόνον τινὰ δὴ τῶν ἔκανθ
πατέρεδε καὶ πόλιν ἐπιστρέ-
χεται· καὶ καὶ τὸν πάντα εἶναι
χρόνον, μακρὸν ἡ τοποθε-
νοντα ψηρόμονον μηνύειν εδρ
οῦσιν ἀπό τῶν αρέπονται
καὶ τῆς βιβλιοῦ τοῖς κατὰ [τὸ]
Ιουλιανὸν ἡ εραφὴ πιπίτης
τὸ δὲ καθ' ἐκεῖνον γεννώντας
εἶδοντας. οὐδὲς δὴ συλλα-
γήτων Διοσκύρων, ή συνε-
σιας αἰξιωσέντων, απολλέγον
αἰκήτων· ἀλλὰ τὸ τε ἥδος δη-
δὺς οὐδὲ τὸ λιό εἶναι, καὶ
σωμαῖχν ἀπό τὸ τε δὲ λιό
χις δὴ τε πολὺ χειρὸν οὐδὲ τὸ
κρέπιθον δὲ τούτῳ· ὅτι ποσοῦ-
το· τοῦτο ἐσ τῶν πλεοντῶν ηγε-
θὲς εὐτετρονέζωσιν, οὐσ-
τε οἱ μὲν ληπότεροι τοῦτον
ἐστιν ἀπό τοῦτον· τοῦτον
γεννώντων ἐκεῖνος ἄλλον ὁ πά-
της ἔστιν ὑπό τοῦτον· τοῦτον

calumnia vero ob pusiones
petitus, qui quidem recensem
re religio est, utpote qui res
memoria dignas litteris
mandare decreuerim, Constantiopolis expulsus Ni-
comédiam petuit: famam
que illum insequente at-
que adeo adsequente, [cito
inde abactus] aliquanto
post tempore patrium sol-
lum repetit, ibiq; reliquum
exigit vita spatiū, quæ
longa fuit & diurna. Pro-
inde nominis illius memo-
ria, Annalium monumentis
præclare consecrata est, vbi
Iuliani acta prescribuntur:
quæ vero singularia sunt,
nunc in lucem simul prodib-
unt. Nemo omnium qui à
Libanio affecti & in fami-
iliaritatem recepti fuerant,
abīt à mortuū immunis:
nam qualis quisque esset
ingenio, confessim norat
illiusque animum, in virtua-
tibus pronior esset,
perspectum habebat: ege-
gius artifex in exprimenda
atque ex vero effingenda
morum similitudine in-
tramque partem, ita vt fa-
ctu facilius nihil illi fuerit,
imo familiarium qui cum
eo conuersabantur quilibet
existimabat se alterius ipsum
videre: propterea qui saepe
eius rei periculum fecerant,

πίνακα τηνὸν δὲ ἐκμαχίζειν ἔτι
παντοδιπλῶν ἕδραν καὶ τοι-
λωτὸν εἰναι διά πλω ποτε παλλῶν
χρυσοφόρων οὐα θυλυδότων,
φυλᾶλλον τέρπεται, εἰλλ' ἐπι-
τοῖς ἐγχετίοις ἀπίλωτο πα-
τεῖ τὴν τὸν ἐγχετίον γανον-
ταν βίον, καὶ τοῖς τοι εἰτε πα-
στρά τερα Σανιμάζειν φέτος οὐ-
τον πολύμορφον πλεύσαι, καὶ
ἀλλοτροφόσαλλον λαον γέμουν ἢ
καὶ τοὺς ήμέλιπε, πλεύσαι καὶ
ἀπό τοις ήμέλιπε, τοιοντας γε
τὸν ὄμοιας τῆς αἰγάλεως· οὐ δ
λογίσοις ἀπάτην, φελεύθερον
παντελῶς αἰδονίς ἡ τε-
τρωτῶς ἡ ἀπάτης ἡ μεταφρά-
τεται γε τοσοῦ μὴ τετυγκανει
σιδεροπέλαις ἡ γένη τὸ πλεύσι
τοῦ κοινῶν ἡ παγᾶ μονεμ-
μον πολὺ τὸ μονεμετόπετον εί.
τολλεῖ δὲ διπλολαὸν ἡ συνου-
σίας ἐπέρας, ἵκανος δὴ τὸν
δρέπαιον αἰαφρέει καὶ στεγαίρε-
ται τοπον ἡ χάρεσσις γε ἀπό
ἡ παροῦσα βαμπολοχίας κα-
ταπέπλησαι τὰ συγχράμμα-
τα· καὶ οἱ κομφότοι σφε-
τρέψαν παντοχούν σφαναριμέ-
γιν τοῖς λόγοις· καὶ διατύ-
πει οἱ Συρεφοίνικες εἰχε-

et lepos ac grata iucunditas: cunctis Syrophenicibus
I. iii.

παχεῖς τὸν κοινωνίαν ἐπιτίθενται
καὶ κεχαροσμένον, οὐ παρά,
ἐκπίνει λαβεῖν μετὰ παρεῖλας
Ἡσείν· οἱ μὲν οὐδὲ Αἴγιοι μη-
κτῆρας καὶ αἰτιών αὐτῷ καρδι-
την ὃ ἦν ἀρρεφόλος παρεῖ-
λας πάτερ τετέλεσσον, οὐ πᾶς
αρχέας καρφοδίας, ὅλος εἰς
πάπιγγάλλεν εἰλικρινές,
καὶ τὸν καχεῖς περπονὸν καὶ
γοντεύοντος τὸν ἀκολούχον
μενός· παρεῖλας ταρπολιώ
τὸν αἰσχρότερος ἔστιν διότι νῦν
τοῖς λόγοις, λέξεσι κατεργάτω-
τοις μέντοις ἀντικαρχοντα. τὸ
γονίον Εὐπόλιδος θέρεψε. Δε-
κτονίας τῷ Δαιμονίῳ ἐντὸν πα-
ρῆκεν εἰ τῷ ὀνόματι τὸν γράμμα
δένθρον, οἷς τοῦ αὐτὸν κα-
λοῦσιν οἱ αἰθριῶν, οἵ τος λέπιν
δέρνεται αἰθερίην ὡς πάρ-
χαγόποτε δέλαινθάνεται, οὐ
αἴσθηται τοι παλαιὸν καθεί-
ραν, εἰς μέσον τοῦτο, καὶ φέ-
κτος δέρνεται συνηρπίζει, υπὲρ
τον τε αἰτητὴν πεπλάνηται
τὸν, καὶ θέλει τις αἰολούσθι-
τος, ὃς τῷ αἴθρᾳ τινας καὶ
θεραπεύεις δίστην ἵνα νεοτά-
των ἡ τὸν γῆρας αἰτησούσεν.
τὸν δέρνεται μὲν οὐδὲ [αὐτὸν] δέρ-
νεται τοντονίαν

in vulgari colloquio pecu-
liaris (Atticinam & sales
vocant) quæ dos præter ex-
peditionem peti ab eo po-
test. Porro Libanius hanc
partem tanquam præci-
piuum eruditioris caput ex-
coluit, ut qui è vetere Co-
media omnem explicandi
sensa animi rationem suxit
& in se traxit, totus ad illam
quasi à lumine suavitatem,
& aurum delicias ac leno-
cinia à natura factus. Erudi-
tionem magnam & multi-
plicem lectionem in oratio-
nibus eius inuenias, & di-
ctiones quæ illecebras me-
ras & suavia spirant. Ita-
que non ciset omisfurus Eu-
polidis Comici arbores De-
sposiam & Damasiam, si de
iis ipsi constaret, quibus
hodie nominibus appellare-
rentur: ita nouas ille aliquas
& ob antiquitatem igno-
ratas voces inuentas, ceu
donaria quæpiam prisci se-
culi detracta, in medium
profert, & à puluere extera
concinnat, accuratèque ex-
ornat, obducens illis velamen
integrum & sententias
congruas, quæ veluti famulae
ac pedissequæ heram re-
pente ditatam, & à fencitæ
exuvio nitidâ affectentur.
Has ob res diuinissimus ille

Iulianus omnēsq; mortales
vnice illius admirati fue-
runt in dicendo gratiam.
Plurima circumferuntur ei-
ius volumina, quæ cognosci
facile possunt à cordatis vi-
ris, qui ea conquirunt. Non
erat impar administrandæ
reipub. & causis civilibus:
idoneus etiam ad audēdum
perficiendūmque (vt de ora-
tionibus taceam) alia non-
nulla quæ in theatro specta-
torum animos delinire ac
recreare possent. Cum sub-
sequentes Imperatores amplissimum illi dignitatis gradum
detulissent (nam salu-
tatum Palatio prafectum
eo honore fungi iussarent)
nolunt accipere, dictitans
Sophistam illo maiores es-
se: quæ non modica laus est,
quod dignitate inferior, ma-
luerit immorari studiis: al-
terum illum honorem vul-
garem, sordidum atque illi-
beralem ducens. Obiit lon-
ga senectute confectus, cun-
ctis magno sui reliquo desi-
derio & admiratione.

ΑΚΑΚΙΟΣ.

Πολεμίους Καταρένη τὸν
Αἰγαῖον λέγει. καὶ λέσσωναν
τον τῷ Λιβανῷ καὶ τοὺς εἰ-
ποὺς γένοντος πόνου ἢ σοφιστ-
ικοῦ πονθύμου ἐπειδὴ τοι
ἄλλος γένεσιν καὶ οὐ λέσσι

ΑΚΑΚΙΟΣ.

CESARIA Palæstinae A-
cacium edidit, qui eodem
cum Libanio tempore vi-
xit, sophistica contentio-
ne & spiritu, si quisquam
alius, plenus. Dictio eius
I. iiiij.

μετὰ κρότων τοῖς ἀρχαῖον
επίστρεψε Θάσον· σπανδων
τὸ Διβατίου, κατέστη τὸ πεζό-
τε, καὶ τοῖς ισχυρῶς. βιβλί-
σθον τοῦ τὸ Διβατίου τοῖς
ἀφοῖ αὐτὸι γέρεσπιται, τοῖς ἀ-
καίνιον ἄποι ὑπερθεμένον· εὐ-
φήμῳ διλαθεὶσθαι τῷ πε-
τεῖδι, πλέγχος τῆς ἐκείνης
φύσεως αὐτούς τοὺς οὐκείνους
εἰσαγαγόντας τὸν τοῦ
λαζαρίδην σάσσον καὶ αὔριον εἰ-
στρέψαντο αὐτοῖς οὐτε μή τε Ο-
ρυχίῳ παντοῖς ἔμβη μέτρον ἀλλά,
διφωνίας τοῖς οὐ μέντος μέτρο-
φειδίᾳ τὸ τὸ Δάκτυλον αὐθι-
λαβεῖν καὶ τὸ πτυχία τοῖς ε-
παγρού τὸ Σεῖτον, αλλα τὸ πυρα-
νῆν τὸ μὲν τὸ άκολινόν, καὶ τὸ
αὐτοῖς οὐταρχίαν αὐθιβρέστον τὸ
δύο οἰκεῖον, τὸ τρέποντος καὶ
λοιδούς καὶ βασιρίοντος σάματον, καὶ
πάντες τὸ μέν τὸ Δαμαζόνιον,
οὐ τὸ δέ τὸ οἰδεῖν τὸ Ζεύς εἴλι-
ατοιοῦ μὲν Ακαίνιον εἶν τὸ δι-
στον αὐθαρματον, καὶ πολλὴν ε-
πιτελεῖσθαι τὸν δάκτυλον,
οὐ τὸ
Διβατίου κρατήσαντον νέος
τὸν εἴτην οἱ τὸ αὐθαρματον οὐ τὸν
πανδέσμον τὸν αὐτοῖς, εἴσων με-
γάντον αὐτὸν τὸ τρέποντος εἰς γῆρας α-
φίσθιον.

pro studio erga illum suo, non minus quam si ad senectu-
tem extremam venisset, suspexere.

ACACIUS.

ad manuum plausum pri-
fco dicendi generi accedit.
Hic caput attollēs vna cum
Libanio, primam palmam
apprehēdit, & arreptam ob-
nixe obtinuit. Quapropter
libellum de dexteritate in-
genij cōscriptis Libanius A-
cacio dedicatum, vbi mani-
festē indolis ipsius excellen-
tia impurat, quod succen-
buerit ab eo superatus: suo
vero se ipse testimoniō pro-
dit in vocularum cum dis-
positione, tum exacto dele-
ctu, velut ignarus Homerū
nō vbiq; singulorū versuum
dimensiones curas, sed so-
norē vocū (quā euphoniam
vocant) & numeros auribus
expendisse: neq; Phidiā sem-
per digitū aut pedem adhi-
buisse, aut secū attrulisse quo
laudatā illā & decantatā
Palladem perficeret: nescius
auriū iudiciū exuperare, re-
gnūmque obtinere; deinde
causa aut esse incōpertam,
aut difficulter diūdicari. Si-
cū in formoso & amabili
corpore non idem mirantur
omnes, sed qui specie capt⁹
est, non videt unde quidq;
sumptū sit. Itaq; sectatus o-
ptima quaq; Acacius, post
late diffusā de se famā, quasi
Libanium lōgē superaturus
fore, iuuenis etiamnum de-
cessit: quem certatim omnes

EVNAPII NYMPHIDIANVS. 137

ΝΤΜΦΙΔΙΑΝΟΣ.

Νυμφίδιανός δὲ λόγοι
Σμύρνης. Μάξιμος δὲ λόγοι
φιλόσοφος [εἰδένετο] αὐτῷ
καὶ Κλωδίγειος ἐπειδεξ φιλο-
σόφων καὶ αὐτὸς ἀριστονόμος ὁ Φίδιος
Αθηναῖος πατρός τοῦ αὐτοῦ
γεγονὼς δὲ εἰς τὸν πατερικὸν λόγον τὸν στα-
φισῶν ὄντος αὐτοῦ οὐκείσθησαν
αὐτοκράτωρ Ιουλιανός αὐτῷ
καὶ τὸν βασιλικὸν λόγον ε-
πιτρέψας, τοὺς ἀποστολῶντας
επιτίσας, οἷα μέρος τὸν ἐλλα-
νῶν πρινωθόντα λόγον
πρέπει τοῦτο τὸν πατερικόν
καλεμένας εὑρέτας τὸ τέλος
εἰς τοφάριον καὶ τὸ σφύλακεν
γαγκρέψας τὸν θρόνον. τελοῦτον δὲ
αὐτῷ σωμένη γνωμονίων πρε-
σβύτην καὶ μετὸν τὸν αὐτελφόν
Μάξιμον.

ΖΗΝΩΝ.

Ιαζεῖ δὲ τὸ τούτον καὶ
μαζόν τὸς ζεύνοντος, Ζεύν το-
ς οὐκέτης, διδασκαλία το-
τοιούμαντον συστάμενος.
ἀλλά τὸ τελεβόρειον τὸς ζεύνοντος
Ιουλιανὸν τῷ σοφιστῇ καὶ μετ'
εκεῖνον καὶ τὸς Προπτερόες
ζεύνοντος οὐδέποτε Ζεύντοντος.
αρμόνῳ δὲ τὸν Ζεύντοντον
λέγει τὸν τοιούντοντον.

NYMPHIDIANVS.

ΝΥΜΦΙΔΙΑΝΟΣ Smyr-
næ fuit, qui Maximum
philosophum germanum
habuit fratrem, & Claudianum,
qui & ipse insignis
fuit philosophus, Athenis
tamen nec litteris imbutus,
nec educatus, Rhetorices
natus studio, & Sophista
haud indigens nomine.
Huic Imperialis interpretis
munus commisit Julianus,
dictādis epistolis, quæ Græ-
ca lingua contexendæ fo-
rent, præficiens: quanquam
conscriptis declamationibꝫque
appositus magis fuerit: in
primo tamen velitationis
præludio, & in ipsa disputa-
tione sui dissimilis. Mortem
obiit senex, & à funere fra-
tris Maximi.

ΖΕΝΩΝ.

Eo temporum tractu cō-
plures floruerunt Medici,
inter quos Zenon Cyprius,
doctrina celebri clarus, atti-
git tēpora Iuliani sophistæ,
& post illum Proxēsij, qui
Zenoni successerunt. Hic v-
truncusq; profitebatur & facti-
tabat medicinā. E discipulis
ei⁹ clari nominis fuere, Ma-
gnus, Oribasius & Ioaicus,
qui veluti inter le parati

ηθοὶ δὲ οὐρανοῖς φραγμοῖς

εὐπέδηλος ήταν, οι οἳ πότε τερψαν, οι οἳ ἀμφοτέρα κατελειφθησαν ὑπεράποιων δὲ ὅμοιος ἦν καθότι ἐκλιπεν ἡμίσιος ἐργασίας ἦν τοιούτος.

M A G N O S .

Οὗτος ἐκ οἳ οἳ Αἰγαῖοις
τῷ γεόγρῳ τῆς Ἰσραήλ τῷ Εὐ-
φράτῃ, τῷ νῦν Νισινί ὁ-
γραφίαισιν. αἰκεντὸς δὲ φύρο-
μενος Ζεύσων Θ., καὶ τῷ πε-
ρὶ τῶν σωμάτων τῶν ταυτηρ-
τικῶν φύσει τῶν Αειστέλλων
εἰς τὸ διαδεδομένον λέγει σω-
φίωντά τοις Θεοῖς Καλλί-
πολέσι θεραπεύειν δὲ ἐξ ἐδόκει
δικαστὸς διῆγον ταχατῶν λέγειν.
ώστροι οὖν οἱ πατέραι φαστὸν
Αρχίδαιον, εἰ Πεισιλέων εἴη
δικαστὴ τοῦ Θεού τοῦ θεραπεύοντος,
ἀλλὰ καὶ κατεβάλλων Πει-
σιλέων φαστὸν λέγοντες νενε-
στοι μηδὲ βέβλητε τοιούτον
πεν, οὐτοῦ τοῦ θεραπεύοντος
ταῖς ιφέστερων, αὐτοῖς τοῦ
Μάγου Θ. εἴτε τοῦ θεραπεύοντος. οἱ δὲ
στρατόντες τοῦ ερρώμενος,
χάρειν αἰωνόγενων τοῖς θερα-
πεύοντος ἀλλὰ τοιούτοις τοῖς
ιαπράντων μέχρι τῆς σθνάσης
καὶ τῶν βαντίσεων καὶ διδα-
σκομένον εἰδούσι τοιούτοις τοῖς Αλεξανδρείαν

præceptoris studia, hic γάρ, alius utrumque reliqui sunt in pretio tamen vigore omnes, quatenus præcep-
toris operam medicam, &
artis professionem successione adierunt.

M A G N V S .

MAGNVS oriundus fuit Antiochia, quae trans Euphratē sita, Nisibis nunc appellatur, Zenonis auditor, qui statua mole Aristotelē prouocare potuit ad differendū de corporib. electiis, & quib. ad arbitrium vires superunt. In dicendo cogebat Medicos tenere silentiū, sed non periude medendi arte pollebat. Quemadmodum autē memorant veteres Archidamum interrogatū, nūquid Periclem viribus superaret respondisse. Quin ubi Periclem prostrauero, mox vicit, humi se deiectum fuisse negans. Eodem modo curatos ab aliis Magnus demonstrabat adhuc morbo tencit; cumque pristinæ valitudini redditī & iam solites Medicis suis gratiam habere le restarentur, ille verbis & quaestiuculis obiectis, os Medicis obstruebat. Delecta fuit & instituta Alexandriæ Schola publica ubi doceret,

επάρτες ἔπειον καὶ πάρ' αὐ-
τὸν ἐφοίτων. ὡς θεωρίας στάσε-
τε μόνον ή λογοθεωρίας τῶν παρ'
ἔκεινα καλῶν ἢ ξποτοιχίαν
ἢ σπαέσαινεν αὐτοῖς. ή γὰρ τὸ
λόγιον ἐκρύθησον, ή καὶ τὸ
διανοθέατο ποιεῖν τὸ μέντον
διῆτης πρετέρας ὀπήργεις,
περι πλάμψαν.

O R I B A S I C .

Οειδέσιον δὲ Ρράμας
λέγεται καὶ πότε καὶ διότι καὶ πότε
σωτερίλειτος τοῖς δύξας, ὡς τῷ
τοῖς Αθηναῖς γεγονόν, ὅτι
αὐτὸν μηρίσθι τοῖς λόγοις,
πολιτικοῖς χαρεῖ λόγοις, ὅτι
Αἴτιοι μοῦσαι, οἷς [π]άρα
τὸν οἰκεῖον εἰκατερων δὲ διῆ-
περφύκεις, εἰ παρδοῖς λογοθεω-
ρίας, πάσις παρδεῖας μετε-
γκαστος, η τοῖς δρεπτῶν συμ-
φέρειν καὶ τελεῖν. τοιούτον
δὲ τοὺς ήλικίας, ἀπροστήτη τε εἴ-
γμένον τὸ μεγάλον Ζεύσον,
καὶ Μάγους συμφοιτόν. αλλὰ
τὸ Μάγους θεολογίαν πα-
λαιοτάτης τοῦ μούσαντος αὐτοῖς. καὶ
τούτοις δὲ αριστοῖς οὖν, λόγοις
τὸ ἄκρον εἰκρατεῖτο τοῖς ιαπε-
ράντος, τὸ πάπειον εμμαίστο θεῖσι,
οὐν αἰθράπτων δικαστὸν εἰς τὸ
μίκητον οὐτοῖς διεῖν τὸ δίκιον.

ad quem peregre & nauigio
& terrestri itinere conflu-
bāt omnes, vel contēplandi
solum hominis caussa, vel
ut ex abundanti eius fructū
aliquem decerperent, quod
ipsum nūquam fecellit illos:
aut enim in lucro ponebant
loquentiam, aut insuper ap-
ponebant posse aliquid in-
dustria sua præstare aut fa-
cere.

O R I B A S I V S .

O RIBASIVM patria Per-
gamus tulit, qui natales glo-
riam eius auxere, perinde vt
nati Athenis, patriæ gloria
splendore assequuntur, si
eloquentia clari habeantur,
fama ferente Atticam esse
Musam & domesticum or-
nementum. Honestis natus
parētibus à pueritia clarum
nomē adeptus fuit, ob hau-
stram liberalium artium do-
ctrinam, qnq; & ad virtutem
conducit, & momentum om-
ne confert. iuueniles an-
nos ingressus, auditor fuit
eximij Zenonis, Magni cō-
discipulus, quem à tergo re-
liquit, cum reddendis sensis
luctatēim, qua in re ipse præ-
cellebat. Itaq; ad artis medi-
ce summu fastigium cur-
riculo ibat, patrum deum
imitatus, quatenus mortali
Deū imitatiōe assequi licet.

εἰς μετριόν δὲ ὑπέφακτον γε-
νόμονθ, Ιουλιανὸς μὴ αὐτὸν
εἰς τὸ καίσαρα ωργίαν συνηρ-
πισεν ὅπλη τῇ τέχνῃ ὃ δὲ το-
ῦτον ἐπλεονέκτη τοῖς αἱλ-
λαγος ἀρέταις, ὡς τε ἦν βασι-
λέας τὸ Ιουλιανὸν αἰνεῖται· ἢ
ταῦτα γε ἔτι καὶ τὸν εὐνο-
αἰσεβέσεγν εἴρηται. ἀλλ’ εὖ
καρυδαλλίς η περιγράφουσ
αἴδης λόφος, οὐδὲ Οειβάσιος
τοῦ αἴδην φέροντος ἀλλὰ δῆλος τὸ
ταύροχλων τῆς δόξης οἱ μετὰ
Ιουλιανὸν βασιλεύοντες, τὸ τε
κάπιας ἀφείλοντο καὶ μεριζόμενοι
τὸ αἷμα βουλιθεύτες, τὸ μὴ
ἔργον ἀκιντοτε· εἰ τερίσιος δὲ
τοῦτον τὸν ὄφρον οὐδὲν θεού·
ἔτι οὐκέ τοι μὴν εἰς τοὺς βαρ-
βάρους, ὡς τῷ Αἰθιοποὶ τοῖς
κατ’ ἀρέταιον ταῖς ἀεράματιον.
ἀλλ’ εἰκόνοις μὲν τῆς τῆς πλάνως
εἰς τὸν ὄφρον τὸν οὐρανόν
μοιστὴρει, ὡς τοσοῦτον ἀντί-
στρέψαμεν. ἀλλ’ εἰκόνοις μὲν
τῆς τῆς πλάνως εἰς τὸν βαρ-
βάρους εἰπεῖσθαι εἰκόνες πε-
σσωτες καὶ οἱ τὸ σφετέρου
βουλίματος Οειβάσιος δὲ
ἐκτεθεῖς ἣ τοὺς πολεμίους,
εἴδετε τὴν ἀρέτην τὸ μέγεθος,
hostilem terrā expositus, edidit virtutis eximiae specimen;

Cum vero illustris eius esset
ab adolescentia fama, Iuli-
ianus ad Cæsaris titulum
viam affectans, artis nomi-
ne secum abripuit medicum:
qui tantum in ceteris quo-
que excelluit virtutibus, ut
ad Imperium etiam Iulianum
euexerit: quæ res in
Annalium historia exactius
perscripta est. Verum ut sine
crita non est alauda (quod
loquitur parcoin) ita non
caruit inuidia Oribasius: si-
quidem propter famæ cele-
britatem Imperatores Iulia-
num subsecuti, facultates
illi omnes eripuerunt, & de
medio tollere conati, super-
federunt incepto: facinus
tamen pudendum atque indi-
gnum alioqui fecere, inter
Barbaros cum ad necem
exponentes, quomodo A-
thenienles communatis te-
stulis optimum quemque &
virtute præditum exilio
multabant. At his leges pa-
tria dictabant, permette-
bantque solum ciuitate ex-
pellere, nihilque accedebat
aliud: Imp. vero exilio in-
super adiecerunt, quod im-
manissimæ barbarorum gê-
ti in manus traditus sit:
qua re quid aliud quam suo-
rum consiliorum partici-
pes illos fecere. Oribasius in
non locorum spatio defini-
nitæ, non domiciliis cir-
cumscripctæ, sed quæ animi
constantiam & firmitatem
ostendit, quæ per se ipsa a-
ctuosa efficacitatem suam
prodit, ubi tandem cumque
extiterit: quemadmodum
numeri solent & artes ma-
thematische. Statim namque
apud Barbaros reges cla-
rum consecrurus nomen,
inter primores habitus est,
excitato etiam in Romani
imperii finibus ingente sui
desiderio. Barbaris ut nu-
men quoddam eum colen-
tibus, dum hos longis mor-
bis implicitos ferunt, illos
à mortis vestibulo reuo-
catis educit: nimirum pra-
dicta iam calamitas, fortu-
narum felicitatisque omnis
ianuam & occasionem illi
aperuit. Quare Imp. re-
pudiato oppugnandi viri
confilio, cuius vbiique virtus
eminebat, redditum ei confe-
cerunt. Ille adeptus redeun-
di potestatem, & yniuersæ
substantiæ loco solum fe-
habens, virtutisque opes o-
stentans, uxorem duxit di-
uitiis & genere claram, qua-
ternosque ex ea habuit libe-
ros qui supersunt, & ut in-
columes maneat Deos rogo,
quin & ipse, quo tempore ista
scribo, inter homines est,

τε ἡ εἴη διῆται δράχμον πλούτοις τοῖς τοῦ δημοσίων αἰνακομητήμενος, τῷ μέτα τοῦ βεστλέων συγκεχριμόταν, οἷς ὅπεράδειπον τῇ περιπέτερᾳ κεῖσθαι τῶν οὐρών οὐδὲ διῆται ἡ οὐρά τοῦ. Οειδεῖσθαι τε σωτυχίην, αὐτόρος δέ τοι φιλοσοφοῦντος γρανάως, οἵτε εἰδέναι τὶ περὶ τὸν ἀλλων θεραπεύοντος τοῦ οὐρών πεπάντην δέ τοι πεισθέντος καὶ τοῦτο τρέχουντα τοὺς σωτυχίας αἱρευτοὺς γέγονται.

IONIKOS.

Ιωνίκος οὗτος οὐδὲν Σαρδίων, ἢ πατέρος ιατρού Μανείων
ζητηφανός. Ζητώντες δὲ αἰκεστήσεως γραμμάτους, εἰς ἀνέρι την
ζητηθείας Κέλεων ἦν Οειδάστος γε ἀπό την θεραπείαν
τούτους ὄντων τὴν περίπτωτον ιατρικήν εὑπορέατος
γράμματος ἢ τοῦ περιπάτου,
κρέπιδων λινοῦ τῷ καθεικαστον
τον περιφέρει τοῖς στομάτος
μορίων ἄκρως δακτυούστρως
γράμματος, τοῦ δὲ αἰθροπάντην
φύσεως ζετασμός. ἐποιεῖ
δὲ φαρμάκου τινὸς ἔλαστρον
κατατεινοῦ ἀπὸν καὶ
κρίνει, εἰδοῦσα τοῖς εὔποτα
τονοῖς οἱ τεχνικότατοι τοῖς γράμ
μαστοῖς τὰ μέρη πεπλέονται.

vtque sit, eosdem obsecro.
Recuperauit quoque ex æratio pristinas opes, abolita
Imperatoribus indulgentibus priore, qua ceciderat,
sententia. Atque ista quidem ita se habent. Certe
non cuiusvis, sed eximii
philosophi est, cum Oribas-
io agere & colloqui, vt
sciat quid præalitis admirari
debeat: tanta est harmo-
nia & gratia in omnibus
diffusa & coniuncta ipsius
congressibus & colloquiis.

IONICVS.

IONICVS Sardianus fuit,
patre insigni Medico ge-
nitus, auditor Zenonis, qui
ad sumمام diligentiam
& industriam peruenit, ad-
miratore illius Oribasio,
nomib[um] medicinalium
pariter & rerum experien-
tissimus, adhuc potior in
singularibus experimentis:
eximie peritus corporis
membrorum, & humanæ
naturæ indagator summus:
nullius pharmaci compo-
sitio aut iudicium latebat
cum: non vnguentia aut em-
plastra, quaæ ulceribus illin-
nunt artis periti, cum ad
cohibendum materia afflu-
xum, tum addiscutiendum
virus quod influxit, eundem
fugiebant: egregius inueteror

δημέροντος, τὰ δὲ τέλοντα μητρούσια διεσκορπινάτες, οὐεῖ-
ντος διεύθανασσούσια καὶ δημόσια
τὸ πεπονθός μέσον εἰς χρόνον
τοῦ μέρεστον διεργοποιώτατον τε
τοῦ καὶ διέκριτομένος. ἔρχεται
οὐδὲ οὐ νομίματα ποντικῶν ποτί-
σταν, ἀπότελος μιγαλοφερ-
νοῦτος διπλή τε τοῦ θεραπεύετον
ἔξισταδια ποτέ τοῦ ἀνε-
βεῖν, ἢ φαντᾶς οὐ μολοχεῖν,
οἵτε σωτυχούσιοντες Ιωνίων,
τὰ διπλά τοις πελαιοῖς εἰρη-
μένα μαγιστράνσιον ἔργων, καὶ
ποτέ τοῦ καρκίνου Κέρατου,
οὐδὲ οὐ νομίματα πρυτανίων
μετέτρεψε τὸν γεφύρην. ποτίστος τε
ἄντοι τοῦ οπινούλων, ἢ ποτέ φε-
λοφίαν ἀποστολὴν πρέπειν, ἢ
ποτές θάσοντο, διότι τοῦ Κια-
πετοῦ εἰς αὐτούσιοις πόλεσι ποτέ
κακομήντον εἰς τούτην τοῦ
οἴστος εἰς φιλοσοφίας πολιτι-
στακοστῶν, εἰς τοῦ Λευκαρί-
νοις τοῦτον καθαίτην τοῦτον
ἀπολήγει καὶ φάστερεται. ἔ-
ρχεται δέ τοις αἴτιοις ακε-
ρίας, καὶ λοιφροῖς αἴτιοις τοῦ
χειροῦ διετονήσιοις αἴτιοι
τοῦ λοι, αἴτιοις εἰς πελούτην μηρούν
την τοῦ γεφύρην διπλή διπλή ποτε
τοῦ αἴτιοις λογετεῖν μητίκην.
καὶ Θέων δὲ τοῖς οὐ Γερασί-

καὶ τούτοις τοῖς κατεγράπτολ-
λησί δόξαις εἰ ποτέ μεν. εἴ παν-
τέον δὲ δόξη τοῖς φιλοσοφοῖς
πάλιν ὅθεν ἔργον θέμεται.

ΧΡΥΣΑΝΘΙΟΣ.

Τωπιστὸς τῆς γεραῖς αἴ-
τιος ἐψήσας Χρυσάνθιος,
τὸν τε γέραφον τηνῶσα πεπα-
θεὶς καὶ σὺν ταῦτας, καὶ διεστ-
σικῶς εἰς τέλος, ἀπὸ τοῦ
μοντινοῦ πάντας τῶν αὐτὸν βι-
νούσιν. αἱλλ' οὐδὲν γε δέρει τοῦ το-
ροῦ ιδεῖσσιν τοῖς χρέουσιν. ἐκεῖ-
νος τε γέραφον εἰ τινας
διεφέροντας; καὶ τοῦτον
εἴπει δύνασθαι νικῆσε τε καὶ διε-
φερούσιν τῶν διδοῖσιν δια-
ρεπεῖν, πολὺν εἶπον τι καὶ σφίσσο-
ρειν δόπιν τὸ κατεύθυντον σύ-
γκριτες, εἴπει δὲ τοῦτον συνω-
μολογήσασιν. τοῦτο μὲν οὐδὲ εἰς
βιταλίον τελούματαν τῶν οὐ Χρυ-
σάνθιος, καὶ οὐδεὶς τοῖς περι-
τοις δόπιν κατέχει αὐτούς τοις εἰ-
γένεται δὲ αὐτῷ πάταπος,
τηνῶσιν τοῖς, εἰς τε πλούσιον
θήλων τὴν οὐλήρουν καὶ δόξαν τοῦ
ιδιώτου τηναὶ λαζαρίδας, οὐ δέ
γνωστερινών εἰχε διώδημαν
καθεῖτο πότε βασιλεύσονταν εἰ-
πτερανάμενος. καὶ βιβλία ταῦ-
ταν διεστάζεται, τὰ μὲν εἰς
τῶν Ρωμαϊκῶν Γλαυκῶν,

illustrem famam consecutus est. Sed revertamur iterum ad philosophos, unde veluti ē diuerticulo digressi sumus.

CHRYSANTHIUS.

Huiuscemque commentarii
scribendi auctor fuit Chrysanthius, qui ab ineunte æ-
tate scriptorem erudiit, & ad
finem usque benevolentiam erga illum conserua-
uit, ceu legem quamplam:
nihil tamen ob id in gra-
tiam dicetur: siquidem ille
mirum in modum veritatē
coluit, idque ante om-
nia puero instillauit: nos ta-
men præstitum beneficium
non iactabimus aut ni-
mium extollemus, quin
submissius moderatiusque
de illo agemus, quandoquā
dem inter nos ita conuenit
ex pacto. Chrysanthius or-
dinis fuit senatorij, & no-
bilitate suæ ciuitatis facile
princeps: auus illi fuit In-
nocentius vir copiosus &
locuples, existimatione
quam priuati hominis, su-
periore, & cui condenda-
rum legum arbitrium & au-
toctitas Impp. consensu
comissa fuerat. Super-
funt eius libri & Ro-
mana & Graeca lingua

perscripti, qui peracre viri in
expendēdis rebus iudicium
& ingenij acumen testatur,
earūq; rerū cognitionē cō-
tinēt illis qui calium admira-
tione capiuntur. Chrysanthius iam tum adolescentis
mortuo pace derelictus, &
philosophiæ amore inflam-
matus, ob naturæ diuinum
ardorē, Pergamū ad magnū
illum Aedēsiū contendit. vt
que eruditioñis siti flagra-
bat, incidens in virū, qut in
tradenda sua doctrina adul-
tior florebat, patulas sibi fau-
ces subiiciens, expeluit se at-
que ingurgitauit doctrina
illa neutiquam vulgari, nul-
lā aspernatus prælectionem,
neque in assidua diligentia
cuiquam cedens. Erat enim
corpo firmo, laboris tole-
rantissimo, planeq; adamā-
tino, ad quodvis exercitijs
genus subeundū assuefacto.
Huic, postquam Platonis &
Aristotelis doctrina abunde
imbutus, vniuersæ philosophiæ
animum applicasset, ac
relectis percursorib; rerū spe-
cieb. omnibus, in eloquentiæ
cognitione vires ac robur
collegisset, ea in facultate
expeditus promptusque
continuo vsu redditus, non
desuit animus in edēdo fel-
lici specimine, quippe lo-
quendi & tacendi potens, &
quo principatum obtineret,

καὶ τεστὸν διδάσκει προτεῖν, εἴπου βεβείν τυγχάνων πομπικῶντερο. ἐπειδὴν ἀφίκειν αὐτὸν οὐδὲ διῶν γάστιν καὶ σοφίαν, οὐδὲ Γενερόρας τε εἰ φρόντιζε, καὶ δύον Πυθαγόραν ἔχει λαττα. Αρχήτας τε οὐ παλαιός, οὐδὲ εἰς Τυραννούς Απολλώνιο. οὐδὲ οὐδεὶς σοφία τε εἰ δέξει καὶ καὶ οὐδὲ αἴθρωποι. οὐδὲ τε γε Χρυσάνθεος οὐδὲς αἰσθητικὸν, οὐδὲ φύσις τινὸς λαβῆντος θεοφράστας, ταῦς αἰχλῆς αὐτοῖς οὐδὲ μόνος ξείρωνται, εἰς πεσόντων οὐδενόποτε οὐδειρέρηται οὐδὲ τῆς μηχανῆς τελείωματος, οὐδὲ φοιτούσι Πλάτων, οὐδὲ τῷ εἰδούσι αὐτῷ ταυτίας παρέδιεται εἰς αἴρεντά πάρχειν, οὐδὲ πάσιν καπροθεντικὴν φύσιν οὐδὲ γοῦν οὐδὲ τις αὐτὸν εἴ φισε τε οὐδεναὶ μούσοις, οὐδὲ τεστέλεχος τούτῳ λογοτε, οὐτως ἀποτελεῖ δινῆσει καὶ σωθῆδειντον, οὐδεὶς τῷδε περιέργειαν τε καὶ σωλαντὸν τοῖς θεοῖς. ζεύντον δὲ ικανογέντει τοῖς τεστέλεχοις, οὐδὲ σωλαντοῖς τῷ Μάλειμω πολύτι, οὐ κενοντούσι πεπίπτειν. οὐδὲ γένει εἶχον τι φιλόγενον οὐ τῇ φύσει καὶ δυοις Κλαύσοις

si quando altiora tentaret, pompa in dicendo & fastum adhibuit. Postea ad Deorum cognitionem totū se dedit, & eam sapientiam, in quam Pythagoras eiusq; sectatores curas suas universas contulerunt, & prius ille Archytas cum Apollonio Tyaneo, quotquot denique pro deo nunc coluere, diuinī plane homines, qui tamen mortales esse & corporibus induiti videbantur. Ad hęc studia contendens recta Chrysanthius, prima quaque arrepta ansa, principiis ipsis pro suis duotoribus vissis, tātopere subleuari attolliq; cecipit ab animi perfectione, ac (vtrī Plato nominat) lustratione, ut quilibet etiam species illum ad omnigenā eruditōnē produceret, omnisque cōportem redderet p̄enotionis. Itaq; erat qui melius futura cernere, quam prædicere, illum dicitabat: ita distinctè cuncta & articulatè digerebat & cōpletebatur, tanquam si præsens cū diis cōmerciū haberet. Post cōtritū in his cereb. bonā rēporis partē, & exantatos cū Maximo non paruos labores, hunc cōfiliōrū suorū sociū dereliquit quod is natura cōtentiosior

εῖς φαντῖσι οὐραῖς τῷδε τῷ θεῷ αὐτιβάνων, εἴ τερα γίτε τῷ φενομένῳ καὶ οὐδὲ Χρυσάνθεος, τοῖς φρεστοῖς θεαμάνοις, οὐδὲ μηρὸν εἰς παραγοῦσι, οὐδὲ τῷ κίνητον τῷ διάθετον εἰς θεάσις. εἴ τα πολὺν μηρὸντοις δημιούργοις διητῷ φανερόνεως τῷδε τῷ αἰθρωτίνει βουλῆς εἰ φίρμος. Ετῶ γοῦν καὶ λίγοις οὐ βασιλέος Ιουλιανούς αἴμαφα μετεπολεῖσθαι ματερίστων, οὐδὲ πηφλέντες στρατῶται ματαζητῆς τῷ Θεοφάνειλ θεοτήτῳ περιγράψυκι, οὐδὲ εἰδοξεις καὶ εῖς θεοῖς τῷ θερόντει φανάρισ, οὐδὲ καὶ ιδιώτεις καὶ βασιλεύοντεις περιεγένεται τὰ ουμεῖα, οὐδὲ πολὺ οὐδὲν αἰταγόρεισθε. οὐδὲ Μάλειμω οὐεφελεῖ τοῖς ιερεῖς, καὶ τολνιαίδηροι οὐδὲ τοῖς θραυστοῖς, μετ' οὐλοφυραὶ οὐδέντων, τοχῶν εἰσέρων οπισιών ικετῶν τοῖς θεοῖς, καὶ μετεπιθέων τῷ ειειδρμένᾳ. οὐδὲ πολλά καὶ οὐδὲ πολλοῖς αὐτῷ σχετικομένων καὶ φρεστούντοις οὐδὲ Κρυστάνθεος. οὐδὲ βύλησις τελευτῶντες τὰ φανερόντα εἴκεντες καὶ τὸ δοκοῦντα τοῖς ιδίοις τοῖς φαίνεται.

επὶ τῷ φαντεῖν εἰδοξούσει. εἴ τοις
εὖ ὁ εὐρὺ ἄρμον πώλης δέχεται
κανονίδεις ἀνείνεις ἢ θυ-
μημάτων ὃ ἔχειν οὐτός Θ., εἴ-
μενεις καὶ χρήσεις τὰ περιβόλια
εἰρὶ ὁ βασιλεὺς πληγος δηλό-
τη μονή, καὶ ποτὶ ἡ πε-
δίνης περιουσιόνος, οἷς οὐ-
αὶ ἕρησαντο Χρυσανθίοις η-
κλησιν, εἰ μάτι πληγέρες εἶναι
τοῖς εὐλόγοις. ἔργατοι εὖοι ἢ
πάλιν μετεκάννων ἢ εἰ περι-
ειὸν μόνον αἱ πολεμηκότες
πάπικον δὲ τῶν γυναικες συμ-
πειθεῖν τὴν αὐθερα δῆμον τομο-
μάτων εὑνέησι τῇ πάλιν λό-
ωσεσσι περιουσιαν πορά τοῦτο
ἢ Χρυσανθίον, τῷ πολέμῳ τοῦ
δεῖστον ἐλαύνεις τοῦντον συμ-
φρέμενοι. οἷς ἔποιλάνις τό-
τον [ποιεῖ] . . . οἱ μὲν βασι-
λεὺς ἐπειπτοῦσι ἔχειν Χρυσανθίοις
τοῖς αρχηγοσαύλιν τὸ πατρίς
ἔθνος λαζαλού, τῷ πλέγμον ἐξ-
επιπτούσι Θ. Καφάς, εἰ βα-
ριος λευκή τὸν θεούσιν, οὐτε
τοῦ νεανὸς ἐγέρτων, οὐτε
πατέτες θερμοῖς ἢ πεντελοῖς
εἰ τεῦν οὐνέ θεον. εἴ τε λυπᾶν
τινας τοῦ Χρυσανθίου πειθῶσιν·

omnes in unum consentientes calide feruerint ἥ τι faciūn-
dum censebant) neque Christianis molestus admodum:

sed quod apparuerat, non
idem illius opinione con-
firmabatur. Itaque ut Maxi-
mūs iter illud & peregrina-
tionem, calamitatis omnis
fontem, ingressus est: ita
Chrysanthius domi reman-
sit: primoque Imperatorem
admiratio tenuit de cuncta-
tionis causa: & certe veras
quasdam rationes excogita-
uit, quasi repudiatus vo-
cantis auctoritatem non
fuerit Chrysanthius, ni in
futurum difficultatis ali-
quid prospexit etiā quae cau-
sa fuit cur secundo Julianus
eum accersuerit per literas
adhortatorias, non ad solum
cum scriptis, siquidem insi-
stebat ut marito vxor profe-
ctionem suaderet. Quare
denuo ad caelestia numina
recurrerit Chrysanthius, ne
que dij signa codem facien-
tia ostendere cessarunt.
Quod cum sepienumero
accideret, atque interim
præsentiam viri efflagitaret
Imperator, primarium totius
illius ditionis Pontificatum
Chrysanthius ade-
ptus est, certusque de rerum
euentu, in munere tamca
suo non morose ac superbe
se gessit, junioribus vrgendo
haut grauis, (sicut plerique

ἄλλα ποιῶν τὶς τῷ ἀπό-
τις τῷ θεοῖς, οἷς καὶ Λυδία
μικεῖς ἢ ἔλατεις οὐδὲ τρίπον
θεωρεῖσθαις. οἷς γενεῖ ἐπέ-
ρωτε πάντοτε χαροφασι, οὐ-
δὲν εἰδεῖς ποιεῖται χαραί τε
τερεῖν, εἰδὲ πολύτις ἢ αὐθερον
τῷ πολεμασθεῖσαντος εἴρηται
ἀλλ' ὑπεικότες εἰς ὅμοιότητα
τινας καὶ ἀνυπότατα ἀπαντα-
σσεις τρωτον, καὶ μόνοι Θ. ε-
θαυμάζεις τῷ ἀλλαγάπανταν
οἵσιον εἰς κλύδων κινεί-
των ἢ πολεμούσι οὐδὲ παντανάλως
κατεπικότων, τῷ δὲ πολεμεῖ-
ται τοπεινῶν εἰδεικότων. ε-
θαυμάσθι γοῦν ἐπὶ ποτίσι,
οἷς οὐ μόνοι άγροι τῷ πλέγμα-
ται πορευονται, οὐλλα καὶ τοῖς
γενεθεῖσαντος εἴρηται. τῷ δὲ
τῷ ποτί ποτίσι ποτίσι τῷ ποτίσι
Πλατανικὸν Σακράτιν αἴ-
τηφικότες ἢ κατά τινας ζύλουν
ἢ μίμονον εἰς παρθενὸν ἀπο-
λομένουν, εἰς εὐεῖνον ποιεῖ-
χημανιούσι Θ. τῷ περὶ δηλη-
φαγνόμενον αἰπολον ἢ αφε-
λέσις ἢ ἀδημήτην εἴπειαν
τοῖς λόγοις. οὐ τε δηλητοῖς
αφεσθεῖται τῷ ῥημάτων κατέ-
στηται τὸ ἀκροάμαντον. πᾶν τε
ἄλιτρον εἰκεσος ὃν φιλοτικοῦτο, μᾶλλον αἴστης πεπομένος.

ώστροι οιω̄ τὸν καλλιστα καὶ
γλυκύ περα τῆς αἰχάτης, τοὺς
πάσας αὐτοὺς ἡμέρας καὶ
τῷρας αἱ καλέρραι ἐς διολ-
αδίνει, καὶ μέχρι τῆς αἴροντος
δικαιούσιαν, καθάπτοντος φασὶ τὸν
Ορφέα, εἴ τοι καὶ Χρυσάνθου
λόγος πάντας τῶν ἀναρρόντων,
καὶ ποταῖς ταῖς στεφανοῖς νιθάν
εἰπερτει καὶ θηρικέλε. δυ-
σπινήτης δὲ τοῦ, τοῖς τοῖς στε-
φανοῖς εἰπονεῖται δὴ τοῖς
μαλιστα τοῖς αὐθόποις ἰσο-
λαμβάνων εἰπραχθεῖσαι.
καὶ εἴ τοι αὐτὸς θηκούστης εἰ-
πει τοὺς παγδεῖας τοῦ εἰχεν εἰ-
πιδικυρέσθαι, καὶ σῆς τοῦτο
τοὺς τοῖς ἀλλοῖς οἰδοῖς τὸν
καὶ διακινδυνεῖσθαι τὸν τοῦ
λεγένετα οὐ ποτὲ τοῦτο εἰπεῖν,
εἰπεῖν, εἰ καὶ φιλίας γέ-
γνη τοῦ τοῦ διεγέρμενα κα-
κῶν ὅτινες, καθάπτοντες τοῦ
ἀρχέων αἰκίνων, αἱλαὶ εἰς τὸ
σωρφικόνδηλον τὸ μέτρον
τοῦ γεγονός εἰπεῖν τοῖς, τοῖς
τοῖς Εριξοῖς περίτοι περίτοι,
ἔργρητοι ποτε, εἰ συμβούλευ-
τοι τοῖς λεζανθίοις ἔδεξον αὐ-
τοῖς, πάτεται τοῦ ποντίας μεσαῖ,
καθάπτοντος τον αὐθόποιον
τοῦτον εἴτε τοῦ βασιλοῦ, εἴτε
τοῖς διαστομοῖς, εἴτε ταῖς μηνī-

Quemadmodū igitur pre-
stantiora & mollioribus
numeris carmina, placidē
ac leniter in cuiusque aures
influent seque insinuant,
etiam brutis allapsa (vti de
Orpheo in fabulis est) ita
quoque Chrysanthij sermo
vnicius erat modulatus &
concinnus, & in tanta inge-
niorum diuersitate conue-
niens ac congruus. Pertin-
nacior tamen erat, nec de
sententia facile discedebat,
quod perciperet homines in
discepto altercandoque
ob res gravissimas exacer-
bari. Neque facile quis il-
lum audisset eruditonem
suam ostentantem, eoque
nomine insolentius se effe-
rentem aut arrogantia in-
flatum aduersus alios: imo
ab iis dicta probabat, si vel
perperam dicta forent: op-
inionēque licet absurdam
laudabat, ac si ne auscul-
tasset quidem omnino, sed
ad annuendum esset natus,
ut ne quem contristaret.
Quod si quando in pre-
sentiā viri alicuius magnæ
existimationis, orta com-
motiuncula, placuerat illi
miscere se non nihil discep-
tioni, plena silentij erant
omnia, non secus quā si or-
dens suisset nemio: ita neque
interrogatiōes, neq; distinc-
tiones, neque repetitions

E V N A P I I C H R Y S A N T H I V S. 151
illius exspectabantur, sed
continebat sese à disputan-
do, & contradictionis inhi-
bebat impetum quilibet, ne
culpæ & erroris manifesti
fierent. Adde quod non pau-
ci ex his qui mediocriter
eum cognorant, in mentis
tamen penetrare altius non
descenderant, accusantes
illius incuriam, solam ani-
mi mansuetudinem collau-
dantes, vbi differentem &
sese dogmatibus argumen-
tisque inuoluentem audie-
rant, prorsus alium ab eo
quem norant virum fuisse
suspicati sunt: ita diuersus
planè à sciplo in dialecticis
turbis videbatur & coma-
tunc illi horrore arrecta, &
oculis animi quoddam tri-
pudium circa dogmata oc-
cupati testantibus. Vitam
exegit in prouectam & lon-
gam senectutem, nullius
alterius rei fatigans, quam
coconomiae à rerum dome-
sticarum cura dictæ, aut a-
griculturæ, aut pecuniariae
rei que honeste iusteque
acquiritur. Inopiam tolle-
bat patientius, quam di-
uitias ceteri: victu utrebatur
paribili: fuilla nunquam, a-
llorum animalium carnibus
parcissimè vescebatur. Deū
assidue colens, veterum le-
ctioni mordicus inharebat,

καὶ δέ φρεσι οὐδὲν κεύτο τε καὶ
γῆρας ἀλλ᾽ οὐδὲν ὅγδονον
καρονὸς ἐπιβατῶν ἐξαφανί-
σθωχρίος, ὑποκλίεις αἰώνι-
νάσκοις εἰσὶν τες ἐπεστ. ἢ
γοῦν γεφόγυτο: τὸ δὲ καὶ σε-
μαντύλων ὑπὸ τῆς αἰώνιου
μάζης καὶ γενέσεως ἀνεύκα-
πτον αἰώνιον ὃ ὑπὸ τῆς αἰώνι-
σεως, πεῖτε τὸ θυμοδύος τερ-
ρόδιος ἐπέρπετο καὶ τὸ γε ταῦ-
τα γεφόγυτα πορειῶντας,
μακροῖς [^{τοῖς}] ποιῶντας,
χρήσιοις ἐπαπτενον ἐλασθε-
τε αἱ τις τελεμάχοις Τοις πο-
δας γνόμενοι, ^{Θ.}, ὃ ποιῶν ὑπὸ^τ
τὸ διηγματικὸν κατεύθυντο.
λουπροῖς ἐπέλαστα ἐπὶ λεπ-
τῷ γε μερισθώντει δέ τοι παρός
ἄρτι λεπιδυμένων ωφελοῦς δὲ ταῖς
τοῖς ἀρχόντων σωτηρίαις, το-
ποφρενές ἐν τῷ δὲ ἀλογο-
νείαι σπουδεῖν ἢ τῷ φοινικό-
μηνον ἀλλ᾽ ἀπλοπτηνοῖς τις
ὑπῆρχεν, αὐτοῖς εἴτε οὐ τις
οὔτις τοις ἔμουσαῖς. οὕτω διέρ-
γον κατὰς πάντοις καὶ διεπι-
ξίας, τὸ δὲ ταῦτα γεφόγυτα
ἐκπαρθένους γένον ἐτι οὐ-
τοῖς τινίσκει πινδήσει Αἰθέρη-
να, ἐπέλαστον μέτρον, ἀλλὰ
καὶ τετραπλόδην καθ' οὐρέαν
Proprius fuisse filius, pro-

Nullum faciebat inter iuueniam & senium discriimen: siquidem octogenario maior propriâ manu târum librorum exarauit, quantum vix alij iuuenta florentes legit. Quo factum est, ut extremiti digitorum articuli obiuge & indefessum scribendi studium atq; exercitiu curuati contractiq; fuerint. A studio surgens animu recrebat prodeambulando in viâ publicam & militarem, assumptu huius libri scriptore, spatiaq; longa, sed oriole lenteq; emeticiebatur: ita ut etiam potuerit vitio & ex dolore pedum laborasse videri, tantopere deliniebatur animus narrandi suavitate. Balneis rarissime est vltus, semper tamen recens lotto similis videri poterat. Quod à magnatum ac procurum congressu abstinerit alienorique fuerit, non arroganter aut fastui tribuendu d est, quin potius rusticitas quedam aut simplicitas existimari debet in eo, qui quid esset potestas ignorabat, ita vulgariter & minime dissimilanter cum illis verba facitbat. Scriptorē huiusce commentarij etiamnum adolescentulum, ad se Athenas profectū instituēs, non sapore affectu quam si uetus est, & auxit in dies

πολὺ φέροντι τῆς θύραιας, εἰς
τὴν ἐκνηπίσας, ὥστε τὸ ὁ-
δινά μὲν ὁ συγγραφές δὲ τὴν
ρήσεων λόγοις, ἐπέχεις
παῖδας, καὶ τοῖς δερμάνοις ἐπα-
θμοῖς μηρὸν ἢ τέρπεις μεταμ-
βείας, ἐπαγγέλλεις τοῦτο γένεται
τὸ δράχμας ἵων μισθώσας ποιεῖ
πειθαρέας καὶ φιλοσόφους τῷ
λόγῳ, λοικεῖς τε οἱ πα-
θόντες ἐκμεταρρύσασθαι
τῷτε ἀδερφοῖς φιλαδελ-
φατα, πάντες δὲ τοῖς πανήγυρεis.
πᾶν δὲ τὰς Χειραρχῶν ἐκνηπίσας
ἐργούντων κατέχονται πα-
τέ, διότι μακεντοῖς δέοτο τῆς
Πάντων εἰσεφοίτουσι δράχμας
Αστέας Ιούνται πάντοις
φρεσούστης μὲν οὐδὲν οὐδὲ
πατέοις οὐδὲνται πάλλως πό-
νος, καὶ τῆς δράχμας καὶ πα-
τέοντος πολιτείας οὐδὲ πατέλλα-
γμάται. αἱλλαὶ δὲ δεῖμανος
καὶ μακεντοῖς εἰκόνον εἰπιλα-
χοῦς Κύπρου τοῖς τε προῖσι λι-
δίαις, καὶ μακεντοῖς Κέντρηματο-
πάντοις, μέχες φεροῦνται τοῖς Εύ-
ποτοῖς εἰπεινούσι τε τοῖς κατέρ-
γαστοι, δὲ τοῖς εἰς πάντας Αστέ-
ας δράχμας ἐπὶ Κανταρτίνου πό-
λεως, καὶ τὸν ιγνώνονα τὸν ἔργον
κατελαβεῖ, Ιάδας τοῖς εἰς πάντας
εἰδεῖτο, συγκορυβεῖτων το-

ταῖς πᾶσιν ὅπλομάσι, βαρεῖσι
τε αἰτίαις αὐτοχθόνοις ἡ
Σερδεῖσι, εἴ γε οὐται αὐτὸι, ἡ
τοῖς Ἱχθύεσι τῶις ἰδιῶι, εἴ του τι
ἱχθύοις θύει, χειροπέπεδοι
αὐτοφάναι βαλόμωι. Θησεῖ
σα τε δύσις ἐπικτι, ἡ συ-
εκάρχει τοῖς παντεχόδοις ὅπλοι
παγκεία δέξαι ἔχοντας. οἱ δὲ
παρθίσιοι θεῖσιοι οὐ κατέλιπον
τοῦ τε αἴθρα θεωμαζούτες, ἡ
χαρὸν τῆς σφῆν αἵτινι ὅπλοι
δέξεος ηγούμενοι. τινὲς δὲ αἰ-
τησιν ὅπλοι τῇ κολακίᾳ παρ-
ροιώτες ὥστε παγκεία, ἡ
μεταβοτικής ζωτίου τε καὶ τοιμῶ
η δέξεισι, η αργύρειον πα-
κερδεῖκην ἴρεργίας οὐδὲ θησεῖ
σα ταχτεθεῖσις, παρθίσιοι δὲ
ἀπωτεῖσι, ἡ ταῦτα μέσαφαν
παρθίσιοι δὲ Ιησος ὅπλοις οὐται,
ἡ πεντάτοις οὐθελλοῖς σάσιν ε-
περφέσεις εἰσὶ τὸ ιδεῖον τοῦ
διπτοτε τοῦ ζεύκται, ἡ τοῖς
παρόνται αἴραι, τι βούλε-
ται πρᾶγμα νῦν πάσιαστος εὐ-
θα σοὶ κόλακες παρεφρύγον-
το θεωμαζούτες, οἳ δὲ ἡ πό-
χμάται οὐται ματικοὶ μηδε-
νιψ παρεχόδεισιν εἰσὶ τῷ τοῦ
τοιμῶν εἰδίναι. οἱ δέ σφιντε-
τες τοῦ ιπτέναις κατέβού-
ται ἀκεσι τοῖς δικτύοις,

Sardis (vbi nullae erant) aras
subito & tumultuario ope-
re erexit, & templorum ve-
stigiis, si qua intueriebantur,
manus admouit ut refice-
rentur: publiceque perpe-
trato sacrificio, missis litteris
conuocauit vnde cun-
que, quotquot eruditioinis
opinionem & famam exci-
tarant: qui dicto citius ad-
uenere, virum admirantes,
ratique tempus adesse quo
sui specimen darent: ade-
rant nonnulli ex illis, qui
more puerorum in assem-
blatione fiduciam habebant;
sperantes ea via honores,
gloriolam, aut pecunia
lascifacere. Itaque indi-
cito publicè populari sacro
vniuersi adfuerunt, & in-
ter ceteros harum re-
rum scriptor. Iustus ani-
mum intendens, & stan-
tes oculorum orbes in vi-
ctimam defigens, uti te-
mtere sita iacebat, scisci-
tabatur à præsentibus, quid
sibi vellet collapsa vieti-
ma positus. Hic affen-
tatores miraculo rei (vt
ita dicam) torrebantur
quod etiam è figura po-
positus hariolari sciret, hu-
iisque cognitionis pal-
mam illi soli deferebant.
At grauiores extremis di-
gitis barbam mulcentes,

εὐναπιι ΧΡΥΣΑΝΤΗΙΟΣ. 155

ἥ τὸν ταύτωνα θρεψυμένοις
τε, ταύτην φέρεις βαρύντε
καὶ πρεμένον ὕποπτούτες, πα-
ρεψεώσων εἰς τὸν ταύτην με-
νον, ἄλλο ἄλλο τε λέγοντες. δὲ
Ιησος οὐδὲν θρεψεραχθεις, πάν-
των ἐφιστος κατεγινώσκειν.
ἄλλος εἰ τι βούλει καὶ μὲν ἐφι-
στεῖ πόντων εἰπών, τις μὲν δὲ
ἔντος τῆς μαρτινίας, εἴ τι πολέ-
ματικοῖς Εὔπολις θρεψισσοι,
εἰπε ταράτερον καὶ πολέμων τοῖς
εἰδοῖς τις δὲ οὐ πλούσιος, οὐ καὶ
τίναι μιθοδον ἐπιράσσει. οὐ
εἰ τούτα λέγοις, εἴπομεν δια-
πη τὸν φυσιόλογον εἰς τὸν μῆλον
φρεσὶ πορίν δὲ ταῦτα λέ-
γον, βαθανατον οὐτε τοῖς πολέ-
μοις βαθανατον, σημανούντων τὸ
μῆλον τῷ θεῶν, μὲν οὐ τοῖς
ερεποτοῖς καὶ τῷ μῆλον τοῖς
λέγον, σημανότοις τῷ μερούτοις
τὸ εσόδιον. δένο γέ τοις δὲ
γίνεσθαι τοῖς ερεποτοῖς. τοῖς
δένο δὲ τῷ πλεονον, εἰδέστε
πρωτά τοῦ ταῦτην τῷ γέ τοις
τοῖς μεσομένοις θρεψούσι,
ἔνα λόγον ἐχει. οὐτοῦ
τοῦ Ιησος οὐδὲν ερεποτοῖς,

οι μαρτυρων οσα μη περιτεχνη πησασθη, και το λοιπον γε, οις μαρτυρων οσα μη περιτεχνη, οι επιμελουσι συναντησαντας, και της πηγης αρχουμενον Θ. η ει τινες έτεροι κατ' οντανοις της λεζοντος πηδησαν Φρια πεισοντων, Χρυσανθια καταληθεν εις λόγοις, πεισθεντες οτι πορρω της δημότης σκεινειν εισαν, απολύτες ψιχουν. την [δ]η μη Ελλησποντον ο εκ Γιανταριας παθεν, αινηρησαντας θεον Θεον και, ει μη Χρυσανθια ιω, περισσεις αιματων φασεις. Φριας ποιησαντος της ο ανηρ εις ποινην εγκέφαντον, και της οπηληδε μηκεν και πιν δοκιμην μασθων, ειπου την πειστυχοι πλεον ειδότοι και λαον ο εργον και λόγον αιναθεως φημονεσ, και εις τας παλαιας Σαρδηνης αφικετο δηλητη Χρυσανθια συνασσα. οντας ταῦτα μη υπερεγον εγκέφαντος Χρυσανθια και παῖς επώνυμος την τη Πρέσβυτον οντων φημονενω διδουσκαλιν, μεμινητη δε πειστεχον Αιδιον, και τω ο πηγης ειναι μηδετερη πειστεχον η γηνα πειση, απαρχη δημιουρην. και την ποιην εις τη Σαρδηνην

φισην ὁ Πλάτων οὐδὲ εἰσεῖ-
θει καὶ νεων αὐτὸς, μηδέ
τος τε μαθηταῖς ὑπορρόπος
ἴγανος οὔτε φύματος, καὶ
τοὺς διῶν θεαταῖς θερ-
κίσας, εἰς πούντεις δὲ φύγε
το αὐθαίριον, ὥστε εἰρω-
πτος ἦν ἐκπατεῖσθαι οὐ λόγος.
Φυχί, τὸ γεννητόμα εἰ τὸ κι-
νητόστον καὶ τοῖς αὐτοῖς καῦφητον,
ώστε τοῦ αἰπήτανον γενέσιν,
ἴγανος πατητικός, εἰς δύον
ὑψος εἴρεται μετάφορος. οὐ δέ
τρέστος τὸ θεῖον εἰκόνητος, τὸ ταῦ-
τον αὐτοφεύλακτον οὐδὲν θέντος
τοῦτον οὐδὲν τοῦτον οὐδὲν τοῦτον
ηλιον αὐτοβέλε ποτα, χρυσούς
ἐκφύγει τούτοις αὐτούσιτος· οὐ
τοῖς πατητοῖς εἰδος εἰς θεούς
πεύματος γεγαγμένους. τοιού-
τοι γε οὐτε μετροῦ ἀπέστησαν
εἰς γερμανικοὺς Κατινήρους
ἔργων· αλλὰ διὸς ἀπαντα-
τοῦ αὐτοῦ. νοσίσας δὲ εἰς δακρύος
καὶ τοιούτοις βίον, οὐ μηδέ
το εἴκουσιν εἰ τὸ μετέπλαστον. οὐ
δέ πατήρ οὐ τότε μετέμψει φι-
λολόγοφος ἄλλος. οὐ δέ τὸ μέγεθος
τῆς συμφορᾶς εἰς αἰπήτανον
αὐτὸν μετέπεινος· οὐ τῷ πατεῖ-
σι τούχαρον τῆς λιβύεως, εἴ-
μενον αὐτοπειθοῦ· οὐ δέ μητηρ
τοῦ τοῦτον αὐτοῦ οὐδέποτε,

τὸν γωνιεῖαν ἀφρίσεγκε
φύσιν, περὶ τὸν αἴξαν τὸν πά-
γος, ὁ λοφύρος ἐκλύσασε.
Τούτῳ δὲ ὃ πανεχωριότων, οὐ
Χρυσάνθῳ λέγοντος σωθῆσθαι
ἡ πολλῶν ἡ μηχάλων
ἐμπιπόντων δικυσίων καὶ
κοινῶν ποστογμάτων, ταῦτα
παῖδας φυγαὶ κατέτεσσος εἰς
φίλους, λόγοι ἔμενεν αὐτούλω-
τοι ὥστε εἴκοσι τις, οὔτε δὴ
γῆς ἦτορ ἢ αὐτοὶ κατ' ἐπένοις
δὴ τοὺς χρονες, ἡ Ελληνοπο-
λιτῷ πατέρινον ἀφίκενται
καὶ βραδέως μὲν σωθῆσθαι εἰς
λόγοις. Δῆτος δὲ εἰς ταῦτα
σωληνώσαι, ποστοῦν Βαλι-
σσούτῳ ἐδύώκει, ὥστε πάν-
τα μεθέωροι, ἐποιησάντοι
οκλικὴν θεοῦ Χρυσάνθου,
ἥτις εἴτε ἐπὶ τῷ μηνὶ θεοῦ
μετέῳ δὲ ἀπότι, ποστοῦν πε-
πλανήσαντος Χρονον, καὶ εἰς
γῆρας ἀφικόμενος ἐκμαζεῖν. ἡ δὲ
εἷδος πόντων τούς γάρ τινας
πεινετοῦ ἔτος Χρυσάνθῳ συμβα-
ῖκε τοντὸν σωτηρίας τῶν φλέ-
γαδίζειν, ὅτε [οὗτοι] συγχρε-
ψάται πάροις ἡ ποστογμάτων
καὶ τοὺς τούτους σωτηρίας
τοὺς ιατρῶν κενῶσαι
βουλομένων τὸ φερόμε-
νον, φίλος δὴ τὸ συμφέρον

muliebrem naturam supe-
rauit, quippe quæ supra quā
dolor atque animi pertur-
batio requirit, plangores
vlulatúsque foemineos po-
suerit. Postquam hæc ita
euenerat, Chrysanthius con-
sueta studia percoluit; cun-
que occurrentibus variis &
magnis rerum motib. cun-
ctorum animos terror per-
culisset, solus ipse stabilis &
interritus perficit, ut videri
potuerit extra terrarum or-
bem fuisse. Sub hæc tempo-
ra accessit ad illum Helle-
spontius: sed cunctantius in
colloquium ventum est: ver-
rum ubi semel eo descendere-
rant, ita captus fuit Helle-
spontius, ut relictis omnib.
rebus apud Chrysanthium
sedem figere paratus fuerit,
& in addiscēdo iuuenescere
quasiue repubescere: pīge-
bat namque illum, quod in
vagis erroribus tantum ἐτα-
tis spatiū exegisset, & ad
senectutem iam peruenisset
prius, quam terū salutarium
quidquā contigisset discere:
tantopere animum ille ad
Chrysanthium totū adiece-
rat. Porro accidit, ut Chry-
santhis venā sibi secari vo-
luerit, quod ita consueverat,
quando huiuscommentarij
scriptor id iubenti praesens
aderat, ac medicis præci-
pientibus sanguinis fluxum

ψυστάμενος, αὐθιζόμενος ἦτορ
τὸν ιατροῦ ἔφοιτο τὸν διπ-
λοῦν ἐπίθυμον· καὶ δὴ απί-
εσσι λιμανεῖς οἱ ταῦτα
χράφων. Βαλισσούτῳ δὲ
αἴκονος παθρίον αἰχαναῖς
ἡ ποτνια · · · αἰς μηδέ-
λου κακοῦ γερούποτος, εἰς πρεσ-
βύτης ὥτος αἴκονος ποτνιαῖς διῆτος
χρός αἴκονος αἴχαναῖς, αἰς
ἢ ἵπουστε τε φωνᾶς, ἡ σημά-
νοντες εἶδοι, περὶ τὸν συγγε-
φέα τὸν λόγον διπλούρης φωνῆς,
αἴλλας σὲ γε φωνὴν ἡ πόλις αἴ-
τιλούται δηγόντι τε διδρακέναι·
ναι δὲ ἐπαντες σωπόσσονται,
δροῦτες ὑγιαίνονται. τὰ [δε]
εἰπόντος [αὶ τὸν ἕγρετον αὐτο-
φέοντος] οὐδὲ Ελληνοπολιτῷ
αἴκονος αἰτίουσι τὸ βιβλίον
[τοῦ] πατέρος τὸν Χρυσάνθου ἄ-
ξιον δημάσιον τῆς πίλεως
ἔχειν. ἡ δὲ γαστὴρ αὖτε τοσοῦ
πρήξει τῷ παρθένῳ εἰς Απί-
μειαν τῆς Βασιλείας μεταπλα-
ξει [πόλιν] τῷ παρθέντι τοῦ
ταῖρων Περσοτίῳ πολλὰ ἐ-
πισκέψας, μόνον θεωρί-
ζειν Χρυσάνθου. ἡ δὲ Περ-
ιπολιτῷ παρθένορύμενος εἰς
τὰς Σαρδίδες, ταῦτα διπλοῖα
τε ἡ αἴποινος, οὐδὲ οὐδὲ Χρυ-
σάνθῳ, εἰς δὲ διπλόσσον πρόρα-

δέπτης τῶν αὐτῶν θεραπίας θήσαρος καὶ ποτὲ συγγραφέως περιφόρους τῆς ιαθεῖσης θελμάντινος αὐτὸν καὶ τὸ σωτήριόν τοῦ εἴθετος θήσειν τοὺς, καὶ δέ σύντορον τὴν χήραν.

σος τε κολάζεσθαι τῷ τὸ δρόποιν σωτήρικαριν [τὸν κατανοτέλειον τοῦ] καὶ Οεβάσιον οὐδενὶ παρεχόντος δὲ σκέπτοντον [καὶ θερμούς] αὐτοῖς θερμάντινος μηροῦ καὶ βιαστίνειν τὸν φύσιον [καὶ] ζητομάστης θερμότερος, καὶ μηδαμόστης τὸ κατεύθυνθια [μηρεῦσθε] τὸν γένος εἰν επιχειρήσθαι. αὐλαῖς ἐνίκα τὸ γῆρας, [οὐδενὶ ποστοῦ] ὑπῆρχεν εἰς τὸν επύγαμον τῇ τῇ θερμανθῇ. τὸ πηλευτῶν αἱλοποτειώση, τὸ γῆρας εἰδίπλασιον. νοσηλεύοντες, εἰς τὸν πορείαν τοῦ λαζανοῦ, αἰνέχορησον.

ΕΠΙΓΟΝΟΣ ΚΑΙ ΒΕΡΟΝΙΚΙΑΝΟΣ.

Εἰσὶ δὲ μετ' αὐτῶν θεραπεῖς φιλοσοφίας, Επίγονος τε ὁ ἐκ Δακιδείμαντος ἡ Βερονικαντιανὸς ὁ ἐκ Σαρδίων, αἱρετοὶ δέξιοι τῆς φιλοσοφίας ὄντος πάσης γένους ἡ Ιακώπος αἱρετοῖς οὐ μητέν εἴσιν τοῖς φιλοσοφίας ὄντος τοῖς φιλοσοφίας ὄντος.

ΠΕΡΙ ΠΡΕΣΒΕΩΝ ΕΘΝΩΝ τοῦ Ρωμαϊκοῦ.

Εἰς τῆς ισορίας Εὐγαντίας Σαρδίωνος:-

Τι δέ Ιελαιανὸς εἰς τὸν πολεμίας χωροῦντος, καὶ Χεριδόβαν οἰκεῖον οὐτῶν φύσιστον, καὶ Τείρης ὡς οἰκεῖος οἱ Ιελαιανὸς σπειράρχει, τὸν τοιοῦτον οὐτῶν τοιοῦτον κελεύσας, ἐπιδιέπειν πλεύσηθε, καὶ διὰ τὴν δόχην εἰς δεν εἰσικότα, διητέλεσθαι πλοίον, τὸ πλοίον οὐδὲ εἴχων πολλόν μακρὸν μηλέας εἴχων διήγεντο τοῖς βαρεῖσις. οὐδὲ τὸν τοιοῦτον οὐτῶν εἰσίριον, οὐδὲν μίσθιστον τὸν τε ἄμα, καὶ αισθακαὶ αὖστοι τὸν εἰρίων. Χεριδόνων γέμιοι βιλομένων, αἰδεῖσιν δέ τοις εἰς τὸ Βρετανικὸν θάσου σπειράρπιον διὰ τὸ Ρωμαϊκὸν φρεύεια μεταπέμπειν· καὶ μηδὲ μέρος οὐτῶν τοιοῦτον πολεμίας, καὶ επαγγελματίας τοιοῦτον εἰπειλαβεῖν, πίστεως εἰνεκεν τοῦτον οὐκανεῖται. οὐχιδιγόντες λεγόντων οὐκέτιοις εἴφητον πόλεμον αὐτῷ δεῖπονται, καθόδομοι οὐτοῖς γένος μηδελεῖν. οὐν δέ ζητεῖν παρ' αὐτῷ τοὺς αρίστους, εἰ μὴ τεχνάζονται πολλὸν εἰρίων. οὐδὲ οὐκεῖτον καὶ αἴξοιώτων εἰς πολλοὺς βασιλεῖται· μεταλαβὼν αὐτὸς, τὸν τὸ βασιλεῖον αὐτῷ εἰτείται τοῖς δέ, πλεύσθεντος δὲν εἰς τὸν αὐχιδιγόντον, οὐστρεῖται εἴχων. οὐτωίτα τὸ τετραπλέοντος αὐτῷ δέ τοις βαρεῖσι τοιοῦτον εἰκασθέντες, οἰμογεγένεται τε αὐθόνων γένος λοφύρος περισσεύκειστο, μετόμηνος μηδὲν αἰδεῖσιστο, δημιουργοῖς πολιτεύεται, αἰδεῖσιστον δὲ αὐτῷς οὐτοῖς, καὶ τοῖς περιστάτας αἰδεῖσιστο, μηδὲνεστις διατελεσθεῖσται. οὐδενός τοις τετελεσθηται. οὐδούτινος δέ σπουδᾶς, οὐδὲ Βέροβρον βασιλεῖται αἰαβούσας μετριστον δύον, εἰ δέ εἴζημοις, εἴ φη, οὐ πολλοὶ, οὐταστοι διδεῖσι οὐκέτες, μηδὲν σαρδαῖς αὐλαῖς οὐτούτοις δέ τοις βασιλείεσται θεληματος βασιλεύονται. αὐλαῖς δέ τοις τετραπλέοντας, οὐστοις δέ τοις παραγόντες, πολέμων μηδέν διετίσθετο πολλαῖς γένοσιν, οὐδὲν μόνον αἰταζούντων εἰρίων οὐπολεμεῖσθαι. καὶ νικῶν δέ βασι-

λαζέ, σὺ μὲν ἔξι απτεῖς αἰς ὅνται. ἐγώ δὲ φίλοχρημαθεὶς εἰς τὸν οὐρανὸν
τινὰ ἔκει χω. πάγιδα γῆ ὁ μηδρόμοις Θεοῖς εἴναι καὶ κατὰς εἰρίνους τῷ
παγᾶσι σωσταπλάσια. καὶ οὐ πιστεῖς θεοῖς εἴμοις ἀποχρύσασιν,
καὶ φανερίαν εἶχα μοι τὸ πάθος, αἰς τοῦτο ἀπάγνων τὴν ψυχήν τοι.
αὶ δὲ ἀπὸ τούτου πάσηρ ἀποχρύσεις, καὶ βασιλεῖον ὁ φιλόσοφος. θεοῖς
γῆ ἐμοῖς κακοῖς, ἐκάκολεθοῖς μὲν δὲ τῷ φίλῳ τῷ ἄλλῳ εἰ λέπει,
ὅτι φίλοιστοι ὁ φιλέται τοῖς ἐν τοῖς καθετικοῖς προσκινήσανται
ἢ αἱ ποιναὶ συμφοραῖ, ἡ οὐ παραπτύμενα τοῖς ἄλλοις ἀποχρύσεις,
ἄλλαί κοιτωντεῖσιν εἰσὶ τὸν δέχοντα εἰλικρίσας, πασοῦτον ἀπολαμβων
τῆς βασιλικῆς θεούτας, ὃν αἰτοχρύσιον μὲν μελαθεῖ, πάντα
ἀκεντῶν οἱ βασιλεῖς, πάντα τεψιλεῖαν ἔπαθε, ἢ τοῖς λεγεμένοις αἰ-
παγῆσις ἐξεδίκρισε. ἡ καθάπτωρ ἐν θεοῖς δράμαται, ὅταν γέ τοι πο-
εσῃ ἡ μίσειτον αἱ θεοὶ ὑποκατείνων ἔργον πλοκού τελεθτίσα-
σιν, οἱ καλύκεις Θεοὶ τοῦ φιλοχρυσοῦ θεοῖς εἰς πεισθόσεις μέσον ἔκα-
ται πάντα πυραϊδάνιαν ἡ κατατέφων ὅπλα τὸ σφέτερον, ἡ
βλῆκειτον ἐπειδὴ μάντος, ὅπλα πορεύμασιν αἰνιχεύοις ἡ μυστέξ-
θεια, ειπτὸν οἰραγῆς ἀποθέμι, πάντα εἰρίσθειν αἰτοιώπων, πάντα γέ-
πτηνόν μενον ὄμηρον αἰτογεροβίσταν μηδὲ ἔχειν τὸ τεγεαίονον
καθέργαζεν, ἀπαντὸν δὲ τοῦ βασιλικῶς πάρο διατάθιμον. Σε-
μεγελερχεῖναι πει πατεῖ καὶ θύσιαι δοσαὶ ἐβολεῖται, περιεκοπή πολιτε-
ριθισμάτων. τὸ δὲ ὅπλα ποτίσει λινὸν ἐξατέταν. ἐτεκον ὁ πλού-
τονόπιον ἥμερον, οἷαν πότε ἔκειται ποτε περὶ σημεῖον ὁρεῖν. ἐ-
νὶ μὲν δὲ πότε δορίζει ἡ φρίσων ὀπικλήξει ἡ δέμητρει σωθεθεῖται,
ἐτεκον ἀκάνθιτον ἐπάγνωσι, ὁστερὸν Ιελιανοῦ δεῖξατος αὐτοῖς καὶ τὸν
ρεαντον, ἀλλὰ εἴσθων. ὃ δὲ βασιλεῖς ὅπλα ἕστηκεν αἰραστηρίον ἀ-
πάντων ἐγένετο γαυδερωτέρα, βρέθον φθεγγέδημον Θεοῖς μέσην. Τοῦ-
τον, εἴπειν, οἱ μηδὲν ὑμέτεροις, αἰς ὑπεριστοῦποιούσιτε, πόλεμος α-
πολάκεισι. Ζεὺς δὲ ἐποστος, καὶ τὸ Ρωμαίων δέδωκε φρεγέρωπον.
Ὕδω δὲ μάτην ὄμηρον εἰς παρ' ὑπέλιμονομολογίαν, ἀλλὰ τῷ φίλῳ τοῦ
πολέμου λαζάρῳ, ἡ παρηρετεῖν δρόμοισιν Θεοῖς. ἡ οὖτος μὲν οὐδενὸς
αἰτοχρύσιον οὐδὲ καδιγίων, ἐμοὶ δὲ κακῶν. ὄμηρος δὲ πειρώμενος πεῖσθ-
σαι· εἰ τοῦ σωθικαῖς πεποτεύεσθαι πειπον. φρεγέλλει τὸ ἔχον το-
λάσσημα τὸ φρεγεν, οὐδὲ τὸ ἔχον παρ' ὑπέλιμον εἰληματῆς φρέ-
γεν,

ντος, ἀλλὰ περιφέρεις αἰποδρόμην καθὼν ὑπέλιμον ἔχον ἀλλως αἵλιον καὶ
θεομοτεῖς, τοῖς οὐ δὲν αἰδοκοιτας τοῦτον αἰδοκοιτόν πάλικεν καὶ
παραπέτειν, ὡς τῷ τὸ θηρία τοῖς αἰποδρόμην, ὅπαν ὑφει τὸ τέραν
διώκηται. ἀλλὰ δὲ τὸ περιπόνιον εἰπού, αἴξηται χρέων αἰδίκησον, εἰ μι-
ζων ὄλεθρον θεοῖς εἰς τὸν θράσωτες, καὶ δοκώσοι περὶ τὸ βραχὺ καὶ
περὸν δηπτυχαῖνεν· διδύτερον δὲ, ὅτι περὶ τὸν αἰραίτες ὑμῖν οὐ-
λόγος εἶσαι, καὶ μὲν τὸ φρέγοντα ποτίσαι, ὃν καὶ τὸ πολεμαῖτες οὐ το-
ειρίσων αἰποδωτεῖς ἐντησσατε. περιστεκόμοται δὲπλα τοῖς αἰπα-
τεσ, ἡ αἰδοφίλωσι, θεόν τηνα δητὸν ποτε λόγοις ἡγούμενοι. ποιει-
σάμενοι θεοῖς, καὶ τὸ Νεγιστάσιον μητέρεμόνον αἰτήσασι, εἰδή-
γων οὐ μολογωμάτων τε ἄμα καὶ δύνται, αἰτήσιεν δητὸν ποιατες
πορέξουσι, μετοπάσευτε εἰς ηπιότες, ἡ καμπῆ Θεοῖς σωισαμένες
ἡ μέριμνης:

Οτι Βαθριδαίον οὐδειάμενον τόλμηι περεσσῆς χαρέματην
ἡ εἰς τὸν οὐπετύφετο μεγαλαυχίας, αἴτε ἐπόχατε μὲν ὄμηρος το-
σαντὸν δέδωκας ψόγον, ἵστος αἰποδρόμην ποτε αἰγυμαλάποις, οὐδὲ τοῖς
καταδρομοῖς εἰς χαροπρασμάνους. Τούτοις δὲ τὸ περιπόνιον αἰτήστε τὸ
ὄμηρον. πολλαὶ αἰπειδῶν εἰ μηλάσοι. Καπτήμετε δὲ τὸν ια-
λιανὸς αἰποδρόμουν δηπτυχίας εἰς τὸν οὐπετύπιον τοῦ μεράκιον,
τοῦτο πολλῶν μὲν φίλων δημητρίου παρ' αἰτοῦσι, ἀλλὰ δὲ τοῖς αἰχ-
μαλώτοις ξαποδίδομενα περιπόνοιο, οὕτας τῷ περιπόνοιο ποτε αἰ-
τίκα μέσοις πορεύθεσι, ή δέδηκοιαν εἰδίνηται. τοῦτα εἰς γεφύρη τοῖς
τοῖς πορευθείσιν εἰς γρεβενές μάντος ἐπεπλεύσατε. Νεμάτων
άρας δητὸν τὸ Ρέσσον, οὗτον τελών περὶ τοῖς θεοῖς φρέγειον·

Οπι μετο τὸν Ιελιανὸν τὸν βασιλέας αἰταγέρματον, περιεβεῖ αἰ-
παγάχθεν σωιεῖσαινον· καὶ σεφινοις πολλοῖς χρειστοῖ, οὐ μεταπο-
εῖται τὸν εἰδῶν αἰτεομένον. Κακῶνται δὲ οἱ τοῦ Ιελιανοῦ οινοιώτες,
ἐπιτυχον δὲ τοῖς εἰδεῖσσοις, καὶ ποτεστον δὲ διαστάσων. Λυδοὶ δὲ δι-
χῆς κρείτιον τὸν πορευθεῖν, Εύγειτη μὲν πότητορ Θεοῖς τοῦτον αἰτηθε-
σθεῖσαν. Μητριέσσαντ Θεοῖς τὸν οὐποτεύσατε, αἴτε τοῦ
δίκηη οὐρίας πειραχθῶσα σωιστεῖν, ή δὲ βασιλεῖς αἰτοῦντες φρέ-
γεν· δὲ εἰνίκει τοῖς δίκηιοις καὶ ἐπικλεζούμενοι τοῖσαν μέσοντες
λέγουσι·

Οὐδὲν μιαν δύνατος, εἰς Νίκαιά της Βιθυνίας γίνεται. προσθέτη αἱ τε ὅσμη σωματικής τους ἐπὶ τοῦτο τοῖς χρυσοῖς ἔχοντις σεφαῖς, τοὺς ἐκεῖνον αἰσθέροντο. Καὶ τοὺς πάσας ἀποφάνετο μὲν τὸ δέλτην ἐπιτρέψας ράβδῳ ἡ τόπος καὶ σωτήριος. επίγιαλλε τὸ ἄπαντα, ὃς ποιήσων αὐτίκα μάλα-

Οπ τοφβαστλεῖ Οὐδέποτι ήσυχον αὐτὸν τοῦ οἰκιών ή τοῦ οἴ-
δεών αὐτούς, πο δηλείκεν αγράλετει τοῦ Σκυθῶν στρατευμα,
πλισσόν νῦν πο τυγχάνει. οις οἱ Προκοπί^Θ εις συμμαχήσεις ε-
κεκλήκατο θέρετο τοῦ Σκυθῶν βασιλεως, γαύλους έτι πο φρονήμα-
τα, κλεψεν τοῖς ωρεσιν τοῖς ήγειραις φρονητικοῖς τοῦ ὄφω μένων, ο-
λιγοφρονεῖς τε τοῖς ποσικούσιν, μεθ' οὔρεως, η πασιν πο ἀγύρω-
χον ή δερμὸν δηλι πάσιν έχοιτες. οἱ οὐ βαστλέσεισι σωτήμφος αι-
τοῖς άποστρεψόν της δηλι Σκυθῶν ιστοροφής, κατεῖχεν εἰπός άρ-
ιων ή τοῦ οἴκα τοῦδε δομῶν αι κελύθοτες. οι οὐ έδωσαν τοῖς της
γηώντων τοῖς οὐρανοῖς, μέρει τῆς αιγάλου τοῖς κύριας δηλιδεξάρδηνοι.
οὐχ αποτείρεισι οὐδὲ μάτετος ητο πόλεις, οὐ δέσμωμ κατεῖχε φρε-
ρά, οὐ κατέφρογκουν ἐπεισεῖτο τοῖς Θεωρένοις αιβῆν το σώματα,
τοῖς τε μητί^Θ οὐδεῖν οὐ θαυμόμενοι, η βαρύτερα τοῖς ποσι, κα-
τόπ το πο μέσον μεσοφιλέναι, η αρθροφ Φιστον Αειστέλεις τοῦ έπιτομα,
δέχομνα δολαῖα αιτοῖσι εἰς τοῖς οἰκίας οι τοῖς πόλεσι οικοσιῶτες ή το
πιράμενοι τοῖς αιδονίσι αι, τοῖς εἰσαγόμενοι πάτητιν γιλαῖ Σιναΐκα-
ζην το. Σύντος αιτιτειτούς γρυνάοις οι Σκυθῶν βασιλές, η το
ποράγκια δρικού, η τούρης τον το διηγεῖται λόγον ἐπιδειγμάτων. ο
μη γη έφασοι βασιλεῖ διδωμέναι ητο συμμαχήσατο ή δρόκος ο δε
απτοφασοι βασιλέα μη τυγχάνειν, η αιτον τον διεμενούσιν αι, εκείνα
δε τοσεσθεντό Ιελιαδην, η οτι δει τον εκείνα δεδούσι συ-
λλόγου

ἴγ το δῆλος πρέσβεων αἰχματικούς τετράγευπτος ὁ βασιλεὺς οὐτε
φώνει τοῖς τε πρέσβεις ἔχειν τὴν μίσην, οὐ τοῖς παρόντας οὐ
πλειόνες κατέχοδι, πολεμίων τεσσάρων αὐτοῖς καὶ ποντας. Εἰ
πόταν δὲ θηλασθάνειν, οι συντάκτοι εἰναιρεται πλειστοι.
αὐτὸς δὲ προσέλθει τῷ ποντικῷ πόλει εἰσέλθει, οὐ τοῖς πεζούσιοι θηλα-
σθεῖσι, ἀλλά μέρα παλαιόσσιοι τῷ χωρίσσιν, πολυπλέκτων συμ-

φορῶν, ἡ ἀπειμάρτυρος τύχης περιεδοκεῖται. Τῇ δὲ τῷ βασιλέως
οὔτηνη ἡ περιουσία κατενεγκέθεις ὅπερ πατέρον γε ἀσφαλεί-
σερον.

Οὐν τοῦ Σωτῆρος ἡ πίθηκόν τοι, καὶ υπὸ τοῦ Οὐργούντος εἰπερθέγ-
τοι, καὶ αἴρεις ξυπλακυμένων, πάπιθος οἱ εἰδοὶ ἐγκαπλακε-
νόδροι σωτηριώταις ὑπέτυποι μετεφερόντοι· καὶ εἰδὲ μία φειδῶ-
της πολὺ πολὺ φόροις τοῖς αἰμάτοις· πότε δὲ σωθεῖσθαι ἐγένετο
φύλευσις ὁρμοτοις πολλοῖς ἢ οὐ πολὺ τῷτον εἴκοσι μισεῖσθαιν
σπουδαῖον λόγον εἰς τὸ μάζαν αἴκμα τούτον, μνηθεῖσται καὶ ταῦτα ὁ-
χθαίς ὀπίσταττος, χειρας τε ὕψερον πορρὸν ὠδεῖν μεταπλόσιφυρεῖς
καὶ βοῦς καὶ σειράτερον ἱστείαι, ὀπίστρατισμαῖς ηὔρεταισθαι
καλούστες, καὶ τέλος σφῶν συμφοραῖς μυρίμενοι, καὶ περιθίκην
τῇ συμμαχίᾳ παρέζηται ἐπαγγελλόμενοι. εἰ δὲ τοῦ χθεσὶ ὀπί-
τελεῖσθαιοι Γραιμάτων, οὐδὲν ἔφασιν αποχέειν, αὐτοὶ βασιλέως
μνήμης. ἀντίθετον μιαφρεταῖς μόντον βασιλέων οὐ γένεται. πολε-
λῆσις δὲ αἰτιολογίας γραιμένης, καὶ πολλῶν ἐφ' ἐκάτερα γνωσθῆ-
σιν τῷ βασιλικῷ συλλόγῳ φίδιστον, ἐνθάδε τῷ βασιλεῖ (καὶ τοῦ
ἐπαντικύπετοπίας αὐτῷ τοῦτος τοῦ μεταπλάσθεντος τοις δὲ ποιη-
σισ μὲν ἡσαν αἵματος) καὶ γέραστιαι ὥστα πορτεύειν τέλος βασι-
λέων δὲ μηρύπλακτοῖσι σφαῖς εἶδόκων τοῖς μέγαροις, τοις ἐνεγκά-
τεσθαι τὸν δεῖσον, τοις τον δὲ ἔγενα καὶ ἦστι μεράκη περιθήκη πάντα
Γραιμάτων αἰτιολοταῖς, δεκάθιδας κελεύει τοις ἀνθραῖς, τὰ δὲ πλακά-
ταρεμένοις. πορτὸν δὲ τῷ φίδιστον ἐπιβασιλέως ὀπίστρεψαται, Σκω-
τῶν οἱ πολεμηρώτατοι καὶ μονάδες, βιάστατοι τὸ πόρον ἐγιαστο-
καὶ βιαζόμενοι κατεκοποιοῦσι δὲ δέρματαρετες τὸν πόλεμον
πότον, τῆς τε αρχῆς παρθενίτησται, καὶ θέλει τοῖς στάμασιν σπιλεύο-
γειν στοιχοῖς πολεμήσεις δέρματα. οἴτε τοῦτο μεταβολούστες βασι-
λεῖς καὶ δικαιόδροι μάζιστον, κατηγέλονται μιθῶν πολιοτέλεων, καὶ
ερατηγούντον, πολιτικοῖς ἐπειδὴν ἔφασαν θεοῖς· καὶ γὰρ βασιλέες ἐξ Αν-
τοχείας ὀπίστρεψαν αὐτοῖς καὶ αὔξεῖσθαι πάλιν τοις περιθίκην πότε-
ξαμένοις, καὶ πολεμήσειμον εἰς τοὺς Ρωμαϊκοὺς δικτυράτας, καὶ
ταῦτα τοῖς ἄνθρωποις πολεμήσειν ποτέρην κατέχοντον. Τοπισμῶν δὲ ὑπόθεσις, καὶ
μηδὲ τοις τοῖς μικροῖς μοις δέξασθαι μετεπενηγυταῖς, μηδὲ τοῖς πολιο-

αφεγχεῖν ἐσ τὸν αρμάτων, εἰ μὴ τὰ ὄπλα κατέβειμοις, χήρωις
διστρέψοις. οὐ δὲ Γαῖα τὰ ὄπλα πεποιητε· οὐδὲ ἐκ τῶν διστρέψοις,
ἥρα παιδεῖς τινὸς λακοῦ καὶ χαρίεντος τὸν ὄψιν· ὃ δὲ πάλιν
υακός ἐν περοπάνου τῷ μὲν αἰχμαλώτῳ· ὃ δὲ τὸν αἰχμαλότος ὑπὸ^{ταφθέντα ποιεῖ} τῷ μέγεθος κατεῖχε τὸν δώρων· τὰ τε λίναν φά-
σματα, γέ τοι τὸν τρωμάτων ἐπαρφότερα θυσανεῖται· ἐκεῖος δὲ
αἴτιὸς μάζην ὑπέβαμψε, καὶ οὐκέτι καθεπλισθεὶς οἰκεῖθν, καὶ τὰ
χωέα βολατήσῃ καὶ βωλικὸν λόγον τῆς τάξεων ἔχειται·

Νικηθέντες δὲ ὑπὸ τούτων γίνεται αἰχμέσιν καθενομοτά-
τιν, ὥστε τινας ἀρρέτας ἡ σπαθίρας παλαιοῖς, μιτά τοῦ ὄπλων
ἔδειγε· τοιούτοις διακονεῖ τοσσούμα διστρέψοις Γέρμανοι, καὶ τὸν
οἶκον συμφοροῦ ἀποχήσαντες· οἱ δὲ αἴτιοι τῆς Σκυθῶν ἐρήμιας,
καὶ τὸν Βαράθρον τὸν Ρωμαϊκὸν ἀρχεῖον ὑπελαμβανον.
Ζεὺς τούτοις βαρβαροῖς ἐν τῷ αἰθερίῳ μάζην καὶ αἴτιων διέ-
φευγεῖ· μὴ γάρ ἀλλοι Θεοὶ ἡλικία πελαμεῖσθαι καὶ τὸν διέβαστον
μετὰ βαθείας απονήσει φερούτες· οὐδὲ ταῦτα βεβελύμενοι
εἰς τὰ ἔδυτα κατεχεῖται διεσπερεῖται· οἰκεῖται δὲ καὶ χωμάτιον καὶ πά-
δες ἐκεῖνον, οἱ δὲ βασιλικοὶ αἰχμαλώτοις παῖδες δὲ αὐτῆς καὶ τὸ οἰκεῖον,
ποσές τε τὸν ἄνθρακα τῷ αἴρων αἰρέθραμον, καὶ τοσοῦτον τὸν ἄνθρακα
καὶ τὸν πόλεμον· περὶ τούτον τὸν διέπουλον λέπονταν οὐδὲ Θεοί· οἱ δὲ
οἱ παλαιοὶ μάζην λέγοισι πέσεται τὸν Βοστρίαν καὶ τὸν Κολχί-
δα, θρωνούτοις ὅδοντων κατασταρέντων, ἀντροῖς ἀμάτην παῖς πορφύ-
ροις ἀδερφαῖς αἰνατρήσασθαι· οὐ δέ καθεῖται δέροντος καὶ τὸν μένθον
τῆσσαν εἰς φάνη καὶ ἐργον σωμάταρχον, καὶ ὁ φθεῖος κατεισθεὶς κα-
στενούν δὲ ἐφεσταντος τῆς σκυθικῆς φύσεως εἰς τὸν ὄπληρτεν τὸν
ρωμαικὸν οἱ παιδεῖς, ὥστα δὲ ὅδοντες διστρέψαντες τὸν πάντα τὸν
μεταθευτὸν ιγματίας, καὶ φόνων, αἵδη δύντων αὐτῆς εἰς ἡλικίαν,
μάζην μόνον τὸν δέρον· τὸ δέ ἀκμάζον τῆς σκυθικῆς φύσεως, καὶ
φύναντες τὸν ὄπλον δέξαμέντος αὐτὴν τὸν ἐν Σεληνότοπον εἰς ἐπα-
νατάσιον· οὐδὲν δὲ τοιεῖται καὶ μαχέμενον, πολὺ διηρέτερα καὶ βα-
ρύτερα ποιεῖται πολεμίσασθαι· οὐδὲν δὲ τοιεῖται καὶ μαχέμενον, καὶ τὸν
οἶκον γηγούσαι φυλάπτειν ὄφεν αὐτοῖς, καὶ μὴ ταῦτα τοσοῦτα
οἰκεῖα ταῖς σκυθικαῖς, αἵδη δὲ ποταμοῖς αὐτοῖς, καὶ βαρβαροῖς
ηὗσος εἰς αἰμοτηταῖς ταῦτα τρέχουσα, πατεῖ έπειτα Ρωμαϊκὸν ὄπλο-

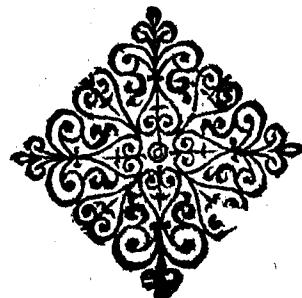
εἰς τὰ πληύμεντα Θεούς, ὡς τε καὶ δὲ εἰς καὶ τῶν πατέρων λόγος
τοσούτων δὲ θεοῖς αὐτοῖς καὶ σύντονοι πολυάθρωποι, οὐδεὶς οὐνόμα
τη ἀματηγόρον, οὐδὲ Σκυθῶν ἄπις Θεούς τοῦ ταῦτα λογοτελεῖς
τείσας ἐκαπταίσας δὲ ταῦτα λογίας τῆς διδεῖσας σωτοληπ-
τείσας αὐτοῖς οὐτοῖς, καὶ τετορούσοις εἰς ποσόνδια καὶ κατη-
ξίδησε ταῖς συμφοροῖς, ὡς τε λυσόν διπλαγχθεῖσα τοσοῦτον πέρα-
κατα πάγη, πλι Μυσῶν παθροιμάθη λείαν· δέξαται μάζης ταντά-
ζειν αἰγούμαχον μὲν παρούσης δικαίας μετασεις εἰς ἀμαναν· ταῦτα
πληθής τοσοῦτος αἰθρίων πολεμίων εἰς φαίνοντα φο-
ρεῖσθαι, καὶ τοῦ φοινικοτέτοι τοσοῦτος πραπέμενον· πάντα αὐτοῖς
εἰχρωσαν· τοφετιστήν δὲ τοῦ Κορυλού καὶ Σκυθῶν Οὔννων
μη φένει θύμοις, καὶ Ρωμαϊκοῖς Σκυθῶν· πόλεις γοῦν Λαρίσει-
ποι καὶ οὐδίται θύμοις θεοτοφοῖσι, τοῦ τε τοσοῦτον τετράρχητον εἴνεκεν καὶ
οἰκοδομημάτων· δὲ τὸ χώραν καὶ τὸ πλεῖστον αἰπανάλωπον, καὶ ἐστιν
αἰοικοτον μέσατον δέρει τὸ πόλεμον. βασιλεὺς δὲ τοῦτον δύναται
εἰπεῖν δέ τοι διπλαγχθεῖσαν κακῶν, τοσοῦτος μὲν δέ τοι δύναται
κατατείχειν εἰρίσσειν σωθίμενον Θεόν, εἰσαγῆται πολεμίσας δέ τοι μετεγνώ-
ση τῆς Στρατιῆς, πολυμετειπετε τε τοῦτο ζεσταί, καὶ τοσοῦτον πόλε-
μον ἐτείνοντας εἴαντον, ποσεκατεπέμποντας πολεμακούσιον Στρατιωτῶν ιππικὸν,
οὐδὲ αἰτιογόρον τοῖς βαρβαροῖσι. ἕπειτα γὰρ καὶ τὸν Καρασούτινό πολεμον
κατέπεργον, καὶ τοῖς τετράσιον ιδούχοισι πολεμαθήμενοι, πολεμή-
μενοι τε εἰδὼν ὄρῶντες εἰς αἰτιαπολού μαζίν, καὶ τοῖς φερούμενοισι
εἰς πάσιν μέσον διλαθητάς, οὐδὲν δὲ τοιεῖται καταλλαγα
στρατηγοῖσι καὶ τὸν καρδρὸν ἐκεῖνον ή τόχη·

Οὕτι δέποτε θεοδότες τοῖς ταρφοῖς τοῖς βασιλείας, τὸ
οὐδὲ Σκυθῶν ἐπιθετόντες τοῖς σύρραις ὑπὸ δὲ οὐδὲ Οὔννων,
διστρέψοισαν τῷ διπλαγχθεῖσαν φυλῶν τοῖς τρέμοντες, εἰς τοσοῦτον
κούτες. τοῦ τοῦ τιμῆς τὸ βασιλεῖον οὐδείσθεντοι, τούτην ταῦτα εἰ φ-
έαντος διρῶντες καίνουργοι, σάσιον ἐν διηγήσιοις τοῦ μικραπήγαρου· οἱ δὲ
ἀριστᾶντες τὸν δέροντα πλευραῖς περιεπέμποντας τοσοῦταν μεταμονίαν καλέουντες· οἱ
δέ τὸν οἶκον γηγούσαι φυλάπτειν ὄφεν αὐτοῖς, καὶ μὴ ταῦτα τοσοῦτα
οἰκεῖα ταῖς σκυθικαῖς, αἵδη δὲ ποταμοῖς αὐτοῖς, καὶ βαρβαροῖς
ηὗσος εἰς αἰμοτηταῖς ταῦτα τρέχουσα, πατεῖ έπειτα Ρωμαϊκὸν ὄπλο-

βιλούτεν, καὶ πάσῃ μηχανῇ καὶ δίλω τοῖς ὑποδέξαμέντοις αἴσκεται, καὶ τὸ μέγιστα ὑπ' αὐτῶν δὲ πάραστον, αἱς αἱ τῆς ἐκείνων αἵτασις χώρας εἰς κρατεῖς γέρμαντο. τοῦτο πότυ μὲν οὐδὲ τῷ ἀντοῖς οὐ σάτος. ἡ διαγενεράντες αἵρρεψις, οἷος τὰ χείρα παραθέλλοντος βουλῆς, οἱ δὲ τὰς σεβεῖσθα, διπλαῖς ποντεῖς δὲ εἰκατέσχε τὰς τὴν ταφέφαντας ὄργην. ὁ μεσος ἡδὺ οὐ βασιλεὺς πιμένης ἐλέγειν, ἀλλ' ὁμοτραπέζοις εἶχε καὶ ὁμοσκίναις· καὶ πολὺν τὸ φιλόδαινον εἰς αἴτιος τοῦ ὀδεσφρέπου, καὶ παρεγκυθτὸν τὰ τὸ φιλογενεῖας. τῷ δὲ ἡγεμόνῳ τῆς μὲν θεοφιλοῦ ἡ δεῖσα μεριδή, Φεράσειθή, αὐτῷ νέοντος μὲν καὶ τὸν οὐλικαῖς, χρυσῶς δὲ εἰς ἀρετῶν καὶ διηδίτων, σύπαντων αἱράστων καλλισθή. Τοιούτοις τε γένος αἱραλόγη θεραπεύειν καὶ τὸ αρχεῖον Θύτων, καὶ τὸδέ μίνιον ὑπέντοι πλάστον εἰς αἰπάτων, καὶ δίψη κράτουσιν, ἀλλὰ γυμνῶν καὶ καθαρῶν διέφανε τὸν ψυχεῖν τὸν βίον, εἰχθρὸν ὑπολαμβάνων — ὅμορος αἰδηστος πόλιον, Οὐδὲ χ' ἔτερον μὲν καλύπτει ἐν φρεσὶ, ἀλλοι δὲ εἴτην. γεωμέτραιοι δὲ τοποθετοῦνται καὶ βασιλεὺς διπλέτρεψε, τὸ γένον, καὶ ὁ πατέρας τῆς κόρης· εἰργέθεο γένος οὐτοῦ πατεῖ· καὶ τὸ περὶ γῆν εἰδαίμονας, πάκιον εἰσ αὐτοῖς ὑπολαμβάνουν, εἰς τοῖς τούτοις γένεσι χαριζόμενοι. τῷ δὲ οὐρανῷ ὁμοτυλων πλίγοι τινές, τὰς θεούς τοις καὶ ἀρετῶν ἀγαθάντες τὸν εισαγόνον, τοεῖς τῶν ὀκτών γεννήσιμων εἰχόρησαν καὶ σωματικούς. οἱ δὲ πολλοὶ καὶ δυνατοὶ τρεῖς τοῦ θεοφυγμένων εἴλη ἀρρένες εἴτηντο, καὶ τοὺς τῶν αἵδη αἱ τῆς θεοῦ λίτης, σφανδελόντες εἰμεινέσθεν, οἵ τοις Κρίζην Ερίσυλφοι, αὐτῷ οὐμαραντος δὲ τοῖς ἀλλοιν λυσσοδέσποτοι. συμποτόν δὲ περιτεθέτοις αἵτοις περιέπειροι βασιλέως αἱδρατέσσιν καὶ πιλυπτερεῖσον, τὰς παρερέμνυντας αἱράντες αἱλιδῆ, τῶν λέγεντων, οἵντος καὶ διηδίτων, οἵ τοις Διονύσου καὶ τότε ρήγαντοι αἵτοις περιέπειροι τὰς τοῖς διπλαῖς πολιομένιν σάστον, σῆμαντεῖν. Λόγος τὸ συμπόσιον αἵτοις των, καὶ διὰ θυρῶν εἰχόμενα ποθορυμάτων οὐ παρέκειντος. οἵ τοις διηδίτων εἰχόμενα ποθορυμάτων οὐ παρέκειντος. οἱ δὲ φρασιθοί διαρρέοντες τοῦ θεοῦ, τὸ καλὸν καὶ δίκαιον, καλλιτον αἵμοις καὶ

θεοφιλέσεος ὁ φρήσεις τοιμίων εἰς ταφεῖσιν τοῦ Θεοῦ, οὐ ταφεῖσιν εἴτερον καρδὺ, διῆλατο πατούμενον τὸ ζήτηθο, τῆς πλύρας Βελουθού μίλιασσα καὶ οὐδὲ ἐκεῖτο πιστῶν, ὅτεροι πολλοὶ τὰς αἵματος ὅπλους οἰδεῖν

ΤΕΛΟΣ.

PHILOSOPHORVM AC SOPHI-
statum, quorum hoc libro vitæ de-
scribuntur, nomina.

Πλωτῖνος	15	Plotinus	15
Πορφύριος	16	Porphyrius	61
Ιάμβλιχος	21	Iamblichus	21
Αἰδενίος	32	Aedius	32
Μαξιμος	66	Maximus	66
Πρίσκος	91	Priscus	91
Ιουλιανός	94	Iulianus	94
Προαιρέσιος	101	Proaerius	101
Επιφάνιος	127	Epiphanius	127
Διόφαντος	127	Diophantus	127
Σάποντος	128	Sopolis	128
Ιμίκης	129	Himerius	129
Πατριάρχης	130	Parnassus	130
Διεσπάνιος	ibid.	Libanius	ibid.
Ακαίμιος	135	Acacius	135
Νυμφιδιανός	137	Nymphidianus	137
Ζενών	ibid.	Zenon	ibid.
Μάγος	138	Magnus	138
Οεράσιος	139	Oribasius	139
Ιωνίκος	142	Ionicus	142
Χρυσάνθιος	144	Chrysanthius	144
Επίγονος καὶ Βερονικιανός	160	Epigonus & Beronianus	160

INDEX RERUM ET

NOMINVM.

A	Blabius 37 genus	38	Antonini prouidentia	62
	Ablabius fortunæ pila	40	Apamea Birthynie viles	159
	Acacius Cefariensis 135 iuuenis		Apollonius Tyaneus	11
	diem obiit	136	Apollonius Tyanus pro Deo 146	
	Aedesius monstratæ fortes	482	Apines liberalium artium pro-	
	Aedesius	23,32	fessor	95
	Aedesius hariolus	41	Aquilinus condiscipulus Por-	19
	Aedesius vir comis	92	phyrii	
	Aedesius industria	ibid.	Archidami dictum de Periclo	
	Aedesius Chrysanthii filius	156		
	sub vicesimum ætatis annum		Archytas	146
	mortuus	157	Aristidis verba	112
	Egyptiæ poetices studio addicti		Aristophanes	35
	125		Aruspicina	57
	Eschines empiticus	105	Atheniensium in bonos maleuo-	
	Alarichus	75	lentia	140
	Alexander Magnus	8	Athenis faatio exorta	96
	Alexandria laus	62	Attica musa quis dicatur	139
	Alypius	28	B	
	Alypii mors & Iamblichi	31	Baiae	26
	Amelius condiscipulus Porphy-		Balneum ad quod aduenę philo-	
	rij	20	sophia operam daturi Athenis	
	Ammonius Egyptius Plutarchi		duci solebant	104,106
	præceptor	11,12	Beronicianus	160
	Amoris impotentia	13	Berytos vrbs iuris studiis cele-	
	Amphiclea Proaerii vxor	124	bris	117
	Anatolius	22	C	
	Anatolius Azutroni Iudibrio di-		Canobicum Nili ostium 59,61,65	
	ctus 117 Beryto oriundus	ibid.	Caufachas dæmonia	19
	confanguineus Proaerii	132	Cayster amnis	48
	Roma Praefectus Prætorio fit		Carneades	11
	xi8 paganismō deditus ib. eius		Celeus	124
	integritas ibid. argutus cauil-		Ceres munifica	ibid.
	lator	121	Chalcis Syriae Cele nominata	22
	Andromachus	21	Charybdis	18
	Anteros	26	Christiani Ethnicorum templ	
	Antiochiae aquæ & Nissibis	138	diripiunt	63
	Antiochia à Persis circuſessa	44	Chrysanthius Aedesii discipul	
	Antiochia à Seleuco condita	130	24	
	Antoninus Sosipatra filius	59	Chrysanthius Eunapii pra-	
	Antonini laus	61	ptor	

INDEX.

- Chrysanthius 144
 Chrysanthius nobili genero
orus 144
 Aedes discipulus 145 lateribus firmis & laboriosus *ibid.*
 bis euocatus literis à Juliano
148 aruspex 146 ad pontificatum euectus in Lydia 81, 148
 lenis & Christianis non infestus 149
 Socratis amarus 149
 non ostentare eruditonis 150
 inopia tolerans 151 senex 152
 carnium abstinentia *ibid.* alienior à magnati congreßu 152
 in morte filii infactus 157 veniam senex secat 158 moritur 260
 Claudianus 67
 Claudianus Nymphidiani frater 137
 Cl. Nero 14
 Clearchus 84
 Condiscipuli Porphyrii 19
 Constantinopolis populos 36
 Constantinopolis florens 132
 Constantinopolis annonam Atheniensibus suppeditabat 36
 Constantinus fana euerit 33
 Constantius 68
 Cynici 11
 D
 Demetrius
 Demonax
 Dexippus 21 Diaconi 65
 Diffagellatio Laconum 97
 Dion Bithynius 11
 Dionysius 16
 Diophantus Arabs 95, 127 orationem funebrem habuit in Prooresium mortuum 128
 Dipfadiis morsus inducit sitim 69
 Diuinationis duplex genus 143
 Doctorum sterilitas post Platonem 14
 E
 Eleusinarii Dearum antistes 74
 Epagathus 95
 Epigonos 160
 Epiphanius Syrus 95, 127 ihereto-
 rica professor 121 in dicendo remissus 127 mortuus è sanguinis profusio *ibid.*
 Eros 26
 Eumolpi lex 74
 Eunapius Chrysanthii discipulus 33
 Eunapius veriore doctrina imbutus 34
 Eunapii Julianus 68, 77, 82, 95
 Eunapius antistes Eleusiniarum Dearum 74, 75
 Eunapius Athenas venit 102, 125
 Eunapius in adolescentia senex 102
 Eunapius deplorato è morbo conualuit 103
 Eunapius à Prooresi filii loco habitus 126 in Egyptum profecturis reuocatur à parentibus *ibid.* Chrysanthii discipulus à puero 144 filii loco habitus à Chrysanthio 153 medicinae peritus 159
 Eunapii consobrina Melita 80
 Eunapii in scribenda historia fides 30
 Eustathius 23, 44
 Euphranor pictor 94
 Euphrasius 23
 Euphrates 11
 Eupolidis Comici voces confitæ 134
 Eusebius 69
 Eusebius Alexandrinus seditus orator 125
 Exofractismus 140, &c.
 Exonius 86
 F
 Festus homo impius attonito morbo iheros expirat 89
 Festus Maximum tollendum curat 89
 Festus corruit 90
 G
 Gadara locus thermarum in Siria 26
 Galba 4
 Geryon tricorpor 108

INDEX.

- Hecates edes 72
 Hellespontius Gallus 156 orbem terrarum lustrat discendi gratia 156 apud Chrysanthium subflit 158 moritur 159
 Hephaestion 95, 109
 Hefiodi *ibid.* 60
 Hilarius Bithynius obruncatus 94
 Hilarius Asiana gentis præses 153
 Hierimerus sophista Bithynius 119
120 comitali morbo extintus 129
 Histeria Eunapii 75, 125, &c.
 Homeri locus 52, 63, 79, 80, 111
 Homo animal philautum 119
 Hominum malevolentia 127
 I
 Iamblichus 21
 Illyrici limitis prefectura 118
 Innocentius Jurisconsultus auctor Chrysanthii 144 libri de legibus
 Ionicus Sardianus medicus insignis 142 diuinationis peritus 143 eius filii duo *ibid.*
 Iouinianus imperator 82
 Julianus Cappadocia sophista 94
 Juliani rhetoris mors 109
 Julianus Ephesum venit 73
 Julianus Gallia potitus 76
 Julianus Imp. in paganos librarius 126 Libanii admirator 134 &c. Oribasi opera ad imperium euectus 140
 Julianus Rhenum traiecit 76
 Julianus Pergamum venit 69
 Juliani docilitas 68
 Juliani domus Museum quadram 95
 Juliani Persicæ expeditionis exitus 81
 Iustus Asiz præfectus 153 paganus deorum aras restituit 154
 L
 Libanius Antiochen. 170 ex illustri familia *ibid.* Priscos scriptores imitatus in dicendo, 131
 Christianus profiteri prohibitus 126
 M
 Mithriaca Sacra 75
 Monachorum turpis vita 64
 Musonius 11
 Musonius Eusebii successor 125
 Notarii notis scribentes 113

I N D E X.

Nymphidianus	68	Porphyrio initio nomen fuit
Nymphidianus Smyrnæus	137 ab	Malchus 16
epistolis Iuliano	ibid.	Porphyrii mors 21
O		Præfeti prætorio quale munus
Oraclum	42	117 Priscus 69
Oribasius	77	Priseus decoctores appellat qui
Oribasius Pergameaus	139	arcana sua publicant 91
ni Imp. medicus	140	Priseus Chrysanthio magistro
ea Iulianus ad imperium eue-		detrahit ibid.
ctus ibid. facultibus omnib.		Priseus dissimilator insignis ibid.
exitus ibid. à Barbaris pro Deo		Prisci fastus 91 vir integer 82
habitus 141 ab exilio honorifi-		Prisci non agenarii mors 93
ce revocatus ibid. vxorem opu-		Proæresius vinculis dicit 99
lentam ducit ibid. quaternos		Proæresius 101
liberos genuit ibid. opes ex a-		Proæresius inops 107, &c.
rario recuperat ibid.		Proæresius donatus insulis ali-
Origenes condiscipulus Porphy-		quot 123 castrorum præfetus
rii 19 Otho	14	ibid. vxorem ducit 124 filia à
P		puerperio mortua ibid. eius
Parnasius sophista 109, 130		mors 126
Paulus & Andromachus Syrus artis		Proæresius exul redit postlimi-
oratoria præfides Athenis 21		nio 110
Percussores subornati in Ablabi-		Proæresius fortunatus 110
um 41		Proæresius ob eloquentiam pro
Phidia Minerua decantata 136		Deo habitus 121 in Gallias ac-
Philometor è curru defectus de		citus à Cæs. ibid. nonagenario
crurum perfractione periclitatur	58	proximus Eunapius hospitio
Philometor Sosipatra deperit 56		accipit 103 procerus supra mo-
Philosophorum præstantissimo-		dum & formosus 107, 122 ex
rum natio in qua tempora in-		Armenia oriundus 107 homini-
ciderit 14		ne maior habitus 122 statua il-
Philostrius liber de vita Apollo-		li Romæ posita 123
nii 11		Proæresii eloquentia incompa-
Philostrius Lemnius 10	102, 114	rabilis 102, 114 memoria pro-
Plotinus 15		digiofa 115
Plotini obsecritas 19		Proæresii & Hephestionis ambi-
Plutarchi laus 11		tiosa paupertas 108
Porphyrius 10, 15, 16		Procopius tyrannus 84
Porphyrius quare vxorem duxerit	21	Procopius sodalis Hellæspontii
		158, &c.
Porphyrius nauigat in Siciliis 17		Prodigi & decoctores dogma-
Porphyrius Plotini amicus ibid.		tum 91, 92
Porphyrius opera Plotini sanitati		Proterius Cephalenus occisus 93
restitutus 18		Prouerbia.
Porphyrius dæmonem è balneo		Adamantinus 145 Ad sidera vi-
eiecit 19		que 44, 49, 102 Alauda non est
Porphyrii inedia & morbus 18		fine crista 140 Attica Muia
Porphyrii perspicuitas 21		ibid. Bibliotheca spirans ac vi-
		uum museum 15

I N D E X.

Colossum mentiri 126, &c. Cory-	35	Corybantum in morem 93 De fonte
bantum in morem 93 De fonte		hauiire 156 Delphicus tripus
Sopater	89	126 Equus in campum 124 è
ibid.	23, 34	tripode profectum 67 Fortune
O		pila 39
Oribasius		Hydra capita 116 Icari pennas
Oribasius Pergameaus 139 Iulia-		extendere 92 Laconice ma-
ni Imp. medicus 140 cius ope-		nus 96 Lotum degustare 44
ra Iulianus ad imperium eue-		Mercurii typus 113 Mercurialis
ctus ibid. facultibus omnib.		catena 19
exodus ibid. à Barbaris pro Deo		Mercurialib. Graeci sacrificare
habitum 141 ab exilio honorifi-		22 Mercurium ac Musas spirat
ce revocatus ibid. vxorem opu-		96 Musei vicem repræsentan-
lentam ducit ibid. quaternos		re 29 Mysticum silentium 109
liberos genuit ibid. opes ex a-		Per cubitos incrementum ca-
rario recuperat ibid.		pere 76 Pythagorismus 99
Origenes condiscipulus Porphy-		Sapientia simulacrum 35 Sta-
rii 19 Otho	14	tua immobilior 78
P		Q
Parnasius sophista 109, 130		Quadrigarum péricalum 51
Paus & Andromachus Syrus artis		R
oratoria præfides Athenis 21		Reliquia Sanctorum 65
Percussores subornati in Ablabi-		Roma rerum domina 17
um 41		Romanorum institutum 109
Phidia Minerua decantata 136		S
Philometor è curru defectus de		Salutandi Imp. mos 41
crurum perfractione periclitatur	58	Salutius 85
Philometor Sosipatra deperit 56		Sapores Persarum rex 45
Philosophorum præstantissimo-		Saphismus supplicii genus 83
rum natio in qua tempora in-		Serapidis templum dirutum 64
ciderit 14		Severus 14
Philostrius liber de vita Apollo-		Similitudo elegans 13, 31
nii 11		Socratis necem totius Græciæ ca-
Plotinus Lemnius 10		lamitas secuta 35
Plotinus 15		Socrates sapientie simulacrum
Plotini obsecritas 19		Z
Plutarchi laus 11		Xenophontis laus 8
Porphyrius 10, 15, 16		Z
Porphyrius quare vxorem duxerit	21	Zenon Cyprus medicus 63

F I N I S I N D I C I S.